

Aristocracy Club (Câu Lạc Bộ Quý Tộc)

Contents

Aristocracy Club (Câu Lạc Bộ Quý Tộc)	5
1. Chương 1	5
2. Chương 2	8
3. Chương 3	8
4. Chương 4	9
5. Chương 5	10
6. Chương 6	10
7. Chương 7	11
8. Chương 8	11
9. Chương 9	11
10. Chương 10	12
11. Chương 11	13
12. Chương 12	13
13. Chương 13	14
14. Chương 14	14
15. Chương 15	15
16. Chương 16	15
17. Chương 17	16
18. Chương 18	16
19. Chương 19	17
20. Chương 20	18
21. Chương 21	18
22. Chương 22	19
23. Chương 23	19
24. Chương 24	20
25. Chương 25	21
26. Chương 26	22
27. Chương 27	23
28. Chương 28	24
29. Chương 29	24
30. Chương 30	25
31. Chương 31	25
32. Chương 32	26
33. Chương 33	26
34. Chương 34	27
35. Chương 35	27
36. Chương 36	28
37. Chương 37	28
38. Chương 38	29
39. Chương 39	30
40. Chương 40	30

41. Chương 41	31
42. Chương 42	31
43. Chương 43	31
44. Chương 44	32
45. Chương 45	33
46. Chương 46	33
47. Chương 47	34
48. Chương 48	34
49. Chương 49	35
50. Chương 50	36
51. Chương 51	37
52. Chương 52	38
53. Chương 53	39
54. Chương 54	39
55. Chương 55	40
56. Chương 56	40
57. Chương 57	41
58. Chương 58	42
59. Chương 59	43
60. Chương 60	44
61. Chương 61	44
62. Chương 62	45
63. Chương 63	46
64. Chương 64	47
65. Chương 65	47
66. Chương 66	48
67. Chương 67	49
68. Chương 68	50
69. Chương 69	50
70. Chương 70	51
71. Chương 71	52
72. Chương 72	53
73. Chương 73	54
74. Chương 74:	54
75. Chương 75:	55
76. Chương 76:	56
77. Chương 77:	57
78. Chương 78:	58
79. Chương 79:	58
80. Chương 80:	59
81. Chương 81:	60
82. Chương 82:	60
83. Chương 83:	61
84. Chương 84:	62
85. Chương 85:	62
86. Chương 86:	63
87. Chương 87:	64
88. Chương 88:	65
89. Chương 89:	65
90. Chương 90:	66
91. Chương 91:	67
92. Chương 92:	67
93. Chương 93:	68
94. Chương 94:	69

95. Chương 95:	69
96. Chương 96:	70
97. Chương 97:	71
98. Chương 98:	71
99. Chương 99:	72
100. Chương 100:	73
101. Chương 101:	73
102. Chương 102:	74
103. Chương 103:	75
104. Chương 104:	76
105. Chương 105:	77
106. Chương 106:	77
107. Chương 107:	78
108. Chương 108:	79
109. Chương 109:	79
110. Chương 110:	80
111. Chương 111:	81
112. Chương 112:	82
113. Chương 113:	83
114. Chương 114:	84
115. Chương 115:	84
116. Chương 116:	85
117. Chương 117:	86
118. Chương 118:	87
119. Chương 119:	88
120. Chương 120:	89
121. Chương 121:	89
122. Chương 122:	91
123. Chương 123:	92
124. Chương 124:	93
125. Chương 125:	94
126. Chương 126:	95
127. Chương 127:	95
128. Chương 128:	96
129. Chương 129:	97
130. Chương 130:	98
131. Chương 131:	98
132. Chương 132:	99
133. Chương 133:	100
134. Chương 134:	101
135. Chương 135:	102
136. Chương 136:	102
137. Chương 137:	103
138. Chương 138:	104
139. Chương 139:	105
140. Chương 140:	106
141. Chương 141:	107
142. Chương 142:	107
143. Chương 143:	108
144. Chương 144:	108
145. Chương 145:	109
146. Chương 146:	109
147. Chương 147:	110
148. Chương 148	111

149. Chương 149	112
150. Chương 150	113
151. Chương 151	114
152. Chương 152	114
153. Chương 153	115
154. Chương 154	116
155. Chương 155	116
156. Chương 156	117
157. Chương 157	118
158. Chương 158	119
159. Chương 159	120
160. Chương 160	121
161. Chương 161	121
162. Chương 162	122
163. Chương 163	123
164. Chương 164	123
165. Chương 165	124
166. Chương 166	125
167. Chương 167	125
168. Chương 168	126
169. Chương 170	126
170. Chương 171	127
171. Chương 172	128
172. Chương 173	129
173. Chương 174	129
174. Chương 175	130
175. Chương 176	131
176. Chương 177	131
177. Chương 178	132
178. Chương 179	133
179. Chương 180	134
180. Chương 181	135
181. Chương 182	135
182. Chương 183	136
183. Chương 184	137
184. Chương 185	138
185. Chương 186	139
186. Chương 187	141
187. Chương 188	141
188. Chương 189	143
189. Chương 190	143
190. Chương 191	144
191. Chương 192	145
192. Chương 193	146
193. Chương 194	147
194. Chương 195	148
195. Chương 196	148
196. Chương 197	149
197. Chương 198	151
198. Chương 199	153
199. Chương 200	155
200. Chương 201	157
201. Chương 202	158
202. Chương 203	158

203. Chương 204	159
204. Chương 205	161
205. Chương 206	161
206. Chương 207	162
207. Chương 208	163
208. Chương 209	163
209. Chương 210	165
210. Chương 211	166

Aristocracy Club (Câu Lạc Bộ Quý Tộc)

Giới thiệu

Các nhân vật bạn sẽ gặp trong câu chuyện đầy thú vị này sẽ là: Bạch Nguyệt Nhi (16 tuổi): là tiểu th

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/aristocracy-club-cau-lac-bo-quy-toc>

1. Chương 1

” Ba là tên cướp vàng. Mẹ là tên cướp đô. Con là tên cướp vàng. La là lá la la. Cướp hết 1 ngân hàng“- tiếng chuông báo thức điện thoại đổ dồn lần này là lần thứ n+1 thì mới có 1 bàn tay nhỏ xinh từ trong chăn tắt chuông báo thức. ”- Ôi chúa ơi! Chết bà con rồi!“ _ 1 cô nhóc nhảy dựng lên hét vang nhà. Không hét sao cho được, bây giờ là 7h30 am mà 7h45 am là vào lớp rồi. Vội vàng lao xuống giường, ơ nhưng mà...ôi ”RẦM”. Cái chăn bông yêu quý như muốn níu kéo cô chủ nhỏ. Thế là nó đã quấn lấy đôi chân bé xinh của Nhi, làm cho cô nhóc ngã rầm xuống sàn nhà. 1 cách chào ngày mới quá tuyệt vời!

Chiếc xe đạp địa hình lao vun vút trên đường Hà thành. 1 cô nhóc với mái tóc màu hạt dẻ xoăn nhẹ cột cao, giày thể thao nam, quần jean, áo khoác đơn giản đang nở nụ cười tươi đạp xe đến trường. Kia rồi, cổng trường Green Star đây rồi. Sau tận 30 gửi xe và tìm phòng hiệu trưởng thì cái biển xanh đề chữ “Phòng Hiệu Trưởng” cũng đập vào mắt Nhi. Khiếp, trường gì mà to thế không biết! Đi muốn rã cả 2 chân ngọc ngà. “CỐC CỐC” _ gõ cửa lần 1. “CỐC CỐC” _ gõ cửa lần 2, bắt đầu cầu rồi đấy. “CỐC CỐC” _ gõ cửa lần 3. “RẦM!!!” _ cô nhóc thẳng chân đạp luôn cánh cửa. “- Ê cái ông hiệu trưởng già kia. Già quá bộ lãng tai hả? Biết ta gõ cửa từ nãy tới giờ ko hả??? Già quá thì về nhà mà ngắm rau đi. Phát bực!!!” _ Nhi xỏ luôn 1 tràng khiến người đối diện đơ toàn tập. Chửi quá khí thế! Bội phục!!! “- Ủa, Nhi/ anh 3 ?” _ cả cô nhóc cùng “ông hiệu trưởng già” đồng thanh. “- Anh ở đây làm gì? Đánh nhau phải lên đàm đạo với ông hiệu trưởng già hả? Ai biểu nghịch quá làm chi. Mà cái ông hiệu trưởng già kia cũng khó tính quá cơ. Anh 3 vừa xấu vừa già giờ lại bắt anh uống nước chè, người ta nhìn vào tưởng ông lão 80 rồi ko ai thèm lấy quạ!” _ nhanh nhẩu, cô nhóc xỏ luôn thêm 1 tràng nữa làm người đối diện đơ tiếp lần 2. Mặt mũi anh ta sa sầm lại, thế nhưng vẫn ko làm mất đi vẻ đẹp trời cho vốn có của mình. Đôi mắt đen sâu thẳm đang cố nén cơn giận dưới đáy đồng tử. Mái tóc màu đỏ hung được vuốt keo, chải chuốt gọn gàng nổi bật trên khuôn mặt có làn da trắng ko tì vết của anh. Quả thực là 1 đại mỹ nam!

“- Nè, con nhóc kia. ”Ông hiệu trưởng già” mà mi nói chính là anh 3 mi đó. Anh thì làm sao hả? Này nhá, khối cô muốn anh nhìn đến còn chẳng được đâu đấy. Mi không phải dìm hàng nhan sắc của anh đâu nhá!”_ sau vài phút ngỡ ngàng. ” Ông hiệu trưởng già” cũng phản công lại Nhi. Giới thiệu nhân vật mới: Bạch Gia Kỳ(20 tuổi): Biệt tài là có thể mọi lúc mọi nơi trên tóc em gái mình - Bạch Nguyệt Nhi. Có mái tóc màu đỏ hung và đôi mắt đen sâu thẳm hút hồn. Là nhị thiếu gia của Bạch gia. “- Anh mừng em, em méc anh 2 cho coi. Sao, giờ có cho em học không?”_ Nhi khoanh tay “- Ok, ok. Lúc nào em cũng ăn hiếp được anh. Em học lớp 11A1. Để anh đưa em đến lớp”- Kỳ đổi ngay giọng điệu, nở nụ cười chết người với cô em mình.

“- Thánh sì kiu anh 3”- Nhi cười tươi rồi nắm tay Kỳ bước đi. “BÙM...BÙM...BÙM...CHÍU”_ những ánh mắt như dao găm của các cô nữ sinh phóng liên hoàn cước về phía cô bé. Ai da, cô bé vừa mới vào trường, chưa gây thù chuốc oán với ai cơ mà! Đưa Nhi đến lớp an toàn, Kỳ còn nở 1 nụ cười tạm biệt cô nhóc làm nữ sinh đỏ rầm rầm rồi mới chịu đi. Nhi khẽ thở dài, ông anh này đâu cần cười cơ chứ. Làm bao nhiêu nữ sinh té ghế mà mắt vẫn còn hình trái tim to tướng kia kìa!!!

“- Xin chào mọi người. Mình tên là Bạch Nguyệt Nhi. Mong các bạn giúp đỡ nhé!”_ Nhi nở nụ cười lém lỉnh tinh nghịch “- Được rồi Nhi. Em ngồi giữa Thoại Anh và Phương nhé!”_ Thầy giáo tươi cười bước ra. “- Oa, Phương ơi/ Nhi ơi!!!”_ Nhi và Phương cùng nhau hét lên rồi lao vào ôm chầm lấy nhau đầy mừng rỡ làm cho cô bé ngồi cạnh Phương dù đang đeo mp3 ngủ cũng phải thức giấc. “- Phương, bà làm cái gì mà...á!!! Nhi! Bà về hồi nào? Sao ko nói cho tui biết? Có khỏe ko? Cao hơn ko? Béo lên tí nào ko? Có đứa nào bắt nạt bà ko?”_ Thoại Anh tuôn 1 tràng câu hỏi rồi cuối cùng thì chốt lại 1 câu đầy xúc tích “_ ủa? Mà bà vào đây làm gì thế?” “RẦM...RẦM...”- cả thầy 39 người đang ngồi trong lớp học hiện giờ (ko tính Thoại Anh) đều té ghế vì quá shock! “- Bà này! Nhi vào đây để học chứ làm gì”_ Phương nhắc cô bạn. Thế rồi, cả lũ ngồi hàn huyên đủ thứ chuyện sau 6 năm “xa mặt cách lòng”. Mãi đến khi vào lớp mới ngừng nói chuyện. Ngoài ô cửa sổ, gió lạnh ùa về cộng thêm cơn mưa phùn mùa đông làm cho tiết trời càng trở nên rét buốt.

Sau mấy tiếng học ngáp ngắn ngáp dài. Cuối cùng thì tiếng chuông giải lao vang lên. Kết thúc cơn buồn ngủ của mọi người “-Mấy bồ ơi!!!”- Nhi kéo dài giọng “- xuống căn- tin đi. Tui đói quá à!!!” “- Bà vẫn vậy”_ Phương cười đúng chất tiểu thư “- Tui cũng đói rồi. Đi thôi”- Thoại Anh nói rồi kéo tay cả lũ xuống căn-tin. Hết thấy mọi người nhìn Nhi như quái vật làm cô bé khá khó chịu. Nhi dám chắc 100% là cô bé vừa mới vào trường, chưa quậy mà! Hóa ra nguyên nhân là thế này. Sáng nay Nhi được “thủ lĩnh”- tức Kỳ dẫn đi. Bây giờ lại đi cùng “chị 2” của trường. Thoại Anh có tiếng là dữ dằn, ngoài Phương ra đồ ai yên bìn với cô bé được quá 5 phút. Thế mà giờ lại “lòi” đâu ra 1 “Phương thứ 2” thế kia? Quả thực là không thể tin được.

“- Nhìn gì mà nhìn. Chọc ù mắt ngay giờ!”- Thoại Anh quát làm hết thầy mọi người vội cúi gầm mặt xuống cầm cúi mà ăn. Chả ai dám ngẩng mặt lên nữa. “- Đúng là 1 phần tử xấu của con gái mà. Dữ như sư tử cái ý!”- 1 anh chàng diện bộ vest cách điệu màu xanh nước biển đậm tiến lại gần nói “- Hờ. Cứ hăng kiêu được người như tui”- Thoại Anh vênh mặt. “- Người như cô có cho tui cũng ko thèm. Lấy về có mà vào viện sớm.”- anh chàng đó cũng ko kém cạnh nói lại ngay. Bao cô nữ sinh ở đó len lén nhìn dung nhan của anh chàng nọ, à ko. Đi sau anh chàng có bộ vest xanh nước biển đậm kia là 2 người nữa. Mỗi người 1 vẻ nam tính khác nhau. Đầu tiên là anh chàng với bộ vest xanh nước biển đậm. Ôi! Làn da trắng như trứng gà bóc, điểm thu hút mọi người nhất là nụ cười sát gái cùng má 2 lúm đồng tiền hắc hoi. Kế đến là anh chàng lịch lãm với bộ vest nâu cách điệu. Có lẽ anh này là con lai nên mái tóc màu hơi vàng kiểu châu Âu cùng đôi mắt xanh quyền rũ. Kèm theo đó là 1 cặp kính cận trông rất là thư sinh. Cuối cùng là người vận bộ vest đen từ trên xuống dưới kia. Người ngoài nhìn vào có lẽ tưởng anh ta nhuộm tóc nhưng ko. Nhầm to rồi nhé! Mái tóc màu hơi tím đó là tóc thật trăm phần nghìn luôn. Điểm nhấn cho vẻ lạnh lùng của anh ta là đôi mắt! Đôi mắt đen sâu thẳm như nhìn xoáy và thấu hiểu tâm can người đối diện nhưng lại có thể che dấu cảm xúc cho chính bản thân mình!

Giới thiệu nhân vật mới: Hàn Vũ Phong: hiện đang học lớp 9 trường Green Star(là người mặc vest đen). Cậu ấm nhà họ Hàn. Tính khí thất thường hơn cả con gái. Có tóc màu tím. Trương Nhật Long(17t). Là kỳ phùng địch thủ của Thoại Anh.(là người mặc vest xanh nước biển đậm) 2 người này luôn cãi nhau. Nguyễn Hoàng Lâm(17t): anh chàng của công nghệ. Là du học sinh từ Pa-ri trở về. “- Tui thay mặt phái nữ ra tay triệt nòi những thằng hay móc họng con gái”- Thoại Anh cũng ko kém cạnh Long

“- Thôi mà. Mỗi người nhin nhau 1 câu đi ”- Phương can ngăn. “- Còn lâu, tớ phải nhin cô ta/ hấn á?!”- cả 2 người đồng thanh gắt lại làm Phương im bật. “- Phương, kệ họ đi. Bao giờ họ chả vậy.”- Lâm kéo Phương ngồi xuống ăn và an ủi. “- Nhi ơi. Bà can họ đi”- Phương quay qua Nhi nhìn cô bé cầu khẩn. “- OK. Baby đã nhờ thì đâu thể từ chối”- Nhi nháy mắt cười tinh nghịch với cô bé. Sau đó quay ra đứng tay chống hông tại chỗ 2 con người đang cãi nhau kia: “- STOP”- cô bé hét to làm hết thảy mọi người ở đó phải bịt tai lại - ” - Thoại Anh, bà ra kia ăn cùng tui. Còn cậu kia, không ăn thì biến“- Nhi trừng mắt nhìn cả 2 khiến 2 người đang hùng hực khí thế chửi nhau kia phải ngoan ngoãn ngồi xuống trước con mắt ngạc nhiên của mọi người trong căn-tin ”- Bà chị già này là ai vậy? “- Phong lạnh lùng vừa ăn vừa hỏi. ”- Đây cậu kia! Cậu nói ai già hả? “- Nhi gắt. Kể ra thì quả thực là thiệt cho Nhi. Đáng lẽ Phong làm em của cô bé nhưng mà lại cao hơn Nhi hấn 1 cái đầu nên cô bé cứ nghĩ rằng Phong phải bằng hoặc hơn tuổi mình cơ!! ”- Bạn thông cảm. Phong mới học lớp 9 thôi”- Lâm cười giảng hòa. Green Star là 1 ngôi trường liên cấp, chuẩn quốc tế và là trường điểm của thành phố, gồm 5 cấp tương ứng với 5 khu riêng biệt: mầm non, tiểu học, trung học cơ sở, trung học phổ thông và đại học. Mỗi khu đều có căn-tin, khu hoạt động, sinh hoạt riêng. Ngoài ra, học sinh các khu có thể đi lại tự do nên Phong đi cùng với mọi người là chuyện rất đổi bình thường.

“- Đây là Nguyệt Nhi. Bạn của chị”- Phương cười giới thiệu. Còn ông bà hoàng lắm mồm lắm miệng Thoại Anh-Long vì sao từ nãy tới giờ im lặng à? Bị Nhi quát thì đổ dấm mở miệng này. “-Chào nhóc”- Nhi cười tinh nghịch rồi vươn tay ra xoa mái tóc Phong. “- Ai là nhóc hả bà già? Đã già lại còn xấu, đã xấu lại còn lắm điều, đã lắm điều lại còn ăn nhiều”- Phong cau mày hất tay Nhi ra gắt gỏng. “- Ô hay thằng nhóc này. Ta mới có 17t, già ở đâu? Mặt baby thế này mà mi kêu là xấu, mắt mi có vấn đề hả? Ta lắm điều ở chỗ nào? Ăn là 1 hoạt động của cơ thể, ko ăn mi sống được chắc?”- Nhi đứng dậy hùng hồn đốp lại. Những người còn lại chỉ biết thở dài hàng cây số. Lại thêm 1 cặp Thoại Anh-Long nữa. Kiểu này thì lỗi tai tất cả mọi người được “chăm sóc đặc biệt” dài dài rồi. “- Thôi Nhi ơi. Vào lớp thôi”- Phương đứng dậy kéo tay cô bé vào lớp trong khi Nhi vẫn đang thượng cẳng chân, hạ cẳng tay đập bàn đập ghế thị uy với Phong. Khó khăn lắm thì Thoại Anh và Phương mới lôi được Nhi về lớp. Từ nãy tới giờ đến là khổ lỗi tai của 2 người. Không khéo tý nữa phải rờn rần nhau vào bệnh viện khoa tai mũi họng cũng nên.

“-Bực chết đi được”- vừa đi, Phong vừa lấy chân đá mấy hòn sỏi trên đường đi. Cái con nhóc tên Nguyệt Nhi gì đó, tức đến chết mất! “- Phong, hình như khuôn mặt đó tao gặp ở đâu rồi thì phải?...”- Long xoa cằm chau mày “- A! BẠCH NGUYỆT NHI! Vợ tương lai của mày!” - Lâm búng tay nhìn Phong, cậu nhóc chỉ biết thở dài. Than trách ông trời sao lại “ban” cho cậu 1 cô vợ dữ còn hơn cả sư tử thế không biết. “- Hấn nào, hôm nay tự dưng cho người hộ tống mày đi học. Nhi là hs mới chuyển về sáng nay.”- Long cười nham hiểm nhìn nhóc Phong. “- Hóa ra là kêu mày đi xem mặt. Gia đình 2 bên cao tay ghê đấy chứ?!”- Lâm cười khoác vai Phong. Bất chợt, trên môi Phong nở 1 nụ cười ranh mãnh. Hãy chống mắt lên mà xem cậu dạy vợ thế nào.

Nhi nghe nói rằng ở thư viện của trường có rất nhiều sách hay nên cô bé đã quyết định nán lại vào thư viện để tìm sách. Cả trường không còn 1 bóng người, chỉ có từng cơn gió lạnh rơi cùng vài chiếc lá héo úa rơi xuống nền đất ẩm ướt, 1 cô nhóc ôm nguyên chồng sách cao quá đầu đang đi về phía nhà xe.

“BỘP”-cô va phải ai đó làm đổ chồng sách rơi xuống đất. Đang định cất tiếng xin lỗi thì Nhi đã bị chặn họng bởi một giọng nói chanh chua: “-Con nhỏ này, mắt mù hả?”. Nhi ngẩng mặt lên, trước mặt cô là 1 đứa con gái có mái tóc vàng chói đang nhìn cô với ánh mắt hách dịch. “-Ha! Hóa ra là con nhỏ mới chuyển trường. Tao cũng đang định đi kiểm mày đây. Anh em, mau ra đây nào!”- dứt lời cô ả tóc vàng, khoảng 6, 7 tên con trai bước ra và lôi Nhi đi mặc kệ cô bé đang gào thét om lên điếc cả tai. Lũ này lôi Nhi đến một nhà kho cũ kỹ, bụi bặm: “- Muốn gì hả?”- Nhi vênh mặt thách thức. “- Chúng mày, đánh nó cho tao. Vừa mới vào trường đã chơi nổi hả?”- ả tóc vàng ra lệnh. “- Đánh nhau chứ gì? Muốn thì Bạch Nguyệt Nhi này chiều”- Nhi cười nửa miệng nói. Cô nhóc bật nhảy lên rồi cứ nhảm vào mặt mấy thằng đó mà đá. Đá mạnh đến nỗi có khi ba mẹ chúng còn chẳng nhận ra được luôn. Xử xong tốp đầu thì lại có thêm 5 người nữa. Khiếp! Người ở đâu ra mà đông dữ vậy nè trời! Dù có giỏi võ đến đâu thì đánh nhiều thế này chắc chắn sẽ bị mất sức. Tiếp xong 5 thằng tiếp theo thì Nhi xuống sức hoàn toàn.

2. Chương 2

Nhi dựa vào tường thở dốc. Chết tiệt! Sao lũ này đông như kiến vậy trời. Hãy đợi đấy. Bỏ cô nương mà thoát ra khỏi đây được thì liệu hồn. Ai da! Thôi chết! Giờ chắc cũng tầm hơn 6pm rồi. Phim hoạt hình! Bữa chiều của cô bé!

Còn nữa. Hôm nay Hai sẽ về sớm nấu cơm. Mà đồ Hai làm thì khỏi chê. Aiss! Lũ này! Bây giờ thì bỏn cô nương cực-kì-bực rồi đấy! Nhi rủ thầm ả tóc vàng chết dẫm, chết tiệt, chết toi, chết đói, chết bỏ chết bụi...(đủ kiểu chết ả). Đáng lẽ Đại Tiểu Thư ta đây ko đánh con gái. Tất cả vì mi thôi. Ai bảo mi “ngăn cản” ta ăn, ta xem TV. Nhi tung người giơ chân đá vào bụng ả ta. Đánh tới nỗi toàn thân ả ta biến dạng toàn phần!

Hà Nội chiều mùa đông vắng vẻ. từng cơn gió lạnh nổi lên, cuốn vài chiếc lá khô úa tàn bay lượn vài vòng lên không trung rồi nhẹ nhàng đáp xuống mặt đất ẩm ướt. Chuyến xe buýt buổi chiều muộn đưa Nhi ra vùng ngoại ô vắng vẻ, không gian trong lành tĩnh mịch.

Nằm giữa vùng thảo nguyên này là một ngôi nhà gỗ xinh xắn. Bao quanh ngôi nhà là một dòng sông uốn lượn hiền hòa, bắc ngang con sông là một cây cầu nhỏ xinh có mái che. Từ trong ngôi nhà hắt ra một sắc vàng ấm áp. Xung quanh ngôi nhà là một hàng rào bằng cọc gỗ. Trong vườn thì là bạt ngàn hoa, đủ thứ hoa thi nhau khoe sắc.

Nhi lê chân bước từng bước đầy mệt mỏi qua cây cầu gỗ. Ôi! Mệt quá!

-Ủa? Nhi về đó rồi hả em? Em sao vậy? Mệt à? Sao về muộn thế em?- Vũ từ trong nhà bước ra lo lắng hỏi cô bé.

- Hai ơi. Hôm nay em đánh nhau- Nhi chột ồm chậm lấy Vũ

3. Chương 3

-Em sao thế? ai đánh em?-Kỳ lộ đầu ra hỏi.

-Thôi. Nhi vào nhà nghỉ đi em. Nước nóng và quần áo anh đã chuẩn bị sẵn rồi đó. Em đi tắm đi- Vũ vỗ nhẹ vào lưng cô bé rồi dìu cô nhóc vào tận phòng tắm.

-Em mau xử lý việc này đi. Anh không muốn việc này xảy ra lần nữa đâu- Vũ vừa sắp đồ ăn cho Nhi vừa nghiêm giọng nói với Kỳ. Thật đúng là một ngày trôi qua chẳng mấy yên bình đối với nhi mà.

Bạch Gia Vũ: Anh trai song sinh của Gia Kỳ. Là đại thiếu gia nhà họ Bạch. Tính tình lạnh lùng ít nói. Luôn luôn bênh vực Nguyệt Nhi. Nổi bật với mái tóc màu bạch kim và đôi mắt màu xám tro lạnh lùng.

Cho t.g chỉnh sửa tí xíu: Nhi, Thoại Anh và Phương đều 17t nhé. Vũ Phong có đôi mắt màu hổ phách chứ ko phải đen nha. Xin lỗi về sự cố này. Còn nữa, t.g hk lp 9 rồi, cuối cấp rồi nên t.g phải dành rất nhiều time để hk. Vì vậy, nếu có thể dc thì t.g sẽ up truyện vào sáng thứ 3 và thứ 5 hàng tuần. Mong m.n ủng hộ.

-Nhi, mau dậy nào- Vũ lay lay vai Nhi. Cô nhóc đang cố quặn tròn mình trong chiếc chăn ấm áp để tránh cái rét buốt da. -Hai ơi, giờ vẫn sớm mà- bằng chất giọng ngái ngủ, Nhi trả lời Vũ. -Anh cho em 20p để chuẩn bị. Hôm nay nhà mình có việc đấy- Vũ nghiêm giọng. Nhi vùng dậy, chỉ lúc nào quan trọng lắm Hai mới dùng chất giọng này với cô. Mà có chuyện gì vậy ta? 10p sau, Nhi từ phòng tắm bước ra. Mái tóc xoăn nhẹ thả xòa ra được cài 1 cái cặp pha lê óng ánh. Cô nhóc khoác 1 áo dạ choàng màu hồng nhạt đi kèm với quần tất trắng. Dưới chân đi đôi giày búp bê màu nâu nhạt.

-Ba mẹ đang chờ em dưới nhà. Hôm nay em sẽ đi coi mặt chồng tương lai của mình- Vũ nói rồi đi ra khỏi phòng để lại cô em đang đứng hình ở đó. Không phải là anh vô tâm, nếu như anh còn đứng đó chắc chắn sẽ bị Nhi năn nỉ nghĩ cách trốn khỏi kiếp nạn này. Riêng Nhi mà năn nỉ thì 100% anh sẽ giúp. Trong khi đó việc này với anh là ko thể nên anh phải chuẩn thôi. Nhi chau mày đứng chôn chân giữa phòng. Gì chứ?

Bắt cô lấy chồng á? NEVER! Ko đc, ko đc. Đại tiểu thư đây ko bao giờ chịu đầu hàng như vậy. Nghĩ cách nào! Mới 17t mà ba mẹ bắt lấy chồng là sao chứ! Đời tự do còn dài, ngu gì lấy chồng sớm. Tiểu thư đây còn thông minh lắm. Chuyện! Xinh, dễ thương như bốn cô nương đây á hả? Ai mà chả mến mộ(ơi Chúa! Mức độ tự sướng quá cao!). Thôi thôi. Stop. Quay lại nghĩ kế trốn nào. A! Có rồi. Hớ hớ. Đúng là ko ai thông minh bằng Bạch Nguyệt Nhi này mà.

Sau 10p suy nghĩ nát cả óc, tốn bao nhiêu chất xám thì Nhi cũng đã nghĩ ra. Hơ hơ, cô sẽ cử “đại diện” đi. Oh yeah!!! Phóng vèo xuống nhà, Nhi chào ba mẹ bằng nụ cười ko thể tươi hơn được nữa. -Ba mẹ, hôm nay con đi coi mặt bên nhà chồng tương lai ạ? Vậy ba mẹ cứ đi trước đi ha, con đi lựa đồ chút xíu rồi qua liền à!- Cô bé choàng tay qua ôm cổ Bạch phu nhân nịnh nọt gây cười. -Tin đc ko đó?- Bạch lão gia nhìn cô con gái mình với vô số sự gian tà. -Đc mà ba. Ba phải tin con gái mình chứ! Con đây rửa tay sạch vi khuẩn rồi nhá! Con ko có quậy gì nữa đâu há ba. Ba phải tin tưởng ở 1 cô gái ngây thơ, trong sáng, hiền dịu, ...blap...blap- vâng, Nhi lại tuôn ra 1 tràng tự sướng về mình. Phải công nhận về khoản này thì có lẽ ko ai địch nổi Bạch Nguyệt Nhi mất! -Rồi rồi. Con stop đc rồi đó. Đi thì đi. Lúc nào đc thì điện ẹ, mẹ cho người qua đón nghe ko- Bạch phu nhân xoa xoa 2 thái dương vì bài tự sướng của con gái mình. Nhi cười tươi chào ba mẹ và nhảy chân sáo chuẩn biến. Con nói là rửa tay sạch vi khuẩn thôi mà. Còn trò quậy thì vẫn hành nghề như thường chứ. -À lô, Phương hả? Bà đang ở đâu thế? Qua shop mà bọn mình hay ghé đi. Tui nhờ bà chút việc- Nhi đứng ở shop gọi điện cho Phương. “-Ồm. Chờ tôi chút. Tôi qua liền-” Phương cúp máy rồi lên xe ô tô qua shop. Ko hiểu cô bạn mình quậy phá gì nữa đây?!

Chiếc xe mui trần màu xanh dương đỗ xích lại trước cửa shop. Từ trong xe, cô gái có mái tóc đen nhánh dài đến eo thả buông đang tiến lại gần một cô nhóc có mái tóc màu hạt dẻ. -Phương, Phương. Tôi ở đây nè.- Nhi cười tươi vẫy vẫy tay Phương. Chưa kịp để Phương phản ứng gì thì Nhi đã lôi tuột tay Phương về phía mình thì thầm ra vẻ bí mật.

- Như vậy...do đó nên...như thế...như thế ha!-Nhi thì thầm bí mật. -Nhưng mà...- Phương ngập ngừng băn khoăn. -Đi mà, giúp tôi nha nha nha!- Nhi trưng bộ mặt long lanh cún con ra làm Phương phải thở dài gật đầu đồng ý. Ai kêu cô làm bạn với con nhóc lấm chiêu này làm chi. Tại chỗ hẹn của Hàn gia và Bạch gia... 1 nàng công chúa trong chiếc váy mùa đông xanh lơ như thiên thần bước xuống xe, khuôn mặt đc ngụy trang thêm 1 cái kính bản cùng 1 cái khẩu trang. Vừa lúc đó, 1 chàng hoàng tử trong bộ vest nâu bước xuống xe. Mái tóc đc chải chuốt cực kỳ tỷ mỉ. -Ồ...2 đứa???- Gia đình 2 bên vô cùng ngạc nhiên trước cách ăn mặc của 2 ng con. Nhi thường ngày chả bao giờ đụng đến váy vóc, thế mà giờ lại mặc 1 cái váy đúng chất công chúa. Còn Phong, cậu nhóc mọi lần chỉ bận đồ đen từ đầu đến chân. Sao giờ lại đổi gu mặc vest nâu?

4. Chương 4

Trong lúc này, vua rắc rối của chúng ta đang vui vẻ bên que kem thì ở đâu “chui ra” 1 toán người chen lấn, xô đẩy. Thế là que ken đc “bay” vài vòng trên ko rồi đáp thẳng vào đầu của một ai đó ngồi ghế đá ở đây. -Ồi! Kem ơi...-Nhi tiếc nuối nhìn theo que kem. -Hừ! Lại là bà già! Kem gì? Bà chị xem hậu quả đây này!-Phong gắt gỏng chỉ vào đầu mình. Đúng là ngày xui xẻo mà. Tránh ko đi gặp mặt thì lại thành ra thế này đây. Cổ nhân có câu tránh vỏ dưa gặp vỏ chuối chớ có sai!(đã ngu lại thích tỏ vẻ nguy hiểm). Cậu nhóc đang ngồi chơi thì bị nguyên que kem ở trên trời rơi xuống đầu. Thấy nản!!! -Gì chứ? Mau trả kem người ta đây!(cho hỏi ai là ng có lỗi?!)- Nhi quát. -Tại bà già mà tôi mất nguyên buổi đi chơi đấy!- Phong chần nhần. -Ê! Hay như này đi. Giờ tôi sẽ đi cùng nhóc thay đồ rồi quay lại đây chơi chung cho vui. Okay?- đúng là chẳng lường trước đc việc gì. Mới đây Nhi còn quát người ta mà giờ lại rủ đi chơi cùng nhau. Trên thế giới chỉ có 1 Nguyệt Nhi thôi. -Đc rồi. Nể tình bà già có ý đấy- Phong gật đầu đồng ý. Đến cậu còn bắt người vì lời đề nghị này.

5. Chương 5

Cô nhóc cười tươi vì sự đồng ý của Phong. Cậu bé túm luôn lấy tay cô nhóc kéo đến 1 shop gần đó ko kịp để cô ư hử câu nào. Tiện thể Nhi thay luôn bộ đồ vướng víu. Thay vào đó là mái tóc hạt dẻ hơi xoăn lộn đc cột cao lên. 1 áo bò bó lửng khoác ngoài, một quần jeans màu bạc bụi bặm, dưới chân đi đôi giày thể thao trắng. -Ê nhóc! Nhớ trả tiền luôn hộ tôi cái nhá!- Nhi cất giọng kẻ cả ra lệnh. -Hừ! Bà già này! Nhà đâu đến nỗi nào hả?- Phong hậm hực. Có lẽ cậu nhóc thù dai chuyện que kem ban nãy đây. -Hơ, ngu gì? Con trai trả đi. Tôi trả để hết tiền sớm à?- Nhi trừng mắt nhìn Phong. Bảo toàn túi tiền đc đồng nào hay đồng ấy(không hiểu bà phải tiêu thụ con nhà giàu không nữa). -Bỏ tay với bà già!!- Phong thở dài ngao ngán. Thanh toán tiền xong, 2 người cùng nhau trở lại khu vui chơi náo nhiệt để bắt đầu chuyến vui chơi tẹt ga. -Ế! Khoan. Hôm nay sao nhóc ko đi học?- Nhi chợt nhớ ra hôm nay là thứ 5, vậy sao nhóc này ko đi học nhỉ? Cúp học? -Tôi thích nghỉ. Làm sao?- Phong hất mặt bất cần đầy kiêu ngạo -mà bà già đừng gọi tôi là nhóc nữa đc ko? Tôi cao hơn bà 1 cái đầu đó. -Ai kêu nhóc gọi ta là bà già. Đc rồi, dù sao nhóc cũng cao hơn ta nên giờ ta gọi nhóc là cậu xưng tôi. Okay?-Nhi. -OK.Tôi gọi bà già là cô xưng tôi-Phong gật đầu. -Ừh. Móc tay- Nhi đưa ngón tay út bé xinh ra. -Trẻ con- Phong lăm bằm nhưng rồi cũng đưa tay ra móc tay với cô nàng(ban nãy ai kêu Nhi là bà già?)

Xế trưa, Nhi tạm biệt Phong để về nhà. Hôm nay cô sẽ mang đồ ăn cho anh 2 và anh 3. Chắc chắn 2 anh sẽ bất ngờ lắm đây. Cưỡi trên chiếc xe đạp địa hình, Nhi lao vun vút trên đường, gió lạnh phả vào mặt cô. Lạnh. Nhưng Nhi thích cảm giác lạnh lạnh ở sống mũi này. Sinh ra ở Hà Nội nhưng cô phải sang London từ hồi 10t nên Nhi rất muốn đc biết xem con người Việt Nam thế nào? 4 mùa ở Việt Nam ra sao? Chợt, cô bé dừng xe lại. Bên cạnh hồ Gươm xanh, sóng gợn lăn tăn là tà áo dài Việt Nam. Những cô thiếu nữ đôi mươi nở nụ cười thật tươi cùng chiếc nón lá đang đứng tạo dáng để chụp ảnh. Gió làm bay bay 2 vạt áo trắng. Đẹp thật đấy! Một phong cách thật Việt Nam. Thôi chết! Mãi ngắm người ta mà Nhi trễ giờ mất 20p rồi. Thầm than thân trách phận, cô nhóc co giò đạp xe đến công ty của Gia Vũ.

6. Chương 6

“Chị ơi. Cho em hỏi phòng Tổng Giám Đốc ở đâu hả chị?” Nhi vừa thở hổn hển vừa hỏi. “Cô là ai? Phòng TGD không phải ai cũng vào đc đâu. Thôi đi đi cho ng ta làm việc. Vướng chân quá!” Cô tiếp viên trẻ khinh khỉnh nhìn Nhi. “Ê! Tôi hết kiên nhẫn rồi đây nhá! Tôi là vợ TGD. Chủ tịch hội đồng quản trị đc chưa?” Nhi chống tay gắt. Bực rồi nhá! “Cái gì??? Vợ á? Giám đốc có vợ á?” 5, 6 cô tiếp viên ở đó đồng thanh hét rồi nhao nhao lên xì xầm bàn tán. Nhi ko đoán hoài tới họ nữa. Nói như vậy mà cũng tin “Alô. Anh có mau xuống dưới này đưa em lên ko hả? Đứng dưới này muốn rã chân. Cát công mang cơm đến mà bị giữ dưới này này! Cho anh 5p để xuống đây” Nhi tuân 1 tràng rồi đập đt. Điền hết cả ruột. Sao công ty lại toàn bà cô hám trai thế này ko biết. Phải sa thải hết ngay mới đc. 1 lúc sau, từ thang máy dành riêng cho những ng quản lý cả công ty 1 ng con trai mặc bộ vest trắng bước ra. Phong thái ung dung nhưng trong lòng lại cực kì lo sợ với quả bom nổ chậm-Bạch Nguyệt Nhi. “Hi. Baby. Ngọn gió (độc) nào đưa em tới đây thế?” Vũ tiến lại gần nở nụ cười hiền với Nhi. “Anh khỏi phải đa lễ. Mau xem lại đội ngũ nhân viên đi. Đón tiếp vợ TGD như vậy hả? Lỡ em mà là khách hàng thì sao? Họ luôn đánh giá từ đội ngũ lễ tân và cách tiếp khách đấy” Nhi chỉ giáo luôn 1 tràng. Ko quên nhấn mạnh từ vợ. “Đc rồi. Baby của anh đừng nóng” Vũ cười rồi dùng ánh mắt ra lệnh của mình nhìn về phía thư ký. Quả thực anh phải công nhận rằng Nhi rất khó tính trong công việc. Nghe đến đây, Nhi mới nguôi giận phần nào rồi cùng Vũ đi lên phòng làm việc.

“Anh 2, dạo này công ty sao rồi?” Nhi cầm mấy tờ hợp đồng lên vừa xem vừa hỏi Gia Vũ. “Chỉ là chi nhánh nên cũng ko có việc gì, tối nay sẽ kỉ niệm 5 năm kể từ khi chi nhánh thành lập. Em đến chứ?” Vũ ngả người ra ghé hỏi Nhi “Ừm, tối nay em cũng rảnh. Mà em thấy anh dạo này hơi xanh đó. Có gì nhớ nói với em và anh 3 đấy. Dù là chi nhánh nhưng cũng thu tóm toàn bộ công ty con toàn quốc rồi còn gì” Nhi pha 1 ly cafe cho Vũ. “Anh ko sao, mà hôm nay em lại trốn hả? Lúc nào cũng quậy phá” Vũ thở dài với những trò phá phách của cô em. Như vừa nãy thôi, tự nhận là vợ tổng giám đốc nữa cơ chứ, haizz.. “Hi! Em mà. Thôi em qua chỗ anh 3 đây” Nhi lè lưỡi cười lém lỉnh. “Ừh. 4h chiều nay anh qua trường đón

cả 2 ng nhé!” Vũ vậy tay nhìn theo dáng cô em gái mình. Trẻ con như này thì bao giờ anh mới hết lo lắng chứ?

7. Chương 7

Vì ko muốn gây nhiều sự chú ý cho các học sinh nên Nhi bắt buộc phải đi lén la lén lút. Sau 1 hồi đi tới đi lui, cuối cùng Nhi cũng đến nơi. “Ủa? Anh 3 đâu ta?” Ngó vào phòng, Nhi ko thấy Kỳ đâu nên đâm ra tò mò. Giờ này thì chắc anh 3 phải ở đây chứ? Thôi đành ngồi chờ vậy. Vừa ngồi xuống, Nhi đã nhìn thấy 1 mẩu giấy bị vò nát. Gì chứ? Trường cấp 3 phía Đông khiêu chiến sao? Trường này nổi tiếng ở các bar. Lẽ nào anh 3 đi gặp họ? Chết tiệt thật. Lũ này hện vào địa bàn của chúng. Anh 3 đi chết là cái chắc. Nhét vội tờ giấy vào túi, Nhi lao đi. “RẦM” Cô nhóc “tông” phải ai đó. “Ui da” Nhi nhăn mặt xuýt xoa “Ủa? Nhi, mày làm gì ở đây?” Thoại Anh ngạc nhiên hỏi. Theo như anh 3 Nhi nói hôm nay cô ấy có việc k đến trường mà. “Giờ tao chưa nói đc. Bye mày” cô bé nói rồi vội đứng dậy lao đi. Thoại Anh khó hiểu nhìn theo. Chợt, ánh mắt cô dừng lại ở 1 đồ vật mà theo cô nghĩ rằng Nhi vừa làm rơi.

8. Chương 8

Ngoài cổng trường, 1 chiếc xe mô tô phân khối lớn đã có sẵn ở đó. Đội nhanh mũ bảo hiểm, Nhi nhảy phóc lên xe và rồ ga phóng thẳng đi... Trước mắt Nhi là 1 mớ cảnh loạn. Những người con trai lao vào nhau như vũ bão, đánh đấm không thương tiếc. Bọn trường phía Đông tuy không giỏi võ bằng bang của Gia Kỳ nhưng chúng quá đông. Kỳ thực sự đã quá chủ quan khi chỉ dẫn theo có 4 người. Đã vậy, chúng lại còn cạy địa bàn. Chơi bần đủ kiểu, khôn thật! “Anh 3, cẩn thận!” 1 giọng thét vang lên. May mắn, Nhi đến kịp lúc mà cây gậy sắt suýt giáng xuống gáy Kỳ. Cô nhóc gơ chân đá nó ra xa. Tiện thể bồi thêm mấy cú đá vào mặt thằng nó “Nhi, em làm quái gì vậy?” Kỳ gắt. “Đúng rồi, có ngu mới đến đây đó. Xử nhanh còn đi dự tiệc nữa” Nhi quát lại. Thật là may mắn khi cô dẫn thêm 5 ng nữa đến đây. “Lũ khôn này. Thừa nước đục thả câu. Nhi, em mau đi đi. Các bang phái lẻ khác cũng đến rồi” Kỳ vừa đánh vừa hét. Nhi mà ở đây có lẽ sẽ bị thương mất. “Anh khủng hã? Em ko đi đâu hết” Nhi gắt lại. Bỏ người thân á? Nếu thế thì cô đâu mang họ Bạch. Tuy rằng còn có cách xử khác nhưng bang của Gia Kỳ đã nguyện ko giết ng nên Nhi ko thể rút súng ra bắn đc. Những thằng bị Gia Kỳ và Nguyệt Nhi đánh có lẽ phải nằm viện mấy tháng thôi! “Nguyệt Nhi”- 1 giọng nữ la lớn khiến Nhi phải ngoái lại nhìn. 10 cái xe phân khối lớn đang ở đó cùng 1 chiếc xe thể thao mui trần màu tím. “Cái gì? Thoại Anh và Phương?” Nhi lầm bầm. Thôi chết rồi! Nãy va phải Thoại Anh nên chắc tờ giấy lúc nãy đã rơi ra. Trời đất ơi, 2 con hám này đến đây làm gì đây? Ko biết nguy hiểm hay sao?

Thoại Anh thì cũng ko đáng lo lắm. Green Star là trường điểm của thành phố nên chắc chắn chức ‘chị 2’ của trường ko phải là hư danh. Nhưng còn Phương? Đứng để vể dài các cửa cổ mà bị đánh lừa nhé! Phương cũng là 1 tay khá cừ khôi trong giới võ thuật đấy. Tuy ko bằng 2 cô bạn nhưng cũng ko phải hạng xoàng... 30p sau thì tất cả đã đc giải quyết. Nói thật thì cả Kỳ, Nhi, Thoại Anh và Phương đều đang rất mệt

9. Chương 9

“Anh 3 ơi, em đói quá huhu” Nhi chu mỏ, xoa bụng phụng phịu. Ôi! Bữa trưa đi tong rồi. “Được rồi. Em suốt ngày ăn ăn ăn và ăn. Ko khéo thành heo ko ai thèm rước đó!” Kỳ bẹo má cô em. “Nếu mà thế á hã? Em làm của nợ của 2 anh suốt đời luôn” Nhi phồng má cãi lại Kỳ.

“Thôi thôi. Nhi bà có định đi ăn ko đây?” Phương can ngăn. Đúng là bó tay với cô bạn ương bướng này mà. Con gái gì đâu mà quần áo, phong thái, tính cách như con trai vậy. “Mau lên xe nào!” Thoại Anh từ

đăng xa gọi. Thế rồi cả 4 ng cùng nhau leo lên xe Thoại Anh để đi ăn trưa. “Phương, sao bà dám đến chỗ đánh nhau đó hả?” đến giờ Nhi mới sực nhớ ra điều vô cùng quan trọng. Phương yếu từ nhỏ nên phải hạn chế hoạt động mạnh cơ mà!

“Ko phải tại Thoại Anh đâu. Tại tôi lo cho bà nên mới đòi đi. Tôi xin lỗi” Phương cúi gầm mặt nói, 2 tay cô bé đặt lên đùi đan vào nhau. “Bà liệu hồn đó. Lần sau mà như thế đừng có nhìn mặt tôi” Nhi khẽ gắt. May Phươg ko sao. “Ừh. 2 đứa đâu cần lo cho Nhi đâu. Thằng nào ngu mới động vào nó đấy!” Kỳ đang lái xe cũng chen miệng vào. “ANH HH 3333... Anh đi chết đi!!!” Nhi gào om lên tức giận nhìn Kỳ. Ăn uống xong, cả lũ quay trở lại trường và ngồi nói chuyện, đánh nhau loạn xạ ở phòng hiệu trưởng. Cái phòng ngày nào uy nghi trong mắt mọi học sinh Green Star giờ còn hơn cái chợ vỡ. Kỳ chỉ biết lắc đầu xót xa cho căn phòng của mình, bị lũ quỷ lật tung mọi ngóc ngách. Giờ còn hơn cả bãi chiến trường.

10. Chương 10

Đúng 4h, Vũ lái chiếc xe BMW quen thuộc của mình đến đón Nhi và Kỳ. Đăng xa, Nhi đang nắm tay Kỳ cười tươi chạy lại gần. Thoại Anh và Phương đã đi xe của Thoại Anh đến 1 shop thời trang chờ Nhi.

-Em có muốn bị cấm túc không mà dám đi đánh nhau hả Nhi?-Vũ nghiêm nghị hỏi. Cô em này đúng là chúa quậy phá mà.

-Dạ em xin lỗi hai- Nhi nhỏ giọng hối lỗi-Nhưng mà em hứa là sẽ không còn lần sau đâu. Em hứa mà-Nhi cười toe giật giật áo Vũ.

-Được rồi cô nương. Lần sau nhớ nói cho hai biết. Nghe không?-Vũ lắc đầu chào thua với Nhi.

-Dạ yêu hai-Nhi gật đầu cười tươi.

Chiếc xe BMW đỗ xích tại một shop thời trang danh tiếng cả nước. Nhi,Vũ và Kỳ bước xuống. Bên trong,Thoại Anh và Phương đang lựa đồ.

2h đồng hồ sau. Những nàng công chúa,hoàng tử từ cửa shop bước ra. Vũ tao nhã trong bộ vest trắng,mái tóc hơi nâu không chải chuốt quá cầu kì nhưng vẫn làm nổi bật lên vẻ đẹp vốn có của cậu. Kỳ lịch lãm chẳng kém trong bộ vest xám,mái tóc đỏ hung được vuốt keo dựng đứng. Phương bận 1 bộ váy màu xanh da trời trẻ trung, mái tóc đen chải theo kiểu công chúa. Thoại Anh thì mặc đầm tím đậm thắm, mái tóc xoăn lộn đen vắt sang 1 bên quý phái.

-Thôi, tụi em đi trước. 2 anh vào xem nhỡ Nhi kia kìa.-Phương cúi đầu chào.

-2 anh nhớ bắt nó mặc nhá. Em sẽ chụp ảnh nó đấy-Thoại Anh cười tươi rồi bước lên xe. Vũ và Kỳ thở dài nhìn nhau...

Ngồi trong phòng thử đồ, Nhi thầm rửa cái đồng trước mặt mình. Cô bé có mấy khi mặc váy đâu. Lần cuối cùng cô mặc váy là cách đây 2năm khi cô bé tròn 15 tuổi.Trước mắt Nhi là một chiếc váy màu trắng tinh khôi chiết eo. Càng về phần chân váy thì màu hồng càng rõ. Đường may cầu kì nhưng không diêm dúa. Cổ tròn,ống tay dài.Nhìn tổng thể,nó giống như bộ xiêm y của các nàng búp bê.

-Anh2,Anh3. em không mặc đâu-Nhi rưng rưng sắp khóc

-Thôi nào. để 2 anh giúp nha!- Kỳ cười rồi bắt đầu công cuộc vật lộn với cô em.

11. Chương 11

1h đồng hồ sau, Nhi như biến thành người khác. Trong sáng thơ ngây trong bộ váy trắng tinh khôi, trên mái tóc hạt dẻ xoắn nhẹ là 1 chiếc vương miện đính kim cương lấp lánh. Hết! Khuôn mặt mộc tự nhiên nhưng khiến nhiều người phải ghen tỵ: đôi mắt nâu đầy tà mị, da trắng mịn hồng hào, đôi môi đỏ mềm gợi cảm. Đúng 7h30 pm, khách bắt đầu đến công ty. Tiếng nói chuyện rôm rả. Ngay cả khách quốc tế cũng đến đây. Họ muốn xem bộ 3 nhà họ Bạch. Tuy tuổi đời còn trẻ nhưng làm cho nhiều ng phải khiêm nhường. Nguyệt Nhi, Gia Kỳ và Gia Vũ bước vào. 1 số ng yên lặng, ngưng hoạt động dõi theo họ. Quả là tài sắc vẹn toàn. Nhi tách khỏi 2 ông anh đi tìm lũ bạn trời đánh mấy lần rồi mà vẫn cứ cười nhăn nhăn. Để dành công việc tiếp khách quan cho Tổng Giám Đốc và Chủ Tịch hội đồng quản trị là Vũ và Kỳ đảm nhiệm. Nhi ko quen với đám đông. “Ủa? Bà già?” Phong nhíu mày nhìn Nhi.

“Ai là bà già. Tôi với cậu giao kèo rồi nhá!” Nhi chống tay gắt. Phong ngạc nhiên cũng phải thôi, Nhi tomboy của mọi ngày đâu rồi mà ‘lời’ ra 1 Nhi tiểu thư thế này? Mà... vợ cậu cũng đẹp chứ nhỉ?

1 lúc sau, Nhi và Phong cũng tìm đc Phương, Thoại Anh, Long và Lâm trong tình cảnh Thoại Anh và Long đang “đấu võ mềm” vì 1 chuyện nhỏ như con muỗi.

Đang đứng hàn huyên với nhau thì bất chợt đèn tắt phụt. Phương định túm lấy tay Thoại Anh nhưng trong bóng tối lại vớ nhầm tay Lâm. Thoại Anh định nắm tay Nhi thì quơ nhầm tay Long. Hết biết! Trên sân khấu, tay MC đồng dục nói:

12. Chương 12

-Kính thưa quý vị khách quý. 1 số khách quan có yêu cầu muốn nghe giọng hát của tiểu thư họ Bạch, em gái cưng của TGD Bạch Gia Vũ và Chủ tịch Hội đồng Quản trị Bạch Gia Kỳ.

Tiếng vỗ tay rào rào vang lên. Bởi ai cũng muốn đc nhìn kỹ hơn cô gái tài sắc vẹn toàn này. Ko ngoại trừ Phong, Lâm và Long. Ko biết cô bé hát sẽ thế nào nhỉ?

Vũ và Kỳ mỉm cười. Cũng lâu lắm rồi 3 anh em chưa cùng nhau biểu diễn, cũng đến 4, 5 năm rồi ý chứ. Nhưng mà vui nhất có lẽ là Phương và Thoại Anh bởi 2 cô nàng 7 năm rồi chưa nghe Nhi hát mà.

Nhi ngâm đắng nuốt cay bước lên sân khấu. Hôm nay là ngày quái quỷ gì đây trời? Hết mặc váy lại phải hát hò. Mấy cái thực nữ này con có biết đâu Chúa? Nhi lên sân khấu đã đành, thế nhưng cả Phong cũng bị 2 ông anh của Nhi lôi lên sân khấu với lý do phụ đạo. Vậy là cô công chúa của chúng ta sẽ hát, Phong đàn piano, Vũ thổi sáo, Kỳ đánh giu-ta. Đây là bài hát mà Vũ và Kỳ đã dạy cô bé nên có lẽ cũng ko sao.

”Em nằm em nhớ

Một ngày trong veo

Một mùa nghiêng nghiêng

Cánh đồng xa mờ, cánh cò nghiêng cuối trời

Em về nơi ấy

Một bờ vai xanh

Một dòng tóc xanh

Đó là chân trời, hay là mưa cuối trời...”

Tất cả khách quan lặng ng nghe theo từng nốt nhạc êm nhẹ. Giọng Nhi rất trong, nhẹ và cao. Rất phù hợp với bài hát “Giấc mơ trưa”. Còn phải nói, bài hát Vũ và Kỳ khổ công luyện cho Nhi mấy năm trời cơ mà. Bất ngờ nhất là Phong, cậu ko thể ngờ là Nhi lại hát hay đến thế. Trong mắt cậu (và cũng có thể là tất cả),

Nhi như 1 nàng công chúa đa tính cách (chứ ko phải đa nhân cách nhé!). Nhi mang lại 1 sự yên bình khó tả, nhẹ nhàng và thanh thản.

10h đêm, Nhi cùng Vũ và Kỳ trở về nhà. Ngày thứ 2 tại trôi qua ko yên bình với Nhi 1 chút nào!

13. Chương 13

Ngày valentine sắp đến, các đôi đang yêu nhau tất bật lo mua quà. Những ng còn độc thân nhưng đã có đối tượng cũng lo tổ tình vào ngày này. 1 ko khí hết sức vui vẻ.

Green Star có 1 “ông hiệu trưởng già” xiteen nên chắc chắn ngày valentine này trường sẽ tổ chức 1 bữa tiệc linh đình.

-Ô la la. Lễ hội, lễ hội. Ta yêu lễ hội- Nhi vui vẻ đặt khay đồ ăn của mình xuống và nói. Trong lòng háo hức đến ngày mai quá!

-Bà điên ít thôi. Ngồi xuống ăn đi- Thoại Anh lườm xéo cô bé. Đồ trẻ con!

-Thoại Anh. Bà có bao nhiêu thư mời dự lễ hội ngày mai?- Phương từ tốn hỏi.

-Nguyên 1 núi- Thoại Anh vớt ra 1 túi các bao thư màu hồng. Đúng là lũ con trai rắc rối mà -còn 2 bà?

-Tôi cũng giống bà- Phương đưa ra 1 chồng bao thư nhiều chả kém gì Thoại Anh

-Tôi ko biết. Anh 3 thu hết rồi- Nhi vừa ăn vừa nói. Có sao thì Nhi cũng mặc kệ. Mà cô cũng chẳng quan tâm đến mấy cái vụ yêu đương vớ vẩn này. Đúng hơn là cô bé ko biết yêu!

14. Chương 14

-Chào ng đẹp- Long cùng 2 ng kia từ đâu đi ra. Vừa đi Long vừa liếc xéo Thoại Anh

-OÊ- Thoại Anh giả bộ nôn. Tên ôn thần mắc dịch kia đang cố tình trêu tức cô đây mà.

-Chào các cậu. 3 ng vừa đi chơi bóng rổ về hả?- Phương nở nụ cười thiên thần, cô đúng là sứ giả hoà bình mà.

-Ừh. Ngày mai trường mình thi bóng rổ với trường phía Nam- Lâm ngồi xuống khẽ thở dài.

-Gi? Trường phía Nam nổi tiếng về mặt thể thao mà?- Thoại Anh tròn mắt lên vì bất ngờ. Thế này thì Green Star thua mất. Trời ơi! Mặt mũi trường điểm để đâu đây?

-Điều đáng nói ở đây là trường đó thách đấu 5 nam 3 nữ- Phong giờ mới lên tiếng.

-Trường mình đâu có club bóng rổ nữ?- Nhi hỏi. 3 cô nàng nhìn nhau rồi hiểu ra vấn đề.

-3 ng tụi này tham gia đc chứ?- Phương nhẹ nhàng đề nghị. Thực ra thì 3 ng các cô đã làm quen với bóng rổ từ hồi ...5t rồi. Từ đó đến nay cô và Thoại Anh vẫn tập luyện đều đặn như thể dục. Còn Nhi thì lo gì cơ chứ? Có 2 ông anh là dân bóng rổ mà!

15. Chương 15

-Bà nói hay lắm ý! Sức khỏe của bà thế nào hả?- Thoại Anh cốc vào đầu Phương. Nhi gật đầu đồng quan điểm. Còn 3 ng con trai thì nhìn nhau đầy ái ngại...

-Hi! Tôi biết tự lượng sức mình mà- Phương cười hiền trấn an 2 cô bạn đang đeo khuôn mặt hình sự. Sau 1 hồi Phương phải năn nỉ gây lười và hứa trời hứa bể thì 2 cô bạn mới gật đầu đồng ý. Cả lũ kéo nhau vào sân tập bóng rổ để thầy thể dục chấm điểm thể lực và xem phối hợp có ăn ý ko.

-Ủa? Nhưng thiếu 2 nam- Thoại Anh giờ mới nhớ ra. Ở đây chỉ có 3 nam 3 nữ mà?

-Anh 2, anh 3- Nhi la lớn -sao 2 anh lại ở đây? (t.g xiu)

-Anh cũng chơi với bọn em mà!- Vũ cười hiền xoa đầu cô em gái ngốc.

-Đc rồi. Giờ ta vào sân nào- Phong nói rồi hất mặt về sân bóng rổ.

Dựa theo khả năng của 8 ng. Đội hình đc chia như sau: Trung phong đảm nhiệm ném bóng ở cự ly gần là Kỳ và Lâm. Tiền vệ: có việc là phòng thủ và tranh bóng là Thoại Anh và Long. Tiền đạo: phụ trách ném bóng ở cự ly trung bình là Nhi và Phương. Hậu vệ: có vai trò ném bóng ở cự ly xa là Vũ và Phong.

Tất cả tập đến khoảng 5h chiều thì ra về để mai lấy sức thi đấu.

Sáng hôm sau, sân trường Green Star chật ních ng vì có tin đồn Ngũ Đại Thiên Vương sẽ tái xuất giang hồ. Vâng, đó ko ai khác chính là 5 chàng trai của chúng ta. 5 huyền thoại có tiếng ở làng bóng rổ. Trường phía Nam cũng chẳng kém, đây là nơi quy tụ toàn nhân tài thể thao. Quả là đáng ghờm!

7h, sân bóng rổ trường Green Star chật ních ng. Ng thì bàn tán về trường phía Nam, ng thì nói về Ngũ đại Thiên Vương, có ng nhắc đến 3 cô gái chơi bóng rổ của trường Green Star.

Lối chơi của trường phía Nam quả là lập dị. Họ đòi đấu 3 hiệp: hiệp 1 đấu nam, hiệp 3 đấu nữ và hiệp 3 phối hợp nam nữ. Muốn xé lẻ sức ng đây mà.

Tiếng còi báo hiệu hiệp 1 vang lên. 2 bên nam vào sân và bắt đầu trận đấu

-Eo, tiền vệ kia. Thăng đó cao 1m90 chứ ko ít- Nhi trố mắt ra nhìn

-Hic, tiền đạo di chuyển nhanh quá!- Phương méo mặt

-Bà, nhìn trung phong kia. Như bức tường ý- Thoại Anh há hốc miệng.

16. Chương 16

Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại. Vũ và Phong ném toàn những quả 3đ cực chuẩn. Long thì di chuyển thoát ần thoát hiện, thoát cái đã cướp đc bóng trên tay thăng cao 1m90 và ghi quả 2đ đẹp mắt. Còn Lâm, với cái nhún ng nhẹ nhàng, cậu đã vượt qua “bức tường thành” và có đc quả 1đ ấn tượng. Trên cả tuyệt vời. Tuy ko trực tiếp ghi điểm nhưng Kỳ luôn tranh bóng về cho đội và chuyền cho tất cả để ghi điểm. Phối hợp quả ăn ý! Tỷ số hiện giờ đang hòa 50-50. Còn 20s cuối cùng của trận 1, Kỳ lao lên giành bóng, đang định chuyền cho Lâm thì lại bị cướp mất. Như 1 cơn gió, Long giành đc bóng và chuyền cho Phong. Đối phương thấy đc đường chuyền liền chặn đường bóng đến tay Phong. Nhưng ko, quả bóng lại bay đến tay Vũ 1 cách an toàn. Ngay lập tức, Vũ ghi 1 quả 3đ. Cả sân bóng rổ của Green Star rộ lên tiếng huýt sáo, reo hò, vỗ tay. 3 cô gái sung sướng ôm nhau nhảy tung tung. Kết quả của trận đấu là 50-53 phần thắng nghiêng về trường Green Star. Quá xá đã!

-Quá tuyệt vời- Nhi, Phương và Thoại Anh đáp ối ng 1 cái khăn và 1 chai nước lạnh nói.

-Nhi, Phương, Thoại Anh này. Ko cần căng thẳng quá đâu. Hiệp 2 thua cũng đc. Hiệp 3 gỡ lại mà- Kỳ trấn an 3 cô nàng khi 3 ng chuẩn bị ra sân thi đấu.

-Gì chứ? Anh nói thua là thua thế nào?- Nhi cao giọng.

-Đừng coi thường con gái tụi em nhé!- Phương cười đầy bí hiểm.

-Anh phải biết tụi em chơi bóng rổ từ hồi 5t rồi đấy- Thoại Anh nhướn miệng cười.

Hiệp 2 bắt đầu...

Vũ và Kỳ thì rất tin tưởng vào trình độ cô em mình. Vô địch giải bóng rổ đơn thành phố London cơ mà. 2 ng cũng biết Thoại Anh và Phương chơi cứng nhưng cũng chưa rõ lắm. Còn Phong, Lâm và Long thì cứ ngồi chỗ mắt ếch ra mà nhìn 3 cô gái.

17. Chương 17

Đối phương là nữ mà sao chả khác gì con trai. Cứ tầm 1m75 đến 1m80 thôi. Xét về chiều cao thì trường phía Nam quá lợi thế. Mới đầu 3 cô gái của chúng ta chơi trò mèo vờn chuột để đội bên kia đuối sức. Do chủ quan nên trường phía Nam tưởng rằng 3 cô nàng ko tấn công mà chỉ phòng thủ, dễ dàng khinh địch.

-Bắt đầu- Vũ và Kỳ lăm lăm nhìn vào đội hình. Nhi, Phương và Thoại Anh bắt đầu di chuyển. Phương chỉ cần ném bóng ở cự ly gần vì sức khỏe yếu. Còn tranh bóng, chuyền bóng và phòng thủ lần tấn công đều do Nhi và Thoại Anh đảm nhiệm. Nhi ở vị trí tiền đạo còn Thoại Anh ở vị trí hậu vệ.

-Thua chắc rồi- Phong lăm lăm. Tỷ số hiện giờ là 30-12 nghiêng về trường phía Nam. 1 khoảng cách quá xa.

Thoại Anh giành bóng chuyền cho Nhi. Bằng 1 cú bật nhảy cao đến 1m, Nhi ghi đc 1 quả 2đ. Số điểm trường Green Star tăng dần lên. Đối phương chú ý đến Nhi hơn và liên tục chơi xấu cô bé. Chủ yếu là làm Nhi mất sức.

“Roạt”- Nhi ngã ra sàn thi đấu vì bị ngáng chân. 1 động tác gọn lẹ mà ít người biết. Cả hội trường “Ồ” lên. Ko đc, Nhi phải đứng dậy. Tuy đau muốn ứa nước mắt nhưng cô vẫn ghi đc 1 quả 2đ đẹp mắt.

Nếu Nhi mà bị yếu đi chắc chắn đội hình sẽ rối ren. Vì vậy, trường phía Nam quyết định chỉ tấn công Nhi. Cô bé ngã ko biết bao nhiêu lần. Nhi tạm thời lui về phòng thủ để Thoại Anh lên thay thế. Cô bé muốn ngã lắm nhưng ko đc, Bạch Nguyệt Nhi đâu dễ bị hạ gục. Cố lên nào! Hiệp 2 cuối cùng cũng kết thúc trong sự vui mừng của Green Star, số điểm sát nút 70-71.

-Thắng rồi. Là lá la- nụ cười xuất hiện trên môi cả 3 cô nàng. Quá tuyệt vời! Vũ, Kỳ, Phong, Lâm và Long cũng ra chia vui. Chả hiểu do vui quá hay sao mà Long ôm Thoại Anh nhảy tưng tưng, còn Lâm thì ôm Phương xoay vòng vòng. Riêng cô bé Nhi thì được 3 hotboy tung lên trời trong nụ cười hạnh phúc.

18. Chương 18

Hiệp 3 mới là hiệp gay cấn thực sự vì số điểm của hiệp 3 sẽ nhân đôi rồi cộng điểm với hiệp 1 và 2. Đội nào nhiều điểm hơn sẽ thắng nên ai cũng phải cố hết sức. Lần này, đối tượng bị chơi xấu lại là cả Nhi Phương và Thoại Anh. Để xem, khi rối loạn đội hình thì Ngũ đại Thiên Vương sẽ ra sao.

Ng bị “dính đạn” nhiều nhất là Nhi. Lũ khốn kiếp áp dụng kiểu bóng rổ đường phố với Phương và Thoại Anh, kiểu đánh xã hội đen với Nhi. Khắp ng Nhi bị xây sát, bầm tím. Mỗi lần Thoại Anh hoặc Phương bị chơi xấu thì Nhi lại chạy ra đỡ và chuyền bóng cho 5 chàng trai. 3 cô gái đc lui về phòng thủ để phản tấn công cho Ngũ đại Thiên Vương.

-Yaaa! Lũ khốn này. Chị mày bực rồi đấy!- Nhi thầm rửa rồi lao lên chiếm chân tiền đạo. Cứ thế, từng quả 2đ vào rổ. Bóng bay vào ng? Kệ nó! Ngã? Thì đứng dậy! Và thế là, Nhi trở thành ng ghi điểm nhiều nhất của đội. Kỳ tranh bóng rồi lại chuyển cho Nhi. Phong, Lâm và Long trở mắt ra nhìn cô gái nhỏ bé trước mặt. Đây ko phải ng!?

Kết quả trung cuộc: Green Star thắng tuyệt đối 3 trận. Nhi ôm cả nhóm vừa nói đc 2 từ “Thắng rồi” thì ngất xỉu làm cả đám lo lắng đưa vào phòng y tế hồi sức.

Nhi lơ lơ mở mắt. Mùi ete xộc vào mũi khiến cô bé khó chịu. Chuyện quái gì vậy nhỉ? Nhi nhớ là mình đang đứng ở sân bóng rổ mà. Bộ ma đưa cô vào đây hả? Ko phải, ma phải đưa cô xuống Địa Ngục chứ. À mà cũng ko đúng, cô xinh đẹp, tài năng, hiền hậu thế này phải lên Thiên Đường chứ?

-Cô làm gì mà ngồi dần ra thế?- Phong chống cằm hỏi. Chắc lại suy diễn linh tinh gì đây mà.

-Ừa? Sao cậu ở đây?- Nhi ko trả lời mà hỏi lại. Cô cần 1 câu trả lời hơn Phong.

-Cô chơi hăng quá nên ngất. 2 anh cô đã đi chỉ đạo lễ hội rồi. 4 ng kia cũng đi chơi hết.- Phong thở hắt ra trả lời. Ai cũng kiếm có bận, bắt cậu phải ngồi đây trông thứ “trời đánh” này. Đúng là bực mình mà!

-Thôi chết! Lễ hội. Tôi quên mất. Mau, mau đi thôi. Trời đất ơi, xui xẻo giữ nè trời?- Nhi bật dậy xỏ giày nói liền thoảng.

-Đi đâu?- Phong tròn mắt hỏi.

-Thì đi chơi hội. Ng gì đâu nào ngán thế?

19. Chương 19

Ôi trời đất ơi! Đúng là vẫn chứng nào tật nấy. Tưởng rằng sau hơn 1 tháng thì cậu sẽ tìm ra điểm đáng yêu của cô vợ mình. Đáng yêu thì chẳng có điểm nào, còn đáng ghét thì vô số kể. Con gái gì đâu mà 17t rồi mà cứ như con nít lên 3. Sáng có ng gọi dậy, quần áo có ng chuẩn bị, đầu tóc có ng chải. Tiểu thư đài các chả thấy đâu mà lại có 1 đứa vô duyên hết sức. Lúc nào cũng ham chơi, cứ thấy chỗ nào tụ tập đông ng là xía mũi vào cười nói ha hả, vỗ tay vỗ chân đom đóp. Ngồi ăn cơm thì cho cả 2 chân lên ghế. Đã vậy còn ăn nhiều nữa chứ. Đó, toàn tính xấu. Ba mẹ cậu quả là có “con mắt tinh tường” khi chọn đc cô con dâu “chuẩn” thế này cơ chứ?! Phong thở dài ngán ngẩm.

Buổi chiều ít thú vị hơn nhưng cũng ko phải là nhàm chán. Mỗi lớp tự mở 1 quầy bán hàng mini đủ các thứ. Số tiền thu đc sẽ đc gửi vào trại trẻ mồ côi làm từ thiện. Phong, Nhi, Phương, Lâm, Thoại Anh và Long đi lòng vòng hết 1 lượt thì ai trở về lớp nấy để còn bán hàng. Ko khí thật nhộn nhịp và vui tươi. Thầy hiệu trưởng quả là tâm lý khi nghĩ ra lễ hội này mà.

6h30p pm, các học sinh ra về để lao công dọn dẹp. Tất cả có 1 tiếng đồng hồ để chuẩn bị. Đúng 7h30p, các học sinh có mặt để tiếp tục tham ra lễ hội buổi tối. Phần này cũng khá đặc biệt bởi lễ sẽ có mục tổ tình tập thể. Mọi ng có thể tặng quà cho nhau.

1 chiếc xe ô tô mui trần màu xanh lướt vào sân trường. 2 cô gái như tiên sa bước xuống, mái tóc đc thả buông tự nhiên. Cả 2 cùng mặc váy giống nhau: cổ tròn, ống tay ngắn bông, váy xếp li dài quá đầu gối màu trắng. Cả 2 như thiên sứ vậy! Thoại Anh và Phương ko phải là tín đồ của màu trắng như Gia Vũ. Thoại Anh chỉ trung thành với màu tím huyền bí, còn Phương thì màu xanh da trời nhạt nhẹ nhàng. Thế nhưng hôm nay cả 2 phải ăn vận giống nhau từ kiểu tóc, cách make-up, váy và giày. Ai kêu 2 ng ở trong hội học sinh làm gì. Ở hội đó có mỗi 2 ng là con gái nên hát song ca vào những ngày lễ này là đúng rồi.

Vừa đóng cửa xe thì đằng xa, 3 thanh niên bước tới. 1 ng mặc vest đen, 1 ng vest nâu còn ng cuối thì vest xanh nước biển đậm.

20. Chương 20

1 chiếc xe ô tô mui trần màu xanh lướt vào sân trường. 2 cô gái như tiên sa bước xuống, mái tóc đen thả buông tự nhiên. Cả 2 cùng mặc váy giống nhau: cổ tròn, ống tay ngắn bồng, váy xếp li dài quá đầu gối màu trắng. Cả 2 như thiên sứ vậy! Thoại Anh và Phương ko phải là tín đồ của màu trắng như Gia Vũ. Thoại Anh chỉ trung thành với màu tím huyền bí, còn Phương thì màu xanh da trời nhạt nhẹ nhàng. Thế nhưng hôm nay cả 2 phải ăn vận giống nhau từ kiểu tóc, cách make-up, váy và giày. Ai kêu 2 ng ở trong hội học sinh làm gì. Ở hội đó có mỗi 2 ng là con gái nên hát song ca vào những ngày lễ này là đúng rồi.

Vừa đóng cửa xe thì đằng xa, 3 thanh niên bước tới. 1 ng mặc vest đen, 1 ng vest nâu còn ng cuối thì vest xanh nước biển đậm.

-Hừ! Vịt xấu xí thì mãi vẫn là vịt xấu xí thôi bạn Thoại Anh ạ!- Long trong bộ vest xanh nước biển đậm lên tiếng châm chọc Thoại Anh. Thực tình thì Thoại Anh hôm nay cũng xinh lắm. Ăn đứt mấy cô bồ của Long. Nhưng biết sao được, cái miệng cậu quen vậy rồi à!

-Ừa. Tôi là vịt đó. Còn cậu là đồ gà ko mào- Thoại Anh vênh mặt cãi lại. Đang lúc chuẩn bị bùng nổ thì 1 chiếc BMW lái về chỗ 5 ng làm “thế chiến” dừng lại. 3 ng bước xuống xe. Nhi vẫn phong cách đấy: mái tóc hạt dẻ xoăn lộn đen cột cao đuôi đưa theo nhịp bước chân, áo bò lửng đến ngang eo, 1 quần jeans có phần bụi bặm, chân đi giày thể thao.

-Hế lu- Nhi phóng thẳng đến ôm Phương. Từ đằng sau, Vũ với bộ âu phục vest trắng đóng cúc gọn gàng ra vẻ chững chạc, Kỳ với âu phục vest xám phá cách ko đóng cúc áo tỏ vẻ ngang tàn đang tiến lại gần.

-Giờ ta mau vào hội trường đi. Đến giờ làm lễ rồi đó- Lâm lên tiếng nhắc nhở. Thế là cả lũ kéo nhau vào. Phong, Lâm, Long, Thoại Anh và Phương phải có 1 số tiết mục giao lưu văn nghệ mở màn nên lui vào phòng chờ. Nhi thấy hay hay nên cũng lôi 2 ông anh theo sau. Đầu tiên là bài song ca của Thoại Anh và Phương. Bài hát mang âm hưởng nhẹ nhàng nên 2 ng mặc đồ trắng cho nó...nhẹ nhàng theo. Bài hát như đưa tất cả đến 1 cánh đồng cỏ xanh rì, nắng thật ngọt. Khí quản tham lam hít hà căng phồng hương vị hương đồng cỏ nội, từng làn gió mát rượi ủa đến. Nhi ngồi dưới mà ngẩn ngơ theo luôn...

21. Chương 21

”Đồng xanh gió ru êm

Và mây nâng bước chân em về

Từ khi có anh bên em đời em như vần thơ

Đồng xanh hát rì rào

Nắng thắm tô má em ửng hồng

Bên anh nồng nàn, yêu thương ngỡ ngang như là từ bao lâu

Tình em rất mong manh, trao nhau 1 tình yêu đắm say

Tình yêu đôi ta trong veo như giọt sương mai vương vai em này

Em sẽ giữ mãi kỉ niệm tình khôi khi ta về đây

Lời em hát, lời anh hứa, trao yêu thương mãi muôn đời

Hãy đi bên em để yêu thương được bay cao

Lại gần hơn nhé anh...”

(Đồng xanh)

Hay quá đi mất thôi. Bài hát này hát thật hợp với dịp valentine mà. 1 tình yêu thật đẹp, thật trong sáng.

Tiếp theo là bài hát tiếng Anh của Lâm và Long, còn Phong sẽ đàn piano. Bài hát nói về tâm tư của 1 anh chàng đang yêu 1 cô gái nhưng chưa dám nói. Sợ rằng khi nó ra sẽ thất bại. Mà cũng vì lòng kiêu ngạo của con trai nên anh chàng ko cho phép mình nói ra. Đúng là con trai khó hiểu thật.

22. Chương 22

Sau khi Lâm và Long cùng Phong kết thúc bài hát If I Let You Go thì Nhi chợt nảy ra 1 ý nghĩ. Nở nụ cười lém lỉnh, cô khoác 1 cây đàn giu-ta điện lên vai, nói nhỏ với Phong vài câu rồi bước lên sân khấu trong con mắt ngạc nhiên của tất cả.

-Ủa? Nhi làm gì vậy ta?- Lâm và Long khó hiểu nhìn nhau hỏi.

-Ko lẽ nó hát hả?- Phương cũng chung 1 nỗi nghi vấn.

-Nhưng mà con hâm đó có hát bao giờ đâu. Hôm ở công ty vì bắt buộc mà- Thoại Anh nhúu mày.

Còn Vũ và Kỳ đang ngồi ở ghế khán giả. Nãy bị cô em gái yêu quái lòi ra đây ngồi. Ko hiểu cô nhóc này định giở trò gì nữa đây.

-Các bạn thân mến. Có lẽ tôi hát bài này ko đúng thời điểm cho lắm nhưng tôi vẫn muốn gửi bài hát này đến 2 ng. Họ lúc nào cũng ở cạnh tôi lúc vui buồn hay đớn đau. Luôn bên cạnh chăm sóc cho tôi.

Tiếng đàn piano nổi lên, Nhi cũng bắt đầu gảy đàn giu-ta theo điệu nhạc. Đầu cô bé nghiêng nghiêng và lắc lư. Bài này cô đã được nghe từ hồi 10t, thấy hay nên đã lên đọc ko cho ai biết. Chắc chắn họ sẽ bất ngờ lắm đây!

23. Chương 23

”Anh, có những lúc em gục ngã.

Có những lúc em gian khó trên đường đời chông gai.

Anh, lại đến bên em chở che, xua tan đi bao cay đắng làm dịu lại nỗi đau.

Tình thương anh dành cho ấm êm 1 đời và mùa đông em ko thấy cô đơn.

Vì có anh luôn em sẽ chia ngọt bùi.

Tình thương ấy em mãi ko quên.

Bao khó khăn nặng trĩu trên đôi vai anh, dành cho em vững bước trên con đường, ánh mắt anh cười hiền hòa.

Và em... hạnh phúc vì anh...

ĐK: Anh ơi anh em xin cảm ơn anh nhiều, vì tình thương anh đã dành cho em.

Luôn bên em, đi bên em đến cuối chân trời.

Xin cảm ơn trời, đã cho tôi là em của anh.

Anh ơi anh em xin khắc ghi trong lòng, suốt cuộc đời em hạnh phúc biết bao.

Luôn bên anh, đi bên anh đến cuối chân trời.

Xin cảm ơn trời, đã cho tôi là em của anh”

(Anh trai tôi)

Đoạn đầu Nhi ngồi hát, mắt nhắm hờ thả hồn theo điệu nhạc. Đến đoạn điệp khúc thì đứng dậy, mở mắt nhìn xuống Gia Vũ và Gia Kỳ đầy biết ơn. Nếu ko có 2 ng chắc chắn sẽ ko có Nguyệt Nhi ngày hôm nay rồi.

Ủa? Anh 2, con nhóc đó tập bài này hồi nào ta?- Kỳ xoa cằm hỏi.

-Anh chịu. Con nhỏ này đúng là quậy phá mà- Vũ thở dài ngán ngấm.

Nhi bước xuống cánh gà đã thấy 2 ông anh đứng đó. Quảng luôn cây đàn bạc triệu vào 1 xó, cô bé chạy lại sà vào lòng Vũ và Kỳ.

-Em yêu 2 ng- Nhi nói làm Phong, Lâm và Long tròn mắt vì câu nói vừa rồi. Còn Thoại Anh và Phương, tuy rằng đã quen nhưng vẫn khá sock.

-Anh 2, coi bộ 2 anh em mình vừa đc tỏ tình ha?- Kỳ cười đùa với Vũ.

-Ko dám đâu. Nhi làm vợ anh rồi mà- Vũ cười khoác vai Nhi.

-Ờo, thế Nhi làm bà xã anh nha?- Kỳ cúi đầu đúng chất công tử đang tỏ tình.

-OK luôn- Nhi gật đầu cười toe toét.

-Ê nè nè! 1 vợ 1 chồng thôi- Vũ vỗ vai Nhi nhắc nhở.

-Gi? Ngày xưa đàn ông tam thê tứ thiếp đc thì bây giờ em cũng thế!- Nhi cong môi cãi lại.

-Bà qua đây cho tiiii!!!- Thoại Anh và Phương lôi xềnh xệch Nhi ra khỏi 2 ông anh đang nhăn răng cười kia rồi giáo huấn cả 1 tràng dài:

-Bà bị khủng hã?

-Sao mà vợ vợ chồng chồng?

-Bả với ông là anh em ruột đấy!

-Mai sau bà tính lấy ai?

Vũ và Kỳ cũng ko thoát khỏi cảnh “tra khảo”:

-Nè, 2 anh làm thật đấy à?- Lâm trố mắt hỏi.

-Nhi là em gái ruột 2 anh mà!- Long bon chen.

-Eo, 2 chồng 1 vợ- Phong lè lưỡi.

-STOPPP!!!- Nhi, Vũ và Kỳ cùng nhau hét. Chúa ơi, đến là khổ lỗi tai của 3 ng. Tin này động trời lắm hay sao mà hỏi nhiều vậy Trời? (3 anh em nhà này, lúc Trời lúc Chúa. Theo lăm đạo!)

24. Chương 24

Nghe nói ở trường mới lập ra hội đồng học sinh giữa các khu. Khu cấp 3 do anh chàng nào đó đứng đầu thì phải. Hội sẽ chuyển tiếng nói của các học sinh đến hội học sinh phải ko?- Thoại Anh vừa nhâm nhi 1 ly rượu vang vừa hỏi.

-Phải rồi. Là anh chàng kia kìa- Phong chỉ tay đến 1 anh chàng tóc vàng lãng tử đang nở nụ cười sát gái.

-Nhìn ko ưa cho lắm!- Mặc dù hiền nhất nhóm nhưng Phương vẫn thấy khá khó chịu với bộ dạng đó. Thoại Anh cũng ko hơn gì, cô chúa ghét loại con trai lằng nhằng mà.

-Cái đồ con khỉ nhả răng cười- Nhi vừa ăn vừa nói. Bộ dạng y như ng chết đói năm 45 vậy. Thật là mất mặt quá đi!

-Ừa. Thằng đó toàn làm khó anh với thằng Phong thôi- Kỳ trả lời.

-Ủa? Sao làm khó Phong?- Vũ hỏi. Ừ thì nó làm khó Kỳ vì Kỳ là hiệu trưởng. Còn Phong?

-Thì Phong đứng đầu hội học sinh mà- Long khoác vai Phong cười.

-Vũ và Nhi trố mắt. Thằng nhóc này mới học lớp 9 mà.

-Thôi ta mau ăn đi rồi đi bar. Ok?- Lâm nháy mắt. Ngày đặc biệt mà.

-NEVER- Thoại Anh và Nhi cùng hét.

-Người ko biết Thoại Anh nhà ta thế nào hả?- Thoại Anh sấn sổ.

-Đáng ăn đấm rồi đấy- Nhi giơ nắm đấm về phía Lâm.

-Thôi nào. Để tôi đi cùng có sao. Chẳng phải đã có 2 bà bảo vệ tôi sao? Nha?- Phương trở bài nịnh nọt là 2 ng kia phải mềm lòng

Ai nói Phương hiền? Phương lắm chiêu lắm đó nha!

-À mà khoan. Sao Green Star lắm hội học sinh vậy? Rắc rối khó hiểu quá!- Nhi gãi đầu hỏi.

-Thế này nhé Nhi. Green Star gồm 5 khu đúng ko? 5 khu này vô cùng rộng nên hội học sinh ko thể quản lý hết đc. Do đó mà nhà trường đã lập nên hội đồng hội học sinh ở 4 khu Tiểu học, Trung học Cơ Sở, Trung học Phổ Thông và Đại học, còn khu Mầm non do học sinh quá bé nên sẽ do giáo viên trực tiếp phụ trách. Hiểu chưa?- Lâm gõ đầu Nhi giảng giải.

1 lúc sau, 3 chiếc xe ô tô rời bánh ra khỏi Green Star lái thẳng đến shop thời trang để Phong, Lâm, Long, Thoại Anh và Phương thay đồ. Còn Nhi hả? Cô bé mặc gì thì vẫn giống...còn đồ mà.

Cả nhóm ko đi ô tô nữa mà sẽ chuyển sang mô tô. Phương và Thoại Anh đi SH cứ tà tà hóng gió ở sau. Còn lại tất cả đều đi xe mô tô phân khối lớn.

-Nè! Con gái đi mô tô là sao?- Phong nhíu mày nhìn Nhi.

-Có luật cấm hả? Đưa ko?- Nhi vênh mặt thách thức.

-OK. Đưa thì đưa. Mấy anh đưa ko?- Phong đồng ý. Vũ, Kỳ, Lâm và Long cũng gật đầu. Tất cả đều xe dừng lại thẳng hàng trước 1 cái vạch tự vạch ra. Ai đến bar trước sẽ thắng.

Sau vài phút phóng xe, lạng lách trên đường thì 6 cái xe mô tô đều đỗ lại trước cửa bar. Kỳ và Phong đến đầu tiên, còn Nhi, Vũ, Lâm và Long đều về thứ 2 (thực ra là Vũ chờ Nhi).

-Haha. Chị thua rồi nhá?- Phong cười lớn đắc trí.

-Possi! Điền hết cả ruột- Nhi quăng nón bảo hiểm ra và chửi lảm rầm. Sao thằng nhóc này đua xe giỏi thế nhỉ? Tức quá mà!!!

-Thôi đc rồi Nhi ơi. Con gái đua vậy là giỏi lắm rồi. Thằng Phong là tay đua số 1 đó- Lâm vỗ vai Nhi

25. Chương 25

Thực tình thì cô nhóc cũng đua giỏi lắm mà. Ngang ngựa anh và Long còn gì nữa. Tất cả đều cười lớn, duy chỉ có Nhi là vẫn đang tức vì thua 1 thằng nhóc lớp 9 thôi.

Đúng đó đc 1 lúc thì xe của Thoại Anh và Phương cũng đến. Cả lũ cùng kéo nhau vào bar. Thực tình thì Nhi đùa cũng chẳng kém gì Phong đâu. Chẳng qua là động cơ mô-tô của cô bé yếu hơn của Phong do Kỳ lắp vào thôi. Động cơ của cô bé là “con gái” còn của Phong là “con trai” nên cậu nhóc thắng là đúng rồi!

Ánh mắt của Nhi dừng lại ở 1 góc khuất của bar. Kia chẳng phải là Trang Nhung- 1 cô nữ sinh có gia đình cũng thuộc vào hạng khá. Ko quậy phá, luôn là con ngoan. Vậy sao lại đến đây? Lại còn uống rượu nữa chứ?

-Này Nhung. Sao bạn ở đây?- Phương lại gần hỏi. Hình như Nhung có việc buồn.

-Có việc gì? Bạn có thể nói cho bọn mình nghe đc ko?- Long cũng ngồi xuống hỏi. Kể ra cô bạn này khá xinh đó chứ! Lại hiền nữa chứ đâu có như bà chằn Thoại Anh kia.

Thấy các thành viên trong hội học sinh, Nhung vội kính cẩn sợ sệt đứng dậy và lùi vài bước. Khỏi nói thì đã là học sinh của Green Star đều biết đến uy danh của hội.

-Ê đừng sợ. Qua đây kể coi có việc gì nào?- Nhi vỗ tay.

-Mình ko dám- Nhung cúi đầu.

-Đừng sợ. Dù sao bọn mình cũng đang nhàn rồi. Nếu giúp được gì thì bọn mình sẽ giúp- Lâm lại gần.

Nhung bật khóc và nghẹn ngào nói trong nước mắt:

26. Chương 26

Mình sắp phải lấy chồng để trả nợ cho ba mẹ. Ng mình sắp lấy chính là...hức...Lưu Đăng Duy, ng đứng đầu hội đồng hội học sinh khu Trung học Phổ Thông.

-Gì chứ? Phải lấy thằng cha đó á?- Thoại Anh bất ngờ. Nếu mà là cô thì cô thà tự tử còn hơn. Ai đời có vợ sắp cưới lại đi ve vãn ng khác chứ. Nhìn chỉ muốn...đắm thôi.

-Giờ là bạn muốn hủy hôn chứ gì. Ok tụi này sẽ giúp, cứ chờ tin mừng đi nhé!- Nhi vỗ vai Nhung nói giọng quả quyết.

-CÁI GÌ??? CHỊ BỊ KHÙNG HẢ??? GIÚP KIỂU GÌ?- Phong nhảy dựng lên hét.

-UI! Thùng màng nhĩ của ta rồi đó thằng nhóc kia! MI NÓI AI KHÙNG HẢ???- Nhi xoa xoa cái tai đáng thương rồi cũng nạt lại Phong.

-Thôi thôi. Giờ Nhung về nhà đi. Ở đây ko tốt đâu- Kỳ nhảy ra can ngăn Nhi và Phong rồi nói với Nhung. Xong xuôi, cả lũ cùng kéo lên phòng VIP cho yên tĩnh để nói chuyện.

-Anh ko phản đối ý kiến của Nhi- Vũ nhắm hờ đôi mắt, ngả lưng ra ghế nói. Nhi làm gì cũng đc, miễn là anh luôn ở sau cô bé bảo vệ ko cho ai động đến 1 sợi tóc của Nhi là đc. Nuôi dưỡng Nhi từ bé, Vũ và Kỳ là ng dạy Nhi cách sống sao cho phải phép nên Vũ tin tưởng rằng cô em gái mình ko làm gì trái với đạo đức cả.

Anh cũng vậy- Kỳ đồng tình với Vũ.

-Xem nào, Lưu Duy Đăng à? Lãng nhăng, ngứa mắt này. Tiện thể giúp Trang Nhung rồi giúp anh 3 và Phong luôn. Ui! 1 mũi tên trúng 3 con chim- Nhi xòe tay ra liệt kê, đếm đếm rồi cười toe.

-Chẳng hiểu là giúp ng hay là trò của chị phá nữa!- Phong chống tay thở dài.

-Hi! Cả 2- Nhi cười lém lỉnh.

-Tôi đồng ý với bà. Lãng nhăng là chỉ muốn đánh thôi- Thoại Anh vừa nói vừa lườm Long.

-Thấy chuyện bất bình đâu thế ngồi yên- Phương mỉm cười.

-Còn 3 ng, tham gia hay ko?- Nhi giờ nắm đấm lên làm Phong, Lâm và Long vội đồng ý. Nhi bạo lực có tiếng đó.

-Đc rồi. Bây giờ thế này nhé! Kế hoạch sẽ là...- Nhi tiếp lời, tất cả đang háo hức thì.. -mọi ng sẽ nghe anh 2 Nhi nói kế hoạch.

“RẦM,RẦM”-cả đám muốn xỉu với Nhi luôn. Tưởng rằng có kế hoạch hay lắm cơ.

-Vây đi. Kỳ sẽ điều tra thông tin về Lưu Đăng Duy. Anh sẽ tạm thời hack mọi thông tin và làm ngưng trệ hoạt động công ty nhà họ Lưu 1 tuần. Còn lại sẽ chờ xem và đóng kịch thôi- Vũ phổ biến kế hoạch.

Tất cả ngồi thêm 1 lúc nữa thì về. Vì trời tối nên Lâm và Long đc lệnh của Nhi phải “hộ tống” Thoại Anh và Phương về. Dù ko muốn nhưng Long đành phải làm theo nếu như ko muốn làm khách quen của bệnh viện vì Nhi.

27. Chương 27

1 ngày đông nữa lại đến. Trời khô ráo, gió xào xạc từng cơn lạnh buốt. 1 đợt không khí lạnh mới lại về rồi.

Nhi xuất hiện ở trường làm ai nấy trong hội học sinh đều bàng hoàng. Hôm nay Nhi cực kỳ nữ tính và đáng yêu nha!

Trên đầu cô bé đội chiếc mũ len hình mèo kitty màu hồng phấn, mái tóc hạt dẻ xoăn lộn đc thả xõa. Mũi và má Nhi ửng hồng vì tội sáng nay đòi tự đạp xe đến trường mà ko chịu đi cùng Vũ và Kỳ. Cô bé khoác trên ng là 1 chiếc áo dạ xòe gần giống như váy đến ngang đùi cũng màu hồng phấn, chân đi quần tất màu trắng và đeo đôi giày búp bê đế bệt đồng màu với áo. Thực tình thì Nhi ko muốn mặc thế này đâu nhưng vì hôm nay Vũ ở nhà nên anh bắt cô bé mặc như thế này đây. Thấy mọi ng cứ nhìn vào mình, Nhi khẽ ề hèm chuyển chủ đề:

-Việc của anh 2 với anh 3 đến đâu rồi?

-Đây- Kỳ lên tiếng -Lưu Đăng Duy là 1 công tử ăn chơi có tiếng, xài hàng cấm, giúp gia đình buôn bán ng.

-Anh đã hack dữ liệu của công ty họ Lưu. Tạm thời họ phải đóng cửa công ty 1 tuần- Vũ đặt ly sữa nóng trước mặt Nhi, vừa nói vừa ra hiệu cho cô bé uống.

-Tèn tén ten. Xem tụi này có cái gì đây- Phương cầm ra 1 phong bì thư, Thoại Anh cũng đưa ra 1 cái.

-Tiệc sinh nhật của Đăng Duy và Đăng Diễm?- Lâm nhú mày.

-Họ là 2 anh em sinh đôi mà- Phong uống 1 ngụm cà phê nói.

-Xem nào- Long đưa tay với cả 2 phong bì- 1 là Đăng Duy mời ng đẹp Kiều Phương, 1 là cả 2 cùng mời hội học sinh.

-2 bọn anh cũng có nữa- Vũ lên tiếng.

-Tầm thiệp này là do công ty mời dự sinh nhật 2 bảo bối- Kỳ đưa ra 1 tấm thiệp.

-Ok. Bước 2 như sau: gây 1 vụ náo loạn ở nhà họ Lưu. Nhi nghe nói nhà đó có 1 bức tượng mà họ khoe là số 1 thế giới. Ta sẽ lấy nó để gây hoang mang chút. Bước 3 là Thoại Anh cùng Long sẽ lừa tình 2 anh em họ Lưu kia rồi đá. 1 mặt c.ty rối loạn, bức tượng gia bảo bị mất rồi thêm 2 bảo bối thất tình. Có khi cả họ Lưu về quê ngấm rau cũng nên- Nhi cười xảo trá

OK. Vậy giờ ta đi thôi- Phong gạt đầu đứng dậy cùng mọi ng.

-Ủa? Đi đâu?- Mỗi bé Nhi là ngơ ngác chưa hiểu việc gì thôi.

-Chị ko định đi dự sinh nhật à? Ng gì đâu mà não ngăn- Phong trả lời mà như móc họng Nhi vậy. Cô bé chưa kịp “phản công” thì đã bị 2 ông anh lôi lên xe đi luôn rồi. Tất cả sẽ ghé qua nhà Lâm để cậu chế tạo vài quả bom nhỏ ko có tính sát thương rồi mới đến nhà họ Lưu.

Đón tiếp cả đoàn là Đăng Khải-ba của Đăng Duy và Đăng Diễm cùng 2 ng con.

-Hân hạnh cho chúng tôi khi được đón tiếp Chủ tịch Hội đồng Quản trị và TGD công ty đây quá!- ông Khải đưa tay ra bắt tay xã giao.

-Ôi! Ko ngờ bọn tớ lại có vinh dự đến vậy- Diễm cười. Đc hội học sinh tham dự sinh nhật? Ôi, chắc mai cô đi khoe cả trường quá!

-Đâu có gì. Được tới dự sinh nhật của 1 tiểu thư xinh đẹp thế này tôi quả là có phúc- Long giở chiêu sát gái.

-Tí mình nói chuyện nha!- Thoại Anh nháy mắt đầy bí hiểm với Duy làm anh chàng mừng rơn. Đc nói chuyện với chị 2 của Green Star là ước muốn của bao nhiêu thằng đấy.

28. Chương 28

Vào trong nhà, mọi người bắt đầu tách cặp. Vũ bàn chuyện công ty thì đi với ông Khải, đến 1 chỗ khuất quảng luôn 1 quả bom vào góc kín ko để ai nhìn thấy. Chính giữa nhà, họ Lưu bày ra bức tượng gia bảo trong tủ kính, xung quanh có 4 vệ sĩ canh gác. Lâm và Phương có nhiệm vụ hạ 4 tên đó và lấy bức tượng. Thoại Anh thì đi cùng Duy nói chuyện riêng:

-Duy nè! Thực tình...mình...mình rất thích cậu- Thoại Anh cố tỏ ra bẽn lẽn mà trong lòng thì đang muốn ới. Thừa thời cơ Duy ko để ý, cô quảng luôn quả bom vào góc kín.

Long lôi Diễm đi để nói những lời đường mật khiến cô nàng bùi tai và “tặng” thêm 1 quả bom nữa. Ở chính giữa nhà, Phương và Lâm cũng gài thêm 1 quả. Kỳ và Nhi cùng ngồi chờ tất cả ở xe ô tô chờ mọi ng ra là đi luôn. Còn Phong thì ngồi vắt vèo trên cành cây, chờ cả nhóm báo cáo rồi ấn nút kích hoạt bom nổ và chuẩn êm đẹp.

-OK- Lâm báo cáo qua bộ đàm.

-OK- Long

-OK- Thoại Anh

-OK- Vũ

4 quả bom đã yên vị trong nhà họ Lưu. Long, Thoại Anh và Vũ đã kiểm soát chuẩn ra ngoài.

“BOOM,BÙM”- 1 tiếng nổ lớn vang lên. Ai nấy náo loạn chạy bán sống bán chết. Nhanh lẹ, Phương và Lâm xử gọn 4 tên vệ sĩ rồi ôm bức tượng chạy. Báo ngày mai có tin hay lắm đây!

29. Chương 29

Sáng hôm sau, tất cả mọi ng trong tập đoàn rắc rối có mặt tại nhà Nhi. Phong đưa ra 1 tờ báo lá cải mà sáng nay cậu vừa “vớ” đc. Biết nói sao ta? Bức tượng gia bảo nhà họ Lưu “mất tích”, 1 vụ nổ xảy ra trong bữa tiệc sinh nhật và c.ty nhà họ Lưu đang đóng cửa.

- Bước 3 phải nhờ Thoại Anh và Long rồi- Phương cười khoái trí với kế hoạch của cô bạn Nguyệt Nhi.

Hơn 1 tuần sau, cả trường Green Star đồn ầm lên rằng Đăng Duy và Thoại Anh đang yêu nhau. 1 tin nữa cũng hot ko kém rằng Long và Đăng Diễm đang là 1 đôi. Tất cả đều thâm ghen với 2 anh em nhà họ. Ng gì đâu mà tốt số thế!

Tại căn nhà gỗ nhỏ của 3 anh em nhà họ Bạch, Nhi đang ngồi xem TV, vừa xem vừa ăn bím bím còn Vũ đang nấu ăn trong bếp thì Thoại Anh và Long từ đâu “phá” cửa xông vào.

-BẠCH NGUYỆT NHI. BÀ STOP NGAY CHO TÔI. Stop kế hoạch này ngay lập tức!- Thoại Anh lao vào lắc mạnh vai cô bé. Thời gian qua cô chịu đựng đủ lắm rồi. Cả ngày phải ngoác miệng ra cười, nói những lời ngọt hơn cả mật. Vừa nói vừa nổi cả da gà. Đi đâu cũng bị chỉ chỉ trỏ trỏ. Trời đất ơi! Oai phong của chị 2 Green Star đâu rồi?

30. Chương 30

Nhi, tớ ko chịu nổi nữa rồi. Stop lại nhanh!- Long cũng nhảy vào. Con nhỏ Diễm đó điệu chảy nước. Đã vậy lại còn cậy anh là bạn trai, suốt ngày kênh kiệu với đám học sinh và lũ đàn em của anh trong trường. Loại ng này anh tồn đến già. Thà cả đời cãi nhau với bà chằn Thoại Anh còn hơn.

-Hơơ. Đại tỷ, sư huynh bình tĩnh- Nhi nhẹ giọng đánh trống lảng -đc rồi, chiều nay 2 ng hạ màn đi.

-Ủa mà Nhi. Nhỏ Diễm đâu làm gì bà. Sao bà xử luôn nhỏ đó?- Thoại Anh hỏi. Diễm đâu có làm gì?

-Ai bảo nó ko làm gì tôi. Nó đánh tôi á!- Nhi chu mỏ cãi lại.

-Cái gì??? Nó đánh cậu á?- Long sững sốt rồi cùng Thoại Anh ôm bụng lăn ra sàn nhà cười. Cười ngặt nghèo đến nỗi ko thở nổi luôn.

-Trời đất ơi! Bà đúng là biết đùa mà. Bà bị nhỏ đó đánh? Haha- Thoại Anh vừa gắng gượng ngồi dậy quẹt nước mắt rồi lại ôm bụng cười.

-Đức Mẹ ơi! Cậu ko đánh ng ta thì thôi chứ ai dám động vào con sư tử như cậu- Long phụ hoạ vào rồi lại lăn ra cười. Cười muốn bể bụng mất!

“BỐP, BỐP”- Nhi thẳng tay đập vào lưng 2 ng đang cười như trốn trại kia. Bực rồi nhá! Cô hiền như thế này(hiền?!) thì chả bị bắt nạt.

-2 ng đi ra ngay. Nếu ko thời gian hẹn hò tăng thêm 1 tháng- Nhi khoanh tay nghiêm giọng. Chỉ 1p sau, Thoại Anh và Long đã biến mất khỏi tầm mắt của Nhi. Thêm 1 tháng nữa chắc 2 ng là thành viên mới của Âm Phủ mất!

31. Chương 31

Em đánh hơi mạnh đó-Vũ từ trong bếp bê khay đồ ăn ra cho Nhi nhẹ giọng nói.

-Đó còn nhẹ chán- Nhi phụng phịu- ủa? Anh 3 ko về sao 2?

-Ko, nó có tí chuyện ở bar nên về trễ. Em phải ăn đúng giờ. Thế sức khoẻ mới tốt- Vũ ngồi xuống đưa bát cơm cho cô em.

-Em vẫn khỏe như voi mà- vừa nói, Nhi vừa đưa tay đón lấy bát cơm và ăn ngon lành. Đồ 2 cô nấu là NO.1. Ngon tuyệt vời!

-Đừng tưởng anh ko biết. Cơ thể em thích nghi kém. Đang mệt lắm hả?- Vũ lườm yêu cô em gái. Sao qua mắt anh đc chứ?

-Hi! Cũng hơi mệt- Nhi gãi đầu cười. Sao 2 biết nhỉ?

-Em đó! Suốt ngày quậy phá ko nghĩ gì đến bản thân cả. Đc rồi, để anh nói thẳng Kỳ ấy đứta nghỉ vài hôm rồi đi chơi. Chịu ko?- Vũ xoa đầu cô em cười.

-Dạ. Mà 2 nè! Em muốn mình đi chơi như ng bình thường thôi. Đỡ gây nhiều sự chú ý nha 2- Nhi nhìn Vũ với ánh mắt nài nỉ.

-Vâng- Vũ gật đầu cười. Bó tay với cô em siêu quậy này mà!

32. Chương 32

Chiều hôm đó, Thoại Anh và Long cùng nhau chia tay với Duy và Diễm làm 2 ng bàng hoàng, tuyệt vọng. Nhi cũng gửi 1 bức thư đến Trang Nhung thông báo tình hình. Xong xuôi mọi việc, tất cả cùng nhau về nhà chuẩn bị cho chuyến du lịch đặc biệt đi vào bãi biển Nha Trang.

Sáng hôm sau. Trời còn phảng phất hơi lạnh, trên phiến lá, những giọt sương vẫn còn đọng lại. Sáng mùa đông trong lành thật.

Đúng 7h sáng. 8 ng gồm: Gia Vũ, Gia Kỳ, Nguyệt Nhi, Thoại Anh, Vũ Phong, Hoàng Lâm, Nhật Long, Kiều Phương đều có mặt ở nhà xđ thành phố. Mỗi ng đều mang theo 1 cái balô ừà 1 cái valy. Riêng Nhi thì có đến 2 ng khuôn đồ nên Nhi chỉ đeo 1 túi sách nhỏ gọn nhẹ thôi. Chắc hẳn ai cũng nghĩ ng mang đồ cho Nhi là Vũ và Kỳ nhỉ? Chỉ đúng 50% thôi nhé! Vũ chỉ mang đồ của Vũ thôi. Ng kéo valy cho Nhi là Kỳ và Phong đó.

Vì muốn ít bị chú ý nên Nhi khẳng khái đòi ngồi cuối mặc cho Kỳ đã nói rằng ngồi cuối rất xóc nhưng cô bé vẫn ko chịu nghe. Vậy là Phong, Kỳ, Vũ và Nhi ngồi ghế cuối. Lâm ngồi với Phương vì anh chàng là 1 vị quan gia riêng và vô cùng đặc biệt của Phương mà. Chỉ có Thoại Anh và Long là ko vui tí nào. Nhưng biết sao đc, chẳng nhẽ ngồi với ng lạ? Xe lăn bánh đc 1 lúc thì Phương, Thoại Anh và Nhi lăn ra ngủ.

Phương ngả đầu vào vai Lâm làm anh chàng đang ngắm cảnh giật mình nhìn lại. Oa! Lần đầu tiên anh đc nhìn Phương ở cự ly gần thế này nha! Phương thực nữ, ko cá tính như Nhi, cũng ko dữ dằn như Thoại Anh. Phương đẹp, 1 nét đẹp dịu dàng. Cô bé rất giỏi nữ công gia chánh. Tự dưng Lâm lại nhớ về hồi nhỏ. Lần đầu tiên Lâm sang nhà Phương chơi...

Cậu đang đi lòng vòng trong vườn thì đụng phải 1 cô bé tóc đen, mái tóc đc làm theo kiểu đầu công chúa nhỏ trong cổ tích. Điểm nhấn trên mái tóc đen đó là 1 chiếc kẹp nơ màu xanh da trời. Ở cổ có 1 dây ruy-băng cùng màu với kẹp nơ. Cô bé đó mặc váy sa-tanr cũng màu xanh nốt. Trên tay cầm 1 quyển sách gì đó rất dày. Đụng trúng Lâm, cô nàng mở to đôi mắt đen láy long lanh nhìn cậu như vật thể lạ. Cũng từ lần gặp mặt đó, Phương và Lâm thân nhau và có chung 1 sở thích là rất thích đọc sách. Mỉm cười, cậu khẽ vén vài sợi tóc còn vương trên má cô rồi nhẹ nhàng choàng 1 cái áo lông thỏ cho Phương

33. Chương 33

Mới đầu Thoại Anh dựa vào ghế mà ngủ. Nhưng vì xe lắc lư nên cô đã ngả vào vai Long. 1 lúc sau chả hiểu mơ thấy cái gì mà Thoại choàng tay ôm luôn cổ Long. Long định đẩy cô bé ra nhưng vì đó là 1 hành động ko đc hay cho lắm của đấng nam nhi(bệnh sĩ diện) nên thôi. Nghĩ lại thì cậu quen cô nhóc đánh đá này cũng đc mấy năm rồi ý chứ! Ừm...từ khi cả 2 12t thì phải. Hôm đó là sinh nhật của Thoại Anh. Ấn tượng

đầu tiên khá tốt. Cô bé xuất hiện trên bục chính với cái váy màu tím nở nụ cười mặt trời. Thế nhưng ấn tượng đó bị tiêu tan khi cậu và cô bé cùng lên ra ngoài vì ko quen đám đông. Cũng chỉ vì tranh nhau cái xích đu mà cả ai chịu để ng kia ngồi. Quay ra cả 2 động tay động chân. Cuối cùng thì “ùm”, 2 ng cùng ngã xuống bể bơi ướt như chuột lột. 2 đứa bị ba mẹ la toí bởi hoa lá đâm ra thù hằn nhau luôn. Long chột mím cười nhẹ khi nghĩ lại quá khứ rồi cậu đeo 1 tai nghe cho Thoại Anh, 1 cho cậu rồi cũng lẫn ra ngủ.

Trái ngược với 2 cô bạn. Nhi ngủ chẳng ý tứ gì cả. Nằm sải lải ra như ngủ ở giường vậy. Chân thì gác lên Kỳ và Phong, đầu thì gối lên đùi Vũ.

-Em ơi, đừng đi. Gà quay, thịt xiên, sườn xào...đừng bỏ chị- Nhi vừa ngủ vừa nói mơ. Đúng là suốt ngày chỉ biết ăn thôi. Phong lặng lẽ ngắm nhìn Nhi. Tiểu thư kiểu gì mà ý tứ ko thấy đâu. Đúng là đc 2 ông anh chăm sóc từ nhỏ nên lầy tính con trai luôn rồi cũng nên. Thực ra thì cậu cũng 17t đấy. Nhưng biết sao đc, quy định của gia tộc bắt trưởng họ- ng thừa kế phải lấy xuống 15t.

-Mọi ng ơi. Xuống ăn cơm nào- tên phụ xe thông báo. Mọi ng bắt đầu xôn xao đứng dậy khởi động cho đỡ mỏi rồi ngó nghiêng.

- Phương. Dậy đi ăn thôi- Lâm khẽ lay vai Phương.

-Con heo nái này! Mau dậy nhanh- trái ngược với hành động dịu dàng của Lâm thì Long lại vỗ bộp bộp vào vai Thoại Anh. Cô nàng khẽ cựa quậy rồi dụi dụi mắt.

34. Chương 34

Yaaa! Ai i khoác vai ta hả?- Thoại Anh giật mình khi nhìn thấy cánh tay “có duyên” của Long đang ôm mình.

-Mi còn nói nữa. Dựa vào vai ng ta đau ê ảm- vừa nói Long vừa lắc mạnh đầu và xoa xoa bả vai “bị” Thoại Anh dựa.

-Hừ! Có mà mi kéo đầu ta dựa vào ý. Ai chả muốn ta dựa vào- Thoại Anh vỗ ngực.

-Sax, tự tin quá thành tự ti đó- Long nói rồi qua mặt đi ngắm cảnh. Còn Thoại Anh cũng quay sang Phương.

-Con lợn này! Chị biết dậy ko hả?- Phong gắt thẳng vào mặt Nhi.

“BỐP”- chả hiểu cô nhóc mơ gì mà thẳng tay tát vào mặt Phong 1 cái rõ đau.

-Chị làm quái gì thế hả???- Phong ôm mặt tức tối hết. Có lòng tốt gọi dậy mà còn bị đánh. Đời cậu xui xẻo thế này là cùng mà.

-A! Chị só-rỳ nhé! Thấy ko phải giọng của 2 anh chị nên tưởng thẳng lão toét nào mới đánh- Nhi ngồi bật dậy chấp tay xin lỗi rồi rút. Phong thở hắt ra bó tay. Cả đám lục tục kéo nhau đi xuống xe.

Nhi, Thoại Anh và Phương sau khoảng 30p chọn đồ ăn thì cuối cùng cũng khuôn ra đc 1 núi.

35. Chương 35

Nằm ngủ ê ảm hết cả ng- Nhi vừa ăn vừa than

-Chị còn than gì? Người đâu mà nặng như voi. Gác chân lên ng ta muốn gãy xương- Phong hậm hực. Cô nhóc này vi phạm vào quá nhiều nguyên tắc của cậu rồi nha! Chửi nhau với cậu là 1, đánh cậu là 2 rồi lại ngủ gác chân lên cậu là 3. Tức muốn trào máu hòng!

-Đừng cãi nhau nữa. Mấy đứa ăn đi rồi đi tiếp- Vũ vừa nói vừa đẩy ra trước mặt Nhi cốc sữa.

Sau khi lấp đầy cái dạ dày. Tất cả kéo nhau lên xe.

Vì ngủ hơn 4h đồng hồ nên 3 cô gái của chúng ta giờ đây tỉnh hơn sáo. Ng nghe nhạc, ng chơi game, ng ngắm cảnh.

-Ủa? Sao em bé kia khóc mãi thế nhỉ?- Kỳ thấy lạ. Cả lũ nhất loạt nhìn về phía 1 ng phụ nữ đang bế 1 em bé ngồi ở giữa xe.

-Tội quá! Nước mắt dàn dụa hết kìa!- Phương chep miệng.

-Nhưng sao ngồi cùng mẹ mà khóc nhỉ?- Long xoa cằm. Ủ ha! Có mẹ rồi sao còn khóc nữa.

-Nhìn đi. Dáng vẻ ko giống 1 ng mẹ đang dỗ con. Vụng về và lúng túng- Vũ nhận xét.

-Ko lẽ là bắt cóc?- Lâm nhìn Vũ đầy nghi ngờ.

-Giờ làm sao 2?- Nhi lo lắng. Ko lẽ làm ngơ.

36. Chương 36

Nè Thoại thì như thế này. Giờ ta luôn để em bé trong tầm mắt. Nếu thuận lợi thì sẽ gọi cảnh sát- Thoại Anh đề nghị.

-OK! Ý kiến hay đó- Nhi búng tay cái “tách”.

Những tưởng sự việc sẽ êm thấm. Nhưng khi xe đi thêm 1 đoạn nữa thì ng phụ nữ đó đòi xuống xe với lý do con bà ta khóc. Cả lũ ái ngại nhìn nhau. Thôi nào! Tất cả vì em bé mà. Ko thì tội nghiệp. Cả 8 ng cùng nhau kéo xuống xe và đi theo bà ta. Đi bộ đc khoảng 30p thì bà ta dừng lại ở 1 vùng quê hẻo lánh. Ở đây chỉ có vài túp nhà lụp xụp cũ nát. Ng phụ nữ ngó nghiêng xung quanh và đi đến gõ cửa 1 túp lều. 1 lúc sau thì có 1 ng đàn ông mặt mày bặm trợn ra mở cửa. Điều bộ trông lén lút lắm!

-Giờ xông lên ko 2?- Nhi quay qua hỏi. Đi lén từ nãy đến giờ cô bực lắm rồi đấy!

-Chỉ sợ tí nữa có ng đến lấy “hàng” là rắc rối đấy- Long thêm vào.

-OK. Mấy đứa có thể sử dụng “hàng nóng” nếu cần thiết- Vũ gật đầu. Chỉ chờ có thế, tất cả thôi ko núp nữa mà đứng thẳng lên. Kiêu hãnh hiện ngang bước vào chính sào huyệt của bọn buôn ng.

37. Chương 37

Súng đây- vừa đi, Nhi vừa đưa cho Thoại Anh và Phương mỗi ng 1 khẩu súng.

-Tý nữa Lâm nhớ canh chừng Phương cẩn thận đấy- Kỳ nhắc nhở.

- Anh Lâm, anh Long, anh Vũ, anh Kỳ. Chắc mấy anh có đồ rồi chứ?- Phong vừa nói vừa ngó nghiêng xung quanh.

-Ừh.

Đến trước túp lều mà ng phụ nữ ban nãy bước vào, cả lũ nhìn nhau 1 lượt như thể hỏi xem sẵn sàng chưa. Trấn an tinh thần xong, Nhi lấy chân đá vào cánh cửa gỗ cũ kĩ.

-Đứa nào?- tên đàn ông ban nãy bước ra mang theo khúc côn.

-Chào ông anh!- Nhi 2 gờ ngón tay hình chữ V cười tươi như thể đang trêu tức ng đối diện vậy.

-1 lữ nộp mạng. Bán lữ này đc khối tiền đây- hấn ta nhếch mép cười.

-Có chuyện gì thế?- ng phụ nữ ban nãy bước ra hỏi.

-Ta có hàng mới tự đến- ng đàn ông chỉ tay vào tập đoàn rắc rối.

-Haha. Trời ban phúc cho chúng ta mà. Lữ này toàn công tử tiểu thư đấy. Khỏi cần bán, nguyên đồng tiền gia đình lữ này chuộc đủ để ta sống sung sướng rồi- ng phụ nữ mắt sáng rỡ. Ngay sau đó, 5 túp lều xung quanh cũng mở cửa. Thôi xong rồi! Tập đoàn rắc rối bị bao vây bởi 20 tên to như sumo ý. Trên tay tên nào cũng có dao, gậy hoặc côn.

-Phương, bà đứng vào giữa đi- Thoại Anh nói. Lữ này xử mệt đây.

-Phương, cứ thẳng nào đến là bắn thẳng tay nhé!- Lâm nhắc nhở.

-Lên đi. Chị mày đang chờ đây- Nhi cười nửa miệng rồi lấy chân đá mấy thằng vừa lao đến gần cô bé.

Ủa? Cô đeo cao gót với găng tay lúc nào vậy- ngay cạnh Nhi là Phong, cậu vừa xử xong 1 tên thì quay qua hỏi nhỏ Nhi. Hỏi nhỏ cũng phải thôi, nếu mà để mọi ng nghe thấy Phong và Nhi cứ xưng “cô...tôi” hoặc “cậu...tôi” thì ko thắc mắc mới lạ đấy, vậy nên khi nói chuyện trước mặt mọi ng thì cả 2 vẫn phải xưng “chị...em” như bình thường.

-Mới đeo vào thôi. Động vào lữ này bắn tay lăm- Nhi trả lời.

Lâm và Long thì chỉ định “vờn mồi” thôi. Chuyện, 2 ng là con ngoan trò giỏi cháu ngoan Bác Hồ cuối tuần nào cũng đc phiếu bé ngoan đó

“BỘP”- Thôi xong, Long có muốn ngoan cũng ko đc khi cậu hứng trọn 1 gậy vào lưng.

38. Chương 38

Nè! Đánh anh vậy là ko hay nha- giọng nói của Long có phần trêu đùa nhưng ánh mắt lại vô cùng nghiêm nghị. Cậu giơ tay bẻ thanh gỗ rồi đá tên đó làm hấn bất tỉnh nhân sự luôn. Lâm đang “chơi” với mấy tên thì nhìn thấy có 1 thằng định mon men lại gần Phương. Nhanh nhẹn, cậu di chuyển đến gần cô.

-Anh bạn này! Đánh con gái ko vui đâu- ánh mắt Lâm đanh lại

“CRẮC...CRẮC...”- Lâm dồn sức làm cho 2 tay tên đó tàn phế.

-Này, hình như lữ này ngày càng đông thì phải- Thoại Anh vừa đánh vừa nói.

-Xử nhanh rồi chuẩn thôi- Kỳ ngoái lại nói.

-Nhi này. Em chỉ cần phone 1 tiếng thôi là có thể xử hết cả lữ đấy- Vũ vừa đánh vừa nhìn cô em cười.

-Sao cơ? Giờ gọi cho Thánh họa may mới giúp đc đó 2- Nhi nhìn Vũ đầy nghi ngờ.

-À! Giờ thì ko cần bởi ng đó đến rồi- Vũ hất mặt về phía chục cái mô tô vừa đỗ lại. Bên cạnh là 1 chiếc limo màu đen. 1 ng con trai cao khoảng 1m70, ăn vận gọn gàng, mái tóc màu nâu đc vuốt keo. Khuôn mặt đeo 1 cái kính đen che đi đôi mắt màu xanh da trời tuyệt đẹp.

39. Chương 39

a? Thằng nào kia ta?- Nhi dừng chân thôi ko đá nữa mà tròn mắt lên hỏi. Công nhận...thằng này rất giống mấy thằng...dở hơi. Nhìn sao mà chỉ muốn...đắm quá(!).

Sau khi nghe Nhi nói, tất cả thôi ko đánh nữa. Haizz...thật là Nhi mù thông tin quá đi! Đến thằng nổi tiếng thế này mà cũng ko biết nữa. Ko biết cô bé phải dân đánh đắm ko đây?

-Haha. Trời đất ơi. Tưởng ai hóa ra là con vệt- Thoại Anh tiến lại gần ng con trai kia cùng mọi ng. Còn mọi chuyện thì để những ng lái mô tô ban nãy lo.

-Chào Khang. Lâu quá ko gặp- Phương vẫn thực nữ nở nụ cười với ng con trai kia.

-A! Tưởng ai hóa ra là mi cai quản vùng này hả? Biết ta suýt mất mạng ko?(cái này cần suy xét). Ta mà chết thì nhà ngươi có 100 cái mạng cũng ko đền đc đâu nhá!- Nhi xoắn 1 tròng tơ tằm vào mặt Khang.

-Ui! Sư tỷ tha cho đệ đi. Đang ở bar thì có tin nên đệ lao đến đây liền đó. Các sư tỷ sư huynh, giúp đệ với- Khang nhìn những ng còn lại cầu khẩn.

-Thôi nào Nhi. Khang qua rồi mà- Kỳ cuối cùng cũng lên tiếng.

-Chị mà chết đc thì sao lũ này sống nổi. Họ có điên mới giết chị- Phong buông 1 câu vu vơ. Lũ ng này mà làm rơi 1 cọng tóc của Nhi là có nguyên 2 tử thần đưa đi xuống âm phủ ý chứ!

-Mấy nói. Mi ở đây làm gì?- Lâm hỏi. Hoá ra Lâm, Long và Phong cũng quen Khang. Sở dĩ Khang có biệt danh là mấy nói và vệt vì lúc nào cậu ta cũng luôn miệng nói đc à!

40. Chương 40

Thôi, giờ Khang ở đây lo đồng nghiệp đi. Tụi này có việc rồi. Khi nào ra Hà Nội chơi nhá!- Long nói.

-Tụi anh bắt gặp 1 vụ bắt cóc nên theo tới đây. Trong nhà có 1 em bé đó, mau vào rồi giao cho cảnh sát đi- Vũ kể ngắn gọn cho Khang nghe rồi cả lũ bước đi. 8 cái dáng cao ngạo bước đi bỏ lại đồng hồ độn ở sau lưng. Chậm rãi bước đi như những vị anh hùng thắng trận trở về vậy!

-Phương này có sao ko vậy?- Lâm lo lắng hỏi Phương.

-Cái gì? Phương bà làm sao? Đau ở đâu? Chảy máu ở đâu? Thằng nào động đến bà?- Thoại Anh lo lắng quay qua hỏi Phương rồi xoay cô bé vòng vòng muốn chóng cả mặt.

-Thằng nào? Thằng nào động đến Phương của tôi? Tôi bầm nó ra lấy xương nấu cao- Nhi xoắn ống tay hùng hổ nói.

-Cao xương ng của chị ai dám ăn- Phong lè lưỡi chồm chìa vào.

Nhi xoắn 1 hơi rõ dài rồi lườm cậu nhóc muốn cháy áo. Ôi đất! Cô bé có biết tiếc tiền ko hả? Áo này mấy chục triệu lận đó, chảy thì uổng lắm.

- Tốt rồi, nhờ tinh thần thương ng của tất cả. Giờ chúng ta đang đi bộ đó!- Kỳ thở dài ngao ngán.

-Mọi ng ăn ko?- Nhi chìa ra 1 đồng hồ ăn vặt nào kẹo mút, bánh ngọt, bim bim...

-Ơi trời! Em lúc nào cũng kè kè đồng nghiệp cạnh ng đc- Vũ thở dài bó tay với cô em.

Xuống bến xe, tập đoàn rắc rối bắt taxi rồi: biển Nha Trang thẳng tiến! Cả đám kéo nhau vào khách sạn ngủ 1 giấc rồi mới đi chơi. 1 cuộc vui chơi với rất nhiều sóng gió

41. Chương 41

Hoàng hôn hờ hững buông xuống mặt nước trong xanh những gam màu đỏ ối hiu hắt. Sóng vỗ rì rào lên bờ cát. Gió biển mang mùi vị của muối mặn mòi. Lạnh.

Nhi ở cùng phòng với Vũ và Kỳ. Phương ở cùng Thoại Anh. Còn lại Lâm, Long và Phong ở cùng nhau

-2 ơi em đói- Nhi vừa tỉnh giấc vì cái bụng đang réo ầm ỉ. Cô bé lặn qua lặn lại trên giường làm nũng với Vũ.

-Gớm, còn bé lắm ý cô nương- Kỳ trêu cô em gái mình.

-Thì chả bé! Em mới 17t à!- Nhi cãi lại.

-17t còn bé nữa. Như các tiểu thư khác là đã đính hôn rồi lấy chồng rồi đó cô- Kỳ tiến lại gần cốc vào đầu Nhi. Tiện tay cậu với lấy cái lược chải đầu cho cô bé luôn

-Hứ! 30t em mới lấy chồng- Nhi bĩu môi

-Thôi. 2 anh em đừng cãi nhau nữa. Nhi, anh chuẩn bị đồ rồi đó. Em mau đi thay đồ đi rồi đi ăn cùng mọi ng- Vũ thôi nhâm nhi tách cà phê, cậu lên tiếng can ngăn.

42. Chương 42

1 lúc sau thì tập đoàn rắc rối kéo nhau bước xuống, thu hút sự chú ý của tất cả mọi ng. Quá nổi bật!

Cô bé đi giữa buộc tóc thấp 2 bên xoắn lộn màu hạt dẻ, trang phục là đồ thủy thủ nữ gồm: mũ thủy thủ, áo cổ hồng sọc trắng sơ vin, thắt lưng hồng phớt cùng quần đùi trắng. Bên cạnh là 1 cô gái buộc tóc, cũng vận đồ thủy thủ y như cô gái buộc tóc 2 bên nhưng khác là cổ xanh lơ sọc trắng cùng thắt lưng xanh lơ. Cô gái tiếp theo bện tóc rối vắt sang 1 bên vận đồ thủy thủ cổ tím sọc trắng và thắt lưng tím. Theo sau 3 cô nàng là 5 chàng thiên sứ hạ phạm với bộ đồ thủy thủ nam chỉ khác nhau ở sọc cổ và thắt lưng. Vũ diện nguyên câu trắng, Kỳ sọc cổ và thắt lưng màu xám, Phong màu đen, Lâm màu nâu còn Long màu xanh nước biển đậm.

Sau khi ăn xong, cả lũ kéo ra biển chơi. Gió chiều lạnh hơn nhưng ai cũng thích đi ra ngoài khách sạn. Bởi tối ở đây có 1 khu chợ đêm rất sầm uất và vô cùng náo nhiệt. Nhi vào đây là thôi rồi, như chú chim sẽ chạy hết chỗ nọ đến chỗ kia làm Vũ và Kỳ phải tách nhóm chạy theo cô bé. “Tiện tay” túm luôn Phong đi theo.

43. Chương 43

Mấy anh đi cùng đc rồi. Sao phải kéo em theo chị ta làm gì- Phong lăm bầm bước theo sau.

Trong khi đó, tại chỗ của Thoại Anh và Long thì:

-Sao tôi phải đi cùng cô chứ- mặt Long hầm hầm tức giận

-Sax, tôi khiến anh đi cùng ý- Thoại Anh vênh mặt cãi lại.

Cứ như vậy, 2 ng đi tới đâu là chỉ chóc tới đó. Ai cũng gân cổ lên mà cãi. Thế rồi, cả 2 cùng giận rồi quay ngoắt mặt đi. Thoại Anh bỏ đi đến chỗ có 1 gánh hát rong. Gánh hát ở gần biển, khá vắng vẻ và yên tĩnh. Ở đây cũng hợp, trời lộng gió. Còn có thể nghe thấy tiếng sóng biển rì rào nữa.

Thoại Anh đang nghe hát chợt cảm thấy đất trời quay cuồng. Đầu óc mụ mị đi ko còn cảm giác gì nữa...

Đúng 9h tối, tất cả mọi ng đã tập trung lại vị trí ban đầu. Nhưng Thoại Anh thì ko thấy đâu.

-Điện thoại thì ko gọi đc, ko biết bà chằn ấy đang làm gì nữa- Lâm bầm bầm điện thoại nói.

-Anh Long, chẳng phải chị Thoại Anh đi với anh sao?- Phong hỏi.

-Ừ thì mới đầu đi với nhau. Nhưng về sau cô ta đi hướng khác- Long gật gù trả lời.

-Thoại Anh rất thích đi dạo trên bờ biển về đêm. Ta thử đi dọc bờ biển về đêm- Phương chợt nêu ra ý kiến. Ừ thì đành vậy chứ biết sao đc.

-Vậy giờ ta chia 2 hướng nhé! Lâm Phương và Long 1 nhóm, còn anh, Nhi, Phong và anh Vũ 1 nhóm. Có gì phone nhé!- Kỳ vỗ tay vài cái rồi tất cả chia nhau ra đi tìm cô bé Thoại Anh.

-A! Đây rồi. Đây chẳng phải là mũ thủy thủ của bà chằn Thoại Anh sao- Long mừng như bắt đc đc vàng khi nhìn thấy cái mũ thủy thủ của Thoại.

-Nhưng rồi Thoại Anh đâu?- Lâm nhíu mày hỏi.

-Thôi, cứ gọi cho nhóm của Nhi đã rồi tính tiếp- Phương nói

10h, tất cả có mặt đầy đủ tại phòng của Vũ.

-Theo anh thì đây là 1 vụ bắt cóc- Vũ xoa cằm trầm ngâm

-Bắt cóc? Nhưng Thoại Anh đâu phải loại dễ chơi chứ?- Nhi ngạc nhiên.

-Có thể nhân lúc chị Thoại ko để ý, bọn chúng đã bịt thuốc mê- Phong phán đoán.

-Đc rồi. Vậy thì chắc chắn lũ kia sẽ phải liên lạc với chúng ta- Kỳ khẳng định.

“RENG”- Đt Nhi báo có cuộc gọi đến, trên màn hình là dòng chữ “Thoại Anh yêu quá!”

-Alô- Nhi vội bắt máy.

-Con bé đang ở trong tay bọn tao. Muốn cứu nó thì chuẩn bị 10.000 USD đi- đầu dây vang lên 1 giọng nói lạ.

-Đc, chúng tôi chấp nhận mọi yêu cầu của mấy ng. Nhưng phải giữ an toàn cho bạn tôi- Long giật lấy đt mà nói.

-10h trưa ngày mai. Đi sâu vào trong rừng sẽ thấy 1 cái lán nhỏ. Giao dịch sẽ ở đó. Nên nhớ, đừng có lôi lũ “cớm” vào việc này- giọng nói đó vang lên rồi tắt máy cái rụp.

44. Chương 44

Giờ sao đây?- Phương nhíu mày đầy lo lắng cho Thoại Anh.

-Mục đích của chúng ko phải tiền của chúng ta đâu- Phong đắm chiêu suy nghĩ.

-Tại sao chứ?- Lâm hỏi.

-Thế này nhé! Gia thế nhà Thoại Anh chắc hẳn ai cũng biết, nó lên truyền hình rất nhiều mà. Ba là nhà chính trị lớn ở Việt Nam, mẹ là nữ hoàng trong giới nghệ thuật, ông nội là nhà tài phiệt lớn ở Nhật Bản. Nếu như Thoại bị nguy hiểm thì họ sẽ đổi cả gia tài để có cô cháu gái- Nhi giải thích.

-Nếu vậy, bọn chúng có thể thông qua Thoại Anh chi phối phần nào kinh tế và chính trị của Nhật Bản và Việt Nam.

-Theo anh, đó chỉ là phương án thứ 2 của chúng. Thực chất thì ng chúng hướng đến có lẽ là Nhi. Nhưng khi thấy Nhi có cả 3 ng đi theo nên mới phải chuyển sang Thoại Anh- Kỳ vuốt tóc Nhi nói.

-Vậy giờ sao đây?- Long nghe chừng đang rất sốt ruột, cậu giục.

-Tạm thời anh chưa nghĩ ra. Nhưng có lẽ chúng đang tìm hiểu Thoại Anh. Theo anh thì chúng thay đổi kế hoạch sớm thôi- Vũ trầm ngâm suy nghĩ rồi đưa cho Nhi và Phương 2 cốc nước lọc.

-Đc rồi. Giờ mọi ng đi nghỉ thôi. Mai tính tiếp- Phong đứng dậy bỏ về phòng. Lâm và Long cũng đi theo.
-Phương, bà qua ngủ cùng tôi nhá!- Nhi vỗ tay với Phương. Cô bé gật đầu đồng ý liền vì dù sao ngủ 1 mình cũng hơi sợ. Phòng của Nhi có 2 giường nên Nhi và Phương ngủ 1 giường, còn Vũ và Kỳ ngủ 1 giường. Trời khuya, gió bắt đầu nổi. Bầu trời ko trăng, ko sao. 1 màu đen nuốt chửng mọi thứ. Ai cũng lo cho Thoại Anh.

45. Chương 45

Chắc có lẽ vì lo quá nên chẳng ai ngủ đc. Vũ vỗ tay lên trán nghĩ cách cứu Thoại Anh nên thức cả đêm. Tập đoàn rắc rối 11h đêm đi ngủ thì 2h15p sáng dậy. Ai mà ngủ đc khi bạn mình còn ở ngoài bóng đêm. Sống chết, nguy hiểm còn chưa biết ra sao.

-Tớ vừa gọi điện cho con vệt rồi. Dù sao thì khu vực này nó cũng có tiếng. Nó sẽ cho lũ lâu la đi tìm chỗ Thoại Anh.

“Hức, Hức”- Nhi và Phương bắt đầu nấc. Lâm vội an ủi Phương.

-Đừng khóc nữa. Cậu phải giữ sức đi cứu Thoại chứ.

Phương vẫn cứ khóc, co rất lo cho cô bạn Thoại Anh của mình.

-2 ơi, anh 3- Nhi ôm cổ Vũ oà khóc- 2 ng cứu Thoại đi.

-Đc rồi, Nhi ngoan, anh hứa sẽ đưa Thoại Anh của mấy đứa về- Vũ vỗ vỗ lưng Nhi. Kỳ nén tiếng thở dài. Nhi, Phương và Thoại Anh là bạn thân từ trong bụng mẹ. 3 đứa còn thân hơn chị em ruột nữa. Có lần Nhi bị ốm, thế là Phương và Thoại Anh lo quá nên...cũng ốm theo luôn! Ai cũng nói 3 đứa có thần giao cách cảm. Cho nên bây giờ, khi Thoại Anh bị bắt cóc, Phương và Nhi lo cũng phải thôi.

-Anh đã cho điều tra số điện thoại hôm qua gọi đến rồi. Là sim rác- Kỳ bực tức vò đầu bứt tóc.

1 ko khí cùng nặng nề trôi qua. Ngay cả 1 con sâu ham ăn, ham ngủ như Nhi cũng chẳng thèm chớp mắt, Vũ có đồ ăn thế nào cũng ko chịu.

9h30p sáng, đứa nào đứa nấy đều lộ rõ vẻ mệt mỏi vì thức lâu.

46. Chương 46

“RENG”- tiếng chuông đt của Lâm vang lên, phá tan bầu ko khí u ám.

-Máy nói. Sao rồi?- Long giật lấy đt của Lâm và hét.

-Ồ...dạ. Từ khu rừng nguyên sinh đi vào khoảng 300m có 1 ngôi nhà bỏ hoang. Em đoán là bọn chúng ở đó- Khang giật mình nói 1 lèo.

- Hừ! Lũ khốn này. Làm bà mất ăn mất ngủ. Chờ đây. Mọi ng đi thay đồ mau lên. Phải xử lũ này mới đc- Nhi đứng bật dậy đi vào phòng thay đồ. Vút luôn đáng về mệt mỏi kia đi, mọi ng ai cũng tràn đầy sức sống.

Từ phòng tắm bước ra là 1 Nhi hoàn toàn khác Nhi bước vào. Mái tóc hạt dẻ xoăn nhẹ đc cột cao lên, trên đầu đội mũ lưỡi trai vừa...chôm đc của Kỳ. Áo da bó lửng đến cạp quần, găng tay xỏ ngón đen, quần da đen bó sát, chân đi đôi boot cao gót đen. Cô bé đã sẵn sàng đạp vào mặt mấy thằng đã khiến cô bé mất ăn mất ngủ rồi(!). Vũ vẫn bộ vest trắng thanh lịch, Kỳ vest xám ra dáng đại ca mafia, Phong vest đen mang

mùi bóng tối, Lâm vest nâu lãng tử, Long vest xanh nước biển đậm sang trọng. Còn Phương thì 1 áo sơ mi carô xanh da trời sơ vin quần jean, chân đi đôi xandal cao gót màu đen trông vô cùng gọn gàng và năng động. Tất cả đã sẵn sàng!

47. Chương 47

Quả nhiên như lời Vũ nói, ko có ai ở trong lán cả. Tập đoàn rắc rối đi sâu vào trong thì thấy 1 tòa nhà 3 tầng ở đó.

-Ôi má ơi! Sao toàn gián, chuột, nhện thế này- Nhi rùng mình rồi ôm chặt cứng tay Vũ.

-Trên tầng- Phong nói nhỏ rồi hất mặt ra hiệu cho tất cả đi lên. Tòa nhà này vô cùng cũ kỹ và bụi bặm. Ko hiểu bọn bắt cóc ở đây thế nào nữa.

-Phòng này rồi- Lâm nói nhỏ hết sức có thể.

Long bước lên. Bên trong là tiếng cười khả ố của lũ bắt cóc, xem chừng chúng rất khoái trá. Máu nóng trong ng Nhi và Long bùng bùng, hỏa khí bốc lên ngàn ngút:

-LŨ KHỐN- 2 ng gần giọng rồi ra hiệu “song chân hợp khẩu” đá cửa xông vào và hét lớn- THOẠI ANH

Cảnh tượng trước mắt khiến tập đoàn rắc rối vô cùng tức giận. 6, 7 thằng cưỡi trần đang tiến lại chiếc giường-nơi Thoại Anh bị trói. Cô bị trói cả tay lẫn chân. Mái tóc tết bím bị rối, miệng thì bị bịt. Cái áo thủy thủ bị xé và vứt vào góc tường. Thoại Anh chỉ mặc mỗi 1 áo thun 3 lỗ nửa ng cùng 1 quần đùi ngắn. Những đường cong ở vòng 2 và ở chân lộ ra trắng như sữa.

-Chúng mày tránh xa cô ấy cho tao- Long hét lớn.

-Tôi hạ lệnh ông đưa bồ tôi ra đây an toàn- vừa nói Nhi vừa bẻ tay, vặn cổ răng rắc.

-Mấy thằng động ko đúng ng gì cả- Kỳ thở dài thương thay ấy thằng kia.

-Lũ chúng mày là ai. Bọn tao có bom đây- 1 thằng nói rồi rút ra 1 chiếc điều khiển có duy nhất 1 nút màu đỏ.

48. Chương 48

Cái này bom nổi gì. Thằng nhóc 3t còn phá dc- Lâm nói- Báo cáo! Bom đã dc phá.

-Đc rồi. Giờ Long và Phương đưa Thoại Anh đi đi- Vũ dứt tay vào túi quần, bình thần gạt đầu. Trong bộ não đang xử lý những tình huống tiếp theo.

-Thoại, bà sợ ko?- Phương vừa cời trói cho Thoại Anh vừa hỏi.

-Sợ chứ sao ko. Hix, hix, oa...oa- đến giờ Thoại Anh mới nức nở nước mắt ngấn nước mắt dài.

-Thế sao nãy bà im re vậy. Đáng lẽ phải gào ầm lên rồi chứ?- Long hỏi.

-Tất nhiên ko rồi. Vì chắc chắn tập đoàn rắc rối sẽ đến cứu tôi- Thoại Anh gạt đầu chắc nịch, cô mỉm cười nói tiếp- với lại gào lên mất hình tượng lắm!

-Tất nhiên. Tôi đi cứu bà chần chừ còn có ng cãi nhau với tôi chứ! Haha- Long đùa rồi cùng Phương đưa Thoại Anh đi.

-Giờ đến lượt chị xử chúng mày đây. Yaaaa!- Nhi bẻ tay rồi lao vào lũ kia- chết đi này, cái này này làm chị thức đêm này, cái này làm chị ko ăn đc này, dám động đến bạn chị này, dám xé áo bạn chị này- mỗi câu, Nhi đánh mấy thằng đó tới tấp.

-Chị ta phải con gái ko trời?- Phong trố mắt nhìn Nhi- Mấy anh dạy em cũng hay quá ha!- cậu đánh mất sang Kỳ và Vũ đang đứng khoanh tay như xem phim hành động miễn phí vậy.

-Eo, Phong, mày nhớ về phòng thủ cẩn thận đấy. Có vợ thế này hơi ghê ghê đó- Lâm bước lại gần.

-Đứng đó làm gì nữa. Mau vào giúp em ta đi- Kỳ cười nham nhở đẩy Phong vào trận chiến rồi tự lao vào luôn. Lâm và Vũ ưa hoà bình hơn nên chỉ đứng đó khoanh tay mà ko tham gia.

6, 7 thằng bắt cóc máu me đầy mặt, toàn thân bầm tím. Đây là thành quả của Nguyệt Nhi nhà ta. Cuối cùng thì mấy thằng đó đc Khang đưa đi. Theo như Vũ nói thì Khang sẽ “chăm sóc chu đáo” cho chúng 1 tháng rồi mới đem nộp cho cảnh sát.

-Sau muôn vàn sóng gió thì cũng đc đi ngủ rồi- tập đoàn rắc rối hủ ầm trời. Cả 8 ng đều chìm sâu vào giấc ngủ...

Còn với lũ bắt cóc thì đang đc hưởng “dịch vụ chăm sóc chu đáo” của Khang. Mà “dịch vụ chăm sóc chu đáo” của mafia thế nào các bạn tự hiểu nhé!

49. Chương 49

Sáng hôm sau, tập đoàn rắc rối lại khoác lên ng bộ đồ thủy thủ rồi leo lên du thuyền riêng phóng ra 1 hòn đảo nhỏ của nhà Lâm. Bao phủ cả hòn đảo là 1 màu xanh bất tận. Xanh của bầu trời, xanh của cây cối và xanh của nước biển. Gió thổi rì rào làm đung đưa những ngọn cây cao. Gần bờ cát có 1 số chiếc thuyền nhỏ của dân làng chài.

-Ko ngờ nhà mi có hòn đảo đẹp quá xá!- Nhi xoa đầu Lâm nói.

-Oái! Sao xoa đầu tôi trời- Lâm nhăn mặt, vội chỉnh lại đầu tóc.

-Chứ sao ko. Lâm là con trai tổng thống Nga cơ mà- Long vỗ bộp vào vai Lâm nói.

-Gi? Thế mi là Nga hoàng tương lai cơ á?- Nhi trố mắt ra.

-Sax, có phải ai cũng “mù” thông tin như em đâu- Kỳ chôm chia vào.

-Đây ko có chỗ anh bình luận nhé!- Nhi lườm xéo ông anh lắm chuyện.

-Thực ra hòn đảo này nhà Lâm mới mua thôi. Nghe nói trên đảo có 1 ngôi nhà cổ rất rộng đấy!- Phương lại gần cười tươi nói.

Này, “ông cụ non” Phong với anh Vũ đâu ta?- Thoại Anh cũng nhập cuộc.

-Ôi xời. Đang ngồi đàm đạo với nhau ở trong kia kìa- Nhi thở hắt ra nói.

-Ê, thử bàn xem đến đó rồi làm gì đi- Long hào hứng đề nghị.

-Thưởng thức hết các đặc sản trên đảo. Ăn là đầu tiên- Nhi xoa 2 tay vào nhau mơ màng đến đồng cá, tôm, cua, mực

-Aissi, em suốt ngày ăn ăn ăn và ăn. Rồi thành con heo ko ai thèm rước đấy- Kỳ gõ đầu cô em đang mơ màng của mình.

-Đi biển thì phải tắm biển chứ. Rồi của lấy thằng bồ- Thoại Anh lấy 2 tay áp vào má và bắt đầu thả hồn theo gió

-Đi chợ đêm và shopping- Phương lòi ra 1 đồng lịch trình chợ đêm.

-Khỏi cần anh 3 và Long nói. Nhi đây cũng biết rồi. Đi tán gái chứ gì. Xííí!- Nhi nhảy vào hòng 2 ng nói. Còn Lâm, cậu chỉ khẽ mỉm cười nhưng ai cũng hiểu. Cậu là quản gia đặc biệt của tiểu thư yêu kiều Kiều Phương mà.

-Chụp ảnh làm kỉ niệm chứ mọi ng?- Phong đi ra hỏi. Tay cầm theo chiếc máy ảnh.

-2 ơi, chụp cho em nào 2- Nhi cười toe toét dang 2 tay quay mặt về phía Vũ. Gió biển thổi làm bay bay mái tóc màu hạt dẻ của cô bé.

Cuối cùng thì thuyền cũng cập bến an toàn. Tập đoàn rắc rối thi nhau kéo đồ đến ngôi biệt thự cổ. Biệt thự rất rộng, nó đc thiết kế theo phong cách phương Tây, có lẽ đc xây từ thập niên trước.

-Kính chào cậu chủ, tiểu thư Kiều Phương- bà quản gia với gương mặt phúc hậu, mái tóc búi cao cúi đầu chào

50. Chương 50

Chào bà Lý. Đây là bạn cháu. Anh Vũ, anh Kỳ, Thoại Anh, Long và Phong- Lâm giới thiệu từng ng 1.

-Kính chào các thiếu gia, tiểu thư- bà Lý cúi đầu- ng đâu, mau mang ra mang đồ cho khách quý vào.

Bà quản gia dứt lời thì khoảng 6, 7 cô hầu bước ra và đem đồ vào cho tất cả. Tập đoàn rắc rối thừa hơi, dỗi sức kéo nhau đi đến phòng ăn.

-Ủa, sao Phương có vẻ thân với nhà Lâm thế ta?- Kỳ vuốt cằm hỏi.

-Ừh ha, nhắc mới nhớ. Phương biết rõ thông tin trên đảo mới mua nhà Lâm, quản gia còn biết Phương, Lâm ko giới thiệu Phương. Chứng tỏ Phương là ng quen trong nhà Lâm. Đúng ko?- Vũ kết luận.

-Ủa? 2 anh ko biết à? Nhà anh Lâm với chị Phương thân nhau lắm đó- Phong tròn mắt ngạc nhiên.

-Lâm còn là quản gia đặc biệt của Phương nữa- Thoại Anh bổ sung thông tin.

-Và biết đâu.. Phương lại trở thành phu nhân nhà họ Nguyễn thì sao. Hehe- Long cười tinh quái chọc Lâm và Phương.

-Nè nè thôi nha. Đừng có mà linh ta linh tinh- Phương vẫn nở nụ cười hiền trả lời.

-Thôi thôi, ta đi ăn thôi ko tở đang bị phóng liên hoàn “đạn mắt” kia!- Lâm cười nhìn qua Nhi.

-Oa! Phát hiện mới- khuôn mặt Nhi từ cau có chuyển sang ngạc nhiên- Lâm, mi có răng khểnh cơ.

-TRỜI Ạ!- tất cả mọi ng đến là muốn đập đầu vào gối với Nhi. Vậy mà cứ làm như nhìn thấy khủng long ý! Nguyên 1 bàn ăn 6 mét vuông chật cứng đồ ăn hải sản đc dọn ra. Làm cho ai kia nhìn muốn lòi con mắt luôn.

Ăn xong, cả 8 ng ngồi lại ở phòng khách. Bà quản gia từ đâu đi vào. Khuôn mặt vô cùng nghiêm trọng.

Quản gia Lý, có việc gì sao?- Phương nhẹ nhàng hỏi bà.

-Các cô cậu chủ thứ lỗi nhưng tôi bắt buộc phải nói để mọi ng đề phòng- quản gia Lý ngập ngừng nói. Ánh mắt thoáng chút run rẩy sợ hãi. Bên ngoài, gió đập mạnh vào những ô cửa kính. Trời xẩm tối, có lẽ sắp mưa.

-Biệt thự này đc xây vào thập niên trước. Ừm...chủ cũ của biệt thự này nói rằng ở đây bị...ma ám. Mới đầu tôi cũng ko tin nhưng cứ vào ngày rằm có mưa là lại có tiếng khóc trong biệt thự. Rồi cả tiếng đập cửa phòng nữa- bà quản gia rùng mình khi nghĩ lại.

-Đêm rằm...mưa...ma nữ- giọng Nhi run run. Ánh mắt cô bé nhìn ra cửa. Mưa bắt đầu rơi lác đác vài hạt.

-Và hôm nay là rằm- Phong nói làm 3 cô gái hoảng sợ.

-CHÚA OI! Ko phải chứ!- Thoại Anh thét lên kinh hãi rồi nắm chặt lấy tay Nhi. Trong đầu 3 cô nàng hiện lên cô ma nữ tóc đen dài lò xo, khuôn mặt đầy thịt thối rửa, 2 con mắt toàn máu.

51. Chương 51

-Kể ra thì việc này cũng hay đó chứ. Anh Kỳ gặp ma bao giờ chưa?- Long xoa cằm nở nụ cười thích thú hỏi. Phương, Nhi và Thoại Anh trở mắt ra nhìn. Đồ nam nhân kì dị, có ai đời thích gặp ma ko cơ chứ!

-Ko biết ma nữ mê trai ko ta?- Lâm cười đều. Stop lại ngay. Lạc chủ đề rồi. Sao giờ lại lấy ma ra bàn tán thế này. Có bàn thì bàn cách đuổi ma kia kìa.

-Lần đầu tiên gặp ma. Mấy anh chuẩn bị tinh thần đi nhé!- ngay cả Phong cũng hào hứng hòa theo. Ông trời ơi, ông có biết là có 3 cô nàng xinh đẹp mặt cắt ko còn giọt máu đang ôm nhau run rẩy sợ hãi ko? Đồ nam nhân vô lương tâm!

-Bao giờ thì ma xuất hiện ta?- Vũ ko nén nổi tò mò cũng nhập hội. Mặt hình tượng hoàng tử lạnh lùng quá!

-Thấy ma nhất định phải ngồi nói chuyện với nó mới đc- Kỳ bon chen vào.

-Mấy ng quá đáng vừa thôi. Vui lắm ý nhờ? Tối nay tất cả sẽ ngủ chung- Nhi điên tiết hét lên đập tắt hội “ông 8” đang cố xu hướng phát triển này.

-Mấy ng ko sợ ma sao mà còn vui thế hả?- Thoại Anh hòa vào với Nhi.

-Ui sời! Anh gặp quỷ suốt, ma có là gì- Kỳ phẩy tay.

-HẢẢẢ? Vậy là sao?- mọi ng sửng sốt.

-Thì đó đó. Bạch Nguyệt Nhi đó, ở với Nhi nhiều rồi. Nó còn hơn cả quỷ ý thì sợ gì ma.- Kỳ chỉ vào Nhi tỉnh bơ nói.

-Oh đúng rồi ha! Ma ko sợ chị Nhi thì thôi chứ làm gì có chuyện ngược lại- Phong nhảy vào.

-GRỪỪ...HÀN VŨ PHONG, BẠCH GIA KỲ! TÔI GIẾT 2 NG- Nhi gầm lên rồi lao vào đập cho Kỳ và Phong 1 trận tơi tả.

-Suyt!- Vũ ra hiệu im lặng. Bây giờ cũng đã hơn 10h đêm. Tất cả tối om. Cả đám im phăng phắc đông tai lên nghe ngóng. Rồi.....3 kiêu nữ đứng tim! Có tiếng khóc nỉ non ai oán. Ko ai bảo ai, tất cả nhẹ nhàng bỏ lồm cồm đến chỗ các nam nhân. Nhi chui vào lòng Vũ rồi kéo Kỳ lại gần. Phương sợ hãi đến nỗi nước mắt trực trào ôm lấy Lâm. Có lẽ do sợ quá nên Thoại Anh đã nép sát vào Long.

-Đây là nhà phương Tây. Vậy chắc ma nữ phải là ng Tây nhỉ? Thánh...thánh giá...- Thoại Anh run run nói.

-Ko có đâu mà tìm- Long đập tắt ngay hy vọng của Thoại hoàn toàn. Ng gì đâu mà ác độc vô đối!

-Á...Á...Á... Phương, Phương. Con ma đó. Nó...nó ở cạnh bà kìa- Nhi bắt chợt thét toáng lên kinh hãi chỉ vào Phương. Về mặt căng thẳng cực độ.

-Chị bị sao thế chị Nhi. Em thấy gì đâu?- Phong nhún vai nói. Nhưng....

-Lâm...Lâm...âm ơ...t...ớ...tớ... khó thở...quá!- Phương mãi mới nói đc. 2 tay cô chơi với trong ko trung. Tuy rằng ko có gì cả nhưng cổ của Phương đang đỏ lên, khuôn mặt cô tím tái vì thiếu oxi.

-Cô chủ, mau đeo cái này vào. Nhỡ đâu có tác dụng- bà quản gia từ đâu chạy lại vội đeo cho Phương 1 chiếc vòng cổ có đá rubi tím. Ngay sau đó, Phương thiếp đi. Đôi mắt mở to của Nhi cũng thu lại kèm theo vài từ:

-Bi...iến...biến...mất rồi- Nhi thở gấp. Cô bé ko tin đc vào mắt mình nữa. Vừa nãy, Nhi nhìn thấy con ma...có tóc trắng bay lò xo, đôi bàn tay gầy dơ xương đang bóp cổ Phương. Mặt trắng bệch như chết đuối, 2 hõm mắt đỏ lỏm đầy máu. Con ma đó mặc 1 chiếc váy dài màu trắng. Oa! Kinh khủng quá!

-Nhi có năng lực ngoại cảm sao?- Long tò mò hỏi.

-Ko hẳn vậy. Nhi có giác quan thứ 6-Vũ đang cô trấn an Nhi.

-Giác quan thứ 6 của Nhi chỉ xuất hiện khi có ma lực đang xảy ra với ng thân của nó thôi- Kỳ tiếp lời.

-Bà quản gia, bà kiếm cái vòng này ở đâu ra vậy?- Lâm hỏi. Giờ mới để ý đến cái vòng mà Phương đang đeo. Nó tỏa ra 1 thứ ánh sáng lung linh kỳ lạ. Phương vừa đeo vòng vào thì con ma đó cũng biến mất. Vậy thì chắc chắn cái vòng đó có vấn đề.

-Ta thấy nó ở trong 1 cái hộp vàng cổ. Vào mỗi đêm rằm mưa, phòng nào có chứa chiếc vòng đó thì ko bị gõ cửa đêm. Nghĩ là có lợi cho cô chủ nên mang ra- bà quản gia thành khẩn nói.

-Đc rồi. Giờ thế này. Bà có thể kể cho tụi cháu nghe vì sao ngôi nhà này có ma ko?- Thoại Anh run run hỏi.

52. Chương 52

-Già này ko rõ lắm. Chỉ nghe kể lại là cô gái này làm dâu trong căn biệt thự này nhưng ko môn đăng hộ đối. Ba mẹ chồng đều ko ưng cô nên luôn tìm cách hành hạ cô bé mỗi khi chồng cô ra ngoài. Rõ khổ! Thế rồi. Do uất ức quá nên vào 1 đêm trăng rằm, trời đổ mưa như trút nước, cô gái đó đã tự tử. Và lời nguyện của cô ấy bắt đầu...- giọng bà Lý chậm lại như thể hiện 1 sự chua xót cho cô gái trẻ. Tất cả là do phân biệt gia cấp trong xã hội xưa. Cô gái đó chết đi để lại lời nguyện rằng tất cả các cô tiểu thư nào yếu bóng vía đc định là con dâu của căn biệt thự này, 1 khi đã đặt chân vào đều bị ám tới...chết!

Tập đoàn rắc rối nổi da gà nhìn Phương đang thiếp đi. Cô thể trạng vốn yếu từ bé. Giờ thì sao đây?

-Bà có thể cho tụi cháu biết mộ cô gái đó ở đâu ko ạ?- Lâm hỏi.

-Già ko rõ nữa. Ngôi mộ đó hình như ở ven biển thì phải- bà lão thở dài ái ngại.

-Đc rồi. Bây giờ Thoại Anh, Nhi và Lâm ở lại chăm sóc Phương. Còn lại thì thử đi dò hỏi xung quanh xem- Vũ búng tay nói.

-Khoan đã. Chẳng phải chúng ta có máy dò ma sao?- Phong nhướn mày đầy ẩn ý về phía Nhi.

1p...

2p...

...

5p... Sau 5p chậm tiêu, Nhi bất ngờ la toáng lên:

-Ồ ồ ồ. Mi muốn giết con nhà lành hả?

-Thôi nào Nhi. Em phải cứu Phương chứ. Ko lẽ em để Phương bị ám tới chết sao?- Vũ nhìn sâu vào mắt Nhi và động viên tinh thần cô bé.

-Đc rồi! Xong vụ này mọi ng giết luôn Nguyệt Nhi này đi- Nhi cúi mặt gằm gừ.

-Tốt! Giờ thế này nhé! Chị Thoại Anh và anh Long sẽ đi dò hỏi thông tin. Còn anh Vũ, anh Kỳ và “máy dò” đi tìm mộ của cô gái kia nhé!- Phong lớn giọng kể cả.

-Thế còn mi?- Kỳ nheo mắt nhìn cậu nhóc.

-Em ngồi ở nhà trông chị Phương và chờ thông tin- Phong buông ra 1 câu tỉnh bơ. Ngay sau đó, cậu bé bị ăn ngay 6 cái cốc vào đầu vì tật khôn lỏi của mình.

53. Chương 53

-Mi phải đi cùng bọn ta- Kỳ hầm hè nói. Vậy là sau 1 lúc đôi co, Phong đành phải ngậm đắng nuốt cay đi cùng hội của Vũ, Kỳ và Nhi. Cậu nhóc thầm than thân trách phận, sao số cậu đi đâu cũng dính phải con nhóc vô duyên kia nhỉ?

Sáng hôm sau, khi đất trời còn đang se lạnh vì cơn mưa đêm qua thì trên con đường đầy hoa hồng bạch đang có 1 “chiến sĩ hùng dũng” đứng chống tay. Trên cổ nào là bùa trừ yêu ma, tối, thánh giá.

-Eo ơi, cô có cần quan trọng hóa như thế ko hả- Phong đi ra nói. Bất chợt, cậu rùng mình.

-Hừ! Mi nhớ đó. Nếu ko phải vì ng đẹp Kiều Phương thì ta thà chết chứ ko bao giờ đi đâu- Nhi lầm bầm.

-Thôi, ta mau đi nào- Vũ nói và cùng Kỳ bước ra. 3 nam nhân cười lớn và xem như đây là “1 cuộc đi chơi đầy thú vị” chứ ko phải là đang đi “săn ma”. Thế rồi, cả 4 ng cùng bước đi. 3 anh chàng, 3 tướng tá cao lớn cứ vác mặt lên trời huyết sáo xem chừng rất thú vị. Còn 1 tướng ng xem chừng là nhỏ con nhất thì mặt cứ cúi gằm xuống và trút sự tức giận của mình lên mấy...cây cỏ!

-Bà Lý, sao Phương càng ngày càng sốt cao thế này?- Lâm vừa nói vừa lau mồ hôi trên khuôn mặt Phương. Tuy rằng có lau thường xuyên nhưng mồ hôi Phương vẫn rịn ra ko ngừng. Cô đã mê man từ đêm qua đến giờ.

-Ng đâu, mau mang miếng dán hạ sốt lại đây- sờ vào trán Phương, Lâm bỗng giật mình. Miếng dán vừa dc dính vào khoảng 1h đồng hồ mà giờ đã rất nóng. Lâm đưa đôi mắt lo lắng nhìn Phương, hơi thở cô nóng hổi và gấp gáp. Tự dưng, Lâm thấy mình sao mà bất tài vô dụng quá. Phương như vậy mà mình ko làm dc gì. Phải chi cậu có thể thay thế Phương, phải chi cậu ko đưa mọi ng đến đây thì tất cả đã ko bình an.

Trên 1 con đường đất nhỏ, 2 bên là hàng cây xanh rì. Ko khí vô cùng trong lành và thoáng mát. Theo sự chỉ đường của dân địa phương, Thoại Anh và Long cũng đã đến dc ngôi nhà của ng già nhất hòn đảo này. Đồng thời cũng là 1 ngôi đền của hòn đảo.

-Dạ. Chúng con chào bà- 2 ng cúi đầu chào bà lão trước mặt. Đó là 1 cụ bà có khuôn mặt đầy nếp nhăn nhưng trông bà vẫn rất đẹp lão, mái tóc trắng dc bà búi tó cao ở sau đầu.

54. Chương 54

Vũ, Kỳ, Phong và Nhi đã ra sát bờ biển. Nghe bà Lý nói thì mộ của cô ấy ở gần biển. Chắc chỉ ở đâu đây thôi. Trời chợt nổi gió lạnh, sóng biển xô vào bờ cát âm ỉm. Đây là 1 điềm xấu chẳng?

Đang đi, tự dưng Nhi đứng khựng lại.

-Nhi, em sao vậy?- Vũ lo lắng hỏi khi thấy sắc mặt vô cùng khó coi của cô bé. Ánh mắt Nhi như đang mừng tượng ra điều gì đó kinh khủng lắm.

-Phương. Kiều Phương- trong vô thức, Nhi thốt lên vài từ.

-Sao? Em cảm nhận dc gì à?- Kỳ gấp gáp hỏi.

Gió thổi mạnh hơn, những con côn trùng có cánh từ đâu bay ra rất nhiều. Phía Tây bầu trời nhuộm 1 màu đỏ ối, sóng biển vỗ cũng mạnh hơn. Có lẽ đây là 1 điềm báo.

-Dạ, chuyện là vậy đó bà. Bà có thể cho bọn cháu biết thêm thông tin dc ko bà?- Long kể lại tất cả sự việc đang xảy ra với cô bạn mình cho bà lão nghe.

-Chuyện này thì ta cũng chỉ nghe bà ngoại ta kể thôi. Lúc đó, ngoại ta cũng là 1 tiểu thư của đảo này và về làm dâu của gia đình bị lời nguyên kia. Thế nhưng, ngay trong đêm tân hôn thì bà đã nhìn thấy 1 cô gái mặc váy trắng. Sáng hôm sau, bà về nhà mẹ mình, đồng thời là cụ ta. Cụ ta đã khuyên ngoại về nhà, tức là cái đền này nhưng ngoại ko nghe. Ấu đó cũng là sức hút của tình yêu. Biết ko thể khuyên bảo cô con gái cứng đầu của mình, cụ ta đã làm 1 chiếc vòng đá rubi tím có bùa. Tuy vậy, cái vòng đó chỉ bảo vệ cho bà đc 1 thời gian. Sau đó 1 tháng, ngoại ta phải bỏ về nhà trong khi đang mang thai mẹ ta và để lại cái vòng. Tuy đã qua mấy đời chủ nhưng từ đó thì cũng ko thấy có cô gái nào về làm dâu nhà đó nữa- bà lão kể lại bằng giọng rầu rầu. Nhắm mắt lại, bà khẽ thở dài khi nhớ lại quá khứ.

-Phương. Kiều Phương- giống y chang câu của Nhi. Thoại Anh thốt lên.

-Có việc gì sao?- cả Long và bà lão lo lắng hỏi.

-Phương có chuyện rồi- ánh mắt cô vô cùng hốt hoảng, Thoại Anh nhìn sang bà lão khẩn khoản- bà giúp đc chứ?

55. Chương 55

Vội vàng và hấp tấp, Thoại Anh và Long phi thẳng vào phòng Phương đang nằm nghỉ. Mồ hôi cô túa ra, tuy rằng mắt nhắm nghiền nhưng cơ thể ko ngừng quằn quại. Phương phải thở bằng miệng, dường như cô đang bị 1 cái gì đó chẹn ở cổ. Ngay khi Thoại Anh và Long bước vào thì Phương cũng nằm im, thôi ko cựa quậy nữa.

-Đây rồi, mau đeo bùa và đốt hương quanh ng Phương-Long gấp gáp nói. Tất cả ng hầu làm theo. Dáng vẻ vô cùng tất bật và khẩn trương.

“Phù”- cùng lúc này, Nhi bỗng thở phào như vừa trút đc gánh nặng.

-Chuyện này là sao hả mấy anh?- chỉ có mỗi Phong là lơ ngơ vẫn chưa hiểu chuyện gì.

-Tụi anh nói rồi. Thoại Anh, Phương và Nhi có thần giao cách cảm với nhau. Cho nên 1 trong số 3 ng xảy ra việc gì thì 2 ng còn lại sẽ cảm nhận đc sự bất an- Kỳ nhún vai nói, ko quên nhấn mạnh từ “anh”.

-Dạ- cậu nhóc nói nhỏ nhưng hành động lại đi ngược lại với lời nói. Ngay sau đó, Kỳ nhận đc 1 cái lườm muốn cháy tóc từ Phong.

Cả 4 ng lại cùng nhau rảo bước đi. Thế nhưng mới đi đc 1 đoạn bỗng Nhi dừng lại, khuôn mặt biến sắc:

-Mọi ng ơi. Tội rồi, ta mau về thôi- cô bé nhìn cả 3 với ánh mắt khẩn khoản cùng giọng nói lắp bắp. Nhi cảm nhận đc 1 luồng khí lạnh bao quanh nơi này.

-Có việc gì sao chị Nhi?- Phong nhíu mày hỏi.

-Ko...ko. Ta về thôi- Nhi thét lên.

-Nhi này. Anh xin lỗi, em cố chịu nhé? Kỳ và Phong mau mang dây thừng về đây trói Nhi lại ko con bé chạy ngay giờ- Vũ cố gắng giữ chặt lấy Nhi và ra lệnh cho Kỳ và Phong.

56. Chương 56

-Kyyyaaaa... Anh 2 ko thương em nữa hả? Anh 3, em thù anh hãy nhớ đấy, em sẽ phá tan mấy quán bar của anh. Thằng nhóc kia, mi dám hỗn với ta haaa?- tình hình bây giờ là Nhi đang bị trói và đc Phong và

Kỳ khiêng đi. Miệng cô bé vẫn hoạt động ko ngừng nghỉ làm 3 nam nhân đến là muốn chuyển khẩu vào bệnh viện khoa “tai-mũi-họng”

-Là đây sao?- Phong sững sờ. Nhi thôi ko hét nữa mà căng mắt ra nhìn. Trước mặt 4 ng là 1 cái hố sâu hoắm cùng với hàng nghìn con côn trùng bay trên miệng hố và bò sát đầy dưới hố - kẻ thù ko đội trời chung của Nhi. Cách hố khoảng 3m có 1 miếng thờ. Và kinh ngạc hơn, cả 4 ng cùng nhìn thấy hình ảnh mờ ảo của 1 con vật. Có lẽ đó là chó sói nhưng con sói này vô cùng lớn và có bộ lông trắng muốt, hàm răng sắc nhọn, nổi bật là đôi mắt đỏ lờm. Nó nằm ôm gọn ngôi đền, mắt hướng thẳng đến nhóm của Kỳ.

-A...A...A... Khó...k...hó.. th...ở...qu...á...! Đa...u n...ữa- Phương choàng dậy nói ko ra hơi, 1 tay ôm lấy cổ. Từ ngoài cửa chính, hàng ngàn những con côn trùng có cánh và các con vật bò sát đang tiến thẳng đến căn phòng của Phương đang nằm.

-Phương, tôi đây. Ổn rồi- Thoại Anh ôm chầm lấy Phương trấn an.

-Cậu chủ, cậu chủ...- 1 cô hầu từ ngoài chạy vào, nét mặt vô cùng hốt hoảng.

-Có việc gì thế?- Lâm nghiêm mặt hỏi.

Cô hầu ko nói gì mà xoay ng chỉ cho Lâm xem cảnh các loài vật “tấn công” biệt thự. Ai nấy đều bàng hoàng, ko ai ngờ rằng con ma nữ đó lại ghê đến vậy.

Bà quản gia đứng bật dậy, mở cánh cửa ra. Căn phòng này ở tầng 1 và có cửa sau.

57. Chương 57

-Á! Cậu chủ. Lũ bò sát bao vây hết căn phòng này rồi- bà Lý thốt lên. Theo phản xạ, Long bật dậy và lao nhanh đến cửa sau. Bất chợt, đồng hương quanh ng Phương vụt tắt và hóa thành tro. Đồng bùa cũng bùng cháy.

-Chết tiệt. Ko biết nhóm của anh Vũ sao rồi nữa. Thế này thì chắc ko cầm cự đc lâu đâu- Long vò đầu bứt tóc nguyên rửa.

Biển nổi sóng. Nắng tắt hẳn. Bao trùm lên mọi vật là 1 màu tối đen đến rợn ng. Sóng biển nổi âm âm, gió mạnh hơn.

-Hai ơi. Nhanh lên. Thoại Anh và Phương. Nhanh lên- Nhi đang im lặng bỗng dưng bật khóc nức nở. Cô bé ko để tâm đến tình hình hiện tại của mình nữa, mọi suy nghĩ của cô đang hướng về 2 ng bạn của mình kìa. Nhi cảm nhận đc cái gì đó ghê rợn lắm. Tim cô bé như bị cái gì đó đè nặng lên. Khó thở quá! Cả ng Nhi run lên 1 cách vô thức. 1 lần sương mờ bao phủ lấy đôi mắt màu cafe của cô bé.

-Đc rồi, Nhi bình tĩnh đi em. Giờ em ở đây nhé- Vũ trấn an Nhi rồi ra hiệu cho Kỳ và Phong đặt cô bé xuống đất. 3 nam nhân lục đục lôi từ trong túi ra mấy quả mìn do Lâm tự chế. Lũ bò sát, côn trùng bắt đầu bò lên miệng hố. Cả 3 cùng nhau tìm chỗ có mỏm đá cao để chuẩn bị ném vào ngôi đền.

Lũ bò sát bao quanh ngôi nhà ngày càng đông. Phương bắt đầu khó hô hấp. Thế rồi, tất cả chợt sững ng.

-Á! Khó thở quá!

58. Chương 58

Vâng, chính xác bây giờ trước mặt Thoại Anh, Lâm và Long cùng ng hầu trong nhà là hình ảnh mà Nhi đã nhìn thấy nhưng có phần ghê rợn hơn. Khuôn mặt cùng nửa thân trên của cô ta thì giống ng, còn nửa thân sau thì giống sói. 2 tay cô ta ra sức bóp cổ Phương. Ở đôi mắt cô ta hiện lên 1 sự ham muốn giết ng tột độ.

“ĐUỠNH”- đúng lúc Phương gần như ngất lịm thì nhóm của Vũ đã ném 3 quả mìn liên tiếp vào đèn. Lũ bò sát và côn trùng đang định tấn công nhóm của Lâm đột ngột quay đầu bỏ chạy.

2 nơi, cùng 1 thời điểm... Cô ma nữ đang bóp cổ Phương cùng con sói ở ngôi đền... Cô ma nữ hét lớn còn con sói thì hú 1 tiếng dài rồi cả 2 cùng biến mất. Tất cả ko còn, y như chưa có việc gì xảy ra. Phương đã tỉnh hẳn và khỏe mạnh như ban đầu.

-Mừng quá! Cậu tỉnh rồi- Lâm và Long nở nụ cười tươi. Thoại Anh thì vui mừng đến rơi nước mắt ôm lấy Phương.

Sóng biển lại êm ả trở lại. Gió bớt thổi mạnh. Mọi thứ trở lại màn đêm tĩnh mịch.

-Cô ta tác oai tác quái đc là do lòng thù hận của con ng. Có lẽ khi còn sống cô ấy bị đối xử tệ bạc quá nên mới thành ra như vậy- Phong chép miệng tiếc nuối.

-Ê cái thằng kia. 2 bọn ta hơn tuổi mi mà mi nói giọng gì thế hả? Đẳng nào bọn ta cũng là anh rể mi đó- Kỳ lao vào ấn đầu Phong.

-Sax, gì chứ? Em rể á? Ko thềm nhá! Nam ko ra nam, nữ ko ra nữ. Vô duyên đánh đá. Họa em có điên mới yêu ý- Phong sững cồ lên

Nói đến đây thì cả 3 chợt sững lại. Nhi... Nhi... Nhi. Từ “Nhi” lượn vòng vòng qua đầu của 3 ng. Thôi chết rồi!!! Lũ côn trùng, bò sát... Nhi nằm dưới đất! Thôi xong!!!

Kỳ, Vũ và Phong đánh mất qua chỗ cô bé. Nhi nằm đó, bất động toàn thân, 2 mắt trợn trừng. Bị hàng ngàn con côn trùng, bò sát bò qua ng ko sợ mới lại đây. Huống hồ những loài vật này cô bé cực-kỳ-sợ.

-Nhi, Nhi. Đừng làm anh sợ nha- Kỳ lay lay cô bé. Thế nhưng Nhi vẫn giữ nguyên hiện trạng ko phản ứng.

-Hờ hờ. 1 cảm giác thật Việt Nam!- Phong phán 1 câu xanh rờn.

-Thôi đành khiêng về rồi nhờ đồ ăn gọi con bé dậy vậy- Vũ thở dài.

Ng Nhi bắt đầu có cảm giác. Oa! 1 mùi hương thật thơm của đồ ăn! Nhanh chóng, cô bé ngồi bật dậy rồi lao từ tầng 3 xuống phòng ăn(!).

2p53s sau, tại phòng ăn...

Lâm, Long và Phong phải trợn trừng mắt lên nhìn cô gái có cái tên Bạch Nguyệt Nhi. Tay cô bé gấp thức ăn lia lịa đến nỗi ng ngoài nhìn theo tay Nhi gấp mà còn chóng cả mặt. Từ món gần đến món xa, nguyên 1 bàn ăn 6m vuông đc “chuyển thể” vào bụng Nhi. Lâm, Long và Phong rơi vào trạng thái vô cùng mất hình tượng: mắt mở to, miệng há ra, toàn thân cứng đờ.

-Phương. Giờ bà sao rồi? Có làm sao nữa ko?- đến giờ thì Nhi mới chú ý tới xung quanh. Thấy Phương ngồi cạnh, cô bé mỉm cười lao đến ôm chầm lấy Phương mà hỏi tới tấp.

-Tôi ko sao rồi- Phương ôn nhu nhìn cô bạn lí lắc- lúc tôi hôn mê, tôi nhìn thấy tất cả mọi ng. Tôi biết mọi ng luôn ở cạnh tôi nên ko sợ nữa.

Nghe xong câu đó, Nhi mới bắt đầu nhớ lại. Cô bé bị nằm trổng trơ...côn trùng...bò sát...

-Á...Á...Á...3 NG KIA ĐÂU RỒI???- cô bé hét lên rồi cứ thế. 1 đui 3 chạy vòng vòng quanh vườn hoa của khu biệt thự. Có chết Nhi cũng ko muốn tưởng tượng lại cái cảm giác đó nữa!

Tiếng cười sảng khoái của cả 8 ng vang vọng khắp khu vườn hoa. Ngày hôm qua như 1 giấc mơ kinh hoàng của mọi ng vậy.

59. Chương 59

KỶ THI CĂNG THẲNG.

Mùa hè bắt đầu gõ cửa từng góc phố. Đâu đó trên cảnh phượng điểm vài sắc đỏ. Những tia nắng ấm áp chan hòa khắp mặt đất. Hè đến song hành cùng mùa thi. Đây cũng chính là nỗi kinh hoàng của tất cả học sinh trường Green Star. Đây là 1 trường điểm của toàn nước, lọt vào TOP các trường đứng đầu quốc tế nên ai thi mà ko đủ tiêu chuẩn sẽ bị “đá” ra khỏi trường 1 cách ko thương tiếc dù ng đó là ai đi chăng nữa.

Hoà vào ko khí “nhộn nhịp” ôn thi. Phong, Lâm, Long, Thoại Anh, Nhi và Phương đang phải nai lưng ra học sau chuyến đi biển đầy rắc rối. “Phụ tá” của 6 ng ko ai khác chính là Vũ và Kỳ. Biết sao đc, “vì tương lai con em chúng ta mà”!

-Wây, bài này cô sai rồi!

-Sax, làm đúng có 1 bài mà làm phách.

-Ê, cô thiếu kia.

-Thiếu gì?

-Dấu chấm kết thúc bài.

-Này, mi sai rồi kia. Haha.

-Thế cô đúng hơn tôi ý!

-Ít ra ta còn đúng lời giải.

Vân, những tiếng cãi vã đó là của Thoại Anh và Long. 2 ng này mà ở gần nhau là ông thần yên bình....chạy mất dép!

-2 ng im ngay cho tớ ko hả?- Phương đứng sau lưng cả 2. Tay cầm thước kẻ gõ bộp bộp vào lòng bàn tay làm 2 ng xanh mặt, im bất luận.

-Mấy anh chị còn nói còn tát đó- Phong xen vào chằm chọc Thoại và Long.

-Cứ bình tĩnh tự tin ko cay cú. Âm thầm chịu đựng chờ thù sau- Nhi hòa vào với Phong cười lém lỉnh.

Lâm, Phương, Long, Thoại Anh và Phong đang gắng sức ôn tập. Đc lọt vào hội học sinh mà giờ bị “đá” ra thì mất mặt lắm!

-Nhi. Cậu còn ko mau ôn đi. Năm nay nhất định phải vào hội hs cho tớ- Lâm nghiêm nghị vừa đẩy gọng kính vừa nói.

-Há? Sao lòi tớ nữa? Ko vào đâu. Vừa mệt vừa rắc rối- Nhi ngệt mặt ra 1 lúc rồi vội xua tay lắc đầu.

-Bà phải rửa hận hộ tôi chứ! Cái con nhỏ đó...ya! Nhìn đã ngứa cả mắt- Thoại Anh đập bàn bức xúc nói. Như hiểu ý Nhi đang định thối chí, Phong lên tiếng giải thích luôn:

-Trong hội hs gồm 6 ng. Còn 1 ng nữa là Kiều Linh Ly. 1 trong những hotgirl của trường.

-OK con dê luôn- Nhi gật đầu.

-Mà nghe đầu nhỏ Ly này bồ kết Phong lắm đấy. Cậu em xem ra nổi tiếng ghê ha!- Long bá vai cậu nhóc trên làm Phong khó chịu hất tay Long ra.

-Sao lại ko. Phong kỳ thi nào cũng đc 100đ tuyệt đối. Kỳ bầu chọn hội hs năm ngoái thì em ý đc 27754/27800 phiếu cơ mà. Đã vậy, 10 thầy cô khó tính nhất trường làm ban giám khảo thì có đến 8 thầy cô gật đầu hài lòng cơ mà!- Phương cười hiền.

-Ko ngờ mi oai ghê ta- Nhi lườm xéo cậu nhóc.

-Quá khen!- Phong nhún vai- em đâu như ai đó suốt ngày ăn, ngủ, chơi. Nào bộ rảnh rồi đi chọc phá ng khác

-Ê này. Mi nói ta hả thằng nhóc kia?- tay Nhi chống hông quát.

-Her, em nói phong lung. Trúng ai thì trúng. Chị có tật giật mình à?- Phong đáp lại.

-Cái...g..ì? Mi...- Nhi cứng họng

60. Chương 60

-Thôi nào mọi ng! Giờ học thôi. Long và Thoại Anh khác ôn nghiêm túc nhé. Còu tở, nhóc Phong và Phương sẽ chăm sóc đặc biệt cho Nhi- Lâm vỗ tay vài cái rồi nhìn Nhi. Thôi thì đành vậy, lần đi biển vì Phương rồi, bây giờ vì Thoại Anh. Bạch Nguyệt Nhi, cố lên nào!

Sau 2 tuần ôn thì cật lực, vất sức kiệt quệ và đc hưởng sự “chăm sóc đặc biệt” của 5 ng: Phong, Lâm, Kỳ, Phương và Vũ thì Nhi của chúng ta giờ đây đã thân tàn ma dại. Đầu tóc thì bù xù, mặt mũi hốc hác. Cô nhóc nhìn 4 phía thấy toàn sách, sách, sách và sách. OH MY GOD!!!

Sáng. Mặt trời chiếu những vầng thái dương xuyên qua các ngọn cây. Ánh nắng chan hoà vạn vật. Những chú chim con thì nhau hót rả rích khắp các vòm cây chào đón ngày mới.

-Nhi. Nhi. Mau dậy nào. Hôm nay em đi thi đó- Vũ lay lay con sâu ham ngủ. Kỳ thì đang bận rộn chạy khắp phòng chuẩn bị đồ cho cô nhóc. Cậu bị đây thành osin từ bao giờ đây trời???!!!

61. Chương 61

Nhi uể oải ngồi dậy rồi há miệng ngáp 1 cái rõ dài. Kỳ nhanh tay chộp luôn lấy cái lược và chải đầu cho cô bé.

Cuối cùng thì cũng hộ tống đc sâu ngủ đến trường. Oa, hôm nay là ngày thi có khác. Ko khí nhộn nhịp hẳn lên. Những tốp nam thanh nữ tú cười đùa vui vẻ với nhau. Ánh nắng ấm áp chan hoà khắp mọi nơi quyện vào tiếng cười giòn tan của học sinh. Cô bé chột ngẩng lại. Ừ thì thời gian trôi nhanh thật đấy. Mới thế mà đã 4 tháng rồi.

Ủa? Gì mà là lạ ở bảng thông báo thế kia? Sao mọi ng tùm năm tùm ba ở đó vậy? Tò mò, Nhi chen chân đến. À, hóa ra là thông báo ứng cử viên của hội học sinh và hội đồng hội hs ở các khu. Ngay lập tức, cô nhóc bon chen vào đám ng kia.

Căng mắt ra nhìn, các cơ mặt cứng đờ. Chúa ơi, gì thế kia? Kia là ảnh chụp Nhi. Cô bé dơ tay hình chữ V và nở nụ cười tươi. Bên dưới là hàng chữ to tướng: “Ứng cử viên sáng giá trong đợt bầu chọn hội hs”.

-Nhi ơi- Phương tiến lại gần cô bé.

-A! Phương- Nhi như thấy vàng, vút ngay trạng thái đơ đơ ban nãy đi mà cười vui vẻ chạy ra với Phương.

-Nhân danh Hoàng Kiều Phương. Tôi ra lệnh cho bà phải vào đc hội học sinh đó. Nghe chưa?- Phương khoanh tay nghiêm trang nói.

-Tuân lệnh “sếp”- Nhi giơ tay chào theo kiểu quân đội gheo lại Phương. Cùng lúc này, Thoại Anh từ xa lại gần.

-Mấy bà phòng mấy thế?- Thoại Anh hỏi.

-Tôi phòng 5- Phương trả lời.

-Tôi phòng 2- Nhi xen vào.

-Bà cẩn thận đó Nhi. Nhỏ Ly cũng thi cùng phòng với bà đó- Thoại Anh dè chừng.

-Đứa nào dám động đến tôi. Tôi bẻ cho qụa giò- Nhi phồng má nói. Rồi như sực nhớ ra điều gì đó, cô bé tiếp lời- À mà này. Sao lần valentine lại có mỗi mấy bà cùng 3 tên khỉnh kia biểu diễn thôi. Linh Ly đâu?

-Lần đó Ly ra nước ngoài 5 tháng. Mấy hôm nay mới về tham dự kì thi- Phương nhẹ nhàng giải thích

Cả 3 ng chia tay nhau rồi mỗi ng một hướng bước vào phòng thi.

Ngồi trong lớp, mắt Nhi cứ liếc ngang liếc dọc để diện kiến Kiều Linh Ly. Kia rồi. Có lẽ là cô gái kia. Mái tóc vàng óng thả buông dài quá hông, nổi bật trên mái tóc là 1 chiếc nơ đỏ thắm. Lòng mày thanh thoát lá liễu, đôi mắt bồ câu đen láy trong veo. Chiếc mũi dọc dừa nhỏ xinh, đôi môi luôn nở nụ cười đỏ mọng, hàm răng trắng đều hạt bắp. Làn da trắng hồng mịn màng như da em bé. Oa! Quả thực là 1 đại mỹ nhân nhé! Nhi thấy Linh Ly đâu có sao. Thân thiện với mọi ng và rất hay cười. Vậy sao lại bị hội hs ghét vậy? Cô bé khó hiểu gục mặt xuống bàn, ko hề hay biết rằng. Khi mình vừa gục xuống, có 1 ánh mắt sắc lẹm tựa dao găm nhìn về phía mình.

Cuối cùng thì cũng đã thi xong phần thi kiến thức. 1 tuần nữa sẽ thi phần thi năng khiếu. Ai muốn đứng trong hội hs này thì phải trải qua 2 vòng thi và phải đủ tiêu chuẩn. Phần 2 này Nhi sẽ đc bàn giao cho Phương- cô công chúa thực sự của thế kỉ XXI.

Tại nhà Phương- nơi cư trú tạm thời của Nhi.

Cô bé hé mở cửa phòng. 4 ng vệ sĩ vẫn đứng như trời trồng trước cửa. Ông anh 3 đáng ghét, muốn giết em gái hả? Đây là Tứ Đại Tướng Quân huyền thoại dưới trướng của Gia Kỳ. Võ công cũng ko kém Nhi là bao. 2 ng thì cô bé còn xử đc chứ 4 ng thì Nhi giờ cỡ trắng xin hàng. Trời đất ơi, giờ sao đây? 5 ngày rồi, 5 ngày Nhi ko đc đi chơi phá phách rồi. Aha! Có rồi! Nhi búng tay cái tách, ánh mắt tinh quái, trên môi nở nụ cười lém lỉnh. Đúng là ko ai thông minh như Bạch Nguyệt Nhi này mà!

62. Chương 62

“CẠCH”-cánh cửa phòng Nhi mở ra.

-Giữ nữa đây Tiểu muội muội. Đừng hòng quậy phá nữa- 1 ng con trai đẩy gọng kính ôn nhu nói.

-Híc, Tam sư huynh à... Muội...muội khó chịu quá!- Nhi vịn vào cửa nói, sắc mặt cô bé tái nhợt, khuôn mặt lấm tấm mồ hôi.

-Tiểu muội muội. Có sao ko?- 1 ng khác vội đỡ Nhi. Giọng tràn đầy quan tâm lo lắng.

-Còn chờ gì nữa. Tứ đệ, mau đi lấy xe đưa muội muội đến bệnh viện.

Trên môi Nhi bắt chợt nở nụ cười ranh mãnh. Hôô, ko ngờ Tứ Đại Tướng Quân tức trí đa mưu là vậy mà bất cẩn thế cơ đấy. Các sư huynh à! Lần này thì chịu khó nghe đài của anh 3 muội nha!

Vào đến bệnh viện, ngay lập tức Nhi đc chuyển vào phòng khám sức khỏe còn 4 ng kia thì bị đứng bên ngoài. Cô nhóc nhanh chóng đánh ngất vị bác sĩ tốt bụng kia rồi nhảy ra ngoài cửa sổ. Ôi! Cuối cùng thì cũng đc tự do rồi! Đầu tiên là phải đi thay đổi bộ dạng đã. Tiếp đó sẽ đến bar quậy 1 bữa tanh bành luôn.

Cửa bar mở ra. 1 cô bé với mái tóc hạt dẻ xoăn lộn cột cao, đôi lông mày thanh tú. Đôi mắt màu cafe trong veo, to tròn, long lanh ánh lên tia nhìn nghịch ngợm, sống mũi dọc dừa nhỏ nhắn, đôi môi màu cánh anh đào nõn miêng cười. Áo bò lửng khoác ngoài, quần jeans bụi bặm kết hợp với đôi giày hiphop trắng bước vào. Trên ng tỏa ra khí chất kiêu hãnh, cao ngạo.

Nhi vừa mới an tọa xuống 1 cái bàn thì đã có 1 vụ lộn xộn. Rắc rối chết mất! Tuy là có bực mình nhưng vì bản tính tò mò nên Nhi vẫn tiến lại đám đông. Hóa ra là 1 vụ lộn xộn giữa 1 cô gái bồi bàn và 1 tốp nam ăn chơi.

63. Chương 63

Cũng có gì đâu. Cô bồi bàn cũng chỉ vô tình thôi mà. Sao phải đánh mắng ng ta kinh thế? Tưởng có trong tay chút tiền mà muốn làm gì thì làm chắc? Hôm nay bốn cô nương Bạch Nguyệt Nhi phải dạy lại lũ này mới đc. Máu nóng trong ng Nhi sôi lên, cô nhóc chen ra quát lớn:

-Ê lũ kia. Con trai sao đi đánh con gái thế hả? Có giỏi thì đánh với chị mày đây này- Nhi vênh mặt thách thức.

-Con nhóc này. Mày muốn chết hả?- 1 thằng tóc vàng điên tiết quát.

-Ê mày. Khoan đã. Tao thấy con nhóc này quen quen- 1 thằng khác nhú mày nhìn kĩ Nhi trong khi cô bé đang đỡ chị bồi bàn đứng dậy.

-Kệ mẹ nó. Đánh chết nó đi. Dám hỗn à?- 1 tên khác hòa vào hô hoán.

-Đánh luôn- lũ này đúng ý Nhi quá còn gì. Mấy ngày bị nhốt cạnh Phương đâu có hoạt động chân tay đc. Có khi còn phải cảm ơn lũ đây ý chứ!

-Dám ko?- 1 giọng nói lạnh lùng vang lên tựa như muốn đóng băng tất cả. Nhi thở dài, khỏi nhìn cô bé cũng biết là ai rồi.

Từ ngoài cửa, 6 chàng trai bước vào. Ng vừa lên tiếng là anh chàng có mái tóc màu hơi nâu có bay bay theo gió, đôi mắt màu xám tro lạnh lùng vô cảm hờ hững quan sát xung quanh, cuối cùng thì đồng tử chỉ chú mục vào cô gái có mái tóc hạt dẻ xoăn lộn kia. Anh vận bộ âu phục trắng muốt, 2 tay đút túi quần. Khí hàn tỏa ra đến rợn ng.

Bên cạnh là 1 ng con trai hoàn toàn đối lập. Mái tóc đỏ hung của anh ta đc vuốt keo dựng đứng. Đôi mắt đen sâu thẳm hút hồn. Trên ng vận bộ đồ bụi bặm đúng chất dân giang hồ nhưng vẫn ko làm mất đi khí chất cao ngạo, kiêu hãnh của bản thân.

-Cứ thử động vào 1 sợi tóc của Bạch Nguyệt Nhi xem- Kỳ hất hàm kiêu ngạo. Hừ! Lũ này đúng là có mắt ko thấy thăm họa mà! Thử hỏi có ai ngu như mấy tên này ko khi mà chọc giận đến con sư tử này. Cậu hất mặt, hiểu ý, Tứ Đại Tướng Quân liền đưa mấy tên kia đi. Đám đông đc giải tán.

-Hế lu. Em tên Nguyệt Nhi. 17t- Nhi cười tươi với cô bồi bàn ban nãy.

-Chị tên Dương Thảo. 20t. Mà sao em biết chị hơn tuổi em- cô gái kia rụt rè nói.

-Hi! Em mà lỳ. Mà ban nãy chị có sao ko? Nhà chị ở đâu? Sao chị lại vào đây làm? Chị đang học trường nào?- Nhi tuôn ra hàng tràng câu hỏi. Đến khi Vũ ề hèm mới chịu thôi.

-Em ko thấy vô duyên hả?- Kỳ xen vào trêu Nhi.

-Vâng. Nguyệt Nhi này vô duyên mới là em gái Gia Kỳ. Việc của em, anh đi ra ngoài chơi ngay- Nhi quát thẳng vào mặt Kỳ rồi quay qua Thảo niềm nở tươi cười. Sau khi trò chuyện, Nhi biết đc Thảo mồ côi, lớn lên ở trại trẻ mồ côi. Hiện đang học đại học Kinh tế và tự đi làm thêm kiếm tiền.

-Ok. Chị đến nhà em ở đi. Khỏi phải đi làm thêm ở đây nữa- Nhi nói.

-Cái con bé này. Nói thế ai dám đến- Vũ mắng yêu Nhi rồi lạnh lùng nói với Thảo- osin. 10 triệu 1 tháng nuôi ăn học.

-Đc đc. Hay như vậy đi nhé!- Nhi gật gù.

-Ồ hơ. Osin chung hả?- Kỳ lại bon chen vào.

-Mơ đi nhé! Osin chung để các anh bắt nạt chị đấy à? Osin của riêng em thôi- Nhi cúi tiến đá Kỳ “bay” ra chỗ khác rồi lúi lúi Thảo đi thẳng đến 1 shop thời trang

64. Chương 64

Khỏi phải nói thì cũng biết Thảo bắt ngờ thế nào. Sau 1 sự cố mà ra thế này.

Đến cửa shop, Thảo tần ngần ko muốn vào.

-Ồ hay chị này. Mau vào em chọn đồ cho rồi về chứ. Nhanh ko em buồn ngủ lắm rồi- Nhi vừa ngáp rở vô duyên vừa nói.

Bất chợt, Thảo cảm nhận đc 1 luồng khí lạnh đang tỏa ra. Ngược mắt lên nhìn, cô bắt gặp ánh mắt lạnh lùng của Vũ. Ánh mắt ấy như điều khiển cô vậy, vội vàng, cô bước vào trong shop.

Nhi chọn cho Thảo nguyên 1 núi đồ. Mặc cho Thảo nói là đủ lắm rồi nhưng cô bé vẫn cứ chọn. Chỉ thương cho ai đó là khóc ròng thương cho cái thể của mình thôi.

Quả là Nhi đã buồn ngủ. Về đến nhà đã thấy cô bé ngủ từ lúc nào rồi. Thảo quay qua định đánh thức cô bé để vào nhà nhưng ngay lập tức(lại) cảm nhận đc luồng khí lạnh lan tỏa. Vũ đưa đôi mắt lạnh lùng nhìn Thảo rồi bế Nhi đi vào nhà ngủ. Thảo khệ nệ mang đồ vào. Trong phòng khách, Vũ đã ngồi đó từ lúc nào rồi.

-Chắc cô cũng biết em gái tôi rất mến cô?- Vũ cất chất giọng ngang phè của mình lên. Vô thức, Thảo gật đầu.

-Cô biết đấy. Nó rất quậy phá. Cô chỉ cần làm 1 ng bạn với nó. Thế là đủ- khế nhâm nhi tách cà phê, Vũ nói tiếp- cô sẽ chuyển sang trường Green Star, khu đại học, ngành Kinh tế. Hợp đồng này chỉ có tôi và cô biết. Phòng của cô ở đối diện phòng tôi và Nhi.

Vẫn dáng vẻ lạnh lùng ấy, Vũ đứng dậy và bước về phòng để lại cho Thảo 1 mớ xúc cảm. Ng con trai lạnh lùng, đôi mắt xám tro...

Như trong 1 câu truyện cổ tích, Thảo đc “đổi đời”.

Sáng. Tiếng chim hót líu lo chào bình minh buổi sớm. Ánh nắng ấm áp chan hòa khắp nơi. Mọi thứ bắt đầu 1 ngày mới. Vũ là ng dậy đầu tiên, cậu lúc nào cũng vậy. Làm việc như 1 cỗ máy, đường như ko lúc nào nghỉ ngơi. Nhâm nhi 1 ly cà phê đắng ko đường coi như là bữa sáng của cậu.

Ng dậy sớm thứ 2 là Thảo. Có lẽ đó là do thói quen của cô rồi. Thôi thì dậy sớm chuẩn bị bữa sáng ọi ng luôn.

Xong xuôi, Thảo bước lên phòng Nhi để gọi cô bé dậy. Mở cửa bước vào phòng, Thảo thật sự choáng ngợp. Căn phòng thật sạch sẽ, gọn gàng. Tất cả đồ vật đều màu trắng, mang 1 hơi lạnh đặc trưng.

65. Chương 65

-Cô vào đây làm gì?- cái ngữ khí lạnh lùng của Vũ vang lên làm Thảo giật mình, cô lắp bắp:

-Tôi...tôi gọi Nhi dậy- quả thực, đối với ng ngoài. Vũ cực kì đáng sợ.

-Em thôi. Tôi biết lo. Giờ thì đi ra- Vũ lãnh đạm sải bước chân đến gần giường Nhi và khẽ lay cô bé, ngửa khí quay ngoắt 180 độ- Nhi, dậy đi học nào em.

Nhi khẽ nhúm mày. Nếu như ngày thường thì đảm bảo cô bé sẽ phải ê a đủ thứ. Nhưng hôm nay vừa mở mắt ra đã nhìn thấy Thảo nên cô bé vội vàng vùng dậy.

-Chị Thảo dậy sớm thế? Sao chị ko gọi em dậy cùng?- cô bé vừa dụi mắt vừa nói.

-Thì chị cũng vào rồi đây. À! Em xuống ăn sáng đi nhé!- Thảo cười hiền rồi bước xuống nhà.

-Em cảm ơn chị Thảo đấy- Nhi lườm Vũ 1 cái sắc ngọt rồi lao đi VSCN. Sau 1 cơ sở thời gian để Nhi và Kỳ “đánh nhau” thì cả nhà cũng xuống ăn sáng. Thảo bưng ra cho Nhi, Kỳ và Vũ mỗi ng 1 suất ăn sáng rồi hồi hộp chờ phản ứng của cả 3. Kỳ và Nhi thì khá là vui vẻ. Còn Vũ, cậu khẽ nhúm mày nhìn suất ăn của Nhi. Nhẹ nhàng, cậu đẩy suất ăn của mình sang 1 bên rồi nói:

- Phần ăn thiếu 30% năng lượng calo. Mùa hè này cần tránh ăn gừng. Phải bổ sung thêm vitamin C và nước vào phần ăn. Tôi ko ăn, từ nay ko phải chuẩn bị.

-Vậy...vậy tôi sẽ nấu lại. Xin lỗi- Thảo cúi đầu.

-Ax, chị Thảo cứ ngồi xuống đi. Anh 2 à, em ăn thiếu 1 chút đâu có sao. Em thấy ngon mà. Anh đi pha cho em 1 ly sữa nữa là ok mà- Nhi nhúm mày nhìn Vũ. Ông anh này khó tính quá mất thôi!

Ăn uống xong, Vũ thì lái xe đến c.ty. Nhiệm vụ đưa Thảo và Nhi đi học sẽ do Kỳ đảm nhiệm.

-Oa! Nhi ơi, trường này to thật đấy. Gấp mấy lần trường chị luôn- Thảo thốt lên kinh ngạc.

-Ai vậy Nhi?- Lâm từ xa lên tiếng. Bên cạnh còn có Thoại Anh, Long, Phương và Phong.

-Em chào chị- luôn tinh tế và nhạy bén. Phương khẽ nhún ng đứng chất tiểu thư.

-Đây là chị Thảo, 20t. Tớ mới quen hôm qua xong. Chị Thảo, đây là nhóm bạn em. Cô bạn thả tóc này là Phương, cô bạn tết bím lệch kia là Thoại Anh, ng con trai vest nâu là Lâm, vest xanh là Long còn tên tóc tím đột biến gen kia là Phong- Nhi giới thiệu từng ng 1, ko quên lườm xéo Phong.

-Em chào chị- cả nhóm chào Thảo.

-Xem nào. Chị sẽ học bên khu đại học, ngành Kinh tế. Nó ở đâu hả Thoại?- Nhi xoa cằm 1 hồi rồi quay qua hỏi Thoại Anh.

-Haizz... Thật hết biết với bà- Thoại Anh thở dài rồi dẫn đường sang khu đại học.

66. Chương 66

Cuối cùng thì ngày thi năng khiếu cũng đã tới. Sau 1 khoảng thời gian tập hát sống tập hát chết thì Nhi cũng có tiết mục tham gia. Chất giọng của cô bé hay nhưng về lý thuyết thanh âm lại sai linh tinh beng hết nên nhiều lúc Phương muốn điên cái đầu.

Sân khấu tối om làm kích thích sự tò mò của khán giả ngồi dưới. Chợt, từ đâu vang lên tiếng sáo trúc réo rất cao vút mê hoặc lòng ng. Ánh đèn chiếu vào góc bên phải cánh gà. Xuất hiện trước mắt khán giả và ban giám khảo là 1 cô gái...ko! Phải nói là 1 tiên nữ. Mái tóc hạt dẻ xoăn lộn đc thả xõa ra dài ngang lưng. Đôi mắt cafe trong veo mê hoặc lòng ng thả ánh mắt theo tiếng sáo trúc. Trên ng Nhi là 1 bộ áo dài truyền thống của Việt Nam. Càng về phần dưới chân áo, màu hồng phấn càng rõ. Họa tiết là những hạt cườm đc đính thành bông hoa sen hồng đang nở rộ. 1 nét đẹp của con gái Việt Nam!

Cùng lúc này, tiếng hát trong tựa sương sớm, cao vút như cánh chim hải âu và nhẹ tựa lông hồng của Nhi cất lên:

”Quê tôi sớm tinh mơ, tiếng gà gọi, cha vác cuốc ra đồng.

Ai đem nắng đông đầy đôi vai, cháy những giọt mồ hôi.
Quê tôi có cánh điều vi vu, xa xa lũy tre làng.
Trưa trưa dưới mái đình rêu phong, là bóng mát ngày thơ.
Quê tôi có cánh đồng bao la, thơm hương lúa trên đồng.
Liêu xiêu mái tranh nghèo đơn sơ, trở về với tuổi thơ tôi.
Quê tôi sớm tinh mơ, tiếng gà gọi, cha vác cuốc ra đồng.
Ai đem nắng đông đầy đôi vai, cháy những giọt mồ hôi.
Quê tôi với con ng chân phương, ai xa nín chân về.
Quê hương bước ra từ câu thơ, đẹp như lời mẹ ru.
Quê tôi có cánh điều vi vu, xa xa lũy tre làng.
Trưa trưa dưới mái đình rêu phong, là bóng mát ngày thơ.
Quê tôi có cánh đồng bao la, thơm hương lúa trên đồng.
Liêu xiêu mái tranh nghèo đơn sơ, trở về với tuổi thơ tôi.
...”

(Quê tôi)

Tiếng hát ấy hòa vào ko khí, thoáng đi làm ng nghe nuôi tiếc.

Ko kém cạnh, Kiều Linh Ly- hotgirl của Green Star lại thiết kế 1 bộ sưu tập thời trang áo dài Việt Nam. Phương- cô công chúa kiều diễm của Green Star lại biểu diễn tiết mục múa ba-le Hồ Thiên Nga. Còn Thoại Anh- chị 2 của Green Star lại độc tấu 1 bản vi-ô-lông.

Trong khi các cô nàng biểu diễn tài năng thì 3 chàng trai của chúng ta sẽ phải trả lời 150 câu hỏi cực kì khó liên khu từ Tiểu học đến Đại học.

67. Chương 67

-Phần thi của bạn rất hay- khi đi ngang qua nhau, Ly nở nụ cười nhẹ với Nhi.

-Đâu có. Bạn cũng vậy mà.

Ở phần thi năng khiếu này có Phương và Thoại Anh vẫn giữ vững đc “chân” trong hội hs. Số điểm của Nhi và Ly lại bằng nhau vì cả 2 cùng bực lộ đc truyền thống Việt Nam. Vì vậy để quyết định, Ban giám khảo phải dựa vào số điểm phần thi kiến thức của 2 ng. Ở phần thi này, tổng số điểm Nhi đạt đc là 97,5đ còn Ly thì kém hơn chút xíu: 97đ. Vậy là nghiêm nhiên Nhi thắng Ly và đc vào hội hs.

-2 ơi 2. Em về rồi này. Đói quá 2 ơi- từ ngoài cửa Nhi gọi vọng vào

-Cô phải nấu thế này mới ko làm mất đi vitamin- giọng Vũ phát ra từ dưới bếp.

-Nhóc Nhi dạo này hơi xanh. Tôi lo nó ốm mất!- giọng Thảo ầm ập vang lên. Tò mò, Nhi nép vào cửa lắng tai nghe.

-Cái con bé đó. Sức đề kháng yếu. Đã vậy suốt ngày cứ đòi ăn bánh ngọt và kem thôi- Vũ khẽ thở dài.

-Mà cậu cũng biết nhiều món quá ha!- giọng Thảo vui vui.

-Biết sao đc. Để Nhi ăn ngoài thì đâu có an tâm. Đành phải học mà làm thôi.

Nhi ngẩn tò te ra. Đạo này anh 2 cô bé khá thân với chị Thảo. Qua điều tra, Nhi đc biết rằng Thảo là ng gốc Huế. Mà con gái miền Trung lại rất dịu dàng và đảm thắm. Chậc chậc, chẳng trách anh 2 cô đc. Anh hùng sao qua đc ải mỹ nhân. Kể ra thì Nhi cũng giỏi ghê đấy chứ. Kiếm đc vợ cho ông anh lạnh lùng rồi. Giờ thì chỉ còn ông anh Gia Kỳ nóng tính thôi. Trong nhà có lẽ Kỳ nghe lời Nhi nhất. Ông bà, ba mẹ, anh 2 quát mắng đâu có để vào tai. Thế mà chỉ cần Nhi nói 1 tiếng lại răm rắp nghe lời đấy!

68. Chương 68

1 mùa đông nữa lại đến. Green Star cũng đang chuẩn bị cho kì nghỉ đông dài ngày. Hội hs lại “bận rộn” với những chuyến đi chơi dài ngày.

-Nào. Mọi ng thử cho ý kiến xem đi đâu nào?- Long trình trọng hỏi tất cả.

-Hong Kông. 1 xã hội mafia- Thoại Anh hùng hồn tuyên bố.

-Pari, thành phố lãng mạn- Phương hiền từ nói.

-Theo chị thì chị thích đi Lon-don hơn- Thảo vừa mang nước ra cho cả nhóm vừa nói.

-Ui. Tùy, mọi ng đi đâu thì Nhi đi đó- mắt Nhi “dán” vào màn hình TV chơi 1 trò game mới mà Lâm vừa chế ra cũng xen miệng vào.

-Đất nước mặt trời mọc đi- thêm 1 ý kiến của Phong nữa.

-Hay là như này đi. Kỳ nghỉ Noel còn dài. Ta sẽ từ Hong Kông sang Nhật Bản, tới Lon-don và sẽ đón Noel ở Pari. Okay?- Vũ sắp xếp.

-Đc rồi. Giờ mọi ng chuẩn bị đi. 5h chiều nay có mặt tại nhà Long rồi ta đi trực thăng- Long đứng dậy hỏi.

-Nhưng mà chị e là ko đc rồi- Thảo ngập ngừng khi nhìn vào cô công chúa đang ngủ trong lòng Kỳ kia.

-Đồ sâu ngủ- Phong liếc xéo Nhi.

-Hơ. Thế mà lại trở thành vợ của Hàn Vũ Phong, thiếu phu nhân họ Hàn đấy- Vũ cười đều.

-WHAT???- Thảo, Phương và Thoại Anh há hốc miệng ra nhìn Vũ. Dường như 3 cô nàng quá sốc thì phải.

-Đâu đến nỗi bất ngờ thế chứ?- Kỳ thở dài bó tay với cô em gái mình.

-Nhưng Phong kém Nhi 2t cơ mà- Thảo vẫn ngạc nhiên. Gia đình anh em nhà này sao mà rõ kì lạ!

-Biết sao đc. Số nó vậy rồi à!- Phong nhàn nhạt đáp.

-Thôi thôi. Mau chuẩn bị đi rồi còn bay nữa chứ?- Lâm lên tiếng giải tán tập đoàn rắc rối.

Ai nấy đều trở về nhà chuẩn bị. Riêng Nhi thì có cả Vũ và Thảo lo nên cứ yên trí mà ngủ ngon trong lòng Kỳ.

69. Chương 69

Sau vài ngày êm ả ngồi trên trực thăng. Cuối cùng, tập đoàn rắc rối đã có mặt ở Hong Kông.

-Hừ hừ. Sao mà lạnh thế này trời!- Nhi xoa xoa 2 tay vào nhau làu bàu.

-Chuyến này đi về mà ốm là anh cấm túc em đấy- Vũ mắng yêu cô em và choàng cho Nhi 1 cái áo khoác.

-Thế này nhé! Giờ ta sẽ đi nghỉ đã. Tối đi chơi. Okay?- Thoại Anh nháy mắt cười tươi.

Tối.

Ko hổ danh là xã hội mafia. Đến đêm thì Hồng Kông mới thật sự nhộn nhịp tại các hộp đêm, pady.

-Nhà hàng ăn uống thăng tiến. Yeaahh!- Nhi hào hứng.

-Cái đồ hết ngủ lại ăn- Phong đi theo sau đá đểu Nhi.

-Ê ê cái thằng nhóc kia. Chị sao mặc kệ chị nhá!- Nhi cũng đâu có hiền gì, cô bé đốp lại Phong.

-Thôi thôi. 2 đứa nhìn nhau nào- Thảo vội đứng giữa can ngăn. 2 đứa này còn quá Thoại Anh và Long. Nếu như Thoại và Long ở cạnh nhau thì ông thần yên bình chạy mất dép. Phong và Nhi còn “kinh điển” hơn. 2 ng này mà ở gần nhau là đảm bảo có thần chiến tranh ngay ý chứ!

Ăn uống xong, 9 ng thừa hơi lại kéo nhau đi Pady(vũ trường).

-Tình hình là chị em mình làm bài nhảy chứ nhỉ?- Phương cười nói là Lâm bên cạnh vội hốt hoảng nói

70. Chương 70

-Phương, cậu yếu sẵn đó nhé!

-Đã đến thì phải quây tanh bành Pady này chứ Lâm?-Phương cười. Dám cá là tính quây này của Phương là lấy từ Nhi rồi.

-OK con bê luôn. Chị Thảo, chị chung vui cùng bọn em ko?- Thoại Anh uống 1 ly rượu vào cho nóng ng và quay qua Thảo hỏi.

-Muốn thì chị chiều- Thảo cười tinh nghịch- Ủa? Mà con bé Nhi đâu nhỉ? Nó khoái mấy vụ này lắm mà giờ chuồn đi đâu rồi? Cả Kỳ cũng biến mất luôn?

Thảo vừa dứt lời thì tiếng nhạc ở Pady đột ngột dừng lại. Trên sàn nhảy, 1 cô nhóc có dáng ng chỏ nhọn. Đầu đội mũ lưỡi trai vừa “chôm” dc của ai đó. Mái tóc xoăn lộn hạt dẻ dc cột cao. Trên ng khoác 1 áo bò lửng bên ngoài, bên trong là 1 áo ko dây để lộ ra vùng cổ trắng ngần có đeo vòng đầu lâu xương chéo. Chiếc quần jeans màu bạc có chỉnh sửa trông bụi bặm. Dưới chân là 1 đôi giày hiphop, vòng tay là đầy rảo hình đầu lâu xương chéo. Nhìn tổng thể đậm chất côn đồ. Phía sau- chỗ điều khiển âm thanh của Pady là 1 anh chàng có mái tóc đỏ hung vuốt keo, đôi mắt đen sâu thẳm hút hồn, trên ng là bộ đồ bụi bặm của dân giang hồ nhưng vẫn toát lên vẻ sang trọng. Những ngón tay thon dài thoăn thoắt chỉnh âm thanh thật điêu luyện.

-Hơ. Tốc độ Nhi với anh Kỳ nhanh nhỉ- Long ngó ng.

-Chuyện. Em gái Bạch Gia Vũ mà lại- Vũ đùa lại, đôi môi khẽ nở nụ cười mỉm. Với 1 ai đó, ko phải là Nhi.

-Lên nhập cuộc thôi- Thoại Anh hất mặt.

-Les't go- Thảo đứng dậy dậm bước.

-Lâu ko khởi động rồi- Phương xoay xoay cổ tay khởi động

71. Chương 71

-Hello every body- Nhi đứng trên sàn nhảy khởi xướng. Từ 2 bên sàn nhảy, 3 cô gái cũng sải bước chân đi ra.

Đầu tiên là 1 cô nàng với mái tóc tết bím lệch đánh rối vắt sang 1 bên. Trên ng là 1 áo cánh dơi lệch vai kết hợp với quần đùi da ko quá ngắn nhưng vẫn đủ để ng ngoài nhìn thấy đôi chân thon trắng hơn hẳn mấy nàng ng mẫu chuyên nghiệp. Dưới chân là 1 đôi boot da tới đầu gối cao gót 10 phân. Cổ đeo dây chuyền dài hình thánh giá. Ko ai khác, cô gái này chính là Thoại Anh.

Tiếp theo là 1 cô gái có mái tóc đen thả xoã đung đưa theo từng chuyển động của cơ thể. Vẫn luôn là thiên thần nên Phương diện 1 áo phong kiểu hiphop hở vai để lộ ra đôi vai trắng ngần như sữa cùng 1 váy ren xòe đen. Dưới chân là đôi giày cao gót đến 7 phân.

Cô gái cuối cùng là kín đáo nhất với áo sơ mi kẻ ca rô đi đôi với quần yếm bò. Dưới chân là 1 đôi candal cao gót 9 phân và tâng mũi đến 3 phân.

Cả 4 cô nàng bắt đầu màn nhảy điệu nghệ của mình với tiếng nhạc do Kỳ điều khiển. Ăn đứt mấy ả Pady kinh nghiệm nhảy sàn ở đây.

-Ax, Nhi và Thoại Anh quậy đã đành rồi. Phương giờ cũng nhập cuộc, chị Thảo còn tiếp tay nữa chứ!- Lâm ôm mặt chán nản.

-Lũ sói ở đây đánh hơi nhanh thật- Vũ lẩm bẩm.

-Gi thế?- Phong nhú mày hỏi nhỏ Vũ.

-Mau lên mà giữ vợ đi kia- Vũ khẽ mỉm cười nhìn về phía sàn nhảy. Phong xì 1 hơi rõ dài. Cô ta thì có liên quan gì đến cậu chứ? Nhưng mà... nhìn vợ chưa cưới của mình làm mỗi ngon cho bấy dè ở đây thì quả là có... ngứa mắt!

-Les't go. Cùng lên khuấy động tạo làn sóng nào- Long đứng dậy rồi cả 4 chàng trai cùng lên nhảy với các nàng như khăng định hoa đã có chủ. Lóng phéng là cho đi vào khoa răng hàm mặt nắn răng vì bị ăn đấm ngay đấy.

Nhảy mệt. Tập đoàn rắc rối rời khỏi Pady. Bên trong nhảy nóng là thể mà giờ ra ngoài lạnh muốn chết. Nào, điểm đến tiếp theo sẽ là khu chợ đêm thẳng tiến!!!

-Mọi ng ơi. Mua vật kỉ niệm chứ nhì?- Kỳ vẫy vẫy cả đám vào 1 gian hàng đồ lưu niệm cổ.

-“Oa! Nhiều đồ quá đi”- Thoại Anh reo lên sung sướng.

(Từ sau câu nào t.g để trong dấu “...” là tiếng Anh nhé!)

-“Các cháu xem tùy ý đi”- bà cụ bán hàng lên tiếng

-“Mọi ng ơi. Cái vòng này đẹp ko?”- Nhi chỉ vào 1 chiếc vòng cổ có thánh giá làm bằng pha lê trong suốt hỏi.

-“Cô bé này tinh mắt thật. Cái vòng này thực ra là quý lắm. Cố nội ta là 1 nhà chiêm tinh, cố đã làm ra vòng cổ này và bảo hàng ngày phải bày nó ra bán, đến khi nào có ng thích hợp mua nó mới thôi. Nghe lời, gia đình ta đã bán đến cả hơn trăm năm rồi mà ko ai hỏi mua. Cô bé là ng đầu tiên đấy”- bà cụ móm mém cười hiền.

-“Bà ơi. Chỉ có 1 cái thôi hả bà?”- Long lên tiếng.

-“Ko. Là có đến 10 cái”- bà cụ trả lời rồi mang ra 1 cái hộp gỗ đã cũ đi theo thời gian. Chiếc hộp mở ra kèm theo sự ngạc nhiên củ tập đoàn rắc rối.

72. Chương 72

Bà cụ cười hiền rồi mang ra 1 cái hộp gỗ đình hương đã khá cũ kĩ nhưng vẫn còn rõ những vân gỗ đẽo mắt và mùi hương gỗ thoang thoảng. Bên trong hộp gỗ đựng 9 cái vòng cổ màu sắc khác nhau. Tất cả 10 cái thì có 5 cái hình ngôi sao, 5 cái hình trăng lưỡi liềm. Điều kì lạ ở chỗ, 10 cái thì có 9 cái tương ứng với màu sắc ưa thích của từng ng trong nhóm. Nhi màu hồng phớt, Phương xanh lơ, Thoại Anh màu tím, Thảo xanh lá, Lâm màu nâu, Long xanh lam đậm, Phong màu đen, Kỳ màu xám bạc và Vũ màu trắng. Còn lại 1 cái vòng hình ngôi sao là màu phớt vàng.

-“Ta mua đi. Phương thấy trùng hợp mà”- Phương cầm lấy 1 cái vòng, ở giữa có gắn 1 viên đá quý đẽo mài giữa thành hình ngôi sao 5 cánh lấp lánh màu xanh lơ trong suốt.

-“Nhưng ta chỉ có 9 ng trong khi có đến 10 cái vòng này cơ mà”- Long khó hiểu hỏi.

-“Ồ ha! Còn thừa 1 cái”- Lâm nhận ra thừa ngôi sao màu phớt vàng.

-“Ai nói thừa. 1 cái của chị dâu Nhi đấy”- Nhi ôm cái hộp chu môi nói rồi quay qua Vũ nũng nịu- “Hai ơi e...”

-“Rồi rồi đây cô nương”- chưa để Nhi nói xong thì Vũ đã cắt ngang, cậu hiểu tính con bé này lắm mà. Vũ chỉ biết lắc đầu cười nhẹ rồi nói lễ phép với bà cụ- “bà ơi cho con gửi tiền”.

-“Ko. Ta ko lấy đâu. Cái này là do duyên trời định rồi”- bà cụ xua tay.

-“Dạ. Vậy chúng con xin ạ. Chúng con chào bà”

Tập đoàn rắc rối quay lưng đi cùng tiếng cười nói rôm rả. Sau lưng tập đoàn, bà cụ chòm mũ ở áo choàng của mình lên, đôi mắt vẫn hướng theo tập đoàn rắc rối nói vài từ:

-“Cầu Chúa ban phúc lành cho các con”

Và rồi, thẳng như ko khí. Bà lão biến mất cùng gian hàng. Bí ẩn!!!

Quay lại với tập đoàn rắc rối. Mỗi ng đều đeo 1 chiếc vòng. Con gái có hình ngôi sao còn con trai có hình trăng lưỡi liềm. Còn 1 cái, Nhi giữ. Nói rằng để cho vợ của Kỳ. Tất nhiên, phải là ng cô bé ưng ý!

Đang đi thì Thảo chợt đi tách ra nói rằng có chút chuyện. Mọi ng tuy có khó hiểu nhưng cũng để cho cô đi.

“RẦM”- chả hiểu có 1 toán ng ở đâu ra mặc đồ đen từ đầu tới chân và phải Thảo làm cô ngã dúm dúm.

-Sao ko?- ngữ khí lạnh băng của Vũ vang lên. Cậu dứt tay vào túi quần, khẽ liếc nhìn Thảo rồi quay đi trong khi Lâm đang đỡ cô đứng dậy.

-Ê cái lũ ng trời đánh kia. Đi đứng ko có mắt à mà va vào ng ta thế hả?- Thoại Anh tức khí hét luôn bằng Tiếng Việt.

-Thôi thôi nào Thoại, bình tĩnh đi- Phương vỗ vỗ lưng Thoại Anh để cô nàng hạ hỏa.

-Có việc gì mà Thoại Anh nói to thế?- Kỳ chạy lại hỏi.

-Ko có gì đâu. Chỉ là 1 nhóm ng đi đứng bất cẩn thôi mà- Thảo đứng dậy cười hiền

-Chị nghe bằng cát-sét à?- Long nghiêng đầu nhìn xuống đất hỏi Thảo.

-Ko, chị ko có thói quen nghe băng- Thảo lắc đầu.

-Vậy thứ này ở đâu ra nhỉ?- Lâm nhặt lên 1 cuộn băng cát-sét mini. Có lẽ do đám ng kia làm rơi.

Cả nhóm đang trầm ngâm suy tư thì bị giật mình bởi tiếng cãi nhau của Phong và Nhi. Tất cả chỉ biết nhìn nhau lắc đầu cười khổ.

Đêm. Gió lạnh hơn. Rét buốt. Chờ cho các cô nương ngủ hết. 5 ng con trai mới lò dò tụ tập tại phòng của Phong và lôi cái băng kia ra bàn bạc. Sau 1 hồi bàn tới bàn lui. Tất cả quyết định nghe xem cái băng này có gì.

“Chào ông bạn Hansung. Lô hàng ‘chết’ ra sao rồi? Theo tôi thì xong hết rồi đúng ko? Vậy thì hẹn nhau tại tòa nhà hội nghị cấp cao ở Hồng Kông nhé! 6/12, 14h. Chào ông bạn già”

Cả đám đứng hình. Hansung ở đây chính là Kan Hansung- ông thần chết trắng. Hay nói cách khác và 1 trong những ông vua ma túy toàn châu Á. Hắn ta là 1 con cáo già, chỉ ngồi 1 chỗ và chỉ huy, tuyệt nhiên ko hề ra mặt.

73. Chương 73

-Giờ sao đây anh 2?- Kỳ lo lắng hỏi Vũ. Chẳng ai muốn mất buổi đi chơi này cả.

-Hay là Tổ chức?- Lâm ngập ngừng.

“Tổ chức” mà Lâm nói đến ở đây là Tổ chức DIS- 1 Tổ chức mafia rất có thế lực và có mạng lưới bao phủ toàn cầu. Tổ chức này đc xây dựng và thành lập nhờ các thành viên- là những dòng họ, gia đình hoặc cá nhân có quyền thế về cả 2 mặt kinh tế lẫn chính trị và tiền tài nhất toàn cầu. Tổ chức sẽ triệt tiêu những con ng ô uế của xã hội và ngăn chặn những hành vi vi phạm pháp luật quốc tế. Tất nhiên, Hàn gia (nhà Phong), Bạch gia (nhà Vũ, Kỳ và Nhi), nhà Long, Lâm, Phương và Thoại Anh đều là thành viên của DIS.

DIS là viết tắt của Demon, Ice và Snow - 3 con ng ngồi trên 3 chiếc ghế tối cao đứng đầu và cai quản DIS. Bộ 3 này ko kể giới tính, chỉ cần 15t trở lên là có thể tham gia các vòng thi để ứng cử vào 3 chiếc ghế tối cao.

Cứ 3 năm 1 lần là kết thúc 1 nhiệm kỳ. Khi đó, DIS sẽ họp lại để tìm bộ 3 phù hợp. Có thể là các ứng cử viên mới trải qua các vòng thi, có thể là do 3 ng của nhiệm kỳ cũ sẽ chọn ra và huấn luyện cho 3 ng thay thế mình hoặc nếu bộ 3 cũ đủ tiêu chuẩn vẫn có thể tiếp tục nhiệm kỳ tiếp theo. Ngoài bộ 3, các thành viên còn có 1 bộ phận gồm 1 số ng của bộ 3 tuy đã hết nhiệm kỳ nhưng vẫn ở lại Tổ chức, họ luôn đc tất cả mọi ng trong DIS kính nể.

-Thế giờ ta nên thông báo về Tổ chức ko?- Long gõ gõ tay xuống bàn đăm chiêu hỏi.

-Chưa đc. Phải có tiếng nói của Snow nữa. Anh Kỳ là Demon rồi, em là Ice, còn Snow là ai thì phải khoảng 99% của DIS ko biết đấy- Phong khoanh tay, gương mặt nghiêm nghị đáp.

-Ừ ha! Đúng rồi. Đến anh Kỳ và Phong còn chưa biết mặt Snow nữa. Cô ta thoát ẩn thoát hiện, hành tung bí ẩn khó nắm bắt- Lâm mắt sáng lên khi nhắc đến Snow. Đơn giản vì bản năng của con ng luôn tò mò những gì mình chưa biết mà.

-Snow là thành viên nữ đầu tiên ngồi lên 1 trong 3 chiếc ghế tối cao của DIS đấy- Vũ gấp cuốn sách dày cộm lại tham gia bàn tán.

-Snow, vốn là 1 bí ẩn lớn- Kỳ trầm giọng.

-Snow...là ai?- Phong nói nhỏ, như đang tự hỏi chính mình vậy.

74. Chương 74:

-Bach Nguyệt Nhi, giờ này ko ngủ mà em đứng lấp ló ngoài cửa làm gì thế?- Vũ chống tay xuống bàn, ánh mắt hướng ra cửa tỏ vẻ chẳng có gì ngạc nhiên khi có ng nghe lén cả.

Từ ngoài cửa, 1 cô nhóc với bộ đồ ngủ con thỏ màu hồng đáng yêu đi vào, tay gỡ gỡ mái tóc thả xõa ngượng ngịu cười:

-Hehe, 2 biết hay ghê.

-Em nghe hết rồi hả?- Kỳ hỏi Nhi rồi kéo cô em ngồi vào lòng mình vuốt tóc. Nhìn vào cảnh này dám cá ng ngoài sẽ lầm tưởng đây là 1 cặp tình nhân mất!

-Ồ... À, chưa. Em chưa nghe hết. Chỉ mới nghe từ đầu tới bây giờ thôi- Nhi cười lém lỉnh (2 cái này khác nhau nhờ?)

-Tốt! Giờ thì báo về tổ chức thôi- Vũ lôi ra 1 chiếc điện thoại nói.

-Gi...g...ì chứ? Snow?...- Lâm và Long lấp lửng nhìn Nhi sững sốt rồi lại nhìn Kỳ và Vũ.

-Ko lẽ Snow là chị Nhi hả?- Phong cũng bàng hoàng ko kém. Và để xác thực, Kỳ gật đầu chắc nịch.

-Ôi trời à! Lâm, mày véo tao cái nào- Long lay lay Lâm.

-Ồ! Đó là mày nói nhá!- Lâm cười đểu giả- véo này...Ta véo...ta véo- mỗi câu, Lâm cứ nhào tới mà véo Long hết sức.

-Ui da! Mày ghen ko đẹp trai bằng tao à mà hành hạ tao kinh thế?- Long nhăn mặt suýt xoa.

-Ko cần mình đẹp, chỉ cần ng khác xấu Lâm nhờ?- Nhi nhảy vào góp vui.

-Anh Lâm nhà ta là ai nào? Đại thiếu gia đẹp trai, nhà giàu, có xe đạp riêng hẳn hoi nhờ?- Phong phụ họa vào với Nhi.

Tất cả cười vang. Nụ cười xua tan căng thẳng. Nụ cười xua tan máu và nước mắt, hận thù và sự chết chóc...mong là vậy!

1% ở DIS biết Nhi là Snow chính là Kỳ và Vũ. 2 ng có trọng trách bảo vệ Bạch Nguyệt Nhi nên ai muốn động vào 1 sợi tóc của Nhi thì phải bước qua xác Bạch Gia Kỳ-đc mệnh danh là hoàng tử của mafia toàn cầu-trước, còn ai muốn điều tra thông tin về Nhi à? Đối thủ của họ sẽ là Bạch Gia Vũ-thiên tài bậc nhất của những thiên tài.

75. Chương 75:

.....

Sáng hôm sau, tất cả tỉnh dậy rồi đi đến viện bảo tàng quốc gia theo ý của Phương và Thảo.

-Sao toàn mấy cái gì xấu quắc cà lem thế này?- Nhi nhăn mặt chán nản.

-Bà làm ơn trật tự chút đi. Toàn đồ nổi tiếng đấy!- Phương cốc đầu cô bạn mình.

-Chục triệu USD chứ ko ít- Thảo gật gù đánh giá.

-Chục triệu nhưng có ăn đc đâu chị- Nhi xị mặt ra phụng phịu.

-Em suốt ngày ăn ăn ăn và ăn. Ko biết giữ eo gì cả- Kỳ nhảy vào xoa đầu Nhi làm cô bé tức điên ng.

-Her, kệ em. Hứ!- Nhi quay ngoắt 180 độ rẽ sang hướng khác đi.

“RẦM”- có ai đó va phải Nhi làm cô bé ngã ngửa. Nhi ngược mắt lên nhìn kẻ vô duyên kia, ôh, có 2 ng. Mà họ nói gì nhỉ? Cứ xì xủ xì xa xủ xì đó, có lẽ là tiếng bản địa nên Nhi chả hiểu gì hết. Cô bé mặt cứ thộn ra nhìn họ.

Thế rồi, bất chợt. 1 trong 2 ng lạ mặt kia thả vào tay Nhi 1 mảnh lụa thêu thủ công có khổ giống như giấy A3 và chạy mất hút.

-“Kia rồi, kẻ ăn trộm đồ kia”- có tiếng bước chân dồn dập chạy tới. Nhi vẫn trong trạng thái shock ko đỡ nổi vội ngược mắt lên. Theo như cách ăn mặt thì đây hình như là bảo vệ. Bản năng trời dậy, cô bé co giò...chạy!

-Nhi, Nhi, chị làm gì như ma đuổi thế?- Phong khó hiểu nhìn Nhi hỏi.

-Chạy, chạy nhanh.- Nhi chạy ngang qua chỗ của tập đoàn rắc rối, thuận tay kéo luôn Phong. Nghe vậy, cả nhóm liền chạy theo như rô-bốt mà chẳng hiểu có chuyện gì đang xảy ra.

Đến 1 con hẻm nhỏ, sau khi xác định rõ ràng rằng ko còn ai bám theo. Tất cả mới dừng lại thở hồng hộc.

-Chuyện này là sao thế Nhi?- Vũ ôn nhu hỏi cô bé, thuận tay lấy trong túi 1 chiếc khăn mùi soa chu đáo lau mồ hôi trên mặt cho Nhi, tay kia lén vài lọn tóc cho cô bé.

-Em chịu. Chuyện là như thế này.....- Nhi thuật lại 1 hơi.

-Có thể Nhi bị vu oan. Ng vu oan chính là 2 kẻ va phải cậu đấy- Long xoa cằm gật gù.

-Nhưng sao họ lại vu oan cho con hẻm này cơ chứ?- Thoại Anh bông đùa.

-Có lẽ là để đánh lạc hướng bảo vệ. Hay nói chính xác, 2 kẻ đó chính là kẻ trộm đồ cổ- Phong khoanh tay dựa lưng vào tường hồ hững nói.

-Giờ sao? Trộm thì chạy rồi. Ng bị nghi là Nhi mà- ánh mắt Phương lộ rõ vẻ lo lắng thay cho cô bạn.

-Khách sạn giờ ko về đc đâu. Giờ sao đây?- Lâm vò tóc. Toàn là thiếu gia, tiểu thư quyền quý mà lại rơi vào cảnh vô gia cư thế này đây.

-A! Có rồi. Nhi, nhớ vụ anh em mình trốn sang đây giải quyết mafia k? Lần đó mình có “lời” thêm 1 ngôi nhà- Kỳ mắt sáng rỡ lay lay Nhi làm cô bé muốn rụng cổ ra.

-Ôh. Vụ James Borun phải ko?- Nhi gật gù. Chợt, Kỳ và Nhi thấy có gì đó ko ổn. Sát khí, hàn khí ở đâu đó tỏa ra.... Cái mùi này chỉ có thể là Bạch Gia Vũ.

-Em giỏi lắm. 4 năm trước dám trốn mọi ng đi 14 ngày 5 giờ mới về. Bỏ tổng cộng tất cả 3 bữa, dám uống rượu mạnh, đi về hụt mất 0,5 kg, sức khỏe yếu đi- Vũ cốc đầu cô em kể lể thuộc lòng.

Nhi xoa đầu, anh Hai lúc nào cũng thế. Chi li từng chút 1.

3 ngày trôi qua. Tất cả phải sống ẩn dật trong ngôi nhà khiến ai cũng thấy gò bó. Nhất là đối với Nhi

76. Chương 76:

-Hơizzz....- Thoại Anh thở dài thườn thượt.

-Haizzz....- Long cũng nhại theo, 10 phần có đến 9,5 phần châm chọc. 2 ng này đúng thật là, ko có việc gì làm nên chòng ghẹo nhau như vậy đây.

- Vô duyên. Hết việc làm à mà quay qua chòng tôi. Chết nè...chết nè...- Thoại Anh tức khí vợ luôn quyền tạp chí trên bàn đập Long túi bụi.

-A...A...A, chán quá đi- Nhi vò đầu hét lên làm cả đám giật mình, ngưng hoạt động nhìn chằm chằm vào cô bé.

-Ui, sao giống sư tử gầm quá!- Lâm rụt cổ giật mình lăm bầm

-Tin ta ăn thịt người luôn ko hả?- Nhi đứng bật dậy xắn ống tay áo chuẩn bị tư thế. Thử nghĩ xem, 1 cô nàng phá phách ưa chạy nhảy như Nhi mà bị nhốt suốt 3 ngày trong căn nhà khoảng 400m2 xem, ko tẩu hỏa nhập ma là may rồi.

-Phải chi giờ này đc đến Monaco nhỉ?- Phong hỏi 1 câu băng quơ.

-Đất nước Monaco? 1 đất nước nổi tiếng về các sòng bạc Casino, các điểm đấu giá lậu?- Thảo ngồi xuống cạnh Nhi mỉm cười hiền gần cô bé ko hành hung Lâm nữa.

-Hình như cái này quen quen- Nhi lăm bầm. Monaco à? Hình như cô bé đến đây rồi thì phải.

-Cái đồ trí nhớ ngắn hạn này. Em cùng anh đi đến đây xem ng ta đấu giá rồi ngủ gật luôn còn....- ko để Kỳ nói hết câu, Nhi vội vàng nhào tới bịt miệng cậu, nhưng thật ko may! Vũ đã nghe thấy.

-Bạch Nguyệt Nhi! 15t trốn Hoàng Gia Anh đi sang Monaco cùng Kỳ 1 tuần...blap...blap...- Vũ lại tuôn ra 1 tràng, cậu lúc nào cũng thế. Mọi thứ về Nhi cậu luôn nắm trong lòng bàn tay.

-Này, Monaco...đấu giá lậu...đồ cổ ăn trộm...- Phương nổi từng sự việc lại.

Tất cả đã dường như hiểu ra nhưng bây giờ đang bị truy nã, làm sao bay đây?

- Thôi đc rồi. Để anh lo cho- Vũ đứng dậy đi lo liệu mọi thứ.

Chẳng qua là tập đoàn rắc rối ko muốn thôi. Chứ thế lực của gia đình cả nhóm thừa sức bảo hộ tất cả. Nhưng như vậy nghĩa là dựa vào thế lực gia đình. Tự lực cánh sinh vẫn là tốt nhất mà, đúng ko?

77. Chương 77:

Cả nhóm sẽ chia ra làm 2 hướng. Hướng 1 gồm Vũ, Kỳ, Phong và Nhi sẽ đi vào điểm buôn bán lậu. Hướng 2 gồm Thảo, Phương, Thoại Anh, Lâm và Long sẽ đi báo cảnh sát.

Địa điểm đấu giá là 1 ngôi nhà ở ngoại ô đc bảo vệ bởi 1 đội vệ sĩ bao quanh. Khác hẳn với vẻ yên bình bên ngoài, bên trong là 1 ko khí vô cùng nhộn nhịp.

-Eo, Hai chơi sang thế?- Nhi nhăn mặt chun mũi bước xuống xe ô tô nhìn Vũ. Trong lòng thắc mắc ko biết có phải Hai mình đến đây lần đầu ko nữa.

Ở mọi hoàn cảnh Vũ đều tự biết lựa đồ sao cho phù hợp. Tất nhiên, với 1 điểm đấu giá lậu lớn nhất Monaco này thì anh em họ Bạch phải sống đúng với phong cách của mình, nghĩa là những thiếu gia, tiểu thư quyền quý đắt tiền, sành điệu và ăn chơi.

-Cần bản là muốn khoe con Lamborghini veneno Roadster, giá 4,5 triệu USD, trong năm 2014 chỉ sản xuất 9 chiếc thì nói thẳng ra- Phong hồ hững liếc nhìn chiếc xe nêu ra đầy đủ mọi thông tin chi tiết về nó.

-Đơn giản vì phải chứng tỏ địa vị của bản thân thôi- Vũ nhún vai hồ hững rồi lôi cả đám vào.

Quả nhiên, “đánh hơi” thấy 4 vị khách sộp, trong đó có 2 khách quen là Kỳ và Nhi, ông chủ của buổi đấu giá hạ lệnh phải tiếp đón chu đáo. Có bàn ghế, rượu cho khách quý.

-Anh 3, sao mãi em chưa thấy đồ ăn trộm ở Hồng Kông thế? Nghe lịch sử của đồng đồ cổ này buồn ngủ quá!- Nhi phụng phịu.

-Cố chờ đi. Phiên đấu giá sắp kết thúc rồi cô nương- Kỳ cười xoa đầu cô em gái mà mình quý hơn cả tính mạng bản thân

-Thật hân hạnh quá! Kính chào Bạch tiểu thư, lệnh ái của Bạch lão gia- 1 ng đàn ông vừa béo vừa lùn bước tới. Theo sau là 1 toán vệ sĩ. Tại sao ông ta phải lấy lòng Bạch Nguyệt Nhi à? Chính ông đã có 1 bài học “nhớ đời” với con nhóc này đấy.

Khi đó Nhi mới 15t và từ trước đến nay vẫn thường xuyên trốn Vũ và Hoàng Gia Anh đi tung hoành khắp 5 châu cùng Kỳ. Chỉ cần nơi nào có dính dáng tới mùi mafia thì nơi đó có mặt của Nhi và Kỳ.

Lần đó, sau khi đc Kỳ thông báo điểm đến mới thì Nhi cũng sắp xếp để đi chơi theo Kỳ. Điểm đến chính là nơi đấu giá đồ cổ lớn nhất Monaco. Nhi thì lanh chanh lóc chóc làm đám vệ sĩ tưởng con nhóc nào phá phách liền bắt lại. Kỳ mãi xem đấu giá, vừa nãy Nhi ngủ dậy muốn đi rửa mặt mà 30p rồi vẫn chưa quay lại. Cậu siết chặt bàn tay thành nắm đấm. Đôi mắt hằn lên những tia nhìn ghê rợn.

Tất nhiên, Nhi đâu phải loại dễ xơi ai muốn bắt cũng đc. Nhanh chóng, Kỳ xác định đc em gái mình ở đâu nhờ vụ lùm xùm Nhi đánh lủ bảo vệ. Thế là 2 anh em song kiếm hợp bích đánh tới bởi đám bảo vệ, mãi sau đích thân lão béo lùn kia đi ra cúi đầu xin lỗi Nhi và “ăn” 1 chương của Kỳ thì cậu mới nguôi giận.

Sau này, lão béo lùn đó cũng đc các tiền bối trong giới mafia truyền “kinh nghiệm” rằng đừng có dại mà động vào Bạch Nguyệt Nhi. Đầu tiên là phải đối đầu với 2 thiếu gia họ Bạch tiếng tăm lừng lẫy ai ai cũng phải nể phục, tiếp theo là cả 1 thế lực đủ cho ng đã đắc tội với Bạch tiểu thư phải sống ko đc chết ko xong.

Kết thúc hoài niệm đến là toát mồ hôi hột, lão béo lùn đưa tay ra có ý bắt tay với Nhi.

-Chào ông- Vũ chắn trước mặt Nhi, hàn khí tỏa ra để bảo vệ em gái mình.

-Mất mặt quá!- Phong chép miệng nhìn lão béo lùn kia.

78. Chương 78:

“-Kính mời thiếu gia và tiểu thư tự nhiên. Ta xin phép”- lão béo lùn bất giác run sợ trước hàn khí mà Vũ tỏa ra. Thật là, đúng là ai bị bại não mới dám động vào đám công tử, tiểu thư này.

“- Và sau đây. 1 vật phẩm tới từ Hồng Kông. Bức tranh...”

-Kia rồi. Bức tranh bị mất kia rồi. Mau gọi nhóm 2 đi- Kỳ giục Phong.

Lúc này, tại đồn cảnh sát

Cả đám thở dài nhìn nhau. Cảnh sát ko tin lời họ. Cũng phải thôi, nguyên 1 đám trẻ ngoại quốc xông vào nói chuyện hình sự thì ai tin cho đc.

-Chết tiệt! Long- Thoại Anh gọi giật Long. Cả 2 nhìn nhau và gật đầu như đã hiểu. Thật đúng là, lúc thì khắc khẩu ghê gớm, lúc lại hiểu nhau như có thần giao cách cảm vậy.

-Lâm, cậu phối hợp cùng họ đi. 2 ng đó sẽ lên bắt cảnh sát, cậu cướp xe- quả ko hổ danh là bạn thân từ trong bụng mẹ, Phương nói ra kế hoạch của Thoại Anh.

Còn Thảo thì chỉ biết ngây ng đứng nhìn. Ôi, thật ko tưởng tượng nổi. Tập đoàn rắc rối việc tày đình nào cũng làm mà. Xong vào bắt cảnh sát rồi cướp xe, chưa kể đây là nước ngoài đấy!

Nhi sốt ruột nhấp nhồm ko yên. Nhanh lên nào, bức tranh này trao về tay kẻ khác là chấm hết trên mọi phương diện đấy.

-Hay là xông lên cướp? Cổ kéo dài thời gian vậy.- Phong nhíu mày, sốt ruột ko kém Nhi là bao.

-Anh 2, con bé Nhi đâu rồi- Kỳ hốt hoảng ngó quanh. Mới 2p trước còn ngồi đây mà.

Đằng xa, 1 cô nhóc lấy đà nhào lộn 1 vòng trên ko trung và đập thẳng vào bụng 2 ng lạ mặt.

-Ko lẽ đó là 2 tên ăn trộm đồ cổ?- luôn hiểu tính nết em gái mình, Vũ làm bầm. Thôi chết! Ko xong rồi, bảo vệ đến rồi. Lần này chắc ko xong cả lũ quá.

Nghĩ đoạn, cả 3 anh chàng nhất loại xông lên cùng Nhi, cốt là để bảo vệ cô bé (bà này mà phải bảo vệ chắc ng khác phải nhốt vào lồng kính quá!). 1 khung cảnh thật hỗn độn.

-Chị Nhi, bức tranh- Phong hét. Ngay lập tức, Nhi như 1 cơn gió nhẹ nhàng đến cạnh tên MC đang ôm bức tranh lui xuống...bặm môi và.....đập thẳng vào mặt hắn ta, cướp lại bức tranh.

-Báo cáo. Tranh đã đc an toàn- Nhi ra dấu ok với Phong cười tươi.

Vừa lúc này, đoàn xe của cảnh sát do bị nhóm 2 “bắt và cướp” đến cũng ừa vào. Tóm gọn hang ổ của đám ng bất chính.

Cuối cùng, Nhi cũng đc rửa oan. Ko những vậy, tập đoàn rắc rối còn đc lên TV thời sự ở Hồng Kông. Vài ngày trước lên TV vì bị truy nã, giờ thì đc khen ngợi. Đúng là tập đoàn rắc rối!

Hết rắc rối này đến rắc rối khác. Hôm nay đã là 6/12, ngày mà DIS phải ra mặt tóm gọn con cáo già Kan Hansung.

79. Chương 79:

Theo kế hoạch của Vũ và Phong thì tập đoàn rắc rối sẽ chia làm 3 nhóm. Phương và Thảo sẽ đóng giả cô bồi bàn, tất nhiên là nhờ có Vũ nhúng tay vào mới đc, tòa nhà hội nghị cấp cao ở Hồng Kông cơ mà. Còn Vũ, Thoại Anh, Long và Lâm sẽ chia ra từng nhóm nhỏ vào vai các quan chức cấp cao đến bàn việc tại đây, đợi đến lúc ký kết giấy tờ giao hàng thì nhóm này cùng Phương sẽ tĩa gọn mấy tên vệ sĩ. Diễn viên chính là

Nhi, Phong và Kỳ-bộ ba DIS. Ngoài ra, mỗi ng sẽ đc cài 1 máy bộ đàm mini “ẩn” để dễ dàng cho việc nói chuyện. Vì là ở tòa nhà hội nghị cấp cao nên tất cả ko thể dùng vũ khí đc, đành tay ko bắt giặc vậy.

Đúng 14h, Kan Hansung và đối tác có mặt. Theo sau mỗi ng là khoảng 7 tên vệ sĩ. Khá là khó nhằn rồi đây.

Khi Phương và Thảo đi ra lần đầu do khách gọi nước thì trên bàn chỉ là những giấy tờ về chuyện mua bán máy móc công nghiệp. Đến lần thứ 2 mang nước ra thì đối tượng có dấu hiệu khả nghi.

-Báo cáo. Hansung đã hành động. Vệ sĩ có hàng nóng- Phương thông báo cho nhóm của Vũ.

-OK. Giờ bà với chị Thảo đi thay đồ. 10p nữa hành động- Thoại Anh trả lời.

Nhận đc tín hiệu “Xong” từ Thảo. Tất cả từ 2 hướng khác nhau khẽ gạt đầu ra hiệu và cùng đi lên.

-Chào ông, Kan Hansung- tay dứt túi quần, Vũ nhàn nhã nói.

-C....ái....cái gì? Cựu.... Snow?- cả Hansung và đối tác giật mình ngược mắt lên nhìn, lấp bắp.

Nhưng cũng thật nhanh chóng, Hansung phẩy tay ra hiệu cho đám vệ sĩ nhất tề xông lên. Nhân lúc hỗn loạn thì ông ta và đối tác sẽ rút êm thắm.

Nhưng Kan Hansung quên 1 điều rất quan trọng. Nhân vật chính đâu đã ra sàn diễn. Ngay lúc tưởng rút đc êm đẹp thì Hansung và đối tác chạm mặt DIS.

-“Nhân danh là Ice của DIS. Tôi tuyên bố, Kan Hansung đã bị bắt vì tội buôn bán, tàng trữ và sản xuất ma túy”- Phong uy nghiêm lạnh lùng nói rành rọt từng chữ.

-“Ko dễ như vậy đâu lũ nhóc”- Hansung cười gian, từ trong ng, ông ta rút ra 1 khẩu súng cùng 1 quả lựu đạn- “có chết thì chết cùng cho vui chứ DIS”

-Á!

-“Chị Thảo/Thảo”- cả nhóm la lên. Do ko cẩn thận, Thảo bị bắt làm con tin của Kan Hansung. 1 tay ông tay kẹp vào cổ Thảo và cầm quả lựu đạn, còn 1 tay thì giữ súng ghì vào thái dương cô.

80. Chương 80:

-“THẢ-RA”- Nhi bước lên và gần từng chữ.

-”Snow à! Cô cũng chỉ đáng tuổi con ta thôi. Đừng cố tỏ ra bản lĩnh. Nhiệm kỳ của DIS cũng sắp hết rồi. Cô nên biến đi là vừa- Hansung đắc trí cười vang.. Đội bảo vệ và vệ sĩ của Hansung vây kín lấy vòng ngoài nhưng ko ai dám lại gần. Bởi, họ biết DIS là ai.

-“Tôi nói là thả ra”- Vũ bước lên. Giọng điệu cực kỳ nhẹ nhàng nhưng áp lực vô cùng lớn khiến đối phương trong giây lát phải chùn bước. 1 cảm xúc khó tả ùa vào trong tâm trí cậu, thật bực mình và.....đau; nhưng rất nhanh, cái cảm giác đó đã biến mất.

-“Hừ. Ông tưởng làm khó đc chúng tôi sao? Cô gái đó ko quan trọng gì với chúng tôi hết. Muốn giết.....thì cứ việc”- Phong cười khẩy phun từng chữ lạnh buốt. Dứt lời, tất cả 8 ng quay lưng lãnh đạm bước đi.

“THỊCH”, trái tim Thảo nhói lên. Hóa ra với các thiếu gia, tiểu thư. Cô ko là gì cả. 1 chút quan trọng với họ cũng ko. Là cô quá ảo tưởng chăng? Ảo tưởng đc bước vào cuộc sống vui tươi hơn. Đau đớn nhất là khi ng con trai đó bước đi. Lẽ nào là cô tự mộng mơ về chàng bạch mã hoàng tử? Ng con trai mà cô yêu... Vẫn rất lạnh lùng với mọi thứ. Cô ko quan trọng, đúng rồi. Ng quan trọng nhất với họ là Bạch Nguyệt Nhi mà. 2 hàng nước mắt Thảo chảy dài, đau!

-“Hừ! Lẽ nào con nhóc này vô dụng thật? Chết tiệt!”- Hansung lầm bầm nguyên rủa. Tuy đám kia đã quay lưng nhưng cũng ko thể chắc chắn, chúng có thể quay lại bất ông bất cứ lúc nào.

Mọi thứ ngưng lại, thần kinh căng như dây đàn.

8 con ng vừa quay đi chợt nổ 1 nụ cười nửa miệng. Ngu ngốc!

P.s: từ từ mà đau tim nhé m.n, tối nay sẽ biết kết quả

81. Chương 81:

Kan Hansung dứt lời, đôi tay phần nào đã buông lỏng Thảo ra 1 chút.

Bất chợt, Vũ, Kỳ và Nhi nhún ng, nhào lộn 1 vòng trên ko trung. Kỳ và Nhi đáp đất đứng ngay sau Hansung còn Vũ đứng mặt đối mặt với lão ta. Nhanh như cắt, bộ ba Bạch gia phối hợp ăn ý. Nhi giơ chân đá mạnh theo phương nằm ngang vào mặt Hansung. Kỳ lấy sức đá mạnh vào khuỷu chân Hansung đồng thời Vũ cũng đá vào bụng lão. Hansung nhất thời choáng váng ngã xuống sàn. Vũ nhanh tay kéo Thảo vào lòng mình xoay 1 vòng tránh xa lão cáo già. Phong ko biết từ lúc nào đã đi lên tước vũ khí của lão.

Kế hoạch của cả nhóm chỉ là làm Kan Hansung tưởng rằng con tin ko quan trọng nên nhất thời lơ là. Nhân đó mà xông lên. 3 đòn đánh của Vũ, Kỳ và Nhi chính là môn võ gia truyền của Bạch gia. Yêu cầu độ phối hợp ăn ý cực kỳ cao và lực phải đủ mạnh.

-“Chúng mày...s...ao sao lại...?”- Hansung nằm dưới sàn thở ko ra hơi cố nói.

-“Ông nghĩ sao về tập đoàn rắc rối? Bỏ ng thân, bạn bè? Những từ đó ko có trong từ điển của chúng tôi”- Long bước lên nhếch môi cười lạnh.

-“1 khi đã là bạn của chúng tôi, là thành viên của tập đoàn này thì đồng nghĩa đã là 1 phần sinh mạng, 1 phần máu thịt của chúng tôi”- Lâm cũng bước lên nhìn Hansung đang nằm dưới sàn.

-“Và tất nhiên, chúng tôi có thể hy sinh cả TÍNH-MẠNG của bản thân để cứu những ng bạn đáng quý này”- Phong khoanh tay nhân nhậ, lãnh đạm nhưng uy quyền nói.

-“Hừ! 1 lũ nhóc mơ mộng hão huyền. Xã hội tha hóa rồi. Bây giờ còn cái thứ tình bạn trong cổ tích đó sao? Haha. Tất cả chỉ vì tiền thôi, tha hóa vì đồng tiền. Ha ha ha...”- Kan Hansung đc ng của tổ chức DIS đỡ dậy và áp giải.

-“Nhưng vì chúng tôi đăm đc cách cửa của lòng tin nên chúng tôi mới mở tới cảnh cửa của tình bạn thật sự”- Kỳ trầm giọng nhìn Kan Hansung bị áp giải đi.

“Hức...hức”- tiếng gì vậy nhỉ?

-Ax, cô khóc gì thế hả?- Vũ gạt mình buông Thảo từ trong lòng mình ra.

-Chị Thảo, chị tưởng bọn em bỏ chị thật sao?- Phương đi lên nở nụ cười hiền vỗ vỗ lưng Thảo.

Vậy là đã xong. Kan Hansung đã bị bắt. Tiếng tăm của tập đoàn rắc rối nổi như cồn lan ra hầu như khắp toàn cầu. Và cũng từ gian nan nguy hiểm, tình bạn lại đc gắn chặt thêm.

Tiếp bước con đường vui chơi. Tất cả lên máy bay và chuẩn bị hạ cánh xuống đất nc xứ sở hoa anh đào đầy mơ mộng.

82. Chương 82:

-Con cầu trời khấn phật, cầu thiên khấn địa, cúi bái thần linh 4 phương 8 hướng rằng chuyến đi này sẽ đc bình an. Nếu đc con thề sẽ nghỉ của gái 1 tháng- Long chấp tay nhắm mắt vái loạn xạ.

-Cái đồ dở hơi này. Khẩn thế cũng đòi. Sét đánh vào miệng mi đi- Thoại Anh đi lên đâm vào vai Long.

-Hừ! Đồ chán lửa. Bà ko biết của gái là 1 nghệ thuật và ng của gái là 1 nghệ nhân à?- Long cự lại. Thôi xong, chiến tranh lại muốn bùng nổ rồi đây.

-Thôi thôi nào. Mấy đứa này- Thảo đi lên can ngăn.

-Phương cũng mong thế.

Tất cả lục tục kéo vali vào khách sạn tá túc. Có ai lạ đời như đám này ko? Biệt thự riêng có mà ko thèm ở, dọn hết ra khách sạn thế này. Hóa ra lý do là như sau. Nếu mà vào biệt thự rồi anh em họ hàng biết đc kéo đến hỏi thăm thì phiền lắm. Chưa kể đám paparazzi cũng moi thông tin nữa. Tốt nhất là làm dân thường thôi.

Khách sạn do Vũ chọn khá là sang trọng và có tên là “Cherry Blossom”. Cả đám cùng nhau đánh 1 giấc quên Tổ quốc để lấy sức đại náo Nhật Bản chứ.

Khi tất cả đang dùng bữa ở khách sạn thì Long bước xuống với bộ mặt vô cùng nghiêm trọng. Cơ hồ như có việc tày đình gì đó mới xảy ra vậy.

-Ê Long. Ông sao thế?- Lâm ngạc nhiên hỏi khi thấy bộ mặt ko thể tẻ hơn của thằng bạn chí cốt. Nhưng đáp lại chỉ là cái thở dài hàng cây số của Long.

-Anh Long sao thế? Nói ra xem nào- Phong chống cằm nhìn Long nói

Long thở dài thấu não và bắt đầu kể lại. Mẹ Long vừa gọi điện than thở. Nguyên nhân sự việc như sau. Phu nhân tổng thống Nhật Bản có đặt 1 bộ trang sức gồm khuyên tai, vòng cổ, vòng tay và nhẫn tại công ty Rubi Star của gia đình Long. Do ko cẩn thận nên mẹ Long đã đưa nhầm bộ trang sức nhân tạo chỉ dùng để trưng bày cho khách hàng xem mẫu mã, kiểu dáng. Bộ giả này ko khác gì bộ thật ngoại trừ chất liệu. Ng bình thường chắc chắn sẽ ko nhìn ra. Nhưng đây là tiệc sinh nhật của phu nhân có mời rất nhiều khách làng chơi. Chắc chắn họ sẽ nhận ra là đồ giả. Nguy cơ uy danh của công ty bị sụp đổ là rất cao.

-OK. Vậy chúng ta sẽ tráo hàng- Nhi búng tay về thích thú nói. Bảo mẹ Long gửi hàng thật sang đây rồi tập đoàn rắc rối sẽ tráo hàng.

-Nhưng đây là bữa tiệc tầm cỡ quốc tế. Phải khai rõ danh tính hoặc phải có thiệp mời mới đc vào đó- Phương nhắc nhở sự nóng vội của Nhi.

-Mọi ng ơi. Tối nay đi dự tiệc cùng Thoại ko?- Thoại Anh nhảy chân sáo bước vào. Trên tay cầm 1 tấm thiệp mời dự party. Chả là tối nay ông nội Thoại Anh đc mời đi dự 1 bữa tiệc. 1 phần vì hơi mệt, 1 phần muốn giới thiệu cho giới cầm quyền cô cháu gái cưng của mình nên đã nhường cho Thoại Anh đi. Vũ, Kỳ và Phong nhìn nhau ngán ngẩm, đây ko biết là nên cười hay khóc, vui hay buồn nữa đây.

83. Chương 83:

-Tiệc gì mà đông tắc thở luôn- Nhi nhăn mặt lè lưỡi nói.

Quả thực, đây là 1 nơi rất rất xa hoa. Ánh đèn trùm màu vàng nhạt sang trọng tỏa sáng khắp khán phòng. Ở 1 góc là hẳn 1 đoàn nhạc công đang chơi nhạc, tiếng du dương dịu bước khách quý.

Khách mời cũng rất nhiều độ tuổi nhưng cùng chung 1 tầng lớp thượng lưu quý tộc. Khi thì là đôi vợ chồng trung niên khoác tay nhau đi, thấp thoáng bóng dáng mấy cô phục vụ. Khi thì từng tốp các quý ông tay cầm ly rượu nói chuyện.

Khi lại có 1 nhóm các cô ầm, cậ chiều quần là áo lượt, váy, đầm, vest xúng xính.

Mùi hương anh đào lan tỏa khắp khán phòng.

Tập đoàn rắc rối phần kích nhìn vào. Đông ng như thế này nhiều trò vui đây.

Nhưng, vừa đến cửa thì cả đám bị ngăn lại bởi 2 anh bảo vệ:

-"Xin lỗi. Các thiếu gia và tiểu thư đây phải có thiệp mời hoặc ghi rõ tên tuổi"

-"Bạch Gia Vũ, Bạch Gia Kỳ, Bạch Nguyệt Nhi, còn đây là thiếu Đại phu nhân Bạch gia"- Kỳ lần lượt chỉ vào Vũ, mình, Nhi và Thảo nói. Ngắn gọn, nhưng khiến ng khác phải sợ sệt.

Tất nhiên, ngay cả khi chỉ là bảo vệ của giới thượng lưu cũng phải nhớ và lưu tâm những dòng họ, c.ty nổi tiếng toàn cầu. Và bộ 3 Bạch gia, như 1 lẽ đương nhiên phải biết.

Nhanh chóng, 4 ng đc vào dự tiệc. Đến phiên Thoại Anh thì đã có thiệp.

-“Hàn Vũ Phong”- Phong tay dứt túi quần lạnh lùng nói. Cậu ghét cái kiểu khai tên như tội phạm thế này.

-“Lệnh ái của Hoàng Thiên Sơn, Hoàng Kiều Phương. Cần nói rõ gia thế ko?”- Phương nở nụ cười nhẹ nhàng như ánh ban mai dịu mát.

-“Vladimir Mars”- Lâm tiếp tục đi qua (họ Vladimir là họ thật của Lâm ở Nga)

-“Đại thiếu gia của Rubi Star. Trương Nhật Long”.

Đám bảo vệ toát mồ hôi lạnh. Liên tiếp 9 ng tai to mắt lớn, lời nói tựa ngàn vàng, khí chất quyền quý hơn ng. May mà ko đắc tội với họ.

-Úi. Sao chị Thảo đổ bình mặt thế?- Lâm ngây ngốc tò mò hỏi.

-Haha, còn sao nữa. Anh 3 hiểu em. Haha..- Nhi ôm bụng cười khanh khách ra dấu “like” với Kỳ. Thử hỏi sao Thảo ko đổ mặt cho đi khi đi giới thiệu là thiếu Đại phu nhân Bạch gia, nghĩa là hôn thê tương lai của Đại thiếu gia Bạch Gia Vũ cơ chứ.

84. Chương 84:

Bạch gia- 1 dòng họ đại quý tộc. Bạch Gia Trung- cha của bộ ba họ Bạch là 1 ng cực kỳ tài giỏi trên thương trường đáng để mọi ng cúi đầu khâm phục. Là 1 ông vua bất động sản của toàn châu Âu có chi nhánh toàn cầu. Bạch phu nhân cũng nổi tiếng ko kém cạnh chồng mình khi thân là phụ nữ mà đi mệnh danh là “Queen mafia”, 1 nữ hoàng điệp viên, chủ nhân chủ những tay sát thủ, điệp viên nổi tiếng toàn cầu. Ko chỉ vậy, ông bà ngoại của Nhi là chủ tịch tập đoàn dầu khí xuyên lục địa Á-Âu, mà ông bà chỉ có mỗi Bạch phu nhân nên tất nhiên, tập đoàn này tương lai sẽ là của bộ ba họ Bạch. Còn ông bà nội Nhi đều là những nhân vật có tiếng nói và có sức ảnh hưởng rất lớn đến chính trị châu Âu và còn có mối quan hệ mật thiết với Hoàng Gia Anh.

Hồ phụ sinh hồ tử, Vũ cũng đã tự đứng ra mở công ty riêng về điện tử có mạng lưới toàn Đông Nam Á khi mới 19t (năm nay 20t) và còn quản lý thêm công ty con của Bạch lão gia tại Việt Nam. Còn Kỳ sớm nổi nghiệp mẹ và đi mệnh danh là “Prince mafia”, trong tay nắm giữ Hắc Long bang lớn mạnh.

Hàn Vũ Phong- đại thiếu gia của Hàn gia. Trong tay nắm giữ 1 thế lực hùng hậu của giới Hắc đạo khiến nhiều kẻ phải kiêng dè. Chủ của các quầy bar, vũ trường, sòng bài casino lớn trên khắp thế giới. Ngoài ra, Hàn gia còn cai quản 1 chuỗi các bệnh viện lớn trên thế giới, nắm giữ các trung tâm kinh tế, thương mại lớn. 1 c.ty đa ngành lớn mạnh khắp 5 châu.

Hoàng Kiều Phương, lệnh ái của Hoàng Thiên Sơn. Là thiên kim tiểu thư lá ngọc cành vàng của ông hoàng trong giới đồ nội thất và Hoàng phu nhân là chủ quản lý các khu nghỉ dưỡng, khách sạn toàn châu Á.

Rubi Star, 1 công ty của Trương gia do Trương lão gia quản lý là 1 công ty đá quý nổi tiếng toàn thế giới với mẫu mã đa dạng, ưa nhìn, hợp thời trang. Còn Trương phu nhân lại là 1 thiết kế gia nổi tiếng, cánh tay phải đắc lực cho chồng mình.

Bấy nhiêu đây cũng đã đủ cho ng ngoài khiếp sợ khi nhắc đến Bạch gia, Hàn gia và 4 dòng họ khác nổi tiếng ko kém cạnh. Vậy nên, ai đụng vào tập đoàn rắc rối sẽ có kết quả ko tốt đâu.

85. Chương 85:

Ngay khi tập đoàn rắc rối vừa bước vào thì ngay lập tức thu hút sự chú ý của đại đa số khách mời.

1 vài cô ả, cậu chiêu mắt sáng rõ rồi bật lên 1 tiếng “wow” nho nhỏ.

-“Bộ ba Bạch gia kìa, tuổi đời còn nhỏ nhưng tài chí hơn ng đấy”

-“Ồi! CEO của c.ty điện tử nổi tiếng nhất Đông Nam Á kìa”

-“Prince mafia”

-“Bộ 3 công chúa nổi tiếng thế giới đó”

-“Đại thiếu gia Hàn gia, thiếu gia Huyết Long bang kia”

-“Ngài Vladimir cũng đến dự sao?”

-“Còn có cả thiếu gia của Rubi Star nữa kia”

-“Nghe nói họ là tập đoàn rắc rối. Mới đây quây tung đất Hồng Kông luôn. Đây là lần đầu tiên tôi nhìn thấy họ ngoài đời thật đấy”.

Tiếng xì xào, bàn tán vang lên mọi nơi xoay quanh tập đoàn rắc rối của chúng ta. Họ vẫn hiên ngang, kiêu hãnh, cao ngạo mà bước. Ai nấy đều đậm khí chất vương giả quý tộc.

-Hừ! Cái đám này nhìn gì nhìn lăm thế? Móc mắt ra bây giờ- Thoại Anh lăm bằm rửa thầm trong miệng khi đám cô ả, cậu chiêu kia cứ dương ánh mắt trái tim nhìn cả nhóm.

-Thôi thôi. Kệ đi. Cũng quen rồi mà. Làm việc chính thôi- Lâm vuốt vuốt lưng Thoại Anh cho cô nàng hạ hỏa. Gì chứ Thoại Anh mà khùng lên là chỉ sau Nhi thôi đấy.

-Phu nhân xuất hiện rồi- Phương khẽ uống 1 ngụm rượu vang đúng chất tiểu thư quyền quý.

-Game start!- Phong và Nhi đồng thanh, giọng nói lộ rõ vẻ hứng thú và sắc mùi nguy hiểm. Cả 2 cùng nhìn nhau và nở 1 nụ cười nửa miệng. Ánh mắt tinh ranh giống như loài báo bắt đầu đi săn mồi (2 ông bà đều ngang nhau)

-OK. Giờ Phong sẽ thả thuốc mê vào ly rượu và chuyển đến cho Nhi để Nhi mời phu nhân. Thoại Anh và Phương sẽ hỗ trợ Nhi giữ chân phu nhân để thuốc mê ngấm vào ng bà. Khi nào phu nhân ợc đi thì Thảo, cô hãy báo cho tôi để tôi mã hóa camera. Kỳ và Lâm sẽ yểm trợ Long để Long tráo hàng. Ớc chứ?- Vũ phân công cho từng ng 1.

Sau khi nhận ợc lệnh. Mỗi ng tỏa ra mỗi hướng để hành động.

86. Chương 86:

Đầu tiên là Phong. Cậu vô tình va phải cô phục vụ là cô nàng chao đảo. Hành động tiếp theo để hút hồn là 1 tay vòng qua eo đỡ cô phục vụ

-Sorry- Phong nói và khẽ nở nụ cười làm cô nàng ớ đến vài phút. Chớp lấy thời cơ, Phong thả 1 viên thuốc mê bé bằng hạt đỗ dạng sỏi và ra hiệu cho cô nàng mang tới chỗ phu nhân.

-Hừ! Có cần ôm eo thế ko chứ?- Nhi lăm bằm rửa Phong. Cái đồ mất thời gian.

Xong việc của mình, Phong ra dấu ‘ok’ với Nhi. Cô bé khẽ gạt đầu và cầm ly rượu bước tới chỗ phu nhân.

-“Chẳng hay cháu có thể mời phu nhân 1 ly ko ạ?”- Nhi nghiêng đầu nở nụ cười mỉm đúng chất quý tộc.

-”Ồ. Tất nhiên rồi. Hân hạnh cho ta khi ợc lệnh ái của Bạch lão gia mời rượu”- phu nhân cũng mỉm cười phúc hậu. Bà là 1 quý tộc thực chất, toát lên vẻ cao sang nhưng ko gây cảm giác khó gần cho ng khác.

-“Chúng cháu có chút quà nhỏ. Mong phu nhân ko chê mà nhận lấy”- Thoại Anh trao tay cho phu nhân 1 chiếc hộp hình chữ nhật bọc vải nhung đỏ thẫm nho nhỏ.

-“Chúc phu nhân thượng thọ”- Phương cầm 1 tà váy lên xòe ra và nhún chân chào.

-“Tất nhiên tất nhiên. Ta ợc 3 cô công chúa xinh đẹp, tài năng nổi tiếng toàn cầu chúc mà”.

Phu nhân khẽ xoa xoa 2 thái dương vẻ hơi choáng. 1 cô hầu theo sau thấy bà ko ợc khỏe nên đã dìu bà về phòng nghỉ.

Xoay ng, Nhi nở 1 nụ cười chiến thắng và ra dấu ‘ok’ với Thảo. Ngay lập tức, Thảo báo cho Vũ.

Khoảng 10p sau, nhóm của Kỳ, Lâm và Long nhận ợc tín hiệu ‘ok’ và số phòng của phu nhân đang nằm nghỉ từ Vũ.

-Long vào tráo hàng đi. Anh và Lâm sẽ canh bên ngoài- Kỳ nói rồi đóng cửa phòng phụ nhân lại và cùng Lâm đứng canh ở ngoài.

15p sau, tất cả tập hợp đầy đủ ở chỗ của Nhi.

-Kế hoạch toàn thắng- Long nở nụ cười tươi nhất có thể để lộ ra má lúm đồng tiền- cảm ơn mọi ng nhiều.

Đúng vậy, tập đoàn rắc rối đã cứu Rubi Star 1 màn thua trông thấy, đưa c.ty thoát khỏi phá sản.

9 con ng khoan thai đi ra. Nơi này họ ko quen cho lắm. Trước khi 9 ng kia ra khỏi cửa, khách quan còn nghe thấy 1 câu cuối cùng

-“Có gì đâu. Vì chúng ta là tập đoàn rắc rối mà”

—

Sáng hôm sau, cả nhóm cùng đi picnic ở 1 rừng hoa anh đào nở trái mùa. Những tia nắng vàng hiếm hoi của mùa đông xen qua những bông hoa anh đào hồng phớt. Dưới tán cây, những cô cậu 17 đến 20t cười nói vui vẻ. Ko âu lo về cuộc sống hiện tại mà đã quay ngược thời gian. Tự biến mình thành những đứa trẻ hồn nhiên vui đùa.

Sau 3 ngày chơi chán chê ở Nhật Bản. Tất cả lại kéo vali đi tới London- vương quốc sương mù

87. Chương 87:

Chiếc trực thăng từ từ hạ cánh xuống khoảng sân sau rộng lớn dinh thự của Hoàng Gia Anh. Ngay lập tức, tất cả ng hầu, quần gia và bảo vệ của dinh thự đi ra. Ng hầu xếp thành 1 hàng, bảo vệ cũng xếp 1 hàng dài. Duy chỉ có 1 lão ông và 1 lão bà khoảng lục tuần đứng ngang nhau.

Khi chiếc trực thăng còn cách mặt đất khoảng 6m, Nhi nôn nóng quá nên nhảy ra và đáp đất đầu tiên.

-NHI- Vũ và Kỳ đồng thang hét lên rồi 1 thân ảnh trắng, 1 thân ảnh xám như 1 cơn gió nhảy vút xuống theo Nhi.

-Bạch Nguyệt Nhi. Ai cho em dám nhảy xuống hả? Quay ra đây anh xem nào? Sức sát gì ko? Em có biết là nguy hiểm ko hả???- Vũ xô ra 1 tràng thuyết giáo ra cho Nhi nghe. Mà nào cô bé có vào tai đc, nghe vào tai nọ thì nó thông ra tai kia mất rồi còn đâu.

-Nhi, càng ngày level của em ngày càng tăng nhỉ? Đã đc 6m rồi cơ đấy?- Kỳ bước lại gần rồi chột tròn mắt-her, Phong, sao mi ở đây?

-Grừừừ, ai mà biết đc. Hối con sư tử này này. Nhảy thì nhảy 1 mình đi, muốn chết mời đi 1 mình. Lôi ng ta theo làm gì? Hảaaaa???- Phong đứng dậy phui phui quần áo, lấy lại phong độ rồi cứ nhè thẳng vào tai Nhi mà thét.

Híc, sao hôm nay ai cũng thích hét vào tai cô bé thế này. Thật đúng là cái chân nó hại cái tai mà (=.=)

-Hứ! Bỏn cô nương mà phải lời mi theo á? Nằm mơ à? Nhảy theo ng ta lại còn nói. Xí!!!- Nhi cũng ko vừa đáp lại Phong.

2 ng đang định sẵn ống tay áo nhảy vào solo thì những ng còn lại trên trực thăng đi tới.

2 hàng ng hầu và bảo vệ cùng 2 ông bà quần gia nhất loại cúi gập ng 90 độ cung kính chào:

-“Kính chào tiểu công chúa, nhị vị hoàng tử, các thiếu gia và tiểu thư”

-“Con lớn rồi sao mọi ng cứ gọi con là tiểu công chúa thế? Gọi con là Maria đc rồi mà”- Nhi chu mỏ, phồng má phụng phịu rồi chạy nhót vào bên trong dinh thự gọi lớn- “Ba...mẹ...anh Jonh... Ngoại”

-“Rồi rồi đây. Cái con bé này. Ng chưa thấy đâu đã nghe thấy giọng rồi”- 1 ng phụ nữ khoảng 50t đi ra và mắng yêu Nhi.

-“Chúng con chào bà”- trừ Nhi ra, tất cả đều cúi đầu chào.

-“Nhi này. Bà làm ơn giữ ý tứ hộ tôi cái đi”- Phương nhắc nhẹ Nhi. Ng đang đứng trước mặt cả nhóm đây là ng đứng đầu Hoàng Gia Anh đây.

88. Chương 88:

-“Kiều Phương đó hả con. Đó, ng ta nói gần đèn thì sáng. Vậy mà con bé Maria này ở gần con mà có học đc tính tốt nào của con đâu. Lớn rồi mà cứ như trẻ lên 3 ấy. Quậy phá đủ đường”- ngoại Nhi thở dài xoa đầu cô cháu gái mình rồi dẫn cả đám ngồi chơi. Tự tay bà sẽ vào bếp để nấu ăn cho cô cháu Maria yêu quý. Nhi ở bên này toàn là ngoại nấu ăn cho từ nấu tới cuối. Cái gì Nhi ăn thì phải quay tay bà đã. Do đó mà Vũ cũng phần nào khi để em gái mình bên này.

Như đã nói, gia đình Nhi rất thân với Hoàng Gia Anh nên như đc xem như cô tiểu công chúa Hoàng Gia. Với lại nữ hoàng Anh cũng ko có cháu gái nên càng cưng Nhi hơn. Còn Vũ và Kỳ thì là Hoàng Tử, ngoài ra còn có Jonh- Thái tử Điện hạ- luôn là ng phải “dọn dẹp” chiến tích quậy phá của Nhi.

Lại nói đến cuộc đời “huy hoàng” của Nhi khi còn ở đây. Quậy phá đủ đường đến nỗi gia nhân phát hoảng và đổ mồ hôi lạnh khi nhắc đến 3 từ “Tiểu Công chúa”. Như có lần Nhi leo lên cây rồi ngủ luôn 1 ngày trên cây. Thế là cả ngày hôm đó dinh thự nháo xị nhặng cả lên. Mẹ nuôi và ngoại khóc hết nước mắt vì lo cho cô công chúa nhỏ, lần đó suýt nữa Vũ định lái trực thăng sang. Đến khi tìm ra rồi Nhi lại ko biết đường xuống(!). Cứ lần nào cô bé rảnh rỗi chân tay là y như rằng cái đầu đang hoạt động hết công suất để bày trò phá làng phá xóm.

Thế nhưng ko ai nỡ ghét Nhi cả. Ghét sao đc khi nhìn thấy khuôn mặt cún con, đôi mắt nâu long lanh tỏ vẻ hối lỗi kia cơ chứ.

Và tất nhiên, 1 yếu tố đã ăn sâu vào máu. Thế giới mafia ở London ko ai là ko biết đến ng con gái có tên Venus cả. Và cũng chưa từng ai có diễm phúc đc nhìn thấy mặt thật của Venus.

-“Ngoại ơi ngoại”- Nhi thì thầm với bà trong bếp -“Ngoại thấy chị dâu con chọn cho 2 con thế nào?”

-“Cô gái đội mũ len xanh lá và thả tóc đó hả con?”

-“Dạ. Đúng đó ngoại. Ngoại thấy sao?”- Nhi háo hức mong chờ câu trả lời

-“Dịu dàng, đảm thắm và duyên thắm”- ngoại vừa mang đồ ăn ra bàn vừa nói.

Chỉ chờ nghe vậy, Nhi “yeah” 1 tiếng nho nhỏ rồi lon ton chạy ra ngoài gọi mọi ng vào ăn.

Ăn uống no nê, tất cả kéo nhau ra ngoài khuôn viên chơi

89. Chương 89:

Bất chợt, từng hạt trắng nhỏ li ti từ trên trời rơi xuống. Tuyết rơi rồi!

Thảo lặng lẽ đứng nhìn ng con trai kia. Cái dáng cao dong dỏng, 2 tay thì thoải mái vò vào túi quần hoặc khoanh tay trước ngực. Mái tóc hơi nâu vương vài hạt tuyết trắng. Đôi mắt xám tro luôn dõi theo thân ảnh 1 cô nhóc tinh nghịch. Ánh mắt đó của cậu luôn hướng về 1 nơi nào đó. Xa lắm! Nơi mà Thảo ko đủ can đảm để bước đến. Gặp anh là 1 điều may mắn trong cuộc đời cô rồi. Thôi thì cô đứng từ xa ngắm nhìn anh cũng đc. Thảo cúi gằm mặt, tim cô chợt nhói lên. Đau!

Ngay khi Thảo vừa cúi xuống, Vũ di chuyển tầm nhìn của mình đến chỗ cô. Vẫn là cái dáng đứng hờ hững đó nhưng đôi mắt thì đã ấm áp lên nhiều. Đôi môi anh khẽ mấp máy 2 từ: đồ ngốc.

Đôi mắt màu hổ phách uy quyền của Phong dán theo hình ảnh của 1 cô nhóc có mái tóc hạt dẻ xoăn lộn cùng với nụ cười luôn thường trực trên môi. Và, Phong chợt giật mình nhận ra. Cái ác cảm của mình đặt cho Nhi đã ko còn. Thay vào đó là 1 sự theo dõi, 1 sự quan tâm đối với cô vợ chưa cưới của mình. Phong cũng ko thể hiểu nổi bản thân nữa. Sao cậu cứ mãi nhìn về hướng ng con gái đó mãi vậy? Điên rồi!

Lâm khẽ nheo đôi mắt màu xanh đậm chất phương Tây của mình nhìn ng con gái đang nở nụ cười dịu dàng, 2 tay đang nặn tuyết kia. Cậu lúc nào cũng vậy, luôn đứng từ xa và dõi theo Phương. 11 năm chơi với nhau. Có lẽ đối với Lâm, đây ko phải là thứ tình cảm bạn bè thân thiết đơn thuần nữa. 1 quãng thời gia khá dài để Lâm tìm hiểu Phương. Khẽ nở 1 nụ cười hài lòng, với cậu thì tình yêu đơn phương thế này là đủ rồi. Lặng lẽ dõi theo ng con gái mình yêu thôi.

“BỘP”- Thảo bị ai đó “ám sát” bằng 1 quả cầu tuyết. Quay sang thì thấy Thoại Anh đang cười lém lỉnh.

90. Chương 90:

-Chị Thảo, qua chơi với bọn em nào- Nhi bắc tay thành loa gọi ý ới.

Cứ như vậy, ai cũng bị “ám sát” bởi quả cầu tuyết và dần dần, tất cả đều quán vào cuộc vui. Tiếng cười giòn tan hoà vào khoảng ko, từng hạt tuyết trắng li ti vẫn cứ rơi...

Tối.

-Anh 2 anh 2 anh 2... Đi mà, cho em đi ra ngoài đi mà 2. Còn có cả anh 3 đi cùng nữa mà 2- Nhi chu mỏ lắc lắc tay Vũ nhõng nhẽo.

-Ko đc. Bây giờ ở ngoài lạnh lắm. Em đi ra nhờ ồm rồi xảy ra việc gì thì sao? Ko là ko- Vũ nhâm nhi ly cafe lắc đầu cương quyết.

-Hic, hu hu anh 2 bắt nạt em. Anh 2 ko thương em nè chị Thảo, anh 3- Nhi gào um tí tới lên làm Thảo và Kỳ phải chạy vào xem xem có chuyện gì xảy ra.

-Thôi thôi, cưng của anh nín đi- Kỳ xoa xoa lưng Nhi rồi bắn ánh mắt sang Vũ kiểu “dám làm Nhi khóc hả?”

Vũ thở dài gật đầu đứng dậy, tiện thể đi về phía tủ đồ lấy 1 chiếc áo măng tô trắng, 1 chiếc áo choàng, mũ len, khăn, tất tay ra.

-He, iu anh 2- Nhi thấy anh 2 mình gật đầu thì cười toe toét nói với theo Vũ.

-Nhi, mặc đồ vào đi em- Thảo ôm lấy đồng đồ mặc vào ng cho Nhi.

-Em lại muốn đi làm Venus hả- Kỳ vuốt tóc cô em gái cưng của mình

Nhi ko trả lời, chỉ gật gật đầu lại cười. Anh 2, anh 3 luôn hiểu cô nhất!

Tất cả 9 ng thông dong tản bộ trên đường. Đáng lẽ chỉ có Nhi và Kỳ đi thôi. Nhưng Vũ muốn tự mình đi “theo dõi” Nhi, Thảo, Phương và Thoại Anh cũng nằng nặc đòi đi cùng. Mà Phương hể đi đâu là có Lâm đi đó, Lâm đi nên kéo theo cả Long và Phong đi cùng. Vậy đấy, đi đâu cũng là 1 tập đoàn.

-Dự là sắp có rắc rối à xem này- Phong khẽ nói. Dám cá luôn, có bao giờ đc yên bình đâu cơ chứ?

“Á”- là tiếng của Phương. Mọi ng quay lại thì thấy Phương ở bên kia đường sách theo 1 túi đồ bị 1 đám ng va phải. 1 vài thằng ngoái lại rồi chạy tiếp, còn khoảng 2 3 thằng đứng lại.

-“Con nhỏ mất mù này? Mà đám va vào bọn tao à?”- 1 thằng lớn tiếng quát Phương

-“Mày biết bọn tao là ai ko hả oắt con. Chết đi”

“CHÁT”- Phương đang nhặt đồ thì bị 1 cái tát trời giáng vào mặt. Ko xong rồi, bệnh của cô kỵ trời lạnh, luôn phải giữ ấm thân nhiệt. Bệnh vừa tái phát, lại bị đánh nên Phương ngất đi.

-“PHƯƠNG”- Thoại Anh, Nhi và Lâm hét lên rồi phóng sang bên kia đường.

-“Lúc này ko tức giận đc. Anh Lâm và chị Thảo đưa chị Phương đi viện đi. Mọi việc để bọn em lo”- Phong nói, mắt khẽ liếc sang chỗ Nhi đang muốn bốc hỏa.

91. Chương 91:

-“Ai da! 2 đại ca đây ăn to nói lớn như vậy chắc phải thuộc bang phái nào nhỉ?”- Thoại Anh đi lên, mặt thì tươi như hoa nhưng giọng nói thì rít qua kẽ răng.

Đám ng kia vẫn ko hiểu chuyện. Tưởng rằng đang khen mình nên vênh vênh mặt vỗ ngực tự đắc nói:

-“Cô em tinh mắt đấy. Bọn anh ở bang Evil. Hay là...ngoan ngoãn chiều bọn anh 1 đêm. Anh sẽ cho cưng lên tiên. Hahahaha”- cả đám nhìn Thoại Anh dâm tà rồi cất 1 tràng cười khả ố.

Long đứng sau Thoại chợt thấy nóng mặt. Thật ko thể tha thứ đc, dám đụng vào bạn cậu là ko tốt chút nào đâu. Suy nghĩ đi đôi với hành động. Long đi lên đập cho thằng vừa nói 1 trận tơi tả. 2 thằng đứng ngoài chân run như cầy sấy. Muốn chạy nhưng ko đc. Hoá ra Kỳ và Phong đã đi lên giữ chúng lại theo lệnh của Vũ. Còn 1 cái núi lửa chưa “xả” đâu.

-“Ầy dà! Sao Long lại đánh ng ta như thế?”- Nhi thở dài với Long về trách móc rồi quay qua 2 tên kia liếc mắt đưa tình- “2 anh thông cảm. Bạn nữ kia là hoa có chủ. Nếu anh muốn thì...theo em”

Nói rồi Nhi ngoác ngoác ngón tay và đi lẩn vào 1 con hẻm sâu. Đôi mắt màu nâu như thôi miên ng ta vậy.

Vũ hiểu ý em gái mình, gật đầu ra hiệu cho Kỳ và Phong thả chúng ra. Cả đám kéo nhau vào con hẻm tối.

-“Haha. Mỹ nhân. Em muốn ngay sao? Hahaha”- 2 tên kia cười khả ố tiến lại gần Nhi.

-“Tất nhiên”- Nhi nhướn miệng cười rồi đưa tay từ từ chậm rãi cởi áo khoác ngoài ra, rồi khăn quàng, tắt tay, tắt cả đồng hồ của Nhi đc Phong “vinh hạnh” cầm hết.

“BỐP, BINH, RẦM, BỤP”- 1 đồng loạt âm đậm chất bạo lực vang lên trong con hẻm nhỏ.

Nhi phi thân lên đánh cho 2 thằng kia tơi bời luôn. Long ở ngoài đến là rùng mình, hóa ra cậu đánh tên kia vẫn là nhẹ chần.

-“Dám đánh Phương của ta à? Dám ve vãn ta và Thoại Anh à? Mày chết đi”- Nhi vừa gầm lên vừa đánh.

Khoảng 10p sau, trận chiến kết thúc mà ai thắng thì các bạn cũng biết rồi đấy.

-“Nhi. Mày tha cho chúng á? Nhẹ thế?”- Thoại Anh đi ra vỗ vai cô bé hỏi.

-“Ồh. Thôi tao đánh nhẹ thôi, cùng lắm là nửa năm trong bệnh viện thôi mà. Tao muốn phá tan cái bang Evil chết tiệt đấy”- Nhi bẻ tay răng rắc, ánh mắt rực lửa chiến. Rõ ràng là cô bé chưa hạ hỏa tí nào.

92. Chương 92:

-“Mau biến về nói với đại ca của chúng mày 10h tối nay đến bar Night Club. Ko đến thì đừng trách”- Kỳ đưa đôi mắt thần chết của mình nhìn 2 tên thân tàn ma dại đang nằm lê lết dưới đất kia. Trong lòng thở dài thiếu não, mấy tên này bị Nhi đánh mà còn đủ sức lết cơ à?

-“Con gái con đưa gì đâu mà suốt ngày đánh với đám”- Phong khoanh tay dựa lưng vào tường lạnh nhạt nói, đôi mắt khờ quay qua nhìn Nhi.

-“Ê, cái thằng nhóc kia. Mi ghét ta lắm hả?”- Nhi tay chống hông hùng hổ nói.

-“Ko. Em đâu dám ghét chị. Chỉ là nếu chị Nhi đang ở trong 1 đám cháy lớn, và em đang có nước thì em sẽ đi tắm. Em là fan của Chi Dân(bài hát Ko quan tâm)”- Phong cất bước tiến lại gần Nhi, vẻ mặt vô cùng lơ đãng. Giống như điều mình vừa nói ra rất bình thường vậy.

-“Mi...hừ! Bồn cô nương đây độ lượng, đại từ đại bi nên ko thèm chấp”- Nhi uất ức ko nói nên lời, biết ko nói lại nên cô bé quay ngoắt sang chỗ khác.

-“Xí, ko đấu lại thì cứ nói”- Phong nhìn Nhi chằm chọc.

Bốc hỏa, thực sự bốc hỏa rồi. Mau có ai dập hỏa của Nhi cái nào.

-“Nhi, đi bar Night Club đi”- Vũ lên tiếng nhắc nhở nhiệm vụ quan trọng của Nhi. Ồ há, đến bar đó thì cô bé có chỗ để xả rồi.

Hết thấy mọi ng trừ Vũ và Nhi khẽ thở dài. Tội nghiệp lũ ở bang Evil quá!

Sau 1 cơ sở thời gian ngồi mọc rễ ở Night Club mà ko đc quây phá, cuối cùng, cả nhóm cũng thấy đc đám ng bên Evil.

-“Đâu? Đứa oắt con nào dám động đến ng của Evil?”- 1 thằng mặt mày bặm trợn vác trên vai thanh mã tấu, tóc nhuộm 3 màu xanh, vàng, đỏ lớn giọng quát tháo ầm lên. Theo sau là 1 đám khoảng 20 thằng, ai nấy đều cầm hàng nóng nào dao, mã tấu, côn nhị khúc vênh vênh mặt coi trời bằng vung.

-“Là tao đấy”- Nhi cất bước chân đầy kiêu hãnh như ng mẫu trên sàn diễn đi ra. Bây giờ nào thấy cô nàng Maria đáng yêu nữa mà là 1 Venus bí ẩn và đôi chút sexy.

Mái tóc của Nhi vẫn là cột đuôi ngựa. Trên đầu là mũ lưỡi trai kéo sụp xuống cùng cái kính bản che đi phân nửa khuôn mặt. 1 áo sơ mi kẻ caro xắn ống tới cùi trỏ hở ra vòng 2 quyến rũ cùng chiếc quần jeans bó sát tôn lên cặp chân dài kết hợp với đôi sandal cao gót. Nhi như 1 vị nữ thần nổi bật trong đám đông vậy.

93. Chương 93:

Đúng lúc này, Long nhận đc điện thoại từ Lâm. Hoá ra là Lâm thông báo rằng Phương ko sao và đã tỉnh, ngoài ra Phương còn nhắn rằng bỏ qua cho đám ng kia.

Phong chợt nở 1 nụ cười quý dị, nhẹ nhàng, cậu bước tới gần Nhi thì thào vào tai cô bé:

-“Chị Phương vừa tỉnh lại đã ngắt đi. Bác sĩ nói tình hình chị đấy rất nguy kịch. Trước khi ngắt, chị Phương còn bảo xử đám ng đó thật mạnh nữa”

Phong vội quay đi. Sao tim cậu đập nhanh thế nhỉ? Hồi hộp ư? À! Chắc dạo này đi du lịch suốt nên chắc cậu bị bệnh về tim mạch rồi. Đúng! Đúng!

Nhi chợt rung mình. Cảm giác ban nãy... Hơi thở ấm nóng đó phả vào cổ cô. Thoáng chốc, 2 má Nhi ửng hồng nhưng cũng thật nhanh chóng, Nhi nhớ lại lời nói của Phong.

-“Chúng mày. Lên đánh con oắt kia cho tao. Ng ngoại quốc mà dám oai với dân bản địa à?”- thằng tóc 3 màu cầm thanh mã tấu chỉ thẳng vào mặt Nhi. 1 trong những điều cô bé cực-kỳ-ghét!

Hỏa chông hỏa. Dám động đến Phương, mà Phương lại nhờ xử, rồi chỉ vào mặt Nhi. Lũ này chết thảm rồi.

Nhi nở nụ cười nửa miệng rồi lấy đà, nhún ng, bật nhảy và nhào 1 vòng trên không đáp xuống giữa đám 20 thằng kia. Bóng dáng cô bé thoắt ẩn thoắt hiện trong đám đông.

Đến khi tất cả nằm lê lết trên sàn không gượng dậy nổi thì Nhi lại sải bước chân đầy kiêu hãnh lại gần thằng cầm đầu. Vẫn là nụ cười nửa miệng quen thuộc đó, Nhi túm áo tên kia, nhấc lên và gần giọng:

-“Dám động vào Phương của tao. Tao sẽ cho chúng mày biết thế nào là ĐỊA NGỤC”

-“Cô...cô là ai?”- 2 chân tên tóc 3 màu kia như nhũn ra, giọng run run lắp bắp hỏi.

-“Oh. Người muốn biết ta là ai à? Thế thích chị mày lấy tên nào? Venus hay Tiểu Long Nhi?”- Nhi trừng mắt nhìn cả đám.

Nhất loại tất cả bar xôn xao. Venus là đại ca của 1 nhóm mafia rất có tiếng ở London, chỉ cần nghe tên Venus cũng đủ toát mồ hôi hột rồi. Còn Tiểu Long Nhi à?

Là viên ngọc, linh hồn quý giá của Hắc Long bang. Ng bảo vệ Tiểu Long Nhi chính là Hắc Long(Kỳ) và Bạch Long(Vũ). Quả thực, đắc tội với ng này ko tốt chút nào đâu.

“BỐP”- Nhi giơ chân đá thẳng vào ngực tên tóc 3 màu kia là hấn ngã ngửa. Cứ như vậy, cô bé ra những đòn với lực cực kỳ mạnh đáng hấn ta.

-“Thôi nào Venus, hấn ta định cư lâu dài trong bệnh viện rồi đấy”- Kỳ đi lên vỗ vai Nhi

-’Oh. Thôi đi mày. Còn lại giao cho Hắc Long bang hoặc Huyết Long bang xử lí đc rồi. Tép thôi mà”- Thoại Anh cũng nở nụ cười hài lòng đi lên.

-“Mặc đồ vào ko chết ngay giờ!”- Phong đi lên quầy đóng đồ cho Nhi phán 1 câu làm ng ta muốn tồn thọ

94. Chương 94:

-“Ta nhìn thấy ý đồ của mi rồi đấy”- Vũ bước song song với Phong, nói 1 câu ko đầu ko cuối. Chứ ko phải sao? Cổ tình còn chọc tức Nhi rồi “bóp méo” lời nói của Phương nữa. Rõ ràng là muốn thấy khả năng đánh nhau mạnh nhất của Nhi mà.

-“Haizzz, đáng tiếc. Chưa phải là mạnh nhất”- Phong thở dài chán nản. Kế hoạch ko thành công rồi.

-“Ôh. Chút nữa đến bệnh viện thăm Phương chú mày cứ chuẩn bị tinh thần ăn dếp nhá”- Long cười lớn đi lên vỗ vai Phong.

Đến bệnh viện, khi Phong còn cách phòng bệnh của Phương cỡ 100m thì đã nghe thấy tiếng thét đinh tai nhức óc của cô bé. Thật đúng như các cụ đã dạy, cái đỉnh trong bọc cũng có ngày lòi ra mà! (cái kim anh ơi>. -HÀN VŨ PHONG. Ta giết mi- bằng tốc độ ánh sáng, Nhi lao ra rượt đuổi Phong chạy rầm rầm khắp bệnh viện. Đến khi bị bác sĩ quát cho 1 trận mới chịu dừng trong tình trạng Hàn thiếu gia của chúng ko thể nào thảm hại hơn.

Sau vài ngày rong chơi ở London, tập đoàn rắc rối cũng lên đường sang Pari để đón giáng sinh.

-“Sao đi sớm vậy con? Ko ở lại với ta đc sao?”- ngoại Nhi bịn rịn tiễn đám nhóc nhí nhố.

-“Dạ. Chúng con có lịch rồi ạ”- Thảo cúi đầu.

Còn những gia nhân à? Họ ko phải rơm rớm nước mắt đâu mà là khóc ỷ. Họ khóc trong hạnh phúc khi “đuổi” đc Tiểu Công Chúa đi kìa.

-“Con sẽ sang thăm mọi ng thường xuyên”- Nhi nhìn những gia nhân kia cười tươi.

-“A...ha. Ko dám để Tiểu Công Chúa cất công. Chúng tôi khỏe lắm ko cần sang thăm đâu”

-“Chúng con chào bà. Chào mọi ng nhé!”- tập đoàn rắc rối nói rồi leo lên trực thăng.

Nhìn chiếc trực thăng đang bay lên cao, Nữ hoàng Anh khẽ cụp mi, thở dài. Những đứa trẻ này còn quá đối hồn nhiên, chúng còn quá trẻ. Còn ước mơ, hoài bão, khát vọng và tình yêu của chúng. Thế nhưng, trọng trách trên vai mỗi đứa lại quá lớn.

-“Cầu Chúa ban phước lành cho các con”

95. Chương 95:

Chuyến sang Pari lần này tất cả sẽ ko phải tá túc ở khách sạn nữa mà sẽ qua ở nhà của 1 ng bạn để đón Noel.

-“Tiểu muội muội, qua Lục ca coi nào”- 1 ng con trai đang rộng vòng tay cười tươi với Nhi.

-“Lục ca”- Nhi sà vào lòng ng con trai kia nũng nịu.

-“Lâu lắm rồi ko gặp Tiểu muội muội. Nhớ ghê ỷ. Mà muội quậy kinh lắm đấy nhá!”-Anh chàng nọ bẹo má Nhi. Cử chỉ hết sức âu yếm và rất dễ gây hiểu lầm. 2 ng cứ đùa qua đùa lại. Đầu để ý 1 ng từ nãy tới giờ đang sôi cả máu. Ấy dà! Dù sao Nhi cũng là vợ chưa cưới của cậu mà! Từ nãy tới giờ ề hèm hoài mà cái tên Lục ca giờ chứng gì đó với vợ cậu đâu có thềm để ỷ. Aiss... Sao mà tức quá!

-“Mi bị hen hả?”- Vũ đi lại vỗ lên vai Phong, giọng run run vì kìm nén tràng cười, cố nói.

-“Ta là ta ghét mùi giấm á nha. Theo con bé này thì mi tích trữ đc 1 đồng giấm chua luôn”- Kỳ huých cùi trỏ vào Phong, mắt nhìn Nhi.

-“Lục ca này”- Nhi giả bộ nghiêm trọng nói với Lục ca.

-“Sao em?”

-“Hiện giờ đang là mùa đông đó. Ca ko biết lạnh thì đứng đây. Sao để bọn em chịu rét chung hả? Còn ko biết mời mọi ng vào!”- Nhi quạt nguyên 1 tràng với chất giọng ko hề nhỏ chút nào vào mặt ng đối diện.

Sau vài giây tưởng niệm cho tình trạng sock ko đỡ nổi thì Lục ca vội gãi đầu cười xòa rồi mời tất cả vào trong.

96. Chương 96:

-“Mọi ng này. Có lệnh từ DIS. 25.5, Order Recall. Bắt đầu từ 9h tối”- Phương cầm 1 phong thư màu đen đi vào.

Ko khí chợt lắng xuống...

-“Nhanh thật đấy. Đã 3 năm rồi”- Lâm gật gù lẩm bẩm.

-”Order Recall? Lệnh triệu hồi?”- Thảo khẽ nghiêng đầu nhú mày. Thế giới của giới quý tộc này thật rắc rối và khó hiểu.

-“Lần này sẽ có lệnh chỉ thị mới đấy”- sau khi đọc xong phong thư, Long hướng ra phía cả đám nói.

-“Thôi nào. Lệnh gì thì cũng kệ. Phá tan đất Pari đã đi”- Thoại Anh đứng phắt dậy lấy lại tinh thần.

Hôm nay là 24.12 rồi. Đường phố Pari bao phủ bởi 1 lớp tuyết trắng. Nổi bật là những trang phục Noel sắc đỏ ấm áp. Tiếng nhạc vang lên khắp đường phố. Những món đồ lung linh đc bày bán trong các cửa hàng thật đẹp mắt.

Tại nhà của Lục ca.

Mọi ng đang tất bật chuẩn bị cho Giáng sinh.

Nhóm của Nhi và Phong lo phần cây thông Noel. Vũ và Thảo đảm nhiệm đồ ăn, bánh kẹo. Còn lại sẽ chạy tới chạy lui dọn dẹp, trang hoàng nhà cửa. Giờ thì cùng đi 1 vòng xem vua rắc rối của chúng ta trang trí cây thông kiểu gì nào.

Phong đang đứng gần ngôi sao lên đỉnh cây thông thì chợt cảm thấy nhột nhột. Ngoái đầu ra sau thì suýt ngã ngửa. Ôi Chúa ơi! Cái con sư tử kia biến cậu thành cái gì thế này? Dây dợ nhằng nhịt khắp ng Phong. Rồi lại thêm vài phụ kiện trang trí móc vào ng cậu nữa.

-Grừừừ... BẠCH NGUYỆT NHI!!!- Phong gầm lên. Nhất thời mất thăng bằng trên chiếc ghế mình đang đứng và thế là...

“RẦM”- Phong tiếp đất 1 cách hoành tráng.

Lúc này, Nhi mới từ phía sau cây thông lộ mặt ra và:

-Hahahaha hôhôhô- Nhi ôm bụng cất lên 1 tràng cười man rợ- “Trông cậu thật giống cây noel đấy! Haha. Đúng rồi, cây Phong Noel”

Phong tức tối giật phăng hết đồng đồ trên ng mình ra và bước lại gần Nhi. Và... Mắt cậu chợt mở ra hết cỡ...

OMG! 1 nửa cây thông mặt sau- chỗ Nhi đang đứng ko có 1 tí đồ trang trí nào cả. Rõ ràng cậu làm xong rồi mà. Đôi mắt hổ phách của cậu liếc nhanh về phía Nhi, cô bé đang rón rén bước. 36 kế, chuẩn là thượng sách.

-“BẠCH NGUYỆT NHI. ĐỨNG LẠI”- 1 lần nữa, Phong gầm lên và đuổi theo Nhi.

-“Á! Anh 2, anh 3. Cứu em. Chó đuổi á nhằm ma đuổi em”- Nhi kêu oai oái chạy thẳng ra vườn.

97. Chương 97:

Giờ thì hướng sang nhóm Vũ và Thảo nào.

Ai nói 1 ng lạnh lùng và 1 ng hiền dịu thì sẽ yên bình? 2 ng này cũng “quậy” từng bừng cả gian bếp luôn ý chứ.

-“Thảo, có thấy túi bột mì đâu ko?”- Vũ tìm tới tìm lui mà vẫn ko thấy túi bột mì để là nốt 1 cái bánh kem cuối cùng.

-“Đây nè. Tá ra, haha”- Thảo cầm nguyên túi bột mì đổ thẳng lên đầu Vũ. Giờ thì cậu xứng danh cây trắng thật rồi. Trắng từ đầu tới chân luôn ý chứ!

-“Ko làm đi mà dám nghịch. Xem đây”- để “phản công”, Vũ lấy bánh kem và...bôi đầy lên ng Thảo.

Và cứ thế, từ đồ để nấu ăn đến nồi niêu xoong chảo đều bị 2 ng mang ra “chiến trường” hết.

Thôi thôi, chạy thôi chứ ko thì trâu bò đánh nhau ruồi muỗi chết lây.

Giờ thì hướng máy quay ra chỗ nhóm đang dọn dẹp, sửa sang nhà cửa nào.

Ack... Cho hỏi căn nhà này có phải đang đc nhóm ng kia dọn ko vậy?

-“Nè cái tên kia. Mi đi đứng có mắt có mũi chút xem nào. Đá thúng đụng nia. Biết ta vừa mới dọn vào để lau ko hãããã?”- Thoại Anh tay cầm cây chổi tức khí quát Long âm hết cả lên. Căn bản cũng chỉ tại tên này hết việc làm nên mới nghĩ trò đi phá ng ta thế này đây.

Đã vậy Thoại Anh ta đây i biết thế nào là lợi hại. Cô đổ lên láng nước ra sàn rồi “tô điểm” thêm mấy cái vỏ chuối và...

“XOẠCH”- Long đang bán mặt cho trần nhà và bán mông cho sàn. Ui dà, bà chằn này chơi ác hơn cả cậu.

-“Hahaha, i chưa thói mắt mũi để trên trời”- Thoại Anh khoanh tay cười nhìn Long đắc thắng.

Còn Phương? Ko biết cô tiểu thư yêu kiều của chúng ta có quậy phá ko nhỉ?

Why not? 2 cô bạn mình phá phách như thế thì cô cũng phải “góp vui” 1 chút chứ!

Vậy là Phương cứ chỉ ngồi 1 chỗ và xả rác. Tội nghiệp cho anh chàng Lâm, cứ chạy tới chạy lui mệt bỏ hơi tại luôn.

-“Ôi, nhà tôi”- Lục ca khóc muốn ra nước mắt khi nhìn nhà mình “tan hoang”

-“Ai kêu nhà mi chứa tập đoàn siêu quậy. Haha”- Kỳ đi lên vỗ vai Lục ca. Chia buồn thì ít mà châm chọc thì nhiều.

98. Chương 98:

Nhi lấp ló ở cửa bếp. Cứ thậm thà thậm thụt như ng ăn trộm vậy.

-“Nhi, có việc gì thế em?”- Vũ đang thái cái gì đó, quay lưng về phía cửa. Thế mà vẫn biết Nhi ở ngoài. Quả là tài tình!

-“Hai ơi Hai, qua em bảo nhanh”

-“Gì đây cô nương?”- Vũ khó hiểu hỏi khi Nhi lúi anh ra tận sân sau của ngôi nhà.

-“Em quyết định rồi đó. Chị Thảo sẽ là dâu cả nhà họ Bạch”- Nhi chống tay trịnh trọng nói.

-“Cái con bé này. Đây là chuyện cả đời Hai đấy”- Vũ cốc yêu vào đầu cô em gái lảm chuyện của mình.

-“Sax, đừng tưởng thám tử Edogawa Nhi này ko biết(1 sự kết hợp giữa Edogawa Conan và Bạch Nguyệt Nhi). Từng cử chỉ của anh sao qua mắt đc thám tử. Hahaha”- Nhi đi vòng quanh Vũ nói.

-“OK, OK. Anh thua em”

Vũ đành cười mỉm xoa đầu cô em gái lém lỉnh của mình.

Buổi tối, Kỳ nhắc tất cả đi ngủ sớm để ông già Noel đến phá quà. Còn anh chàng Đại Thiếu Gia thì cứ trần trọc mãi ko ngủ đc. Dù sao cậu cũng là con ng và cũng có cả xúc mà. Nói là 1 chuyện nhưng làm thì lại là 1 chuyện khác đấy.

11h đêm, bằng “biện pháp nghiệp vụ”, Phương đã dụ đc Thảo đi ra vườn.

Và... Thật là đẹp quá đi! Ngoài vườn có những ngọn nến sáng lung linh xếp thành 2 hàng tạo nên 1 con đường. Thảo lần bước theo những ngọn nến, cuối cùng thì gặp 1 cảnh tượng vô cùng ngạc nhiên. Những ngọn nến sáng lung linh kia xếp thành hình trái tim khổng lồ trên mặt đất, ở giữa là những bông hoa hồng đỏ tươi xếp lại. Từ đằng xa, 1 ng con trai vóc dáng cao ráo bước lại, trên ng bận bộ vest trắng lịch lãm.

Vũ tiến lại gần. Dần dần gờ ra 3 tờ giấy khổ A3

“ANH YÊU EM...”

“EM CÓ ĐỒNG Ý LÀM...”

“VỢ ANH KHÔNG?”

Thảo chợt sững ng. Trái tim đập loạn nhịp. Ng con trai mà cô yêu thầm đang tỏ tình với cô? Nở nụ cười tươi nhất, Thảo vô thức gật đầu.

Vũ cúi xuống, nhặt 1 cái hộp nhỏ hình trái tim màu trắng ở giữa những bông hoa hồng đỏ và lấy nhẫn ra, đeo vào ngón áp út cho Thảo.

Từ xa, 1 nhóm ng đang cười tươi kèm theo tiếng “yeah” nho nhỏ.

99. Chương 99:

“BỘP,BỘP”- những trùm pháo hoa hình trái tim bắn lên ko trung. Tên của Vũ và Thảo cũng hiện lên bầu trời đêm. Đây là thành quả kỳ công của Lâm đấy.

Chợt, có tiếng chuông cùng tiếng nhạc reo vang. Đằng xa, 1 nhóm ng mặc đồ đỏ ảm áp tiến lại gần, vỗ tay hát theo điệu nhạc

”Jingle bell, Jingle bell, Jingle all the way.

Oh! What fun it to ride, in a one-horse open sleigh.

Jingle bell, Jingle bell, Jingle all the way.

Oh! What fun it to ride, in a one-horse open sleigh.

...”

(Jingle bell)

Thảo chớp chớp đôi mắt. 1 giọt lệ hạnh phúc lăn dài trên má. Hóa ra, những thiếu gia, tiểu thư này ko hề kiêu căng chút nào. Cô luôn đc sống trong tình thương, sự đùm bọc, giúp đỡ lẫn nhau của tập đoàn rắc rối.

Tuyết lại rơi. Che phủ kín vạn vật trong 1 màu trắng xóa và lạnh buốt. Nhưng ko bao giờ có thể nhấn chìm đc sắc đỏ kia, ko bao giờ nhấn chìm đc con tim đầy nhiệt huyết trong lòng 9 con ng này.

Vậy là Nhi đã hoàn thành 1 phần nhiệm vụ của mình. Từ giờ đã có ng luôn thương yêu và chăm sóc anh 2 cô rồi.

Kỳ Noel nhanh chóng qua đi. Tất cả trở về trường học Green Star để bắt đầu buổi học của những ngày tháng 1.

CHƯƠNG 9: NHỮNG ĐỨA TRẺ

-Loa loa loa, tin nóng hổi. Tin nóng hổi vừa thổi vừa nghe đây- Lâm vui vẻ ngồi xuống ghế trong phòng hội học sinh nói.

-Rồi. Sao thế?- Thoại Anh háo hức.

-Trường ta có nữ sinh học bổng nhé!- Phương ôm chồng sách cười hiền đi vào

-Ặc... Chị ko đùa chứ? Siêu nhân à mà vào trường ta bằng học bổng đc- Phong tròn mắt nhìn Phương. Vượt qua các kì thi trong trường đã khó, vào trường bằng học bổng còn khó hơn gấp vạn lần.

-Trăm nghe ko bằng 1 thấy. Ta đi diện kiến nữ sinh học bổng thôi- Long đập bàn đứng dậy lôi cả đám đi.

100. Chương 100:

Khi đến nơi thì cả lũ phải đơ ng. Nhi đc phong biệt danh làm “bà hoàng nhanh nhạy mắt”. Chưa chi đã đi “phỏng vấn” nữ sinh học bổng rồi.

Cô gái kia xem chừng khá rụt rè và nhút nhát. Cô đang là sinh viên năm đầu ngành luật, khoa luật dân sự. Khuôn mặt có thêm 1 cặp kính cận. Ấy, trông Nhi với cô gái đó đối lập hoàn toàn. Nhi thì cứ tuôn ra hàng tràng câu hỏi mà cô gái kia chỉ ậm ừ.

Nhận thấy điều bất ổn, Phương đi lên “cứu cánh” cho cô gái đang bị Nhi “hành hạ” kia.

-Em chào chị. Em tên Kiều Phương. Hội phó Văn hóa của Green Star- Phương nhẹ nhàng nói rồi quay qua Nhi nhắc nhở- bà này, ng ta mới đến trường, đâu phải ai cũng như bà đâu.

-Xin chào, chị tên Khánh Như- cô gái kia cúi đầu rồi nở nụ cười mỉm.

-BẠCH-NGUYỆT-NHI- giọng nói của ai đó gần xuống, thu hút sự chú ý của cả nhóm- em làm cái quái gì ở ly bạc hà muối của anh thế hả? Sao lại ngọt lịm thế này?- ko cần biết đây là đâu và ở đây có những ai, Kỳ gất âm lên.

-Her... Nhầm muối thành đường. Chia buồn chia buồn- Phong khoanh tay khẽ lắc đầu ngán ngẩm khi nhìn theo bóng dáng 2 anh em nhà họ Bạch đang rượt đuổi nhau trên sân trường kia. 18 với 21 tuổi đầu rồi chứ đâu phải ít. Vậy mà vẫn chơi đuổi nhau đc.

Trước khi đi sang khu đại học cùng Thoại Anh, Như khẽ ngoái đầu lại. Nheo mắt quan sát kỹ bóng dáng ng con trai cao ráo, ánh mắt sâu thẳm, đen láy đã hút hồn cô ngay từ lần chạm mặt đầu tiên. Mái tóc màu đỏ hung cao ngạo, mang dáng vẻ kiêu hãnh, bất cần. Trời đất! Cô đang bị cái gì thế này? Nhưng mà những con ng này...thực sự ko giống những ng khác. Bởi, họ ko kì dị, hắt hủi cô khi mái tóc thực chất của Như là màu xanh rêu!

Tại c.ty của Vũ.

Ngành kinh tế của Green Star chỉ có 3 năm nên Thảo đang là sinh viên năm cuối. Đồng nghĩa với việc cô phải đi thực tập. Theo “thánh chỉ vàng” của Nhi thì cô sẽ thực tập tại c.ty của Vũ. Cái con bé này, đến là lăm chiêu.

Tháng 1 năm nay, Green Star sẽ tổ chức 1 chuyến đi chơi đặc biệt dành cho học sinh khối 12 cuối cấp. Đó chính là đến thăm làng trẻ mồ côi SOS.

101. Chương 101:

Tại phòng hội học sinh.

Mỗi ng 1 việc khác nhau. Phương chăm chú vào mấy quyển y dược dày cộm nhìn đã muốn buồn ngủ. Lâm cũng đang dán mắt vào mấy quyển chính trị để phục vụ cho công việc tổng thống Nga sau này.

Thoại Anh và Long lại đang khua tay múa chân loạn xạ. Cũng có dán mắt đấy nhưng là dán mắt vào TV màn hình phẳng tinh thể lỏng kia kìa. Hoá ra là 2 ng đang chơi game 3D.

Tình tứ 1 cách vô tình nhất phải nói đến con sư tử của chúng ta. Nhi đang đeo tai nghe nghe mp3 nằm ngủ. Đầu gác lên đùi Phong. Còn Phong thì ngồi gõ lách cách laptop làm công việc trong Huyết Long bang. Thi thoảng đôi mắt khẽ liếc về phía ng con gái đang ngủ say vô ý tứ kia.

-A!- đang nằm ngủ Nhi bật dậy như lò xo là Phong giật mình xém rơi chiếc laptop xuống đất.

-Trời ạ! Sao thế Nhi? Cậu hét làm tớ giật mình nên thua con mụ này rồi!- Long nhả mặt bỏ chiếc kính 3D kia ra ngồi xuống ghế.

-Ta đi chuẩn bị cho buổi đi chơi sắp tới thôi- Nhi mắt sáng rỡ khi nhắc đến đi chơi.

-Huh? Chuẩn bị gì cơ Nhi?- Lâm rời mắt khỏi trang sách khẽ nhú mày.

-Thì đi mua quà tặng mấy em ý chứ sao? Đi shopping ko Phương?- Nhi rử rề Phương.

-Tất nhiên. Shopping sao thiếu tôi đc- Phương cũng rời mắt khỏi trang sách mà khẽ gật đầu.

Vậy là xong. Phương đi thì Lâm sẽ đi. Nhi đi thì dĩ nhiên, 1 sự thật 100% rằng Phong cũng nhắc gót theo. Lâm, Phong đi thì Long cũng sẽ đi. Thoại Anh à? Tại sao ko đi nhỉ?

Cả đám đứng dậy mở tủ ra lấy áo mũ để chuẩn bị đi thì Kỳ, Vũ và Thảo cũng bước vào.

-Ủa? Mấy đứa định đi đâu vậy?- Thảo hỏi khi nhìn thấy cả lũ đang khoác áo ngoài vào.

-Bọn em đang định đi mua quà ấy bé ở SOS- Thoại Anh trả lời.

-Ủa? Nhi đâu mấy đứa?- Vũ đi 1 vòng hỏi khi ko thấy bóng dáng cô em gái mình đâu. Cả Phong cũng biến mất.

Trong lúc đó, tại khu đại học, ngành luật, khoa luật dân sự.

Nhi cố gắng trưng ra bộ mặt cún con đáng yêu nhất để lôi kéo, dụ dỗ Như đi cùng mình. Còn Phong, cậu vẫn giữ cái dáng khoan tay, mắt lơ đãng nhìn Nhi, lưng dựa vào tường, cơ hồ mọi thứ xung quanh đây-trừ Nhi ra đều là ko khí.

102. Chương 102:

-Đi mà đi chị Như. Đi cùng bọn em đi mà- Nhi lay lay tay Như cố nài nỉ.

-Ừm... Nhưng mà chị...- Như khẽ ngập ngừng. Vì... SOS chính là...ngôi nhà của Như. Cô sợ, khi hội học sinh biết sẽ khinh bỉ cô, rồi cả trường cũng sẽ nhìn cô đầy rẻ rúng, hắt hủi.

-Chị đâu có bận gì đâu? Lịch học buổi chiều ko có mà- Nhi phồng má. Đôi mi khẽ cụp xuống buồn thiu.

Thấy vậy, Như khẽ bật cười. Cô nhóc này, đúng thật là...so cute! Cô muốn cắn quá đi!

-Vậy em muốn chị đi đâu?- Như dịu giọng hỏi Nhi, đôi mắt khẽ ánh lên vài tia nhìn ấm áp.

-Chỉ cần đi shopping cùng hội học sinh là đc- thấy Như có vẻ đồng ý, đôi mắt nâu của Nhi lại sáng rõ lên.

Như lại ngập ngừng. 1 đứa con gái mồ côi cha mẹ, phải kiếm cơm ăn từng bữa thì làm sao có tiền đi shopping cùng những thiếu gia, tiểu thư nổi tiếng lẫy lừng chứ.

Hiểu đc ánh mắt bối rối của Như, Nhi cười xòa xoa xoa tay nói:

-Chị đừng lo, ý này là của em. Hôm nay em rủ chị đi và Hàn Vũ Phong sẽ trả- Nhi tuyên bố “hùng hồn” làm Phong cũng phải giật mình mở mắt. Ôi mý gói! Thề của cậu.

Sau khi lôi kéo mãi chài đc Như đi cùng thì cả 3 ng cùng đi ra nhà để xe.

-Nhi, ở đây nè!- Thoại Anh vẫy vẫy tay phấn kích khi nhìn thấy bóng dáng cô bạn thân.

Đến khi nhìn thấy Như thì cả đám ngớ ng ko hiểu ý của Nhi là gì đây.

-Ai da! Bỗng nhiên ngứa chân ngứa tay quá- Nhi ngó băng quơ nói- có ai có ý kiến ko?

-A ha ko ko. Ko dám.

Mọi việc đã hoàn tất. Okay. Giờ thì xuất phát! Let's go!

Khu trung tâm lớn nhất Hà thành.

-Kính chào thiếu gia- 2 cô tiếp viên cúi gập ng 90 độ chào Phong.

Nơi đầu tiên dc tập đoàn rắc rối ghé thăm chính là khu quần áo. Vì chưa biết cỡ ng của các bé ra sao nên các 3 cô công chúa của chúng ta cứ chọn bừa đi rồi ném ra sau. Và tất nhiên, 5 ng con trai ở sau đầu phải là cảnh.

-Chị Thảo, chị Như. 2 chị cũng chọn đồ ình đi chứ?- Phương gọi 2 ng chị cứ đi lơ đễnh ở sau.

Thế nhưng, dù có thuyết phục thế nào đi chăng nữa thì cả 2 ng cũng nhất nhất ko xài tiền “chùa”. Nhi khoanh tay, khẽ nở nụ cười hài lòng rồi thì thầm với Phong gì đó ko rõ lắm. Chỉ biết ngay sau khi nghe dc “lệnh”, Phong rút điện thoại ra gọi điện.

Cả đám cứ lượn tới lượn lui, lượn xuôi lượn ngược sắm đủ thứ đồ nào là quần áo, giày dép, đồ dùng học tập, đồ dùng cá nhân, đồ chơi thì mới chịu thôi.

Khi ra đến chỗ chị thu ngân thì chị đưa ra 2 túi đồ. Là quà tặng vì mua sắm nhiều cho khu trung tâm. Giờ thì các bạn hiểu đoạn hội thoại bí mật giữa Nhi và Phong rồi chứ? Quà tặng này là ý của cô bé đấy.

103. Chương 103:

Cuối cùng, ngày đi thăm làng trẻ em SOS cũng đến. Tất nhiên, Thảo và Như dc “đặc cách” đi cùng trường theo ý của Nhi.

Học sinh khối 12 của Green Star- học sinh của ngôi trường quý tộc này khác xa với suy nghĩ của các bạn nhé! Tuy là con nhà giàu nhưng 1 phần kên kiệu, khinh ng cũng ko có. Đây là nhờ hội học sinh hết đấy.

Ngoài học sinh trường Green Star còn có thêm cả sự góp mặt cả những ng đại diện của 1 số trường khác. Các ban lãnh đạo lớn cũng đến dự. Tất cả là nhờ công mời của Kỳ đấy.

Tất cả khách mời cùng các bé dc tập trung lại làm lễ mit-ting. MC là 1 sơ ở đây.

-Nào, giờ để tặng ko khí. Các anh chị ở Green Star có thể tặng các em 1 bài hát dc ko?

Đám trẻ con xôn xao. Những học sinh đại diện trường khác cũng gật đầu làm Green Star rơi vào bối rối bởi họ chưa chuẩn bị gì cả. Làm sao đây?

Lo lắng nhất là hội học sinh. Cả đám là “bia đỡ đạn” mà. Giờ sao đây?

-A! Hay hát bài Đứa bé mồ côi đi- Như búng tay nêu ra sáng kiến. Bài này hiện đang khá hot mà.

-Có ai ko biết hát ko?- Lâm đưa đôi mắt dò xét hỏi cả nhóm.

-Ờ thì...cũng...tàm tạm

Vậy là quyết định xong. Hội học sinh sẽ hát bài Đứa bé mồ côi.

-Nhưng anh 2, anh 3 và chị Như, chị Thảo cũng phải tham gia cơ- Nhi phồng má, chu mỏ đáng yêu chỉ về phía 4 ng kia.

Híc, nhìn vẻ đáng yêu đó Như muốn cắn quá đi. Và tất nhiên, chẳng có lý do nào để 4 ng họ từ chối cả.

Tiếng nhạc êm dịu nổi lên hòa tan vào ko khí se se lạnh của tháng 1. Mọi ng nín thở dõi mắt nhìn lên khán đài.

“Ngoài trời đông đến, gió lạnh buốt. 1 mình em bước, lang thang ko nhà”

Từ trong cánh gà đi ra là 1 ng con trai bận bộ vest nâu lãng tử. Chất giọng trầm của Lâm thả vào cùng bản nhạc.

“Từ ngày mơ ước sớm hôm đi đến trường. Mà sao mơ ước ấy, mãi chỉ là ước mơ”

Từ trong cánh gà, Lâm đưa ra 1 cô gái đẹp tựa công chúa với mái tóc đen dài hơi uốn thả ngang eo. Trên ng là bộ váy xòe xếp li ngang đầu gối. Phương cất giọng hát nhẹ nhàng nối tiếp câu hát của Lâm. 2 ng tay trong tay.

“Lặng thầm cứ bước, em qua từng góc phố. 1 tập vé số trên đôi tay vẫn còn”

Lại thêm 1 cặp đôi tay trong tay nữa. Cô gái kia cất tiếng hát nối tiếp câu của Phương. Trên ng tỏa ra sự trong sáng. Mái tóc màu xanh rêu bồng bềnh thả trên đôi vai trần trắng. Trên ng là 1 chiếc đầm màu suông vàng chanh cúp ngực dài chấm gót.

104. Chương 104:

“Ở trong giá rét em mong đi chiếc áo ấm. Để em vượt qua mùa đông ko giá lạnh”

Câu hát nối tiếp câu hát. Ng con trai bên cạnh Như có đôi mắt đen sâu thẳm, mái tóc đỏ hung vuốt keo dựng đứng cũng nối ngay lời Như.

“Cha là ai và mẹ bây giờ nơi đâu. Đã rất lâu rồi, trên môi em vắng nụ cười”

Thêm 1 cặp trai tài gái sắc nữa đi ra. Ng con trai vận bộ vest trắng khê cất giọng lành lạnh của mình lên. Bên cạnh là 1 cô gái với mái tóc đen nhánh thẳng tắp ngang vai cùng bộ váy xanh lục nhạt cũng cất tiếng hát

“Có những đêm mình em, lang thang bước 1 mình. Và hình dung về bao điều em luôn ước mơ”

“Là 1 mái ấm, có tất cả cha và mẹ. 1 ngôi nhà xinh và thật ấm áp nụ cười”

1 chất giọng nữ khá khỏe và mạnh cất lên. 1 cô gái với mái tóc tết rồi vắt lệch sang 1 bên đi ra, tay trong tay 1 nam nhân có bộ vest xanh lam đậm cũng cất giọng nối theo

“Cấp sách tới trường tung tăng giống biết bao đứa trẻ. 1 hạnh phúc nhỏ bé như vậy thôi”

Tiếng nhạc chợt đổ dồn. Từ trên cao, 1 đôi nam nữ nhảy vút xuống chạm cánh gà và cả 2 cùng nhau hòa giọng hát. 1 giọng nữ cao vút, trong và thật nhẹ hoà cùng 1 giọng nam trầm, ấm và lãng động

“Hãy cùng chung tay, góp lấy yêu thương với đây. Sẽ chia cùng em những niềm vui nhỏ bé ấy”

Và rồi, cả 10 giọng hát cùng đồng thanh hát

“Hãy dang đôi tay nắm lấy, đôi tay nhỏ bé của em. Hãy giúp em, thấp lên niềm tin”

Đến lời 2 vẫn là tập đoàn rắc rối hát nhưng đến đoạn điệp khúc thì thật bất ngờ. Tất cả học sinh Green Star cùng hòa giọng cùng tạo nên 1 làn sóng vô cùng lớn. Thật ko ngờ, bài hát có sức hút đến vậy.

Bài hát kết thúc, 1 tràng pháo tay tựa sấm dậy nổi lên kèm theo tiếng huýt sáo, tiếng “bis, bis”. Thật là ngoài sức tưởng tượng.

Kết thúc bài hát, thay mặt học sinh trường Green Star, Long đi lên có đôi lời phát biểu.

Những lời phát biểu của Long quả thực là niềm vui lớn đối với các bé. Green Star tặng SOS 3,5 tỷ tiền mặt để phần nào lo cho cuộc sống của các em. Ngoài ra, những bé nào học giỏi sẽ đi trao tặng những suất học bổng toàn phần vào Green Star nuôi học từ lớp 1 tới hết đại học, ra trường sẽ có ngay việc làm. Ngoài ra, Green Star cũng sẽ tạo điều kiện cho các em nhận cha mẹ nuôi.

Thật là ko có gì vui hơn với các sơ và các bé ở đây.

105. Chương 105:

Sau khi Long phát biểu. Nhi nhanh chóng chạy lên nói những điều thực lòng mình bộc phát:

-Kính thưa quý vị, thưa các bạn. Tôi xin nói đôi điều về chính cảm xúc thật của mình. Cuộc sống vẫn có những ng khổ hơn ta. Sống chậm lại, suy nghĩ khác đi. Lắng nghe và cảm nhận. Lắng nghe hơi thở của cuộc sống. Những em bé mới chỉ 9, 10t đầu mà phải tự kiếm tiền nuôi thân. Các bé ko đc đi học, bị ng đời khinh rẻ là “TRẺ MỒ CÔI”. 3 từ ấy theo các em ám ảnh suốt cuộc đời. Đôi lúc, các em đã từng ngồi lại 1 mình và từng giọt pha lê lăn dài trên má. Em cũng có ba mẹ cơ mà! Em cũng là ng mà sao ko đc hưởng những quyền lợi vốn có? Em mới bé lắm. Em chưa hiểu đc 2 từ “HẠ ĐĂNG” mà ng đời gán cho đâu. Em cũng muốn ước mơ. Mơ rằng có 1 gia đình hạnh phúc, mơ rằng cả nhà ko phải lo từng bữa ăn, em mơ rằng có 1 ngôi nhà nhỏ thôi cũng đc, mơ rằng em đc đi học. Nhưng ai sẽ là “ông bố, bà tiên” để thực hiện ước mơ của em? Có thể mọi ng nghĩ rằng tôi vốn dĩ là 1 tiểu thư sống trong nhung lụa thì làm sao hiểu đc. Nghĩ rằng tôi đang nói vắn vể. Tôi ko quan tâm. Bởi, tình thương tôi dành cho các em chỉ cần tôi biết, các em biết là đc. Dù ọi thứ có lụi tàn nhưng chỉ cần trong tim có ngọn lửa hy vọng thì ko gì là ko thể cả- Nhi khẽ cúi đầu. Cô bé đã nói xong, cảm giác nhẹ lòng hơn rất nhiều. 1 làn sóng pháo tay nổi dậy, ai nấy đều đứng lên vỗ tay. Nhi sững sờ, ko lẽ cô nói thuyết thực lắm sao?

Tiếp theo thì học sinh trường Green Star sẽ đc đi thăm chỗ ăn, ngủ, nghỉ của các em và vui chơi cùng mấy bé. Ai có quà thì tặng quà và cuối cùng thì đồng hồ mấy cô nàng sắm hôm trước cũng đc “giải phóng”

-A! Chị Như, chị Như kìa- 1 cô nhóc ôm búp bê Phương mới tặng reo lên. Kéo theo 1 đám nhóc chạy xô đến chỗ Như tíu tít như đàn chim sẻ.

-Ủa? Chị Như, sao mấy nhóc này quen chị thế?- Long cùng Thảo lại gần hỏi.

-Ko lẽ, em ở đây?- giọng Thảo nhỏ dần.

-Vâng, em lớn lên ở đây và em tự hào về nơi này- hít 1 hơi thật sâu, Như tự tin nói.

Đằng xa, Nhi đang đứng trong vòng tay của Kỳ và bên cạnh là Phong. Bất chợt, cô bé nở nụ cười hài lòng. Nhị thiếu phu nhân của Bạch gia chỉ có thể là ng đó!

106. Chương 106:

Ở bên trên là 2 từ Hạ Đăng nha! Tiếp nào.

Hôm nay, Nhi bỗng có nhã hứng đi dạo bờ hồ. Nhưng mà kiếm ai đây? Anh 2 và chị Thảo đang đi làm, anh 3 thì đi xử lý Hắc Long bang rồi, chị Như thì ko biết cách liên lạc, còn 2 đôi kia à? Cô bé ko muốn làm kỳ đà cản mũi. A! Nhóc Phong!

2 thân ảnh bước đi chậm rãi cạnh hồ Tây. Làn gió xuân nhẹ nhẹ trêu đùa những lọn tóc màu hạt dẻ của Nhi, làm rối mái tóc màu tím than của Phong. Gió nhẹ làm nước gợn sóng lăn tăn. Những mầm non xanh mới nhú. Thật yên bình quá!

-Đuổi theo nó cho tao. Ko đc để chúng chạy thoát!

Tiếng réo, tiếng chửi, tiếng chân chạy vang lên phá vỡ khung cảnh yên bình. Phong khẽ cau mày bực bội, mấy khi vua rắc rối giờ chứng hóa mèo ngoan đâu. Đám ng này thật là muốn đi ngắc gà khóa thân mà.

-Chuyện gì thế nhỉ?- Nhi khẽ nheo mắt, nghiêng đầu nhìn đám ng bặm trợn kia. Trên cổ tay mỗi ng là... hình trăng khuyết?

-Moon sao? Họ là ng bang Moon- Phong khẳng định chắc nịch rồi vội nói- này, cô đừng có mà chạ...

Phong quay lại, chưa nói đc hết câu thì ng con gái trước mặt cậu đã biến mất. Aiss, thật đúng là vua rắc rối. Chỗ nào cũng xía mũi vào. Vò vò mái tóc, Phong cũng vội đuổi theo.

Đám ng bang Moon kia chạy đến 1 con hẻm cụt thì dừng lại, tên cầm đầu cất giọng khàn khàn lên tiếng:

-Haha, xem mày chạy đi đâu? Hầu hạ bọn anh ko sướng à?

“BỐP”- đột nhiên tên đó bị ai đá ngay vào đầu

-Để chị đây hầu hạ chú- 1 ng con gái ăn vận khá bụi bặm nhảy phóc xuống trước mặt đám côn đồ, từ từ đứng dậy nở nụ cười nửa miệng nói rồi quay lưng đi về phía “nạn nhân” là 2 bé. Cô bé lớn hơn khoảng 13t còn 1 cậu nhóc khoảng 8, 9t đang run rẩy sợ hãi. Khấp ng lăm lem.

-Đừng sợ. Có chị đây rồi- Nhi mỉm cười nhìn 2 chị em.

-Chúng mày. Đánh con oắt đó cho tao

-Chị ơi. Họ...họ đánh chị kìa- cô bé méo mồm giật giật áo Nhi.

Ngay lúc đó, 1 bóng đen lao đến rồi thoát ầm thoát hiện hạ từng tên lâu la. Đến tên cầm đầu, chưa kịp để bóng đen đó lại gần thì đã chạy té khói.

Phong khẽ phẩy tay hừ lạnh. Biết đánh mà ko thêm ra tay, chờ cậu làm gì chứ?

-Hận? Em muốn trả thù?- Nhi nhìn sâu vào mắt 2 chị em kia nói. Ánh mắt này, có 1 ngọn lửa thù hận

Đáp lại cô là cái gật đầu. Khẽ thở dài, Nhi rút trong ng ra 1 thẻ bài bằng pha lê đen có khắc hình 1 con rồng uốn lượn và nói:

-Cầm lấy cái này đến bar Square. Em sẽ đến đc giới mafia. Nhưng hãy nhớ: ân ân oán oán như 1 mê cung. Thù hận bằng lý trí. Để cho ng khác nề phục mình là đủ.

Nói rồi, Nhi quay lưng nhàn nhã bước đi cùng Phong.

107. Chương 107:

1 ngày mới lại đến. Nhi lại tung tăng bay bổng đạp xe đạp đến trường với phong cách quen thuộc.

Vừa tới cổng thì bắt gặp ngay 1 cô gái có mái tóc màu xanh rêu thả xõa bồng bềnh cũng đang cất bước chân đi vào cánh cổng bên khu đại học.

-A! Chị Như, chị Như. Chờ em với- Nhi reo lên rồi 3 chân 4 cẳng chạy đến gần Như.

-Ủa? Nhi, em đi xe đạp sao?- Như ngỡ ngàng hỏi. Đáng lẽ cô bé này phải đi siêu xe hay chí ít là ô tô chứ?

-Em có phải mấy cô tiểu thư bột đầu mà ko đc đi. Hi- Nhi lè lưỡi cười rồi khoác tay Như đi vào trường.

-Ừm... Nhi này. Em...em ko hắt hủi chị sao? Màu tóc quái dị rồi chị còn là...trẻ mồ côi nữa- Như cúi đầu nhỏ giọng ngập ngừng.

-Em thấy màu tóc này đẹp mà. Quái dị gì chứ? Em màu hạt dẻ nè, nhóc Phong còn màu tím than nữa đó, anh 2 em còn màu bạch kim. Có sao đâu? Còn trẻ mồ côi ư? Thì cũng là ng mà. Chị vẫn là ng tốt, học giỏi hơn khối ng. Sao phải khinh chứ? Em kệ- Nhi nói ra 1 tràng theo đúng suy nghĩ của cô bé. Màu tóc của Vũ thực chất là màu bạch kim nhưng cậu đã đi nhuộm lại thành màu hơi nâu cho đỡ.....nổi bật.

-Đã có lúc chị ước đc giống em đấy- Như khẽ cười. 1 làn gió thoảng qua làm bay bay mái tóc màu rêu của cô.

-Nếu cô luôn cố để giống ai đó. Cô sẽ tự đánh mất chính mình- 1 giọng nam trầm trầm vang lên.

Như ngược mắt nhìn thẳng. Tim cô chột sững lại. Là ng đó, ng con trai có đôi mắt đen sâu thẳm hút hồn, mái tóc đỏ hung vuốt keo cao ngạo, áo vest xám phá cách bụi bặm. Đáng ng bất cần.

-Anh 3- Nhi reo lên rồi sà vào lòng Kỳ.

1 tay Kỳ khoác vai Nhi, cậu lững thững bước tới gần Như buông vài câu nhàn nhạt:

-Về lớp đi. Và cẩn thận.

Nói rồi Kỳ và Nhi quay lưng bước đi để lại 1 cô gái ko tự chủ đc trái tim mình.

Nhi chán nản nằm dài ra bàn và thở dài thườn thượt. Hôm nay tự dưng cô bé ko có hứng đi xuống căn-tin nên Thoại Anh và Phương sẽ đi xuống ăn trước rồi mua đồ lên sau. Mà 2 bà này thì là chúa rề rà. Phương thể nào cũng tạt vào thư viện cùng Lâm còn Thoại Anh chắc giờ đang đấu võ miệng với Long à xem.

108. Chương 108:

Trong khi Nhi đang thở dài chán đời thì Như lại gặp rắc rối. Cái gì mà đc thủ lĩnh của trường chú ý chứ? Rồi đũa móc mà chòi mâm son? Cô ko hiểu. Lẽ nào quen hội học sinh là bị đánh sao? Thật bất công. Họ muốn kết bạn với ai là quyền của họ. Khiến mấy cô nữ sinh cấp 3 này quẩn sao?

Mặc dù tức lắm nhưng Như ko dám nói. Khoảng 5 cô gái học cấp 3 lôi Như đi mà ko gặp cản trở gì. Họ là ai chứ? Họ chỉ đứng sau hội học sinh, thủ lĩnh của trường và công chúa tóc vàng Kiều Linh Ly thôi (có ai còn nhớ nv này ko?)

-Chị 2, chị 2. 5 cô ả tự nhận là Ngũ Long Công chúa lại là...ơ? Chị Thoại Anh đâu ta?- 1 cậu nhóc khoảng học lớp 10 học tốc chạy vào lớp Nhi nói 1 lèo rồi mới nhận ra rằng chị 2 mình ko có ở đây.

-Khỏi chị 2. Ta là chị cả luôn đây. Có việc gì?- ở đâu có rắc rối, ở đó có Bạch Nguyệt Nhi. Cô bé tỉnh hẳn ngủ tiến lại gần nhóc kia hỏi.

Nhận ra là bạn thân của chị 2, cậu nhóc cũng đành thì thầm nói to nhỏ với Nhi rằng Ngũ Long Công chúa của cấp 3 vừa mới bắt 1 chị ở bên đại học có tóc màu rêu thả xõa đến nhà kho của khu cấp 3 gần bể bơi.

1 chị ở đại học? Mái tóc màu rêu thả xõa? Chị Như! Nghĩ đoạn, Nhi guồng chân phóng nhanh đến nhà kho của khu cấp 3 gần bể bơi.

Lúc Nhi đến nơi thì Kỳ và Phong cũng bắt đầu di chuyển đến đó. Kỳ đc đám đàn em báo cáo lại thì như ngồi trên đồng lửa. Nửa muốn cứu nửa ko. Cậu là “prince mafia” nên ko đc có điểm yếu. Nếu như cậu đi cứu Như lần này thì chỉ e rằng đã để lộ khuyết điểm cho giới Hắc đạo. Suy đi tính lại, đôi chân cậu tự động chạy đi.

Phong cũng đến đó. Qua camera cậu đã thấy và biết ai bị lôi đi. Định gọi cho Long và Lâm đi xử lý thì lại thấy camera thu hình 1 cô gái có mái tóc màu hạt dẻ xoăn lộn cột cao chạy qua. Tất nhiên với chỉ số IQ 3 chữ số và lớn hơn 180 thì cậu biết rõ Nhi sẽ đi đâu. Khẽ nhú mồm tỏ ý ko hài lòng với hành động của cô bé, Phong cũng đành khoác vội áo vest vào chạy theo Nhi.

109. Chương 109:

- Mấy ng là ai? Sao lại bắt tôi?- Như ngược mặt lên nhìn. Tia nhìn kiên định và căm thù khiến ng ta vô thức nản lòng.

“CHẤT”- 1 bạt tai giáng xuống má Như, in rõ 5 ngón tay.

-Tại sao à? Ha, mày nghĩ mày là ai? 1 đứa ko cha ko mẹ. Chân ướt chân ráo vào trường mà đòi đi cùng hội học sinh cao quý à?- 1 cô nàng khoảng học lớp 11 túm tóc Như giật ngược ra sau nói với giọng mỉa mai.

-Chị, tốn hơi làm gì. Dậy nó 1 bài học luôn đi- đám đàn em gồm cả gái lẫn trai nhao nhao lên.

-Ừ. Phải dậy con hồ ly tinh này thôi. Cho nó hết mơ- cô gái kia gạt đầu và cất bước chân về phía chiếc ghế gần đó ngồi rồi phẩy tay.

Y lệnh, 1 tốp nam đi lên trối chặt chân tay Như vào ghế. Sau đó, họ lấy ra 1 túi nilông hình trụ, thủng 2 đầu rồi chụp lên đầu Như. Lấy băng dính dính 1 đầu ở cổ Như lại, 1 đầu kia họ bắt đầu.....đổ nước lên và bịt nốt đầu kia lại.

Như vậy vùng nhưng ko sao thoát đc. Nước ngập đến tai cô. Cảm giác thiếu oxy thật khó chịu. Ngay lúc cô dường như muốn ngất đi thì đám ng đó lại thả đầu bên trên cho nước chảy ra. Như ho sặc sụa, suýt nữa Tử Thần mang cô đi rồi.

Chúng tiếp tục lặp lại lần 2. Nhưng đâu có dễ đc như lần đầu, lần này chúng giữ lâu hơn. Và tất nhiên, cái gì cũng có giới hạn của nó. Như ngất đi trong túi nilông đầy nước.

-Mẹ kiếp. Chưa chi đã ngất rồi. Tao chưa chơi đã- cô gái đang ngồi trên ghế kia dậm chân bực bội.

Trong nhà kho tối tăm, 1 vật sắc nhọn bằng kim loại lóe sáng...

-Để xem, mất đi khuôn mặt này thì mày làm hồ ly tinh kiểu gì?- cô ả mơn trớn vài đường trên khuôn mặt trắng bệch của Như.

-Chị, nhỏ thêm vài giọt axit nữa chị- đám đằng sau lại nhao nhao lên như đang xem kịch vậy.

“RẦM”- cánh cửa nhà kho bị đá bung bắn lè.

Ánh sáng tràn vào khiến cả đám chói mắt. Ai dám phá việc vui ko biết.

110. Chương 110:

-Thế có tin chị đây cắt hết 9 đuôi hồ ly của chúng mày ko? Hay thích chị cho chúng mày tắm axit hả?- Nhi cầm phần thét lên. Đôi chân sải bước vào từ ngoài sáng. Thật đúng với tên Venus của cô bé. Nhi là 1 nữ thần!

-Chị...chị Nhi- đám ng bên trong lấp bắp quỳ rạp xuống. Mặt cắt ko còn giọt máu.

-NHI!

-NHƯ!

2 giọng nam vang lên cùng 1 lúc. Từ ngoài cửa 2 ng con trai chạy vào, khuôn mặt lấm tấm mồ hôi.

Kỳ vội chạy đến đỡ Như đang nằm ngất đi. Tim cậu khê nhói đau. Vì sao vậy? Vì ng con gái có mái tóc màu rêu này sao? Cảm giác này có từ bao giờ vậy? Cậu ko thể có điểm yếu. Nếu như có thì đó chính là trái tim... Ng con gái này là điểm yếu thứ 2 của cậu!

-Nhi, chị ko sao chứ?- vẫn biết hỏi là thừa nhưng Phong vẫn cứ hỏi cho an tâm.

Nhi khê mím môi gật gật đầu. Đôi mắt vẫn bùng bùng lửa giận. Hiểu ý, Phong lạnh lùng quay sang đám ng đang tái mặt kia nói:

-Tất cả, lên phòng Phạt cho tôi.

Kỳ đã đưa Như đến bệnh viện trước. Do Thảo và Vũ đang làm việc nên ko đi cùng Kỳ đc. Còn Phương, Lâm, Thoại Anh và Long có lệnh triệu tập chia đôi ra. 1 nửa gồm Thoại Anh và Long đến phòng Phạt, còn lại sẽ đến chỗ Kỳ.

Phòng Phạt cũng gần giống như phòng giáo vụ nhưng là do hội học sinh quản lý. Nhưng hầu hết học sinh ai cũng sợ phòng này, ai mà “đc vinh hạnh” ngồi đây phạt là nguy cơ rút hồ sơ khỏi Green Star là 80% đấy.

-Các ng biết tội của mình chưa?- Phong khoanh tay lạnh giọng hỏi. Ko ai dám trả lời, cả đám chỉ biết cúi gằm mặt gật đầu.

-Giấy bút đây. Tường thuật lại chi tiết đầy đủ và lý do đánh sinh viên bên khu đại học Trịnh Khánh Như cho tôi- Long đưa giấy và bút cho từng ng 1 nói.

-Hội phó Sao đỏ. Việc này phải phạt ra sao?- Nhi đưa đôi mắt tựa dao găm nhìn đám ngồi trước mặt mình hỏi Thoại Anh.

-Chép 10 lần nội quy của trường, 5 lần nội quy hội đồng học sinh của khu và 25 lần nội quy của hội học sinh- Thoại Anh đánh giọng trả lời- những ng đồng lõa, a dua vệ sinh toàn trường 4 khu 1 tháng và đình

chỉ học 2 tháng. Những ng trực tiếp thực hiện bị đình chỉ học 2 năm. Còn lại ng chủ mưu....rút hồ sơ và ko đc bất kì trường nào ở Việt Nam nhận học nữa.

-Đc rồi. Giờ mấy ng xuống phòng hội đồng học sinh chép phạt. Anh Long, thông báo việc này cho toàn trường. Em sẽ báo cho hiệu trưởng.

Án đã tuyên. Cả đám chán nản nhìn nhau. Vì 1p nóng giận nhất thời thôi. Và đặc biệt hơn, đừng đại mà động vào ng của tập đoàn rắc rối!

-Nhờ nhóc, “chăm sóc” Ngũ Long Công chúa cùng mấy thằng ra tay kia 1 chút- Nhi nghiêng đầu thì thầm với Phong.

Tại bệnh viện...

Kỳ ngồi cạnh giường bệnh của Như. Đầu óc cậu trống rỗng, hoàn toàn trống rỗng.

Ban nãy có Phương và Lâm vào. Khi biết Như đã an toàn thì 2 ng cũng đi có việc. Phải lấy quần áo cho Như thay và nấu ít đồ ăn cho cô nữa chứ!

-Anh 3- Nhi khẽ đặt tay lên vai Kỳ nhỏ giọng nói. Có lẽ cô bé hiểu đc phần nào nỗi băn khoăn của Kỳ. Anh sợ yêu, sợ ng mình yêu bị chính giới Hắc đạo anh đang sống hại

-Anh 3, hạnh phúc ko thuộc vào anh là ai, anh làm gì mà thuộc vào anh nghĩ gì. Dừng cảm thừa nhận lời trái tim mình nói đi. Em sẽ luôn ủng hộ anh- Nhi gật đầu chắc nịch, đôi mắt nâu đầy kiên định.

-Cảm ơn em. Thiên sứ của cuộc đời anh- Kỳ khẽ mỉm cười như trút đc gánh nặng ôm Nhi vào lòng.

Nhi dụi dụi vào ngực Kỳ. Mọi ng à, ai cũng phải sống hạnh phúc nhé. Giới hạn của Thiên thần...sắp hết rồi. Đến lúc đó, đôi cánh trắng tinh khôi củ Thiên thần sẽ nhuộm màu đen!

111. Chương 111:

Cảnh báo: khá sến nhé!

Sau 1 ngày 1 đêm theo dõi thì cuối cùng Như cũng đc ra viện. Tập đoàn rắc rối đã chính thức ra mặt bảo hộ cho Khánh Như, đồng nghĩa với việc cô đã là thành viên của tập đoàn. Tập đoàn rắc rối giờ đã là 10 ng. 10 số phận định mệnh khác nhau....

-Như, Như. Chờ chị với- Thảo chạy theo Như muốn hụt hơi.

-Ừa. Chị Thảo. Có việc gì mà chị chạy gấp thế?- Như xoay ng, nghiêng đầu hỏi Thảo.

-Em vẫn đang đi làm thêm phải ko? Thế em ở đâu?- Sải đều bước chân. Thảo dụ giọng hỏi.

-Vâng. Em đi làm bồi bàn trong nhà hàng ăn uống. Còn ở thì em ở trọ

-Vậy hay qua chỗ chị làm đi. Osin 10 triệu 1 tháng, nuôi ăn, học, nghỉ. Em nghĩ sao?

-Dạ? Có chỗ làm osin lương cao thế à? Vâng, nếu đc thì em sẽ chuyển qua chỗ chị làm.

-Vậy nhé! Hết buổi hôm nay chị chờ em ở cổng trường khu đại học. Ta đi lấy đồ rồi đến nhà chủ luôn. Bye em

Thảo nói rồi quay lưng đi. Trên môi nở nụ cười ngạo nghễ chiến thắng.

-Cảm ơn chị dâu em nhiều- Nhi và Kỳ đi ra cười toe toét với Thảo.

-Có gì đâu. Đẳng nào Như cũng là Nhị thiếu phu nhân Bạch gia mà. Đúng ko Kỳ?- Thảo giả giọng châm chọc Kỳ. Cậu ko trả lời, chỉ tùm tùm gãi đầu cười. A! Nghỉ lắm nhé!

Tan học, Như và Thảo cùng nhau đi lấy đồ rồi đến căn nhà gỗ nhỏ- thế giới riêng của bộ 3 Bạch gia.

Như thật sự rất bất ngờ. Có 1 nơi đẹp như trong cổ tích thế này sao? Từ trên cao có 1 cái thác đổ nước xuống. Tạo thành 1 dòng chảy khoan tròn 1 khoảng đất. Bắc qua dòng nước là 1 cây cầu bằng gỗ có mái lá cọ che. Nằm trên khoảng đất kia là 1 ngôi nhà gỗ xinh xắn. Trong vườn là đủ thứ hoa đẹp tỏa ngát hương đung đưa theo gió, ở cạnh ngôi nhà là 1 cái xích đu ghế trắng, dây xích xám và cột chống hồng, ngay cạnh đó là 1 bộ bàn ghế đá với các kiểu ghế khác nhau. Cuối cùng là hàng rào màu xám bao bọc lấy ngôi nhà.

Nơi này ko khí thật trong lành. Nếu đi với vận tốc ô tô và thêm khoảng 30p cuộc bộ(vì ô tô công cộng ko vào đc đây) thì phải khoảng 1tiếng rưỡi mới có thể hòa vào lòng Hà thành đc.

-Mau vào thôi em- Thảo dục Như. Lòng khẽ mỉm cười tò mò ko biết phản ứng của Như 10p nữa sẽ ra sao.

Thảo đẩy cánh cổng màu xám đi vào. Thấp thoáng xa xa, dưới gốc cây là bộ bàn ghế đá. Ở đó có 1 ng con đang nhâm nhi ly cafe đen ko đường.

-Anh Vũ- Thảo vỗ tay.

Vũ ngẩng đầu lên, khóe môi hơi nhếch lên như cười như ko. Rồi chợt ra điều gì đó, Vũ đưa ngón trỏ lên miệng ra dấu im lặng.

112. Chương 112:

Nhận ra Vũ muốn nói đến cái gì, Thảo khẽ à lên 1 tiếng nho nhỏ trong cổ họng rồi quay qua Như thì thầm:

-Gắng đi nhẹ nói khẽ nhé em.

Bộ não với chỉ số IQ 3 chữ số trở lên của Như đang cố phân tích. Tại sao anh Vũ lại ở đây? Ko lẽ đây là nhà anh ấy? Bộ 3 Bạch gia đi đâu cũng có nhau. Vũ ở đây ko lẽ....anh Kỳ và bé Nhi cũng ở đây sao? Rốt cuộc là ý gì đây?

Như đem bộ mặt thất thần đi vào trong nhà thì ngay lập tức bị choáng ngợp. Bên trong, quả thực rất rất rất đẹp. Đẹp hơn những ngôi nhà hiện đại phương Tây cô từng thấy nhiều. Toàn bộ tường, tủ, bàn ghế, trần nhà, sàn nhà....đều làm bằng gỗ hết. Sắc gỗ nâu bóng tràn ngập. Chính giữa sàn nhà là 1 chum đèn tỏa sắc vàng ấm áp. Ngoài đồ dùng bằng gỗ ra thì đồ vật cũng có xen kẽ làm bằng thủy tinh. Ngôi nhà này ko có tầng 2 nhưng riêng diện tích cũng đủ cho khoảng 15 ng ở rồi. Có thể nói nhà rất thoáng với những ô cửa sổ rộng mở đón hương hoa tràn ngập khắp căn nhà. Chiếc rèm cửa sổ màu hồng bay phấp phới vì gió. Ở những góc nhà nào là bình gỗ cỡ lớn, rồi 4 cây tứ quý: tùng, trúc, cúc, mai. Ngoài ra còn dễ dàng thấy khắp mọi nơi đều có các lọ hoa.

-Chào mừng em đến với ngôi nhà của bộ ba Bạch gia- Thảo cười tươi, từ 1 cánh cửa phụ, Vũ cũng sải bước chân đi vào.

-Em dẫn Thảo đi tham quan nhà cho quen. Anh đi gọi Nhi dậy và Kỳ xuống- Vũ dịu dàng vỗ vai Thảo nói.

Còn Như vẫn mang trạng thái đơ đơ đi theo sau Thảo và nghe cô giới thiệu. Hóa ra vì chiều theo ý cô công chúa nhỏ, Vũ và Kỳ đã cực nhọc làm mãi mới đc chỗ ở như thế này. Từ cái thác, dòng nước, chiếc cầu đến từng bông hoa đều là do Kỳ và Vũ cực nhọc lo toan.

-Chị cùng anh Kỳ, anh Vũ và nhóc Nhi dám lừa em- Như siết chặt tay bặm môi tức giận nói với Thảo.

-CHỊ NHƯ- 1 tiếng thét xé gió vang lên làm Như và Thảo giật mình ngoái đầu lại. 2 ng chỉ kịp nhìn thấy 1 cái bóng vụt đến.

Nhi ôm chầm lấy Như. 2 chị em lão đảo suýt ngã ra đất. Xa xa là Vũ và Kỳ cũng đang chậm rãi tay rút túi quần lại gần. Nhi cười hi hi nhìn Như mà ko hay rằng cô ấy đang muốn cắn mình. Cute quá đi. Như nựng má Nhi cũng cười theo. Quả thực, Nhi bây giờ rất đáng yêu. Trên ng là bộ pyjama đồng xuân hồng có mèo kitty, mái tóc dc thả xõa ra kèm theo mái ngố nữa.

-Tất cả là ý của ai đây?- Như vội trấn tĩnh bản thân nghiêm giọng hỏi.

-Nhi đó- Thảo, Kỳ và Vũ đồng thanh. Bởi họ biết, nếu là Nhi thì Như sẽ ko làm gì đâu.

-Chị Như ơi. Em chán lắm ý! Anh 2 với chị Thảo bận công việc, anh 3 cũng bận. Chị qua ở đây chơi với em nha!!- Nhi trưng bộ mặt cún con ra, tay lay lay tay Như. Bất giác, cô đành thở dài gật đầu. Đôi mắt khẽ liếc về chỗ Kỳ.

2 ánh mắt giao nhau rồi ngượng ngập quay đi

113. Chương 113:

-Hey, làm gì mà ngồi thần thờ đần đờ thế?- Nhi vỗ bộp vào vai Lâm làm cậu giật nảy mình. A! Nhi nghi lắm nhé! Sao lại giật mình? Chẳng phải các cụ có câu “Có tật giật mình sao”?

-Ê, sao thế? Khai nhanh- Nhi ngồi xuống ghé cùng Lâm hỏi.

-Phương chắc nhiều ng hâm mộ lắm nhỉ?- Lâm chợt nói, giọng trùng xuống buồn buồn làm Nhi chả hiểu mô tê gì. Xem nào, ừm... Phương xinh đẹp, hiền dịu, lại là con nhà gia giáo, học giỏi, nữ công gia chánh trên cả tuyệt vời. Úi! Nếu Nhi mà là con trai thì trả yêu từ lâu rồi. À mà khoan...ko lẽ tên Lâm này...

-Mi yêu Phương hả?- Nhi nhìn Lâm sẫm soi. Đáp lại là 1 cái thở dài của cậu. Yêu Phương thì chỉ là tình yêu đơn phương thôi. Phương đâu chú ý đến cậu cơ chứ.

-Ê,vậy là yêu rồi nha! Ủa, mà sao ko tỏ tình?

-Phương có yêu đâu mà tỏ với chả tình- Lâm lại thở dài náo nề.

“BỐP”- cậu hứng trọn 1 cái đánh vào đầu từ Nhi.

-Này, mi học đâu đến nỗi nào hả? Tưởng con gái dễ dàng cho con trai đi kè kè bên mình mãi ý. Phải thế nào đấy chứ. Đúng ko?- Nhi mắng xối xả vào mặt Lâm

-Thì bạn thân cũng có thể mà- Lâm xoa xoa cái đầu bị ”trấn thương”. Nhi đúng là sư tử. Ở với Phương 11 năm mà có bao giờ cô ấy đánh cậu thế này đâu cơ chứ.

“BỐP”- tiếp tục, Lâm hứng trọn 1 cú đánh nữa từ Nhi.

-Chất xám của mi để đâu thế hả? Mi với Phương quen nhau đến 11 năm. Nó lại là ng tinh tế, nhạy cảm. Chả lẽ ko biết đến tình cảm của người? Với tính của Phương, nếu nó mà ko thích thì đã khéo léo nói ra từ lâu rồi chứ ko im lặng đâu- Nhi tiếp tục bài ca xa xả vào mặt Lâm. Cậu đường đường là Nga hoàng tương lai đấy!

-Vậy có nghĩa là Phương đã biết và cô ấy.....đồng ý hả?- khuôn mặt Lâm chợt vẽ nụ cười, ko còn ủ rũ như ban nãy. Ui da, nhưng mà Nhi đánh thì đau thật đấy.

“BỐP”- Nhi tiếp tục “tung chưởng”

-Nào ngán. Ko mau tỏ tình đi. Để ng khác cướp mất là Bạch Nguyệt Nhi này xử Nguyễn Hoàng Lâm đầu tiên đấy- Nhi giơ tay thành hình nắm đấm hù dọa.

-À mà này. Sao tớ quen Phương 11 năm, nghĩ là lúc 7t tớ đã gặp Phương. Mà 3 bọn cậu là bạn thân, đến khoảng năm 12t cậu mới ra nước ngoài. Trong khoảng 5 năm đó tớ ko gặp cậu nhỉ?- Lâm xoa xoa cằm phân tích rồi hỏi.

-Thế mi biết cô gái này chứ?- vừa nói, Nhi vừa tháo kẹp tóc thả mái ngổ xuống, chia đôi mái tóc mình vắt sang 2 bên dùng tay cổ định lại.

-Cậu của ngày hôm qua khác ghê gớm- Lâm gật gù nhớ ra. Khi đó Thoại Anh thì cậu có quen, ngoài ra. Thường trực và cạ cứng của 2 cô nàng này là 1 cô nhóc tinh nghịch khác với tím tóc 2 bên xoắn lộn và mái ngổ đáng yêu. Hoá ra vẫn là ng quen cả.

-Cảm ơn nhé! Nhất định tớ sẽ hậu tạ- Lâm cười tươi rồi chạy đi, trên môi nở nụ cười tươi.

Chỉ còn mình Nhi khoanh tay đứng đó, khoe môi cong lên thành hình bán nguyệt chúc phúc cho cô bạn của mình. À mà quên mất. Giờ ăn! Chết rồi! Về nhà thôi!

114. Chương 114:

Nhi vừa định xoay ng thì chợt nghe tiếng xé ko khí vang lên. Theo phản xạ, Nhi ngửa mặt ngả ng ra sau, tay bắt lấy 1 cái phyllo màu vàng óng ánh, trên đó có gắn 1 bức thư và có ký hiệu hình trăng khuyết.

Đọc xong bức thư, Nhi tái mặt đi. Nhóm nữ của tập đoàn rắc rối bị kéo vào cuộc chơi tàn khốc của giới Hắc đạo rồi.

-NHI

Cùng lúc, Thoại Anh và Phương chạy đến. Trên trán còn lấm tấm mồ hôi chứng tỏ 2 ng đã phải chạy 1 đoạn khá xa. Trên tay ai cũng cầm 1 phong thư và phyllo giống Nhi.

-2 ng ko sao chứ? Phương sao ko?- Nhi lo lắng hỏi

-Ko, ko sao. Nhưng còn 2 ng kia...- Thoại Anh và Phương tuy thở hổn hển nhưng vẫn xua tay.

-Ko đc. Chúng mày ở đây. Nguy hiểm- Nhi lắc đầu nghiêm giọng nói.

-Hừ! Mày nghĩ bọn tao là ai. Chuyến này phải đi cùng nhau. 2 bọn tao cũng "đc mời" mà- Thoại Anh quát lại Nhi.

-Đừng coi thường Hoàng Kiều Phương này chứ!- Phương đứng thẳng ng, 1 tay chống hông hất mặt nở nụ cười hình bán nguyệt.

Giờ lột xác của 3 công chúa....đã đến!

"Kính chào 3 công chúa huyền thoại: Bạch Nguyệt Nhi, Hoàng Kiều Phương, Trần Thoại Anh. Chúng tôi chỉ muốn yết kiến 3 ng 1 chút. Giải thưởng sẽ là mạng sống của Đại thiếu và Nhị thiếu phu nhân của Bạch gia. Hẹn gặp 3 ng ở khu chung cư bỏ hoang phía Bắc ngoại ô Hà thành. Xin chào.

~MOON~"

3 cô gái, mỗi ng mang 1 vẻ đẹp khác nhau đưa đôi mắt quan sát khu chung cư bỏ hoang.

Nhi vẫn phong cách chính cống của bản thân: mái tóc hạt dẻ xoắn lộn cột cao, trên đầu đội 1 chiếc mũ lưới trai, áo thun đen bên trong kết hợp với áo bò bụi bặm khoác ngoài cùng quần jean màu bạc, tay đeo đôi gang tay xỏ ngón viền cổ tay có đinh gai, dưới chân đi đôi candal gót nhọn. Đôi mắt nâu học từ Vũ băng lãnh, lạnh lùng nhìn xung quanh. Miệng nhai kẹo cao su, dáng vẻ kiêu ngạo bất cần học từ Kỳ.

Thoại Anh thể hiện là 1 "chị 2" thực thụ và khá sexy với mái tóc đỏ rực buộc cao đánh xù phần đuôi. Cũng giống Nhi, Thoại mặc 1 chiếc áo thun đen bên trong, bên ngoài là 1 chiếc áo sơ mi lụa trắng đc xắn ống tới cùi trỏ, phần hông buộc túm lại và ko đóng cúc đi kèm với 1 chiếc quần đùi da để lộ đôi chân trắng thon dài, dưới chân đi đôi cao gót để xuông.

Tuy là lột xác nhưng Phương vẫn "hiền" nhất với mái tóc tết lệch đánh rối. Chiếc áo kẻ caro thời thượng đc xắn ống tới cùi trỏ và mặc cùng với 1 chiếc quần yếm bò dài. Cuối cùng là đôi boot da báo cao gót.

Sau vài phút quan sát, 3 cô gái rải bước chân đi vào. Nơi mà họ biết trước là sẽ có bấy giết ng dành cho họ.

115. Chương 115:

Sau khi xử xong đám tay chân bên ngoài, Nhi, Thoại Anh và Phương cuối cùng cũng đến đc phòng nhốt Thảo và Như. Phương khẽ chau mày, mắt ánh lên vài tia nhìn phức tạp. Ko lẽ đơn giản vậy sao?

Chắc chắn ko rồi!

Quan sát kĩ sẽ thấy, căn phòng này rất kiên cố và chắc chắn. Có điểm đáng ngờ đây.

Ngay khi 3 ng bước vào phòng thì vang lên tiếng “tít...tít” nho nhỏ, và những tiếng động này đã lọt vào tai Nhi!

-Kính chào 3 nàng công chúa huyền thoại- từ trong bóng tối đi ra khoảng 20ng. Nhìn sơ qua cũng biết đám ng này ko phải tay mơ rồi.

-Chẳng hay lão đại bang Moon mời chúng tôi có điều gì chỉ giáo chẳng?- Thoại Anh đi lên, lời nói tuy nhún nhường nhưng giọng lại đanh thép.

-Ô, ko dám chỉ bảo hết 3 cô công chúa huyền thoại. Chỉ là có ng muốn nhờ chúng tôi “nói chuyện” với Tiểu Long Nhi 1 chút- Lão đại bên Moon bật cười, giọng khàn khàn. Trên khuôn mặt in đầy những dấu tích mafia của 1 ng từng trải.

Nhi vẫn im lặng, cô bé khẽ liếc mắt về phía Thảo và Như trong góc tối. Họ bị bịt miệng và trói chặt vào ghế. Ngoài ra hoàn toàn bình thường chứng tỏ đối phương muốn nhắm vào Nhi.

-Thế nhưng chúng tôi lại ko muốn Tiểu Long Nhi của mình “nói chuyện” với mấy ng đâu- Phương vẫn dịu dàng nói, miệng nở nụ cười nhưng ánh mắt đanh lại, sắc lạnh.

-Vậy thì Moon mời các cô gái làm vật thí nghiệm với quả bom “nho nhỏ” của ta. Sao? 1 là để lại Tiểu Long Nhi, 2 là tất cả sẽ nằm trong tay Tử Thần!

-TÔI ĐỒNG Ý. Thả họ- Nhi đi lên trả lời. Vẫn với phong thái ngông cuồng, bất cần nhưng vẫn thật lạnh lùng.

-Tiểu Long Nhi, mày hâm hả???- Thoại Anh và Phương hoảng hốt nắm lấy tay Nhi. Trong góc tối, Thảo và Như cũng lắc đầu, vang lên vài tiếng “ư...ưm” yếu ớt.

-Tin tao đi. 4 ng mau đi trước. Tao hứa- Nhi quay lại gỡ tay 2 cô bạn ra và nở nụ cười trấn an.

Biết ko thể nói nổi cô bạn cứng đầu. Thoại Anh và Phương chỉ biết thở dài, 2 ng đi về phía Thảo và Như cời trói và đi ra khỏi căn phòng.

-Lại là ai sai mấy ng?- miệng chóp chép nhai kẹo, Nhi hất mặt hỏi.

-Cứ cho là Tử Thần đi. Lên!

Dứt lệnh, đám ng kia lao lên đánh tới tấp vào ng Nhi. Ai cũng dùng hàng nóng cả. Mà khoan, Nhi nhúu mày nhìn đám ng này... Sao ai cũng đeo mặt nạ chống khí độc là sao? Ko lẽ... Đầu óc cô bé choáng váng, tay chân bủn rủn. Mùi này, là 1 loại khí Nhi có nghe qua nhưng ko nhớ tên. Chỉ nhớ mùi khí và tác dụng. Làm cho cơ thể suy yếu, ngủ lâu sẽ gây choáng và mất ý thức. Có thể sẽ bị ngất.

Là con nhà võ, cơ thể của Nhi chịu đựng đc lâu hơn ng thường nhưng ko đc lâu quá. Ko những vậy, Nhi còn phải đánh trả đám ng này nữa.

Chết tiệt, tay chân cô bé ko còn sức nữa rồi. Từ nãy đến giờ “xơi” mấy đòn côn nhị khúc vào ng đau muốn ứa nước mắt.

“PĂNG”- như chưa hả hê, lão đại bên Moon bắn 1 viên đạn thẳng vào bụng Nhi.

Máu...tuôn ra, nhiều lắm. Cơ đau dần lan tỏa. Mi mắt Nhi nặng trĩu rồi...

116. Chương 116:

Kỳ gác chân lên chiếc bàn kính trong căn phòng VIP của bar Luxiry Culb. Cậu thả vào trong ko khí từng đợt khói trắng đục. Dạo này Hắc Long bang có quá nhiều chuyện rắc rối xảy ra. 1 số tên muốn tạo phản đây.

-Hắc Long, Hắc Long- 1 tên đàn em mạn phép xô cửa chạy vào hốt hoảng nói- có chuyện lớn rồi?

-Gi? Người là phó tướng ko xử đc sao? Ta đã nói ko đc làm phiền mà- Kỳ bực bội khi bị cắt ngang mạch suy nghĩ, cậu day mạnh điều thuốc vào gạt tàn găt.

-Hắc Long, là liên quan đến Tiểu Long Nhi- phó tướng cúi gầm mặt nói.

-SAO??? Nói mau, Tiểu Long Nhi của ta làm sao?- Kỳ gắt gao nhìn phó tướng gầm lên, ko còn vẻ thờ ơ ban nãy nữa. Tay cậu nắm chặt thành hình nắm đấm, đôi mắt ánh lên vài tia nhìn ham muốn.....giết ng!

-Dạ. Đám bên Green Star báo khoảng 11h trưa nay thấy Tiểu Long Nhi ra ngoài trường cùng tiểu thư Trần và tiểu thư Hoàng. Đáng diệu vô cùng vội vã và hốt hải.- phó tướng khoảng 25t vẫn cúi đầu cung kính rành mạch nói.

Kỳ nhú mày suy nghĩ. Tầm 11h con bé này phải về nhà ăn cơm chứ. Từ bé sống với anh 2 nên giờ ăn uống rất quý củ. Giờ có thêm cả Thoại Anh và Phương đi cùng. Đáng vội vã và hốt hải? Là sao đây?

-Trong vòng 5p, người điều tra xem sáng nay sinh viên Dương Thảo, khu đại học, ngành Kinh tế và sinh viên Trịnh Khánh Như khu đại học, ngành Luật có đến Green Star ko- Kỳ nhìn phó tướng với đôi mắt ra lệnh. Bởi con bé Nhi này rất thương 2 ng. Hốt hoảng và vội vã có lẽ lý do là 2 ng đó thôi. Mà cũng kỳ lạ, mọi lần Lâm theo Phương sát lăm cơ mà. Sao giờ lại để cô bé đi 1 mình?

Ko chút do dự, Kỳ rút điện thoại gọi cho Vũ.

-Alô. Kỳ hả? Bé Nhi có ở chỗ em ko? Anh vừa đi họp cố về sớm nhưng ko thấy bé Nhi đâu. Cả Thảo và Như cũng mất tăm- vừa nghe máy, Vũ đã gấp gáp tuôn ra 1 tràng đầy lo lắng.

-Phó tướng vừa báo lại với em rằng Nhi đã ra khỏi Green Star từ 11h rồi. Anh mau đến bar Luxiry Club xem thể nào đi- Kỳ thở dài nãy nẽ. 5 cô nàng này rốt cuộc lặn đi đâu cơ chứ? Để Bạch Gia Vũ mà điên lên là “tặng” cả Hà thành này 1 quả bom nguyên tử luôn ý chứ!

“RẦM”- lại 1 lần nữa, cánh cửa phòng VIP chỗ Kỳ đang ngồi bị đá bay ra. Nguyên nhân là do Phong, Lâm, Long đây.

-Thôi thôi khỏi nói. Anh vừa gọi cho anh Vũ rồi. Mấy thằng biết thêm gì ko?- Kỳ trấn an 3 cái núi lửa đang muốn phun trào kia. Trong lòng cậu cũng đâu kém, ngang ngửa siêu bão Haiyan đổ bộ!

-Trong camera của trường thì thấy 3 chị Nhi, Phương và Thoại Anh đc gửi 1 bức thư gắn với 1 cái phi tiêu. Hết!- Phong uống 1 ngụm rượu nói.

-Lúc đó em ko ở cạnh Phương đc. Em với Long đang phải họp để lên kế hoạch ngày lễ tình nhân sắp tới- Lâm thiếu nãy kể. Cầu trời tất cả đừng có mệnh hệ gì.

-Hắc Long, sáng nay 2 sinh viên đó có đến Green Star nhưng nửa buổi lại khoác cặp đi ra cổng- phó tướng đi vào báo cáo. Cùng lúc đó Vũ cũng tắt tả tới nơi.

Sau khi ra khỏi khu công nghiệp bỏ hoang. Thoại Anh phân phó cho Phương đưa chị Thảo và Như đến bệnh viện kiểm tra sức khỏe.

117. Chương 117:

Phương thể trạng vốn yếu sẵn, đánh đấm thể là đủ lắm rồi nên Thoại cho Phương việc nhẹ chút. Vì ban nãy 2 ng cù Nhi đi chung 1 xe, mà xe đó Phương lại dùng để đưa Thảo và Như đi bệnh viện nên việc Thoại Anh phải đi bộ là dĩ nhiên. Ko đc, bây giờ phải tìm đc cách liên lạc với mấy tên kia đã. Chết tiệt! Nãy thay đồ nên đã để điện thoại ở shop hết rồi. Thoại Anh cắn chặt môi và guồng chân cố chạy thật nhanh vào nội thành. Bar Luxiry Club là địa bàn của Hắc Long, cầu trời là anh Kỳ đang ở đó. Nhi à, cố lên. Nhất định mày ko đc làm sao.

Thoại Anh thở dốc, cuối cùng cũng vào đc nội thành rồi. Vì phải chạy 1 quãng rất xa nên mồ hôi đã thấm ướt lưng áo cô. Ko đc nghỉ, cố lên nào!

-Ch...o...cho...h...ôi có...hộc...Hắc... Hắc Long...hộc ở....đ...ây...ko?- Thoại Anh thở ko ra hơi cố gắng nói 1 câu hoàn chỉnh.

-Dạ? Chị 2 Green Star? Hắc Long ở phòng VIP trên tầng 2 ạ- may mắn, 1 tên là học sinh Green Star đã nhận ra cô và tận tình chỉ đường.

Chân Thoại Anh như đã mất hết cảm giác, cổ lết sức, cô vào đc phòng VIP.

-THOẠI ANH- 5 ng con trai trong phòng đồng thanh khi nhìn thấy cô. Nhưng tình trạng của Thoại thì ko tốt chút nào. Mặt mày trắng bệch, môi khô, áo sơmi xộc xệch, đầu tóc hơi rối.

-Mau, cứu Nhi. Khu công nghiệp bỏ hoang phía Bắc ngoại ô- cố gắng nói. Dứt lời, Thoại Anh ngất xỉu vì mệt.

Long và Lâm nhận nhiệm vụ ở lại chăm sóc Thoại Anh. Chờ cô tỉnh lại sẽ kể chi tiết hơn. Còn Vũ, Kỳ và Phong đã cười lên 3 chiếc xe mô tô FE Ti XX phóng vèo trên đường từ đời nào rồi.

Khấp ng Nhi đã rướm máu. Chặt vật mãi mới xử đc 10 tên cũng đồng nghĩa vết tím, vết thương trên ng cô bé cũng tăng lên. Ai đó dừng lại đi, cô ko kiềm chế đc nữa rồi. Nếu ko dừng lại, Nhi sẽ biến nơi này thành 1 biển máu!

1 khi con ng bị dồn đến đường cùng thì mới phát huy khả năng mạnh nhất. Và, Nhi cũng thế! Khấp ng cô bé nóng ran và rạo rực. Nhi sắp ko kiềm chế đc rồi, giới hạn đã đến!

Xung quanh ng cô bé phát ra ánh sáng vàng đến chói mắt là đám sát thủ bên Moon phải theo phản xạ che mắt lại. Chuyện quái gì thế này? Ko lẽ Tiểu Long Nhi thực giống như lời đồn?

“RẦM”- cánh cửa bị đá bung ra. Kỳ và Vũ hốt hoảng nhìn Nhi. Nhanh lên, ko lại ko kịp mất!

Như 1 cơn gió, Vũ đã lao đến ôm chặt lấy Nhi. Mặc kệ ánh sáng từ ng cô bé phát ra đến chói mắt. Cậu thì thào:

-Bạch Nguyệt Nhi. Là anh 2 đây. Bình tĩnh nào em. Anh 2, anh 3 và Phong đây rồi. Ổn rồi. Ngoan, nghe anh.....

Ánh sáng kia dịu dần rồi tắt hẳn. Nhi đã ngủ ngon trong vòng tay Vũ.

-Ko ngờ mấy nhóc đến sớm vậy- lão đại Moon cười mỉa mai.

-Ta ko đôi co với ông. Có thể bây giờ chưa tính nhưng Moon sẽ ko yên với Hắc Long và Huyết Long bang khi động vào Tiểu Long Nhi đâu- cất giọng lạnh lạnh dựng tóc gáy, Phong nói rồi cùng 2 ng kia quay lưng bước đi.

118. Chương 118:

Nhi khẽ nhú mày mở mắt. Đôi mắt vẫn chưa kịp thích ứng với ánh sáng nên vội nhắm lại. Khoảng vài phút sau, đôi mắt của Nhi mới có thể nhìn bao quát căn phòng.

Mùi ete xộc vào mũi Nhi làm cô bé khó chịu muốn nôn ọe. Cô bé ko quen với mùi thuốc sát trùng ở bệnh viện. Khẽ cựa ng, Nhi nhắm mắt ê ẩm. Ui da, cô bé sao thế này? Muốn ngồi dậy vận xương khớp 1 tí nhưng ko đc. Khoan đã, hình như trong phòng có ng.

Ack, bệnh viện là trại tị nạn hay sao mà phòng bệnh của cô bé lăm ng thế này? Phương, Thoại Anh, chị Thảo và chị Như thì ngủ gục 2 bên mép giường. Quay đầu sang phải là Kỳ đang nghiêng đầu, khoanh tay ngủ. 2 bên trái phải của giường là Lâm và Long ngồi ghế và cũng ngủ gật. Ngồi ghế đối diện với mặt Nhi là Vũ đang chăm chú đọc sách, còn Phong thì khoanh tay lơ đãng nhìn khung cảnh ngoài cửa sổ.

-Chị tỉnh rồi à?- Phong tiến lại gần Nhi nhỏ giọng hỏi, cốt ko làm cho những ng đang ngủ thức giấc nồng.

-Nhi, em sao rồi?- với tốc độ ánh sáng, Vũ và Kỳ bật dậy khỏi ghế lao tới hỏi Nhi.

-Em ko sao hết á?- cô bé nở nụ cười gượng gượng trả lời.

-Nhi, bà tỉnh rồi.

-Ồn trời, em ko sao chứ Nhi?

-Nhi tỉnh là tốt rồi.

Dần dần, những ng khác cũng tỉnh giấc. Nét mặt ai nấy đều vẽ nụ cười tươi. 1 vài ng khẽ thở phào nhẹ nhõm.

-Nhi ngủ đến 4 hôm rồi đấy. Cậu làm mọi ng lo muốn đau tim luôn- Lâm xoa xoa đầu Nhi cười.

-Hảaaaa? Tổ đã ngủ 4 hôm rồi cơ á? Hôm nào mọi ng cũng đông đủ ở đây trông Nhi à?- Nhi tròn tròn mắt hỏi.

-Ừh. Ko có ai chịu về hết á.- Long gật đầu xác nhận lại.

Thảo và Như ko nói gì, 2 cô chỉ lẳng lặng đỡ Nhi gối cao đầu và bón Nhi ăn cháo lút dạ.

-Ông bà nội ngoại, ngoại và mẹ nuôi, Bạch gia và ba mẹ có hỏi em đấy. Ra viện lần này về em chết chắc!- Kỳ gian xảo nói với cô em gái.

-Hả? Anh 2 ko giải thích gì cho em sao?- Nhi nhìn Vũ đầy oán trách.

-Cũng có. Nhưng em về đc hơn 1 năm rồi mà ko về Bạch gia 1 lần, họ ko xới tung đất Việt Nam lên tìm em là tốt rồi đấy- Vũ gật gù. Trong lòng vẫn ko khỏi sợ hãi khi nhìn thấy cảnh ba cầm kiếm theo sau là những ninja còn mẹ cầm súng theo sau là những sát thủ. Sát khí 2 toả ra nồng nặc chỉ vì Nhi.

-Đời này lần này thăm rồi- Thoại Anh châm chọc Nhi.

-Chị muốn làm gì bên Moon?- Phong vẫn phong thái hờ hững hỏi Nhi.

-Ừm. Họ chỉ bị lợi dụng nhưng đã giúp mặt chị tới 2 lần(có ai còn nhớ k?) sát nhập Moon vào Hắc Long đi. Nhi ko muốn ra mặt- Nhi thở hắt ra nói. Cô bé ko thích kiểu thanh toán lẫn nhau trong giới hắc đạo cho lắm.

-Lợi dụng? Bà nói mới nhớ. Ai mà có thể dùng tiền sai bảo Moon nhỉ? Bên đó ko phải thuộc dạng thiếu tiền, khá có tiếng ở Hà thành này. Ng “nhờ” đc họ phải có máu mặt, quyền và tiền thưởng rất lớn đấy- Phương xoa cằm phân tích.

119. Chương 119:

-Thôi nào. Chuyện này để anh lo là đc. À, giờ Lâm và Long thông báo qua kế hoạch ngày lễ tình nhân sắp tới nào. Mấy hôm nay toàn lo cho bé Nhi thôi- Kỳ trút 1 tiếng thở phào rồi vỗ vỗ tay vài cái.

-Theo như ý kiến của hội đồng học sinh khu cấp 3 và khu đại học cùng các chuyên viên tâm lý của trường thì năm nay thay đổi mới mẻ 1 chút. Đầu tiên là sẽ có 1 mục kịch, ai cũng có thể đăng ký tham gia. Nhưng mà cũng phải nói thêm là hầu hết ý kiến là muốn dồn 2 vai tình nhân chính cho ng của hội hs- Lâm trả lời

-Tiếp theo sẽ là các mục tổ tình theo như đăng ký. Các chuyên viên tâm lý cho rằng đây ko phải là khuyến khích thể hệ hs yêu đương mà là khích lệ tinh thần dũng cảm. Dám có dám nói. Vả lại, tuổi ô mai ai cũng có những cuộc tình. Nên nói ra để chuyên viên tâm lý khuyên bảo để tâm lý hs đi theo chiều hướng tốt. Đặc biệt ở chỗ, những ng tham gia tổ tình phải góp 1 phần năng khiếu vào tiết mục của mình. Có thể kể chuyện tình đó, vẽ, đàn, hát v.v...- Long cũng tiếp lời

-Nghe hay đó. Còn 2 tuần nữa là đến 14.2 rồi. Giờ cũng nên lên chương trình hôm đó rồi phát cho hội đồng hs các khu để còn phổ biến ọi ng nữa. Rồi phải tân trang lại Green Star nữa- Thoại Anh gật gù.

-Thế còn hoạt động ban ngày đâu? Đó mới chỉ là nhật trình từ 7h30p tối thôi mà. Năm ngoái là đấu bóng rổ với trường phía Nam đó- Nhi đang đắm chìm vào vị béo ngậy của cháo gà hầm cũng ngóc đầu ra hóng hớt.

-Chuyện đó cũng đã có hòm thư góp ý của các học sinh. Đại đa số cho rằng thể hiện ý nghĩa của tên trường ta: “Green Star” nghĩa là ngôi sao xanh. Nguyên 1 ngày sẽ đi picnic trồng cây. Trưa sẽ dựng lều cắm trại luôn- Lâm tiếp lời báo cáo rất đầy đủ.

-Thế còn ý tưởng kịch thì sao? Chị thấy cái này thú vị đó. Nhưng theo chị thì nên hài hài 1 chút mới hợp với lứa tuổi teen- Thảo cũng góp phần hăng hái thảo luận.

-Ồh thì...cái này em định cho nhóc Phong và Nhi thủ 2 vai nam nữ chính- Long ngập ngừng lùi vài bước thủ thế. 2 tai cậu bịt sẵn.

-WHAT???HẢ?- Nhi ho sặc sụa đồng cháo gà lên. Phong cũng ko kém phần, cậu mắt tròn mắt dẹt nhìn Long như muốn hỏi ý gì hả?

120. Chương 120:

-Chị thấy cũng hay đó. 2 bé này sắp lá cà là hài khối nói rồi. Thoại Anh và Long ko khéo đánh nhau trên sân khấu cũng nên. Lâm và Phương lại càng ko đc nữa. Với lại Thoại Anh là hội phó sao đó, cần giữ trật tự đã đủ mệt rồi. Long là hội phó thể thao và hoạt động ngoại khóa. Bận buổi picnic rồi còn đâu. Anh Kỳ lo phần khách mời và địa điểm picnic rồi. Lâm chạy đi đâu cũng phải ngó tới Phương, lại còn phải lo thông báo kế hoạch cộng với phần hậu kì ánh sáng và âm thanh. Còn Phương thì phải lo phần chỉ đạo trang trí Green Star nữa. 2 em là đúng quá rồi ý- Như vỗ tay hào hứng. Còn Nhi và Phong à? 2 ng trao cho nhau những ánh nhìn “xẹt xẹt” tựa tia lửa điện vậy. Ai cũng nghênh ngang ý muốn nói chờ đấy, xem ai thắng ai!

Sau khi Nhi tỉnh lại thì ai nấy cũng phải về trường vì còn có công việc. Hội học sinh cùng Kỳ thì bù đầu bù cổ với kế hoạch ngày lễ tình nhân. Vũ quay lại với guồng quay công việc. Vì là sinh viên năm cuối nên Thảo cũng chẳng rảnh rỗi đc là bao. Vậy là ng luôn bên cạnh chăm sóc Nhi ko ai khác chính là Như.

Chuyển máy quay đến Green Star nào. Đầu tiên là chỗ của Thoại Anh- hội phó sao đó.

Cô nàng đang họp tất cả bảo vệ của trường lại. Tất cả gồm 100 ng phân phó 20 ng 1 khu.

-Ngày 14.2 này trường ta sẽ tổ chức 1 chuyến picnic. Cháu sẽ phân giao học sinh và sinh viên cho hội đồng học sinh 2 khu, cộng với sao đó hỗ trợ các bác. Nhưng cháu vẫn mong các bác thiết lập 1 vành đai bảo vệ các hs. Nghiêm cấm ko cho ng ngoài vào khu picnic và tuyệt đối ko cho ai đi ra khỏi vành đai. Hôm 14.2, như thường lệ khu mầm non, Tiểu học và Trung học Cơ sở sẽ nghỉ. 15 bảo vệ sẽ ở lại trường trông 5 khu. Còn lại sẽ mang bộ đàm và đi cùng bọn cháu. Đây là lịch trình, địa điểm nơi picnic. Có ai còn hỏi gì ko ạ?- Thoại Anh phát ỗi ng 1 tờ giấy và hỏi sau khi phổ biến nội dung. Xong phần bảo vệ, giờ đến lượt họp hội đồng học sinh 2 khu và sao đó nào.

Long mệt chẳng kém. Cậu đang phải cùng các thầy cô bên môn Thể dục đọc đồng thư của học sinh về các mục hoạt động trong ngày picnic. Từ đó sẽ lấy những hoạt động hữu ích nhất.

Lâm cũng đang phải họp với các thầy cô môn năng khiếu họa và nhạc. Phải làm sao để phối màu và ánh sáng cho đẹp, âm nhạc là yếu tố ko thể thiếu.

Kỳ thì sắp phát điên với đồng giấy mời và điện thoại. Đầu tiên là đặt chỗ cho buổi picnic, việc thứ 2 là khách mời. Các ban ngành đoàn thể bên giáo dục, rồi những ng đại diện các trường khác, và 1 thành phần ko thể thiếu là các công ty. Đây ko đơn thuần là 1 ngày lễ tình nhân bình thường mà nhân đây, Green Star sẽ giúp các sinh viên và các c.ty tìm hiểu rõ hơn về nhau. Ra trường hứa hẹn sẽ có việc làm luôn.

Phương hôm nay cũng năng động hơn với quần jeans sơ vin với áo kẻ caro sắn ống cao tới cùi trở chứ ko phải váy xòe yếu điệu thướt tha nữa. Phải trang trí Green Star thật đẹp vì khách mời ko hề tầm thường. Những dải băng rôn đầy trường, những chùm bóng bay trái tim đủ màu sắc, chỉnh sửa lại cây cối v.v...

Còn Phong mới là mệt nhất. Phê duyệt các tiết mục tổ tình buổi tối, rồi lên chương trình chi tiết, quản lý chi tiêu cho ngày 14.2 và đôi mắt ko ngừng quan sát chiếc laptop ngộ nhỡ có vụ đánh nhau nào đó xảy ra trong trường

121. Chương 121:

2 tuần sau Nhi đc ra viện và có thể tới dự ngày lễ tình nhân của Green Star. Còn vụ đóng kịch kia thì cô bé đã đọc qua qua kịch bản. Chẳng hiểu ai lại có thể nghĩ ra cái kiểu kịch bản sến sến sệt sệt đó nữa. Nào là đầu

tiên trúng bùm tiếng sét ái tình rồi yêu nhau như đã ngàn năm rồi vậy, cuối cùng là những lời tỏ tình mà theo Nhi là sồn da gà và kết thúc viên mãn.

Vua rắc rối đâu phải cái danh. Nhi và Phong lần này sẽ cùng nhau làm “mới” kịch bản 1 chút

Chuyến đi picnic này Vũ và Kỳ ko đi đc vì có 1 cuộc họp hội đồng quản trị đột xuất. Vậy là ng đc Vũ và Kỳ “tín nhiệm” giao Nhi cho, ko ai khác chính là Phong.

Địa điểm là 1 ngọn đồi rất rộng đc bao phủ bởi thảm cỏ xanh mướt. Trên đỉnh đồi là 1 hàng cây xanh quây tròn lại. Nơi cho học sinh trồng cây là dưới chân đồi-chỗ có 1 vùng đất rất rộng và bằng phẳng.

Buổi sáng tất cả sẽ ra quân trồng cây. Có ai ngờ đc đây là những cô cậu con nà giàu ko cơ chứ? Ng nào mặt cũng lấm lem bùn đất, trên những khuôn mặt thanh tú kia là những giọt mồ hôi nóng hổi lăn dài. Tuy mệt nhưng trên môi ai cũng vẽ nụ cười thật tươi như là sáng bừng lên cả khoảng đất trống. 1 làn gió thoảng qua, xua tan sự mệt mỏi của tất cả. Đây thật đúng là đời học sinh!

Trồng cây xong thì cũng đã xế trưa. Sau khi rửa sạch bùn đất, tất cả học sinh đc chia thành từng nhóm lên đỉnh đồi-nơi có hàng cây quây tròn lại và dựng lều nấu ăn và nghỉ trưa.

Chiều đến, từng lớp 1 sẽ tập trung lại tự hoạt động tùy thích. Lớp 12A của Nhi, Phương và Thoại Anh thì nói chuyện trời đất rồi ăn uống liên hoan. Đến tầm 5h thì Nhi ko biết lấy đâu ra 3 cây ghi ta rồi mình giữ 1 cây, 2 cây còn lại đưa cho 2 bạn khác. Cô bé hào hứng khởi xướng:

-Giờ 12A sẽ hát bài nổi vòng tay lớn trước khi về nhé!

-YER SIR- cả lớp đồng thanh gập đầu hưởng ứng. Thế là 3 cây ghi ta bắt đầu đàn, cả lớp vỗ tay phụ họa và hát

”Rừng núi dang tay nối lại biển xa

Ta đi vòng tay lớn mãi để nối sơn hà.

Mặt đất bao la, anh em ta về.

Gặp nhau mừng như bão cát quay cuồng, trời rộng.

Bàn tay ta nắm, nối tròn 1 vòng Việt Nam.

Cờ nổi gió đêm vui nổi ngày.

Dòng máu nối con tim đồng loại.

Dựng tình ng trong này mới.

Thành phố nối thôn xa với vợi.

Ng chết nối linh thiêng vào đời.

Và nụ cười nở trên môi”

(Nổi vòng tay lớn)

5h30p, tất cả thu dọn và ra về để chuẩn bị cho buổi tối valentine ngọt ngào.

Đúng 7h30p tối. Cả sân trường Green Star lung linh tràn ngập trong ánh đèn sáng nhưng cũng ko kém phần huyền ảo. Khách mời, giáo viên, học sinh cũng đã có mặt đầy đủ. Cổng trường Green Star đóng lại, vành đai bảo vệ đc thiết lập. Ok, khai mạc nào.

Đầu tiên là tiết mục kịch mở màn. Đoạn đầu thì Nhi và Phong vẫn diễn đúng kịch bản. Nhưng đến đoạn cuối tỏ tình thì...

-Anh yêu em ko hề gian dối, tình yêu chúng mình vô đối phải ko em? Em yêu anh thì anh yêu lại. Có bao giờ ăn lẩu của nhau đâu. Đầu gối nào chả có lúc xuống giá. Đại tá nào chả có lúc về hưu. Nước xuôi dòng ngàn năm chảy mãi. Anh nguyện sẽ mãi yêu mình em....đến khi anh có bạn gái mới- Phong khơi mào ục bắt đầu nổi loạn

-Ko có tình yêu nào mãi, chỉ có bài mãi mãi 1 tình yêu- Nhi cũng phụ họa theo. Bên dưới, học sinh nghiêng ngả cười rần. Còn tập đoàn rắc rối chỉ biết vuốt mặt cho nguôi giận. 2 đứa này...

-Chúng mình yêu nhau cho đỡ f.a em nhĩ?- Phong nhếch miệng cười đều.

-Khi nào hết f.a mình chia tay- Nhi gật đầu.

Vậy là the end, màn kịch quá xuất sắc!

122. Chương 122:

-BẠCH NGUYỆT NHI

-HÀN VŨ PHONG

-2 NG GIỎI QUÁ HA!!!

Hội học sinh quát âm lên làm Nhi và Phong toát mồ hôi hột. Hức, 2 ng đâu có làm gì đâu, chẳng qua là thay đổi kịch bản chút xíu cho tăng phần kịch tính thôi mà.

-Thôi thôi. Lâm và Phương mau lên dẫn chương trình đi kìa. Việc này để sau xử cũng đc mà- Như nhảy vào can 2 bên. Nhìn vào vẻ mặt cún con vô tội kia của bé Nhi cô đâu đành lòng để cô bé bị “lên thớt”.

-Hức, mọi ng cứ lo xa. Khán giả ở dưới vỗ tay rần trời kìa- Nhi chạy ra nấp ngay sau lưng Như là lười phồng má phụng phịu nói.

-Cậu nhớ đấy. Đồ quậy phá- Long lườm Nhi 1 cái sắc lẹm rồi ai về chỗ ng nấy ngồi. Lâm và Phương thì lên dẫn chương trình.

-Sau đây, hội phó văn hóa đầy tài năng và vô cùng xinh đẹp của chúng ta sẽ gửi tới các bạn 1 bài hát vô cùng hot của Bích Phương. Chúng ta tiếc gì 1 tràng pháo tay cho hội phó Kiều Phương nào- Lâm đi lên khuấy động sân khấu bằng giọng nói hài hước cùng nụ cười tỏa nắng. Sân trường Green Star thêm đc 1 phen điên đảo nữa, tiếng hò reo rầm trời.

Tiếng nhạc vui vui nổi lên. Phương với bộ váy xanh lơ kiểu búp bê cùng mái tóc đc làm cầu kì đi ra. Trong cô bây giờ thật giống các nàng công chúa.

”Hình như anh có điều muốn nói, cứ ngập ngừng rồi thôi.

Và có lẽ anh ko biết rằng em cũng đang chờ đợi.

Ở cạnh bên anh bình yên lắm.

Anh hiền lành ấm áp, cứ tiếp tục ngại ngùng thì ai sẽ là ng đầu tiên nói ra.

Hay là mình cứ bắt chấp hết yêu nhau đi.

Hay để chắc chắn anh cứ lắng nghe tim muốn gì.

Rồi nói cho em nghe, 1 câu thôi.

1, 2, 3, 5 anh có đánh rơi nhịp nào ko.

Nếu câu trả lời là có anh hãy đến ôm em ngay đi.

Em đã chờ đợi từ anh giây phút ấy cũng lâu lắm rồi.

Và dẫn ai sau, có ra sao.

Thì em vẫn sẽ ko hối tiếc vì ngày hôm nay, đã nói yêu anh.

Cho dù ta đã mất rất lâu để yêu nhau.

Nhưng chẳng còn gì ý nghĩa nếu như chúng ta ko hiểu nhau.

Và muốn quan tâm nhau, phải ko anh?

Và em xin hứa, sẽ mãi mãi yêu 1 mình anh.
Cho dù mai sau đâu có nắng hay mưa trên đầu.
Em chẳng ngại điều gì đâu chỉ cần chúng ta che chở nhau.
Có anh bên em là em yên lòng.
Kể từ hôm nay em sẽ chính thức đc gọi anh: anh yêu”
(Mình yêu nhau đi)

123. Chương 123:

Sau khi kết thúc bài hát, chờ cho đám đông đã yên lặng hơn. Phương mới cất giọng nhẹ nhàng nói:

-Bài hát này Phương gửi tặng tới 1 bạn nam đặc biệt đối với Phương. Mong cậu ấy sẽ hiểu

-Ack, con Phương đc há mày- Thoại Anh khều khều tay Nhi nói nhỏ.

-Chứ nó đâu như mày. Yêu thầm mà ko dám nói. Mác f.a đều- Nhi bĩu môi với Thoại Anh.

-Ê cái con kia. Ít ra tao còn biết thầm thương trộm nhớ. Đâu như mày, to xác mà đầu óc ko bằng đứa mẫu giáo- Thoại Anh cũng ko vừa móc họng lại Nhi.

-Động chạm nhá mày. Nay thì trên tao này- Nhi nhào tới cù lét Thoại.

-Tiếp theo sẽ là lời tỏ tình của Hội phó thể dục và các hoạt động ngoại khóa, chờ xem bạn nữ nào sẽ đc tỏ tình nhé!- Phương nháy mắt ra vẻ bí hiểm rồi lui xuống phía cánh gà. 2 cô nàng bên dưới đang chí chóa cũng đã thôi ko nghịch nhau nữa mà hướng mắt lên sân khấu.

Tiếng nhạc dịu dàng vang lên. Trên sân khấu, 1 ng con trai vest xanh dương đậm bước ra từ phía cánh gà
”Anh chưa từng nói sẽ yêu em suốt đời.

Anh chưa từng nghĩ, anh làm đc điều đó.

Nhưng anh sẽ hứa, luôn yêu em thật nhiều, yêu em ko cần lý do.

Em đã mang đến cho anh những bất ngờ.

Em đã mang đến cho anh niềm hạnh phúc.

Anh sẽ giữ mãi những phút giây ngọt ngào.

Sẽ giữ, ỉnh anh thôi.

Xin em đừng khóc, khi anh ko ở bên

Xin em đừng khóc khi đôi ta giận hờn.

Đừng để nước mắt, xóa đi mọi niềm vui

Hãy để nụ cười nở trên môi của em.

Hãy cứ để anh quan tâm em ngày đêm.

Hãy cứ để anh sống với những mong chờ.

Muốn nói 1 điều, từ sâu trong lòng anh

Anh yêu em, chỉ vậy thôi.”

(Lời anh muốn nói)

Bài hát đã kết thúc. Lại thêm 1 bí ẩn nữa. Ko biết Long tỏ tình với nàng nào đây. Nhưng mà tỏ tình qua ngày lễ tình nhân của trường chắc ko phải chơi đùa đâu.

Nhi khẽ liếc sang Thoại Anh và thấy đc vài nét thú vị. Sắc mặt Thoại đã sa sầm đi trông thấy!

124. Chương 124:

-Các bạn có muốn nghe tiếp 1 lời tỏ tình nữa ko nào?- Lâm tiếp tục cao giọng khuấy động ko khí bên dưới.

-CÓ!- học sinh Green Star đồng thanh nói.

-Và nối tiếp cho những màn tỏ tình ngọt ngào. Sau đây sẽ là bài hát của...- Phương kéo dài giọng ra vẻ bí ẩn- Bạch Gia Kỳ!

Lần này ko phải hát bình thường. 1 chiếc đàn piano màu nâu của gỗ bóng loáng đc đặt ở giữa sân khấu. Bên trên đc 1 bó hoa hồng đỏ thắm. Kỳ vẫn phong thái ngông nghênh trong bộ vest xám phá cách đi ra. Cậu từ từ ngồi xuống, những ngón tay lướt trên những phím đàn

”Cứ mỗi sớm thức dậy, bên cạnh anh luôn có 1 vòng tay.

Cứ mỗi sớm thức dậy, anh lại nhận đc 1 nụ hôn.

Em ơi em biết ko?

Anh chỉ ước đôi ta, như thế này.

Cứ trôi qua mỗi ngày

Rất đơn giản mà thật hạnh phúc.

Nhiều lúc đôi ta giận nhau anh lặng im ko nói.

Nhiều lúc em như trẻ con cứ muốn anh ôm chặt thôi.

Nhiều lúc đôi ta giận nhau vu vơ chẳng biết vì điều gì.

Nhưng như vậy anh lại yêu em hơn.

Tình yêu ko chỉ niềm vui mà còn cả khổ đau.

Mình hay hy sinh vì nhau để tìm 1 hạnh phúc.

Và bước trên con đường đi của em sẽ có 1 ng.

Luôn bên em, luôn yêu em mà thôi.

Chính là anh”

(Chính là anh)

Bản nhạc kết thúc. Phương sánh bước cùng Lâm từ trong cánh gà đi ra tươi cười.

-Anh Kỳ này. Từ đầu đến giờ có 2 ng tỏ tình nhưng dấu tên đối phương rồi. Anh nên nói tên bạn gái mình ra ọi ng ở dưới đờ hồi hộp chứ, đúng ko?- Phương đưa micrô cho Kỳ và nói.

-Nếu MC đã nói vậy thì tôi cũng xin nói ra ng bí mật đó là...

Tất cả dường như nín thở. Ai đây? Kỳ tỏ tình với ai đây?

Trong khi đó, Thảo, Nhi và Thoại Anh cũng khẽ liếc mắt sang Như. Những ng kia hồi hộp 1 thì Như hồi hộp 10 và pha chút sợ hãi nữa.

-Trịnh Khánh Như! Sinh viên khu đại học ngành luật- Kỳ hít 1 hơi thật sâu nói liến thoắng.

-OA~~ bên dưới như vỡ òa. Còn nữ chính lúc này của chúng ta thì sao đây?

-VẬY chị Khánh Như, chị có thể lên sân khấu ko ạ?- Lâm đảo mắt xuống khán giả nói lớn.

VẬY là dù ko muốn vì xấu hổ nhưng Như đành phải lên. Lý do à? Tại chị Thảo, Thoại Anh và bé Nhi đùn đẩy mãi đó.

Kỳ nở nụ cười rạng rỡ có phần thích thú khi Như cúi gằm mặt đi lên sân khấu. Nhanh chóng, cậu cầm lấy bó hoa hồng và đứng đối diện với Như thì thầm nói:

-Em...làm bạn gái anh nhé!(sến quá đi!>. Như ko nói gì chỉ lẳng lẳng gật gật đầu. 2 má đỏ bừng lên vì xấu hổ.

-Nào, 1 tràng pháo tay cho cặp đôi đầu tiên nào- Lâm và Phương đồng thanh.

Kết thúc ngày lễ tình nhân tuy mệt nhưng ko kém phần thú vị. Ai trở về nhà ng nẩy nghĩ ngợi. Nhưng biết đâu đc, vài ngày sau còn thú vị hơn nhiều!

125. Chương 125:

Sáng hôm sau, tại lớp 12A.

Vừa đến cửa lớp, Nhi đã thấy sự khác thường. Sao hôm nay mọi ng ra ngoài cửa đứng hết thế nhỉ? Tính hóng gió sao?

Ngó vào lớp, Nhi chợt hiểu ra sự việc. Thoại Anh đang bực tức đá bàn đá ghế. Trên đầu là mây đen xám xịt, thi thoảng còn có sấm sét đùynh đoàng nữa kia. Còn Phương vẫn bàng quang thư thái ngồi ôm khư khư cuốn sách được dày cộm ko quan tâm xung quanh ra sao.

-Đồ sở khanh, đồ chết tiệt, đồ trời đánh, đồ thần kinh...- Thoại Anh đang chửi rủa ai thế nhỉ?

-Sao thế Thoại?- Nhi bước tới với vai cô bạn.

Oh, sau 1 hồi thì thảo với Phương và Thoại mới biết sự tình như sau. Tất cả là vì bài hát tỏ tình hôm qua của Long hết.

-Vậy thì sao mà tức?- Phương vẫn chất giọng dịu dàng hỏi.

Thoại Anh bị nói trúng tim đen nên cô nàng cứ à ờ mãi ko trả lời đc.

Nhi và Phương nhìn nhau thở dài. Cô bạn của họ....biết yêu rồi!

Sau 1 hồi bàn bạc riêng, Phương gật đầu và đi ra ngoài. Trong lớp chỉ còn Nhi và Thoại Anh.

-Này, mà thấy khó chịu khi Long đi cùng ng con gái khác đúng ko?- Nhi khoanh tay trịnh trọng hỏi.

-Ờ thì đại loại là như thế- Thoại Anh áp ứng.

-Đc rồi. Tao với mà là bạn thân. Nói đi, mà yêu Long. Đúng chứ?

Thoại Anh ko biết trả lời sao cả. Quả thực cảm xúc của cô lúc này rất rối loạn. Rốt cuộc cảm giác này là yêu ư?

-Báo cáo, nhiệm vụ hoàn thành- Phương đi vào lớp cất giọng vui vẻ. Theo sau là Long.

-OK. Long, tờ bàn giao Thoại cho cậu hôm nay đây. Dẫn đi đâu thì đi- Nhi nháy mắt với Long rồi lôi Phương đi ngay đến phòng hội học sinh. Có ng muốn “mượn” Phương.

-Hey, Lâm. Ở đây- Nhi vẫy vẫy tay khi thấy bóng dáng Lâm từ xa. Thấy “tín hiệu” Lâm vội chạy tới.

-Phương, cậu hôm nay có bạn gì ko?- Lâm thở dốc vì phải chạy 1 quãng hỏi.

-Cũng ko bạn lắm. Có việc gì sao?- đôi mắt Phương khẽ ánh lên vài tia nhìn lo lắng.

-Vậy tốt rồi. Đi cùng tớ.- Lâm nắm tay Phương kéo cô đi.

126. Chương 126:

Ngồi vắt vẻo trên cây(bà này hết chỗ ngồi à), Nhi nở nụ cười mỉm hạnh phúc. Anh 2, anh 3 rồi Phương và Thoại Anh đều đi hết rồi. Cô bé chỉ ngồi chúc phúc mà thôi. Tình yêu với Nhi à? Cô bé ko dám yêu, bởi nếu ng cô yêu biết đi bí mật của Bạch Nguyệt Nhi thì có lẽ ng đó ko ở cạnh cô bé nữa.

Ở 1 cái cây khác đối diện với cây Nhi đang ngồi. Có 1 đôi mắt màu hổ phách đang lặng lẽ quan sát cô bé. Trong lòng bỗng dâng lên 1 thứ cảm xúc kì lạ. Cậu khâm phục cô bé này, khâm phục vì lúc nào cũng nở đi nụ cười hồn nhiên yêu đời trong mọi hoàn cảnh. Điều mà cậu ko thể làm đi. Cậu...sao thế này? Điên mất!

2 tháng sau, tại biệt thự họ Bạch

-Ba, mẹ, nội- Nhi cất cao giọng gọi cả nhà trong khi mình vẫn đang đứng ngoài tháo giày.

-Trời ạ! Tiểu thư khuê các ko thấy đâu. Chưa thấy ng đã nghe thấy giọng rồi- bà nội Nhi lật lật vài trang tạp chí thờ dãi nói.

-Về nước hơn 1 năm rồi mà ko thèm về thăm nhà 1 lần. Con cháu thế đấy- mẹ Nhi vừa gọt trái cây vừa lên tiếng oán trách cô con gái cứng của mình.

-Gi nữa? Tính quậy phá gì đây?- ông nội Nhi đang đọc vài tờ báo cũng cất giọng khàn khàn hỏi.

-Ừ. Nhà mình toàn mắng con ko à- Nhi phồng má, chu miệng phụng phịu ôm cổ ba mình nũng nịu, tay với luôn lấy quả nho ở bàn bỏ vào miệng ăn ngon lành- Lần này con giới thiệu 2 cô con dâu cho cả nhà chứ

-Hả??? GI CƠ???- cả nhà đều dừng ngay việc mỗi ng đang làm lại mà tròn mắt nhìn Nhi đang cười đắc trí. Nhân lúc mọi ng đang đứng hình, Nhi lợi dụng thời cơ ăn thêm vài miếng trái cây nữa.

-Vậy thì ai thế Nhi?- Mẹ Nhi nóng lòng hỏi, gương mặt hồ hởi.

-2 ng đó là tiểu thư gia tộc nào? Hay công ty, tập đoàn nào?- ba Nhi trầm giọng hỏi, đôi tay vuốt mái tóc của cô con gái.

Tất nhiên ai cũng hiểu, Bạch gia là 1 dòng họ quý tộc, nếu như chọn dâu rể ko môn đăng hộ đối thì đảm bảo cánh báo chí ko để yên đâu.

-Ba à! Bây giờ là thế kỉ XXI rồi đó. Đâu còn phân biệt giàu nghèo chứ. Con, với tư cách là đại tiểu thư của Bạch gia Bạch Nguyệt Nhi chỉ nhận 2 chị dâu con chọn làm dâu cả và dâu thứ Bạch gia. Ngoài ra ko nhận bất kì ai. Nếu cả nhà cứ tự chọn ng khác, thì đừng nhìn mặt con và cũng đừng trách con- Nhi gạt tay nghiêm giọng nói rồi đứng đủng đỉnh bỏ lên phòng.

127. Chương 127:

5 ngày liên tiếp tại biệt thự Bạch gia, ko khí u ám nặng nề bao trùm lấy tất cả.

Nhi thì tự nhốt mình trong phòng riêng. Ko thèm ăn đồ ở ngoài đưa vào. Đây là ko ăn đồ ở ngoài đưa vào thôi nhé! Còn trong phòng Nhi thì nguyên 1 núi đồ ăn vật luôn. Chứ tính tuyệt thực thật thì cô bé ko dám chơi. Ng ngoài cứ tưởng Nhi nằm im trong đó mà dối. Thế nhưng, bên trong phòng, Nhi lại vô cùng “bận rộn”

-“Hức, bà ngoại ơi...hu hu...”- Nhi tuôn ra 1 dây nước nở với ông bà ngoại ruột của mình

-“Nhi, Nhi, con sao thế? Sao khóc? Ai dám bắt nạt con à? Nói đi, ông bà sẽ xử kẻ đó”- ông bà ngoại Nhi hốt hoảng đổ dành cô cháu gái

-“Hức...ba mẹ... Hu hu... Con, con chọn...hức 2 chị dâu cho cả nhà hức, thế mà ba con hức hức ko đồng ý. Hức, tại ko môn đăng hộ đối ngoại ơi hu hu”- Nhi cố bóp méo giọng mình đi kể lể

-“Đi rồi đi rồi. Cháu gái ngoan, nghe ngoại ko khóc nữa ha. 2 ngày nữa ngoại sẽ sang với con liền. Ha, ngoại thương”

-“Dạ. Hức...”

Vậy là cứ bài ca như vậy, Nhi khóc lóc kể lể với hết 6 ng bố mẹ nuôi, ngoại nuôi và mẹ nuôi bên Hoàng gia Anh, ông bà ngoại rồi cả ba mẹ Phương và Thoại Anh nữa. Kể ra cô bé cũng có “hậu phương” vững chắc đó chứ. Lần này ko thắng ba Nhi ko mang họ Bạch.

Còn về phía gia đình Nhi thì sao ta? Mẹ và bà nội Nhi thì như ngồi trên đồng lửa vì đã 5 ngày rồi cô bé ko ăn gì (theo họ là thế). Cả nhà cũng có phương án “tác chiến” riêng. Đó là cả nhà đã “tuyển chọn” đc 2 cô con dâu đủ tiêu chuẩn xinh đẹp, tài năng toàn diện và môn đăng hộ đối để lấy lòng Nhi.

Chà, cuộc chiến gay go đây.

2 ngày sau, tại Bạch gia.

Nhờ Phương trang điểm 1 ít phấn mỏng. Nhi đã biến thành 1 ng con gái xanh xao, trắng nhợt ko chút sức sống và phải nhờ Thoại Anh dìu xuống nhà gặp mặt ông bà 2 bên nội ngoại, ba mẹ ruột, 6 ba mẹ nuôi, ba mẹ Thoại Anh và Phương cùng ngoại nuôi và mẹ nuôi.

-“Trời đất! Cháu/con tôi”- “hậu phương” của Nhi thốt lên hốt hoảng khi nhìn thấy Nhi. Mắt sưng húp, đỏ mọng, ng như cọng bún xanh xao, khuôn mặt trắng nhợt.

-“Thôi thôi. Ko bàn cãi gì cả. Ta cũng đã tiếp xúc với dâu cả rồi. Ko sao hết. Theo ý con bé Maria đi. Để nó như thế này ko ổn chút nào”- ngoại nuôi của Nhi xua xua tay.

-“Nhưng mẹ nuôi à. Đây là 2 cô con dâu nhà con chọn. Đầy đủ tiêu chuẩn mà”- ba Nhi ngay lập tức bác bỏ, sau lời nói của ông, 2 ng con gái cũng đi ra và cúi đầu chào cả nhà.

-“Nhi à, chị có hầm cháo thuốc Bắc cho em. Em ra ăn cho khỏe nhé?”- 1 ng con gái có gương mặt sắc sảo, đc chọn làm dâu cả đi lên đỡ lấy Nhi từ tay Thoại Anh

128. Chương 128:

Vậy là để đống 1 cô gái yếu ớt thực sự. Nhi đành phải ngồi ăn hết 1 tô cháo mùi vị lạ hoắc. Ko, cô bé thích cháo gà hầm béo ngậy của chị Thảo và chị Như cơ.

Mà khoan đã. Sao...sao ng cô bé nóng ran thế này? Ai tăng nhiệt độ điều hòa à? Khó thở nữa. Sao thế này?

Đang ăn, Nhi ngất lịm đi trong vòng tay dâu thứ.

-Hừ. Đúng là giặc bên Ngô ko bằng bà cô bê chồng mà. Lại còn giả vờ ngất nữa- dâu thứ cất giọng dè bĩu.

-Nếu ko phải vì gia tài đồ sộ, chị em mình đâu phải cực nhọc thế này- dâu thứ đặt cạch bát cháo đã vơi đi 2 phần 3 bực mình nói.

Đúng lúc này, ở ngoài phòng khách cất lên 2 thứ giọng. 1 lạnh băng, lơ đãng, 1 trầm và ấm.

-“Con chào ba mẹ. Ông bà”- Kỳ và Vũ cúi đầu chào.

-“Ko phải Vũ đi công tác ở Đà Lạt sao? Còn Kỳ hình như con vào Vũng Tàu mà. 2 đứa vừa mới bay chiều qua mà”- mẹ Thoại Anh bất ngờ vì sự xuất hiện của 2 ng.

-“Dạ là chúng con bay về gấp ạ. Mà Nhi đâu ạ?”- Kỳ ngó quanh tìm bóng dáng cô em gái nhỏ.

-“Nhà mình làm gì mà để con bé 7 ngày ko ăn uống chứ. Trong phòng con bé có đồ ăn vặt nhưng đâu đủ chất”- Vũ có phần hơi gắt khi nghĩ lại lời nói của Phương.

-“Em chào 2 anh”- từ trong bếp, dâu cả và dâu thứ đi ra tiện thể “ghi điểm” trong mắt Vũ và Kỳ luôn.

-“À! Bé Nhi ăn cháo xong chắc do buồn ngủ quá nên ngủ gục dưới bếp rồi ạ”- dâu thứ nhanh nhẩu tiếp lời.

-“CÁI GÌ? Cô muốn tôi giết cô ko mà dám để em gái tôi ngủ ở đó?”- Kỳ xiết chặt tay, gằn giọng rồi xô dâu thứ ra và chạy vụt xuống bếp. Vài phút sau, Kỳ bế Nhi đi lên với vẻ mặt lo lắng.

-“Anh 2, con bé hình như bị dị ứng”

-“Sao?”- Vũ nhú mày rồi chạy xuống bếp.

“CHOANG”- chỉ vài giây sau, dưới bếp có tiếng đổ vỡ. Hết thấy mọi ng đều lo lắng chạy xuống xem xét:

-“2 cô, tôi sẽ ko bỏ qua đâu. Đây là cháo hầm thuốc Bắc. Nhi bị dị ứng. Ăn 1 chút đã ko xong rồi. Lần này còn ăn nhiều nữa. Ko cấp cứu nhanh sẽ nguy hiểm tới tính mạng”- Thoại Anh gần giọng nhìn 2 ng con gái đang tái mét mặt lại kia.

Còn Vũ và Kỳ đã đưa Nhi đi cấp cứu từ lâu rồi. Phương cũng bực mình ko kém nhưng cô biết kiềm chế. Thở hắt ra, Phương gọi điện triệu tập đông đủ tập đoàn rắc rối bảo đến ngay bệnh viện rồi cùng mọi ng đến đó.

129. Chương 129:

Khoảng 20p sau, tập đoàn rắc rối đã có mặt đông đủ trước cửa phòng cấp cứu cùng tất cả mọi ng.

-Anh Vũ, anh nói đi. Ai, ai đã làm Nhi ra thế này? - Thảo rơm rớm nước mắt lay lay tay Vũ. Cầu Chúa, con xin ng đừng để em gái con xảy ra chuyện gì.

Còn Lâm, Long và Phong đang chiếu những tia nhìn chết chóc vào 2 ng con gái lạ hoắc kia sau khi nghe ng lớn kể đầu đuôi. Nếu Nhi mà làm sao, ko cần biết 2 ng họ là ai. Nếu Nhi phải chịu 1 thì họ phải chịu 100.

“BỐP, BỐP”- Như tát vào mặt 2 ng kia và bức xúc quát:

-2 cô nhớ đấy. Đây mới chỉ là vì đã làm cho Nhi phải vào cấp cứu thôi. Nếu Nhi làm sao, dù chỉ là xước da thì tôi thề rằng sẽ đổi cả mạng sống này trả lại cho 2 cô- với Như và Thảo. 2 cô nợ Nhi 1 mạng sống.

-Mày...- 2 ng con gái kia gầm nhẹ. Đường đường là con nhà quyền quý, ba mẹ còn ko dám lớn tiếng mà giờ lại bị 1 đứa nào đấy tát. Định đánh trả lại thì:

-Đủ rồi- Lâm và Long giữ tay 2 ng và hắt ra.

-Tốt hơn thì nên xéo đi. Giữ mạng mình đi. Nếu ko, 2 cô ko toàn vẹn mà ra khỏi đây đâu- Phong gần giọng nói. Cậu, đang rất tức giận.

Trong lúc này, các bậc ông bà cha mẹ của chúng ta đang thì thầm thì thảo:

-“Dâu cả là ng con gái có dây buộc tóc màu xanh lá, còn dâu thứ hình như là cô gái có mái tóc màu rêu kia thì phải”- ngoại nuôi Nhi chỉ trỏ “quảng cáo”

-“Ngoại hình, khí chất ko tồi. Duyệt!”- “hậu phương” của Nhi gật đầu đồng lòng.

-“Giờ kiểm tra tài năng nữa”- ông nội Nhi cất tiếng.

Cuối cùng cũng có kết quả. May là Nhi ko sao. Nếu ko chắc tất cả bốc hỏa mất. Sau khoảng 1 tiếng trò chuyện cùng các vị phụ huynh thì tất cả cũng ra về. Để Nhi cho tập đoàn rắc rối trông mon

-Hức...hức...

Tiếng gì thế nhỉ? Tất cả ngơ ngác nhìn quanh. Hóa ra là Như và Thảo đang sụt sịt nước mắt ngấn nước mắt dài

-Nhi, cái con bé này. Chị phải đánh 1 trận mới đc. Sao lại nhịn ăn chứ? - Thảo cứng giọng mắng yêu Nhi làm tất cả bật cười. Thảo mà đánh Nhi thì chắc bây giờ có tuyết rơi quá.

-Hi. Em có sao đâu. Mà 2 chị này- Nhi gãi đầu ngượng nghịu- em muốn ăn cháo gà hầm.

-Ko thành vấn đề. Chị chuẩn bị rồi đây- Như đưa ra 1 cái cặp lồng.

Tất cả những hành động đó, đã lọt vào mắt tất cả những vị phụ huynh đứng...rình trộm bên ngoài. Họ đã biết dâu cả và dâu thứ là ai rồi. Ko cần môn đăng hộ đối. Miễn có tình yêu thực sự là đủ.

130. Chương 130:

-Ko lẽ mấy anh để yên việc tày đình này sao?- vừa nhìn Nhi ngủ, Phong vừa khoanh tay lãnh đạm hỏi.

-Tất nhiên là ko rồi. Mà kể cả có bỏ qua thì Phương và Thoại Anh cũng ko để yên đâu- Kỳ nằm trên 1 chiếc giường bệnh khác trả lời.

-Thế sao vẫn ko thấy động tĩnh gì thế? Hơn 1 ngày rồi mà

-OMG! Đạo này khả năng nắm bắt thông tin của nhóc kém thế. Lên mạng xem báo đi- Kỳ bật dậy tròn mắt nhìn Phong.

“Tin mới nhất: Tập đoàn J.K có nguy cơ phá sản là rất cao khi tổng số cổ phiếu mà các cổ đông đã rút khỏi tập đoàn này là hơn 50%”

-Làm thế quái nào mấy anh rút dc cổ phiếu nhiều thế?- Phong khá bất ngờ. Tuy rằng sức ảnh hưởng của Vũ và Kỳ là ko nhỏ nhưng ko thể như thế này dc.

-À! Đây là thêm 1 chút “gia vị” của các bậc phụ huynh ý mà. Họ ko sẵn ồng tay ồng chân đến xử 2 ng kia là tốt rồi- Vũ gập quyển sách lại cũng tham gia góp vui. Động vào Bạch Nguyệt Nhi? Kể đó sẽ dc tới Địa Ngục trần gian.

Vài ngày sau, tập đoàn rắc rối nhận dc 1 tin vui. Đó chính là: đám cưới của Vũ với Thảo, Kỳ với Như sẽ dc tổ chức vào tuần sau.

Vậy là tập đoàn rắc rối lại bận rộn. Mặc dù Bạch gia có thể lo chu toàn dc nhưng tất cả nhất quyết ko để cho ng lớn nhúng tay vào. Tất cả từ trang trí, váy áo, địa điểm tổ chức lễ cưới, khách mời đều do 1 tay tập đoàn rắc rối lo. Thật là, có ai ko dưng ôm việc như mấy ng này ko cơ chứ.

-Nhi, Nhi ơi. Chị xong rồi này- Thảo từ trong phòng gọi vọng ra. Nhưng mãi mà vẫn ko thấy cô bé trả lời, Như kéo váy mở cửa phòng đi xuống phòng khách xem xét.

Mất 2 ng mở to, khoe miệng nhếch lên, giật giật. Trước mắt cả 2 là hình ảnh của Nhi đang nằm ngủ sải sải ra ghế. Trên mặt che lại bởi cuốn manga “Shin cậu bé bút chì”, xung quang là ngổn ngang toàn kẹo bánh. Vũ mà thấy đồng kẹo này là đảm bảo Nhi bị mắng à xem.

-Ôh. Nhi, ng ta bán đầy truyện tranh khuyến mại cùng kẹo kìa- Như cúi xuống thì thào vào tai Nhi. Ngay lập tức, cô bé ngồi bật dậy dáo dác nhìn quanh:

-Đâu đâu?

Biết mình bị lừa, Nhi lườm(yêu) 2 cô chị dâu đang che miệng cười khúc khích của mình muốn cháy tóc.

Đã xong phần lễ nghi trước Chúa. 2 đôi vợ chồng mới cưới quay xuống đang định tung hoa thì Nhi chột hét lớn:

-Dừng lại

Rồi, từ dưới hàng ghế ngồi, cô bé chạy lên đứng trước mặt 2 chị dâu mình

131. Chương 131:

Tất cả mọi ng đều bất ngờ, ko biết cô nhóc lém lỉnh này làm gì đây.

-Chị Thảo, đây là quà cưới em tặng chị- Nhi cười tươi đưa cho Thảo 1 mảnh gỗ nâu bóng loáng bằng bàn tay hình chữ nhật, trên đó khắc chữ “Dương Thảo-dâu cả Bạch gia đời 12” cùng hình 1 con rồng vẩy bạc uốn lượn. Tặng Thảo xong, Nhi quay qua Như nói tiếp- chị Như, đây là quà em tặng chị- Nhi đưa ra 1 chiếc

hộp bọc nhưng đen, bên trong là sợi dây chuyền hình ngôi sao lấp lánh sắc vàng nhạt (có ai còn nhớ ko? Nếu quên đọc lại chương 8: Noel rắc rối nhé!) và đeo vào cổ cho Như.

Xong xuôi, cô bé cầm tay Thảo và Như đi lên trình trọng tuyên bố:

-Hôm nay, tôi với tư cách là Đại Tiểu Thư Bạch gia đời thứ 12 Bạch Nguyệt Nhi tuyên bố: Đại Phu Nhân của Bạch gia đời 12 là Dương Thảo. Nhị Phu Nhân là Trịnh Khánh Như.

Sau lời nói đồng dạng có sức phá hủy màng nhĩ mà ko cần micrô đó của Nhi, tất cả mọi ng đều đứng dậy vỗ tay chúc mừng.

Hôn lễ kết thúc, đôi vợ chồng trẻ cùng lên máy bay để hưởng tuần trăng mật. Vậy là Nhi có 1 tháng bay nhảy rồi. Quậy phá thôi!

Tan học, Nhi khoác balô đi ra cổng trường chờ xe đến đón. Đang trưng bộ mặt con nai vàng ngơ ngác ra thì chợt có tiếng gọi:

-Ê, đi công viên ko?- Phong lái xe mô tô phân khối lớn đỗ trước mặt Nhi hất hàm hỏi.

-Ôh. Hôm nay chắc mặt trời mọc đằng Tây quá. Tự dừng lại có lòng tốt ghê. À mà chờ 4 ng kia nữa chứ?- Nhi nói móc mĩa Phong.

-Thật ko ngờ. Cô (cách gọi theo giao ước ở đầu truyện) lại thích làm kì đà cản mũi. Thật ko ngờ 1 ng lại hội tụ nhiều tính xấu như thế- Phong vờ lắc đầu tỏ dài chán nản.

Nhi giờ mới à lên 1 tiếng hiểu ra vấn đề. Thế mà cô nhóc quên bég mắt.

132. Chương 132:

Nhi cùng Phong đi vào công viên quậy phá 1 lần. Nào, điểm xuất phát là mê cung huyền bí!

-Này, cầm lấy- Nhi đưa cho Phong tờ bản đồ để đi vào mê cung.

-Sao cô ko cầm mà xem- Phong cao giọng châm chọc Nhi. Cậu đoán khả năng 8 9 phần là cô bé ko biết xem bản đồ- thật là, ng gì đầu 18t đầu rồi mà ko biết xem bản đồ.

-Gì chứ? Chẳng qua là ta đây tài năng quá rồi, ko nỡ làm ng hoàn hảo sợ ng ng ghen tị nên có chút xiu khuyết điểm thôi- ngay lập tức Nhi bật lại, tiện thể tự sướng thêm vài câu.

Biết ko cãi cùn đc với vua rắc rối, Phong hậm hực lôi tay Nhi tiến vào mê cung.

Vào trong, nhiệt độ đột ngột mát hơn khiến Nhi hơi ớn lạnh. Ánh đèn vàng, xanh, đỏ leo lét cùng tiếng “Hùùù...ààà...” vang vọng nhằm hù dọa những ai yếu tim.

Đang đi, chợt Nhi cảm thấy ống quần jeans của mình bị cái gì đó níu lại.

-YAAAA...

Phong đang chăm chú có nhìn bản đồ chợt giật mình vì tiếng thét trời rung đất lở của Nhi. Khoan, tiếng thét này ko phải tiếng thét thất thanh sợ hãi mà là tiếng thét lấy hơi để đánh nhau. Tội nghiệp con ma nào đó vô phúc.

-Này, mi biết xem ko thể hả? Mãi chưa ra đc là sao?- Nhi dậm chân đi lên ngang bằng Phong bức tức hỏi.

-Có giỏi thì cô xem đi. Cầm rằm mãi- Phong cũng quay sang gắt lại.

-Ta mà biết xem thì đã ko đưa i cầm- Nhi cao giọng nạt lại.

“Hù...hù...”- 2 cái bóng trắng vụt qua, tóc tai rũ rượi, trên bộ đồ vải trắng loang lổ màu đỏ.

“BỘP, BỘP”

-Ta đang bức. Biến- Nhi và Phong đồng thanh đá vào 2 con ma kia. Mặt phùng phùng lửa giận.

Khoảng 15p sau, 2 siêu rắc rối cũng đi ra. Ở 1 cửa lách riêng, khoảng 5 ng mặt mày bầm tím dìu nhau đi ra và thẳng tiến đến bệnh viện.

-Ăn đi- Nhi đưa cho Phong 1 cây kẹo bông màu trắng. Còn trên tay cô bé thì ôi thôi! 2 cây kẹo bông màu hồng, 1 bịch bắp rang bơ cỡ lớn, vài xiên xúc xích nướng, 1 chai C2, mấy cái bánh ngọt, rồi nào là kẹo mút, bim bim.

-Trời...trời. Cô tính đi tị nạn à mà mua lắm đồ thế này?- Phong rơi vào trạng thái sock ko đỡ nổi nhìn Nhi. Ko thể ngờ đc đây là vợ tương lai của cậu. Lấy về ko khéo ra đường ăn mày sớm (anh cứ làm như tiền Hàn gia ít lắm ý).

-Ăn đi. Ngon lắm á. Nhân lúc 2 ko ở đây tranh thủ ăn- Nhi cười tươi.

Phong cắn thử 1 miếng kẹo bông. Cái vẻ mặt ngơ ngơ, sau đó là 1 khuôn mặt bất ngờ làm Nhi bật cười khanh khách. Cậu nhóc này cũng thú vị ghê đấy chứ.

Cây kẹo bông ngọt lịm, lại có vẻ dai dai rồi tan trong miệng. Phong ko ngờ đồ ăn hàng lại ngon đến vậy.

133. Chương 133:

Trong công viên, ng ta thấy 1 đôi trai gái đi cùng nhau. Cô gái luôn miệng nói, trên môi nở nụ cười tươi. Tay chân lúc nào cũng khua khoắng chẳng chịu yên. Còn cậu con trai vài phút đầu thì điềm tĩnh đút tay túi quần đi đằng sau. Nhưng ngay sau đó thì sải bước chân đi ngang bằng cô gái. 2 ng chí chóc đấu võ miệng.

Kể từ khi Vũ và Kỳ đi hưởng tuần trăng mật, Nhi ko về căn nhà gỗ kia nữa mà trở về biệt thự họ Bạch. 1 phần là vì ở 1 mình cũng buồn, 1 phần vì sợ ma.

Tối đến, tại phòng khách biệt thự họ Bạch

-Ai! Ông Nội chơi gian, qua lượt ông rồi mà!

-Mẹ, sao mẹ nói bà con?

-Tứ K nè. Haha, cả nhà thua con rồi.

-Con trai nè, ta có đây 9 10 J Q K A hẳn hoi nhé! Haha, thua lão già này chưa?

-Hừ! Vậy ông mau đi đi.

-9 cơ nè!

-Yaaa! Con át cơ. Hura, con thắng. Yeah!

Nhi nhảy cẫng lên ghế reo hò mặc ặt ông bà nội và ba mẹ mình đang xám xịt. Vui ghê, lâu lắm ko cùng cả nhà đánh bài tiến lên rồi.

-Dạ thưa, có cậu Phong đến ạ- 1 cô hầu nhỏ nhẹ đi đến thông báo, theo sau là Phong.

Chưa cần để khách lên tiếng, mẹ Nhi đã chặn họng:

-Phong đó hả cháu? Cháu đến đón Nhi à? Ừ ừ mấy đứa cứ đi chơi nhé. Dù sao ở nhà nó cũng ko làm gì Nhi biết mà. Mẹ đang muốn tống cô bé đi để mẹ đánh bài thắng chứ gì? Hừ!

1 lúc sau, Nhi cũng đã yên vị trên chiếc xe mô tô của Phong.

Buổi tối mùa hạ thật mát, những cơn gió tạt vào mặt Nhi. Cả Hà thành lấp lánh ánh đèn lung linh.

-Ủa? Đây là Green Star mà. Tối rồi học hành gì nữa- Nhi ngệt mặt ra khi Phong đưa cô bé đến trường.

-Ai bảo đến học. Đi nhanh nào- Phong trèo tường đi vào, đang định quay lại xem Nhi thế nào thì đã thấy cô bé nhảy bụm xuống đất rồi. Quả thực, Nhi ko phải là con gái!

Sau 1 lúc đi đi lại lại, băng qua vài dãy hành lang. Cuối cùng là leo lên 1 cái cầu thang cao ngất ngưỡng thì Phong cũng dừng lại. Oa! Hóa ra đây là đài thiên văn của trường. Đẹp quá đi! Nhìn thấy đc nguyên cả 1 bầu trời rộng lớn. 1 bầu trời đêm tím huyền bí, điểm xuyến những ngôi sao lấp lánh tựa những viên kim cương.

-Đẹp quá!- Nhi thốt lên.

-Đến rồi. Mưa sao băng kìa- Phong chỉ tay lên trời. Hàng ngàn vệt sáng đến và đi chớp nhoáng nhưng cũng đủ làm sáng rực cả bầu trời.

-Mau ước nguyện đi- Nhi vỗ vai Phong rồi chấp tay nhắm mắt ước nguyện. Bên cạnh, Phong cũng làm theo. Cầu Chúa, điều ước của họ sẽ là sự thật.

134. Chương 134:

1 tháng Nhi bay nhảy phá làng phá xóm cùng Phong trôi qua nhanh chóng. Hôm nay là ngày 2 đôi vợ chồng trẻ về nước.

-Anh 2, anh 3, chị Thảo, chị Như- tại sân bay Nội Bài, Nhi vẫy tay rồi chạy nhanh về phía 4 ng.

-OA! Lâu ko gặp anh chị nhớ quá đi- Nhi sà vào lòng Kỳ nũng nịu

-Chứ ko phải em có 1 tháng quậy phá sao?- Thảo bẹo má cô em.

-Hi. Thôi, mọi ng mau lên xe về đi. Về còn nấu cơm em ăn nữa. Em đói quá- Nhi xoa xoa bụng chu môi làm ai nấy bật cười. Lớn rồi mà cứ như con nít ấy.

Tập đoàn rắc rối đc triệu tập tại căn nhà gỗ nhỏ. Bữa tối hôm đó thực sự rất vui. Căn nhà nhỏ rộn tiếng cười.

“Cười lên nhé mọi ng”

CHƯƠNG XI: TỔ CHỨC DIS.

Chờ cho Như và Thảo ngủ say, bộ ba Bạch gia lén lút đi đến cứ điểm bí mật của cả nhóm. Trước đó, 3 ng đã để lại vài lời dặn dò.

-Thế nào rồi? Mọi ng chuẩn bị cho ngày mai chưa?-Lâm lên tiếng phá vỡ sự im lặng.

-Có gì đâu mà phải chuẩn bị chứ- Thoại Anh nhún vai.

-Nhanh thật, đã 3 năm rồi. Order Recall 25.5(ai quên đọc lại chương 8 nhé!)

-Đồ đây. Mấy đứa mau thay đồ đi rồi ta bay luôn. 7h sáng mai họp rồi đấy- Vũ đưa ra 8 cái túi.

Phong vẫn màu đen quen thuộc, 1 áo sơ mi đen cùng quần tây đen. Khoác ngoài là 1 chiếc áo choàng mùa hè, trên tay trái có chữ Icy. Kỳ cũng vậy nhưng là 1 bộ màu xám. Bên tay phải có dòng chữ cách điệu Deadpan. Vũ vẫn là bộ đồ giống Phong nhưng lại là màu trắng muốt, mái tóc bạch kim đc khôi phục. Cổ cậu có xăm chữ Snow. Ng thay đổi hoàn toàn là Nhi. Mái tóc cô bé thả buông ra đánh xù phần đuôi và nhuộm màu bạch kim, Nhi mặc 1 cái váy ren 2 dây màu đen xoè phần dưới, khoác ngoài là 1 áo trắng muốt để lộ ra phần cổ trắng ngần có xăm hình bông tuyết 10 cánh. Dưới chân là 1 đôi boot cao gót đến 12 phân đen có đính pha lê óng ánh. Thoại Anh, Phương, Lâm và Long mặc vest gọn gàng, mỗi ng đeo 1 chiếc dây chuyền có hình đôi cánh thiên thần, 1 bên là kim cương lấp lánh ánh sáng, 1 bên là kim cương đen. Cuối cùng, tất cả đều đeo mặt nạ vào.

Chiếc trực thăng của tổ chức đón tất cả đi đến địa điểm- những ng quan trọng trong bộ máy DIS

135. Chương 135:

7h, tất cả đoàn 8 ng tiến lại phòng họp. Tiếng giày vang lên trong hành lang vắng lặng. Ai cũng đeo bộ mặt lạnh như tiền. Thư kí lần lượt phát cho tất cả mọi ng có mặt nội dung của buổi họp.

Tập đoàn rắc rối sững sờ và bàng hoàng. Tổ chức có ý định khủng khiếp gì thế này?

-Tôi phản đối- Long nói, cổ ko để sự tức giận biểu hiện ra ngoài.

-Tôi cũng vậy- cả nhóm của Nhi phản bác. Riêng Nhi vẫn im lặng như đang suy nghĩ điều gì đó. Sau vài giây, cô bé ra hiệu cho tất cả im lặng rồi lạnh giọng nói:

-Thứ nhất, tôi ko hiểu tổ chức có ý gì. Thứ 2, Việt Nam là 1 đất nước có vùng trời, có lãnh thổ riêng; có phong tục, tập quán, bản sắc văn hóa riêng; có lịch sử oai hùng đấu tranh dựng nước và giữ nước hơn 4000 năm từ đời vua Hùng rồi đến vị lãnh tụ vĩ đại Hồ Chí Minh. Vậy tại sao lại muốn xóa bỏ Việt Nam trên bản đồ thế giới. Việc này rõ ràng là vô nhân tính và đáng bị lên án- càng về sau, giọng Nhi càng đanh lại và cao vút lên.

-Nhưng đó là 1 đất nước mới thoát nghèo và có mức thu nhập bình quân đầu ng thấp. Nền kinh tế chủ yếu dựa vào nông nghiệp. Tổ chức chỉ muốn tất cả các nước lớn mạnh như nhau- 1 ng đàn ông trầm giọng

-Chẳng phải Việt Nam đang bước vào thời kỳ công nghiệp hóa, hiện đại hoá đó sao? Thử hỏi 1 đất nước bị hết đế quốc này đến đế quốc khác xâm lược tàn phá. Chịu ách đô hộ từ thời phong kiến thì sao có thể bằng những nước hòa bình phát triển đc. Cố gắng, nhất định sẽ đc sao?- đến lượt Kỳ đưa ra lý lẽ.

-Chẳng phải, trước khi lột xác thì con bướm tuyệt đẹp kia, đc vạn vật ngưỡng mộ kia chỉ là 1 con sâu xấu xí sao- Phương nhẹ nhàng nói.

-Chúng tôi ko cần biết vì lý do gì nhưng Việt Nam là 1 nước anh hùng kiên trung giữ nước. Bao nhiêu xương máu, nước mắt đã thấm vào từng tấc đất. Những thứ đó đáng phải có kết quả là 1 nền hòa bình độc lập. Dù ko bằng ai nhưng ko đc xấu hổ- Thoại Anh lên tiếng, giọng nghẹn lại.

-Trên bầu trời có hàng tỉ, hàng vạn ngôi sao. Có ngôi sao tỏa sáng lấp lánh dễ nhận ra. Nhưng cũng có ngôi sao nhỏ bé, tỏa ra ánh sáng yếu ớt. Nhưng đâu có sao, chỉ cần là chính mình, đó cũng là 1 nét riêng rồi. Ko vì 1 lý do gì mà đánh mất bản thân- Lâm nêu ra triết lý giống Phương.

-Nếu tổ chức muốn chúng tôi xóa tên Việt Nam thì bộ ba DIS ko thể. Đó là quê hương, là máu thịt, là ng thân của chúng tôi- Phong khoanh tay lạnh lùng lên tiếng.

Phòng họp rơi vào im lặng. 1 lúc sau, Vũ lên tiếng:

-Tôi nghĩ 2 ý kiến trái chiều đều nên suy nghĩ lại. Giờ này 1 tuần nữa chúng ta họp lại

136. Chương 136:

-Giờ sao đây?- Phong ngả ng ra giường thở hắt ra nói.

-Chắc hẳn tổ chức có ý định từ lâu rồi. Ko thuyết phục đc đâu- Phương rót 1 ly nước cho bản thân và nói

-Vậy ko lẽ phải đối đầu sao?- Lâm buột miệng nói. Tất cả chìm trong im lặng. Những con ng này đang đứng ở vạch ranh giới. 1 bên là tổ chức, 1 bên là quê hương. Ai cũng hiểu, chống lại DIS là vô cùng khó khăn. Cơ hội sống là rất mong manh.

-Suyt!- Vũ ra dấu im lặng và hướng ánh mắt vào Nhi đang nằm ngủ yên bình trong lòng mình và nhẹ nhàng đặt cô bé xuống giường. Kỳ ra hiệu ọi ng đi ra ngoài.

-Giờ này mà Nhi vẫn ngủ đc sao?- Long nhú mày.

-Nhi ko ngủ đâu. Nó đã ra quyết định rồi, giọng buồn buồn nhìn về phía cửa phòng Nhi. Tính cô bé thế nào, cả 4 ng: anh Vũ, anh Kỳ, Phương và cô đều hiểu rõ.

-Thôi đc rồi. Tất cả hãy nghỉ ngơi đi. Cuộc họp tiếp theo sẽ đẫm máu đấy- Vũ nhắm hờ đôi mắt nói. Cậu hiểu Nhi nghĩ gì và muốn gì. Cậu tự áp đặt rằng nhiệm vụ của mình phải làm theo ý Nhi. Dù phải đổi cả mạng sống.

Lúc này, trong phòng của Nhi

“Reng...reng”- tiếng chuông đt đổ dồn. Mắt nhắm mắt mở, Nhi bắt máy

-Nhi hả em? Tin vui nhé! Chị Thảo có thai rồi- giọng Như vui mừng ở đầu dây.

-Sao cơ? Vậy giờ thế này, em sẽ cho 4 vệ sĩ theo sát bảo vệ 2 chị. Còn nữa, 2 ng chuẩn bị đồ đi. 3 tiếng nữa sẽ có ng qua đón 2 chị đến biệt thự họ Bạch.

-Ừh. Vậy nhé! Em nhớ giữ sức khỏe đấy. Chị Thảo báo cho anh Vũ rồi. Bye em.

Như đã cúp máy. Nhi khẽ thở dài, nhắm hờ đôi mắt.

Vũ ngồi cạnh giường Nhi nằm. Đưa đôi mắt buồn nhìn cô em gái, cậu khẽ cất tiếng thở dài

-Anh 2, dừng lại đi- Nhi ngồi bó gối nhỏ giọng nói. Quyết định của mình, tự cô bé thực hiện thôi. Ko liên quan đến ai cả.

137. Chương 137:

-Em gái ngốc. Anh luôn ở bên em mà. Em là tài sản vô giá của anh. Hiểu ko?- Vũ chợt nở nụ cười hiền, tiến lại gần xoa đầu Nhi.

-Ko. Em ko thể ích kỷ như vậy đc. Anh còn có gia đình của anh. Anh 3 cũng vậy, ai cũng có cuộc sống riêng- Nhi mím môi, lắc đầu cương quyết.

-Cô ngốc của anh ạ. Em là nguồn sống của tất cả. Ko có em thì Phương, Thoại Anh cùng với Lâm và Long đâu thể gắn kết. Ko có em thì anh và chị Thảo, Kỳ với Như đâu gặp nhau. Hiểu chưa?- Vũ nhéo mũi cô em bé bỏng của mình. Nếu ko có Nhi, có lẽ cậu đã ngã quỵ trong thế giới đầy sự căm dỗ này rồi. Cậu và Kỳ sống vì Nhi, đối với 2 ng, cô bé là 1 thiên sứ.

Nhưng ko lâu nữa, thiên sứ đã hoàn thành sứ mệnh và sẽ phải về trời. Xa mọi ng, mãi mãi.

Nhi ko nói gì, giọt nước mắt lăn dài trên má.

“Cảm ơn mọi ng”

Thời gian thấm thoát thoi đưa. Cuối cùng cũng đã đến lúc tới buổi họp đẫm máu rồi.

1 đoàn ng tiến vào tòa nhà của DIS, dẫn đầu là Snow, 2 bên trái phải là Deadpan và Ice. 4 ng đi sau gồm Thoại Anh, Phương, Long và Lâm. Còn Vũ sẽ đứng từ xa chỉ huy cả nhóm đồng thời bảo vệ Nhi. Ngoài tập đoàn rắc rối ra còn có Tứ đại tướng quân và Lục ca của Hắc Long bang(đã xuất hiện ở chương 7 và 8), thêm đó còn có ng ở Huyết Long bang của Phong và 1 số sát thủ ở chỗ mẹ Nhi.

Chặn đường cả nhóm là vệ sĩ và sát thủ đặc nhiệm của DIS. Sau vài giây trao đổi qua ánh mắt, ng phía Nhi cũng đi lên nghênh chiến để nhóm của Nhi đi qua dễ dàng.

Theo sự phân công thì Lâm và Long sẽ tĩa vòng ngoài cho những ng còn lại, tiếp theo sẽ là Phương và Thoại Anh ở lại dẹp lũ ngáng đường. Bộ 3 DIS sẽ đi lên tầng trên cùng để nói chuyện với 3 ng đã khai lập ra DIS- ng mà Kỳ, Nhi và Phong ngưỡng mộ.

Vũ khẽ nhíu mày nhìn đội hình. Sát thủ của DIS đông hơn cậu nghĩ. Dù là ng giỏi võ đến đâu nhưng đánh mãi như vậy sẽ mất sức mà thua. Có lẽ cậu phải ra mặt rồi. 1 tà áo choàng trắng thoăn thoắt hiện. Trước khi chính thức vào trận đánh cùng Lâm và Long, Vũ chỉ huy qua bộ đàm:

-Nhanh gọn. Ứng cứu Phương và Thoại Anh.

Cuối cùng thì bộ 3 DIS đã đến đc nơi cần đến, đó là bộ não của tổ chức DIS lừng danh.

-Thật tuyệt vời. Ko hổ danh là bộ 3 DIS- 1 ng đàn ông trong phòng võ tay cười lớn.

-Thưa thầy, chúng con ko muốn vòng vo. Chỉ là chúng con sẽ bảo vệ quê hương mình đến cùng- Kỳ nói, cùng lúc đó thì Kỳ, Nhi và Phong lên đạn, hướng nòng súng về phía ng đối diện

-Các con dám bắn cả ta sao?- 1 ng đàn ông khác lên tiếng, giọng run run.

-Cảm ơn và xin lỗi thầy- Phong trùng giọng nhưng ko kém phần cương quyết.

Kỳ và Phong đã nổ súng nhưng Nhi vẫn đứng yên. Vẫn thẳng tay cầm súng chưa bóp cò.

138. Chương 138:

-Thưa thầy, trong tổ chức ng con ngưỡng mộ nhất là thầy. Trong cuộc sống, ko ai là ko có sai lầm cả. 8 ng chúng con xin phép rời khỏi DIS. Kính chào thầy- Nhi đặt khẩu súng lên bàn cúi đầu đầy kính trọng

-Con ra khỏi DIS ư? Vậy còn lời nguyện kia thì sao? Cả thế giới sẽ bị...- ng thầy hốt hoảng nhìn Nhi.

-Con đã ở DIS 1 nhiệm kỳ rồi nên có lẽ là ko sao. Mà nếu có, thì con sẽ tự lấy mạng mình trước khi đến giới hạn.

Bộ 3 DIS đi ra. Sẽ phải mất rất lâu để khôi phục lại DIS.

Vừa ra khỏi cửa, Kỳ đã lên tiếng gấp gáp:

-Ko ổn rồi. Giờ anh sẽ qua chỗ Lâm và Long hỗ trợ. Còn Nhi và Phong, mau ra chỗ Thoại Anh và Phương. Nhi tái mặt. Cô bé nhanh chóng rút ra 1 chiếc roi da dài khoảng 2m và chạy đi.

Phương và Thoại Anh dựa lưng vào nhau thở dốc. Đồng sát thủ quá! Những giọt mồ hôi lấm tấm quện màu máu. 2 ng trúng vài nhát chém rồi.

-Phương, mày ổn chứ?- Thoại lo lắng hỏi.

-Có lẽ.

-Chúng mày ko sao chứ?- Nhi bất thành linh xuất hiện cùng Phong.

-2 chị rút ra vòng ngoài đi. Chỗ này để em và chị Nhi lo là đc- Phong lên tiếng.

-Vậy đc ko thế?- Phương lo lắng, đôi mắt ánh lên vài tia nhìn hốt hoảng.

-Ko sao mà. Đi nhanh đi- vừa nói, Nhi vừa đẩy 2 cô bạn ra ngoài.

Trời tờ mờ sáng, 8 ng bộ dạng tàn tạ đi ra, bước qua những cái xác, những vũng máu. Tập đoàn rắc rối ai nấy đều bị thương. Ng bị chém, ng tím bầm. Nhưng may mắn, ko ai chết cả.

Bước qua tất cả, liệu có yên bình?

KHÔNG!

Sau những ngày tháng chiến đấu với đồng kỳ thi thì tập đoàn rắc rối đã chuyển khẩu đến căn nhà gỗ nhỏ. Thành ra nơi vốn yên bình giờ còn hơn cái chợ vỡ.

-Mấy đứa mau vào ăn cơm nào- Như đi ra vườn gọi đám 6 đứa nhí nhố đang hì hục trồng hoa.

-Em kệ tụi nó đi. Lớn hết rồi đó- Kỳ đi ra khoác vai Như, cổ tình thâm chọc cô em gái mình.

- Anh 3, ý gì đó? Chết này- Nhi cầm nguyên cái vòi nước phun vào ng Kỳ. Vậy là cuộc đại chiến lại bùng nổ. Hôm nào cũng vậy, 1 ngày phải có đến 4, 5 cuộc đại chiến thì anh em nhà này mới chịu yên.

20p sau thì tất cả mới ở yên đc trong nhà bếp. Oa, thật là khâm phục tài nấu ăn của Thảo và Như, món nào món nấy ngon tuyệt vời!

-Đây, cháo gà hầm đây- Vũ bê 1 nồi cháo đi ra.

“Oẹ...”- vừa ngủ thấy mùi cháo thì Như vội bật miệng chạy vào toilet.

-Ồ, sao thế nhỉ? Dạo trước Như cùng Nhi hợp cạ khoái khẩu món này lắm mà?- Kỳ ngộ nghê tròn mắt hỏi.

-Đừng nhìn em. Em chịu- Nhi đã cắm mặt vào tô cháo từ lúc nào rồi. Thoại Anh và Phương ý nhị nhìn nhau rồi đi theo Như.

1 lúc sau, Phương đi ra. Nét mặt hồ hởi:

-Thêm tin vui nhé! Chị Như cũng có thai rồi.

-Chị Thảo có thai cũng đc 2 tháng rồi nhỉ? 2 nhóc này bằng tuổi nhau rồi- Thoại Anh cười tươi.

-Oh yeah!!! Bạch Nguyệt Nhi lên chúc cô rồi- Nhi nhảy luôn trên ghế ăn hú ầm trời.

139. Chương 139:

-Ko biết em có thai thì anh nên vui hay nên buồn nữa- Vũ thở dài ngồi xuống bộ bàn ghế ngoài vườn với Thảo. Chả là Nhi vừa ban bố lệnh rằng cậu và Kỳ sẽ phải làm thay việc cho 2 chị dâu của cô bé. Chắc, mệt đấy.

Buổi sáng cuối thu se lạnh, những tia nắng hiếm hoi rọi xuống thảm cỏ xanh mướt cùng dòng nước uốn lượn hiền hòa. Những chú chim non riu rít hót vang, từng đám mây trắng xốp trôi lơ đãng trên nền trời xanh thẳm.

Hôm nay tập đoàn rắc rối sẽ cùng nhau “hành quân” đi shopping mua đồ bà bầu mùa đông cho Thảo và Như, tiện thể đi khám thai luôn.

Thời gian thấm thoát thoi đưa, vậy mà tất cả đã thêm 1 tuổi, 1 năm mới lại đến rồi.

Nhi cùng Thoại Anh, Phương, Lâm và Long đã thi lên đại học. Tất nhiên, mỗi ng 1 ngành nghề theo sở thích của mình.

-Nhi này. Anh với anh Kỳ có việc gấp ở nước ngoài phải bay ngay. Em ở nhà nhớ giữ sức khỏe và chăm sóc 2 chị nhé- Vũ dặn dò Nhi.

-Yes sir, 2 anh cứ tin ở em- Nhi vỗ ngực cười tươi nhìn 2 anh đang phóng gấp ra sân bay.

Do sắp tới ngày sinh nên Thảo ở luôn trong bệnh viện nhà Phong để tiện theo dõi. Như và Nhi cũng chuyển đến biệt thự họ Bạch. Dích thân bà nội và mẹ sẽ chăm sóc 2 ng.

-Mi đứng lại- Nhi đang định rút giấy liệng Phong thì chợt đt đổ chuông.

Yeah! Là nội gọi, chị Thảo đang trong phòng đẻ rồi.

Ngay lập tức, Nhi triệu tập tập đoàn rắc rối và tức tốc đến bệnh viện.

Đứng ngoài cửa, tập đoàn rắc rối sốt ruột đi đi lại lại. Cầu trời mẹ tròn con vuông.

CHƯƠNG XII: TRƯỞNG THÀNH

(bạn nào mau nước mắt thì ko nên đọc hoặc phải chuẩn bị giấy nhé! Tới t.g post tiếp)

140. Chương 140:

Chuông đt Nhi lại reo vang. Đang lúc nước sôi lửa bỏng thế này ai gọi ko biết. Bực mình, cô bé cau mày đi ra góc hành lang.

-Tiểu Long Nhi, ko hay rồi!- giọng của Nhi ca trong Tứ đại tướng quân vang lên gấp gáp.

-Có việc gì ở bang sao anh?- Nhi hỏi lại, giọng lo lắng.

-Ừm...em phải bình tĩnh nhé! Máy bay của Bạch Long và Hắc Long rơi Đài Loan rồi

“BỘP”- chiếc điện thoại màu trắng hồng xinh xắn do Kỳ và Vũ tự tay làm rơi xuống nền đá hoa lạnh ngắt. Nhi điếng ng, sững sờ và bàng hoàng. Cô bé vừa nghe thấy cái gì vậy? Máy bay 2 anh cô bé bị rơi? Ko. Ko. Đó ko phải là sự thật. Cô bé ko muốn nghe, cô bé ko muốn tin. Đôi mắt màu cà phê của Nhi bao phủ 1 làn sương mờ. Trượt dài trên bức tường, đôi chân cô ko đứng vững dc nữa. Tiếng nấc, tiếng khóc nghẹn ngào vang lên. Những giọt pha lê đua nhau lăn dài trên má, Nhi đưa tay bịt miệng, cố ko để tiếng khóc vang vọng

-Nhi, cô sao vậy?- Phong hốt hoảng lay lay vai cô bé. Mãi 1 lúc sau, Nhi mới nghẹn ngào kể lại toàn bộ sự việc với Phong.

Tĩnh tảo hơn Nhi, Phong rút điện thoại gọi cho ai đó:

-Chuẩn bị cho tôi 1 trực thăng ngay lập tức, điều luôn 50 ng Huyết Long bang bay gấp sang Đài Loan phong tỏa hiện trường vụ máy bay rơi ở Đài Loan.

Xong xuôi, Phong vỗ vỗ vai Nhi rồi đi vào nói vài câu với Long và Lâm.

-Cô muốn ở đây khóc mãi sao? Sang bên đó kiểm chứng thôi- Phong đưa tay ra và đưa Nhi lên trực thăng bang gấp sang Đài Loan.

Nhi dường như bị rút hết sức lực. Cô bé chỉ còn biết dựa vào Phong mà đi, đôi chân vô thức đưa chậm chậm về đồng hồ nát hoang tàn trước mắt.

-KHÔNG!!!- Nhi thét lên đầy tuyệt vọng và đau đớn. Trước mặt tất cả giờ chỉ là tro tàn, là xác 1 chiếc máy bay.

-Ko 1 ai còn sống sao?- Phong quay lại hỏi nhỏ ng cận vệ bên cạnh.

-Rất tiếc, ko 1 ai sống sót thừa thiếu gia. Chúng tôi đang cố tìm hộp đen của máy bay.

Nhi hét lên qùy thụp xuống, đôi tay búp măng cào bới những mảnh vụn. Máu, ứa ra rất nhiều. Nhưng bằng vết thương mất ng thân trong tim Nhi ko? Tại sao? Tại sao chứ? Họ có làm gì sai đâu, họ rất tốt mà. Sao ông trời lại nhẫn tâm đến vậy chứ?

Phong ko khỏi xót xa nhìn Nhi. Cuối cùng ko kìm dc, cậu chạy tới dìu Nhi đứng dậy.

-Nói đi. Nói đi. 2 anh tôi vẫn còn sống phải ko? Bị thương cũng dc. Hay 2 anh đi chuyển bay khác. Làm ơn, tôi xin cậu mà- Nhi túm lấy áo Phong hét trong nước mắt nhạt nhòa. Đúng, cô bé đang muốn trốn tránh sự thật quá nỗi đau thương này.

-Tôi xin lỗi- Phong trầm giọng quay mặt đi.

1 lần nữa, Nhi qùy xuống lê đầu gối và bắt đầu bới đồng hồ nát bằng tay, vô thức cất giọng lảm bảm:

-Ko, đây ko phải sự thật. Là mơ, là mơ thôi. Anh 2, anh 3. 2 ng đâu rồi. Em xin 2 ng, đừng chơi trò đùa này nữa

141. Chương 141:

Chợt, có vậy gì đó lấp lánh sáng lên trong đồng tro bụi. Là vòng cổ hình trăng khuyết màu xám và màu trắng của Kỳ và Vũ. Nó ở đây, nghĩa là chuyến bay này có 2 ng...

Nhi khẽ mở đôi mắt nặng trĩu. Bộ não nhanh chóng nhớ lại mọi việc vừa xảy ra. Anh 2, anh 3!

Nhi bật dậy khỏi giường và chạy nhanh xuống cầu thang. Biệt thự họ Bạch rất đông ng, 1 số đưa đôi mắt quan ngại nhìn cô bé:

-Nhi, Nhi à. Con bình tĩnh lại đi- bà ngoại Nhi cùng những ng khác lo lắng đưa tay định ôm cô bé vào lòng nhưng Nhi đã gạt đi. Ngoài cửa chính, thi thể ko còn nguyên vẹn của Vũ và Kỳ đang đc khiêng vào.

-Dừng lại!- Nhi trừng mắt quát tất cả- ai cho phép mấy ng mang những thứ này vào rồi nói đây là 2 anh tôi? Hồn láo, mau mang đi!

-Nhi à. Kết quả giám định khẳng định rồi- ba Nhi lên tiếng.

1 lần nữa, Nhi lại khóc nức lên. Đừng nói nữa, đây ko phải sự thật. Nói dối, tất cả đều lừa dối cô. Ai đó nói với cô rằng 2 ng vẫn còn sống đi. Làm ơn!

-Anh 2, anh 3. Tại sao chứ? Anh hứa làm theo mọi ý muốn của em mà. Giờ em muốn anh tỉnh lại và ôm em đi. Xin anh đấy. Bộ 3 Bạch gia ko chia cắt mà. Anh hứa ko để em rơi nước mắt mà. Em đang khóc, tại anh hết, tại anh. Em ghét anh! Anh tỉnh lại đi mà. Anh ơi...hức...em xin anh mà...ko muốn...em ko muốn. Anh à..- Nhi ôm lấy 2 chiếc quan tài mà khóc nức lên khiến những ng còn lại ko ai cầm đc nước mắt.

Vũ và Kỳ là 2 ng vô cùng quan trọng với Nhi, đôi môi luôn nở nụ cười kia đâu còn? Thay vào đó là những giọt nước mắt lăn dài, những tiếng nức nghẹn ngào, tiếng khóc ai oán. Những ngày tháng sau này, Nhi biết sống ra sao? Tại sao ng chết ko phải là cô bé, Nhi sống thì có ích gì chứ? Tại sao ông trời nỡ vô tâm với ng tốt? Anh 2, anh 3 à. Em xin anh, em van anh. Tỉnh lại, nhìn em và ôm em đc ko?

142. Chương 142:

-Nhi à. Để 2 anh con an nghỉ nhé. Con ngoan đừng khóc nữa đc ko?- ông nội cô bé ân cần đi lên đặt tay lên bờ vai đang run rẩy của cô cháu gái.

-KHÔNG! Ko ai hiểu đc hết. Có ai hiểu con đau như thế nào ko, nói đi. Ng chăm con từng thìa cháo, muỗng cơm, ng cho con biết thế nào là hạnh phúc, ng uốn nắn con từng lời ăn tiếng nói đang nằm kia. Nằm trong quan tài. Có ai hiểu đc ko? Có ai hiểu đc sự mất mát của con to lớn đến nhường nào khi mà cả 2 cùng đi ko nói 1 lời. Nói đi. Tại sao 2 anh con lại bỏ con- Nhi vùng đứng dậy hét lớn, nước mắt vẫn tuôn rơi lã chã. Đau lắm, Nhi khó thở, trái tim như bị ai bóp nghẹn vậy. Nhi ko ngừng gào thét và khóc. Đau đớn, tuyệt vọng, sụp đổ, tất cả mất hết rồi.

Ngày đưa linh cữu của Vũ và Kỳ vào lòng đất là 1 ngày mưa. 1 phần vì thi thể 2 ng ko còn nguyên vẹn, 1 phần dù sao 2 ng cũng sinh đôi nên Bạch gia quyết định chôn chung 2 ng.

Nhi đứng dựa vào ba lặng lẽ nhìn ng ta chôn quan tài xuống hố. Nước mắt ko ngừng tuôn rơi khi nghĩ đến việc mình đã mất 2 anh mãi mãi. Phải đến cả tuần cô bé ko ăn gì rồi nên sắc mặt Nhi tái xanh đi trông thấy, sức đứng còn ko có.

Bất chợt, Nhi chạy ra mưa, quỳ xuống bìa mộ 2 anh trai, đôi tay ko ngừng đập lên đó đến rướm máu.

-Em ko tin đâu. Anh tỉnh lại đi mà. Đừng bỏ em 1 mình, em chưa trả hết ơn nghĩa cho anh mà. Đừng lặng im như thế? 2 ng ko chăm sóc, ko ở cạnh em nữa sao?

Nhi lại khóc. Mưa hoà quện cùng nước mắt và máu. Phải chăng ông trời cũng đang khóc?

1 ko khí u ám bao trùm.

Chợt, khuôn mặt Nhi đanh lại. Đôi mắt sắc lẹm ánh lên vài tia nhìn chết chóc. Cô bé áp tay vào tim mình thể độc trước bia mộ:

-Em thề sẽ giết những kẻ gây ra cái chết cho 2 anh. Sẽ té 2 anh bằng máu của chúng. Lót đường cho 2 anh xuống suối vàng bằng xác của chúng.

143. Chương 143:

Đêm đến. Sương xuống. Ánh trăng sáng rọi trên bầu trời huyền ảo cùng hàng ngàn, hàng vạn ngôi sao lấp lánh. Nhi đã dậy từ lâu, đúng hơn là cô bé ko ngủ đc. Thiếu đi tiếng nói, vòng tay của 2 ng sao mà Nhi thấy lạnh lẽo quá. Cô bé ngồi bó gối trên giường, mắt mở to ko chớp, ko chút cử động. Đôi mắt hướng về miền xa xăm của quá khứ. Những đoạn băng tua chậm. Rồi rạc trong tiềm thức của cô bé. Đầu tiên là hôm Nhi nhập học ở Green Star, cô bé và Kỳ đã cãi nhau nảy lửa. Hôm Nhi mang đồ ăn cho 2 rồi tự nhận là vợ 2 mình, tự tiện xía mũi đánh nhau cùng anh 3. Party ở c.ty, cô cùng 2 anh và Phong đã biểu diễn. Trận đấu bóng rổ của cả nhóm.... Rồi còn nhiều nhiều nữa, những phi vụ rắc rối ở nước ngoài. Nụ cười, ánh mắt của Kỳ, sự quan tâm, lo lắng của Vũ. Tất cả, tất cả, Nhi sao có thể quên? Nhi ôm đầu, bật khóc.

Thay đổi dễ lắm sao? Quên những ng đã sống cùng mình như hình với bóng suốt 19 năm trời khó lắm. Quên hết nghĩa là phải quên đi gương mặt, cử chỉ, giọng nói, nụ cười và rất nhiều thứ nữa.

“ĐUỠNH ĐOÀNG”- tiếng sấm sét vang lên ngoài ô cửa sổ. Lại mưa. Cơn mưa mùa hạ mạnh bạo ập đến. Nó như muốn gào thét cùng Nhi. Đời ng ko bao giờ là hoa hồng cả, luôn có những chông gai gập ghềnh.

144. Chương 144:

”Em đã khóc, từng đêm nhớ anh thật nhiều.

Em đã cố, để ko phải nghĩ đến anh.

Mà sao em vẫn ko thể nào.

Gạt đi trong tâm trí.

Tiếng nói anh, hình bóng anh, nụ cười của anh.

Em vẫn biết, giờ anh đã xa thật rồi.

Nhưng vẫn cứ, chẳng quên quá khứ có anh.

Anh biết ko? Từng đêm em nằm nhớ anh tuôn trào nước mắt.

Đêm vẫn cứ, cùng em với nỗi nhớ anh”

Lê bước chân trên hành lang bệnh viện vắng lặng, Nhi hướng thẳng tới phòng của mẹ con chị Thảo, chị Như cũng đã đc chuyển đến đây.

Nhìn vào gương mặt bụ bẫm kháu khỉnh của cháu mình, Nhi lại quặn lòng. Nó còn chưa đc nhìn thấy ba mình, chưa đc nhận hơi ấm từ ng ba. Nước mắt Nhi lại lăn dài. “Em chăm sóc cho 2 chị nhé!”, lời Vũ như nhắc đi nhắc lại trong đầu Nhi. Đúng rồi, cô bé phải đứng dậy, phải thật mạnh mẽ. Cô còn phải hoàn thành tâm nguyện của anh mình. Phải bảo vệ, chăm sóc cho các chị, các cháu. Vội gạt đi hàng nước mắt, Nhi đặt tay lên tim và hứa với bản thân, với 2 anh trai của mình.

Quả thực, công việc thay Vũ và Kỳ ko hề dễ chút nào. Nào là chi nhánh c.ty con ở Việt Nam của tập đoàn Bạch gia, c.ty của riêng Vũ và Hắc long bang của Kỳ. Do đó, Nhi buộc phải nghỉ học để tiếp quản khối công việc này. Ngoài ra, cô bé còn cử thêm 10 vệ sĩ đặc biệt của Bạch gia cùng Tứ đại tướng quân bảo vệ cháu cùng 2 chị mình ngày đêm. Đối thủ của 2 anh cô bé rất nhiều, tốt nhất nên phòng.

145. Chương 145:

Tháng ngày vẫn dần lặng lẽ trôi. Thoại Anh, Phương, Lâm và Long chỉ biết lặng im nhìn cô bạn thân của mình héo hon. Nhi làm việc như 1 cái máy, đôi mắt cà phê vô cảm, khuôn mặt băng lãnh ko nỡ 1 nụ cười. Ngày xưa Nhi mang dáng dấp của 1 siêu quậy nổi loạn thì giờ đây lại khoác lên mình những bộ váy đen bí ẩn, khó gần. Mái tóc ko cột bồng đung đưa theo nhịp bước chân mà giờ thả xõa ra. Nhi, thay đổi thật rồi!

Phong chỉ biết lặng thinh xót xa nhìn Nhi. Cậu nghỉ học lo tiếp quản Huyết long bang, thực ra là đang cố muốn dùng Huyết long tạo 1 vòng bảo vệ vô hình cho Hắc long.

Điều làm Nhi an tâm nhất là chị Thảo và chị Như đều đã hạ sinh an toàn. Và 2 cháu Nhi đều là con trai cả. Lúc này, Nhi mới có thể nói hết sự thật cho 2 ng. Cô bé biết, 2 chị dâu mình đau đớn đến nhường nào nhưng vẫn phải tỏ ra kiên cường vì con. Chị à, em xin lỗi.

Để phần nào ổn định công việc, Nhi đã cho Thảo vào làm trong c.ty riêng của Vũ với vai trò thư ký TGD hiện tại- tức Nhi. Còn chi nhánh c.ty con thì nhờ 4 ng bạn mình giúp đỡ lo quán xuyến 1 phần. Còn giới mafia, Nhi đích thân phải ra mặt với cái tên Tiểu Long Nhi huyền thoại.

-Nhi này, em làm việc vừa thôi. Lo giữ sức khỏe nữa- Thảo đặt 1 khay đồ ăn nhẹ xuống bàn ngoài khuôn viên của biệt thự họ Bạch nói.

-Chị thấy em gầy đi nhiều đấy- Như cũng đi ra góp chuyện.

Lúc này, tay Nhi mới ngừng lướt trên bàn phím laptop. Gập máy vì tính lại, Nhi với lấy ly sữa Thảo vừa mang ra cười nói:

-Em ổn mà. Nhóc Bin và Rin đâu rồi chị?

Bin là con của Vũ, tên đầy đủ là Bạch Gia Huy. Còn Rin là con của Kỳ, tên đầy đủ là Bạch Gia Bảo. Có 1 điều phải công nhận rằng, 2 nhóc đó tuy chưa đầy 1t nhưng rất có tố chất làm playboy đấy. Suốt ngày cười híp hóp nhìn khác thôi.

-2 nhóc đó đi chơi với chú Lâm và cô Phương rồi. Công nhận 2 ng đó có duyên với trẻ con ghê- Thảo mỉm cười.

146. Chương 146:

Căn nhà gỗ âm áp, đầy ắp tiếng cười nay chìm vào sự tĩnh lặng của thung lũng. Nơi đây đầy ắp những kỉ niệm của Vũ và Kỳ với Nhi, rồi cả tập đoàn rắc rối nữa. Vườn hoa đã úa tàn, đàn chim cũng đã rời tổ. Chỉ còn mặt nước trong xanh vẫn hiền hòa chảy đều.

Nhi đứng trên chiếc cầu gỗ nhỏ có mái che lặng thinh nhìn xuống mặt nước trong vắt đang có bóng mình. Cô bé giật mình, Nhi giờ khác ngày xưa quá.

-Muốn khóc thì cứ khóc đi. Khóc đủ rồi thì phải cười lên. Cô biết bản mặt này của mình đáng ghét lắm ko? Muốn nhìn thấy cầu vồng phải biết chịu đựng những cơn mưa- Phong tiến lại gần cô bé khẽ gắt. Bất chợt, Nhi ôm chầm Phong bật khóc nức nở, mọi thứ vỡ òa trong nước mắt. Những lần trước, cô bé phải cố kìm nén trong cổ họng, cô phải cố gắng để mọi ng nhìn thấy 1 Bạch Nguyệt Nhi mạnh mẽ. Những giọt nước mắt của sự cô đơn, buồn tủi cứ thế lăn dài trên gò má. Nhi ko hiểu tại sao lại bật khóc trước Phong, nhưng có lẽ khóc thế này dễ chịu hơn nhiều.

147. Chương 147:

”Một mình em trong
đêm thâu
Ngắm bầu trời lung linh
ánh sao
Lòng em thấy nhớ anh,
nhớ thuở nào.
Mình cùng đi trên con
đường xưa
Cùng say đắm với bao
mộng mơ
Mà giờ đây sao lẻ loi
chỉ mình em.
Rồi mùa thu đã dần
qua
Khi mùa đông cô đơn
đến đây
Lòng se sắc trong giá
băng em nhớ anh
nhiều.
Đôi hàng mi em mong
lệ rơi
Mùa đông sang giá
băng người ơi
Em muốn thét lên xé
tan màn đêm.
Nghe trong gió có
tiếng của anh
Nghe trong đêm có
tiếng anh về
Em giật mình ngỡ như
anh đang bên cạnh em.
Một lần nữa nước
mắt lại rơi
Một lần nữa không
thấy anh về

Em lại buồn ngồi ngẩn

ngơ chờ anh”

Phong thoáng bất ngờ rồi nhanh chóng, cậu vỗ vỗ vào vai Nhi an ủi. Hóa ra ng con gái luôn tỏ ra mạnh mẽ này cũng có lúc yếu mềm. Cũng có lúc cần 1 bờ vai để dựa vào mỗi khi mệt.

Hôm nay c.ty của Vũ có 1 buổi họp rất quan trọng với đối tác. Đây là 1 dự án khá lớn và là bước đệm để c.ty có tiếng hơn ở toàn châu Á.

Đang trên đường tới phòng họp thì đt Nhi chột reo chuông. Là Như gọi. Hôm nay Như cũng biết là Nhi và Thảo có cuộc họp rất quan trọng mà. Chắc có chuyện gì gấp lắm nên chị đẩy mới gọi

-Alo, em nghe- Nhi bắt máy.

-Nhi ơi. Hức, Bin và Rin....- Như nói trong tiếng nấc nghẹn ngào- mắt tích rồi.

Mặt Nhi biến sắc. Cô bé vội cúp máy. Bộ não nhanh chóng vạch ra kế hoạch cần làm. Cứ để Thảo làm thư kí buổi họp. Cô sẽ nhờ Phương và Thoại Anh cùng phó giám đốc đến thay mặt Nhi rồi gọi điện cho Phong và đi nhanh về biệt thự.

Về đến nhà, Nhi và Phong tức tốc đi vào phòng khách thì thấy Như đang khóc nức nở. Mãi cô mới kể đc.

Như dẫn Bin và Rin đi dạo ở công viên. Vì là ban ngày, cũng có khá đông ng qua lại nên Như lệnh cho vệ sĩ ko cần theo sát quá sợ gây sự chú ý. Vậy mà vừa đặt 2 nhóc ở ghế đá, Như bước vài bước đi mua đồ chơi thì khi quay lại đã ko thấy đâu nữa

148. Chương 148

-Theo em thì chắc chắn 2 nhóc Bin Rin sẽ an toàn. Trường hợp 1, kẻ bắt cóc nhắm đến gia sản họ Bạch. Trường hợp 2 là nhắm đến tư thù của bộ 3 Bạch gia- Vũ trăm ngàn nói.

-Vậy có nghĩa là chúng sẽ liên lạc với ta?- nét mặt Như thoáng mừng rỡ.

-ÁÁÁ...Đúng rồi. Sao mình ko nghĩ ra nhỉ? Chị Như, chiếc vòng cổ mẹ em tặng 2 nhóc đó hồi đầy tháng 2 nhóc còn đeo ko?- Nhi hét ầm lên phấn khởi.

-Có. Mẹ bảo phải luôn giữ bên ng Bin Rin nên chị ko dám tháo- Như lau nước mắt gật đầu.

-Trong chiếc vòng đó có hệ thống định vị toàn cầu. Giờ chỉ cần dò là đc- Nhi giải thích cặn kẽ rồi mau chóng rút điện thoại gọi mẹ.

Khoảng 15p sau thì cũng có kết quả. Địa điểm là căn nhà bỏ hoang ở ngoại ô thành phố. Phong nhanh chóng lệnh cho Tứ đại tướng quân cùng 10 ng vệ sĩ đi cùng và cùng Nhi đi tới địa điểm.

“RẦM”- Phong đá đổ cánh cửa nhà hoang cũ kĩ.

-Thằng oắt con. Mày dám đá cửa à?- 1 ng đàn ông đi ra trợn mắt quát.

-Sao tôi ko dám? Cửa dính kim cương à?- Phong hất mặt ngông nghênh nói.

Chưa kịp nói thì ng đàn ông kia đã bị Nhi đánh ngất, cô bé chép miệng:

-Im đi. Điếc tai quá!

Nhanh chóng, tất cả đi đc lên tầng 3

-Hoá ra họ Bạch quyền thế là vậy mà chỉ cử 1 đứa con gái đi thôi sao? Haha, toàn loại rùa rụt cổ.

-Câm họng. Mi còn nói nữa ta bẻ gãy từng cái răng của ng- Nhi đánh giọng nạt lại.

-Cứ thử đi. Xem cô dám ko. Khi mà hậu duệ của anh trai cô đang ở trong tay tôi- từ trong bóng tối, 1 ng đàn ông vừa béo vừa lùn vác cái bụng trống đi ra. Theo sau là khoảng 10 mặt mày bặm trợn, trong tay lăm le súng, dao.

-Đc rồi. Thế ông muốn gì?- Phong tiến lên và đẩy Nhi xuống. Ko ai nhìn thấy, đôi môi Nhi nở 1 nụ cười quỷ dị, đôi mắt đánh lại ánh lên vài tia nhìn chết chóc. Ng đầu tiên, anh à, vật tể đầu tiên của anh đây rồi.

-Bạch Gia Kỳ đã khiến con trai ta phải sống 3 năm trời trong bệnh viện. Ta sẽ để con trai hấn ngủ mãi mãi haha... Nhưng, nếu như Đại Tiểu Thư đây muốn thì có thể lấy mạng mình đổi 2 thằng nhóc kia- ông ta ngồi xuống ghế cười khinh khỉnh.

-Ông là... Dương phệ?- Phong nhú mày nhìn ng đàn ông kia. Đã vào giới hắc đạo thì cậu ko thể ko biết trận tranh giành địa bàn đẫm máu giữa Bạch Gia Kỳ và Phan Bình Dũng. Vụ đó cảnh sát đã vào cuộc cả năm trời nhưng vẫn ko có kết quả. Dũng chính là con trai độc nhất của Dương phệ.

-Đc. Ta đây đồng ý- Nhi kiêu hãnh cất cao giọng trả lời. Rồi cô bé quay sang Phong nháy mắt- phần còn lại nhờ cậu.

Phong hiểu cái nháy mắt đó và biết mình phải làm gì. Tuy rằng cơ hội thắng là khá mong manh.

149. Chương 149

Nhóc Bin và Rin đc đưa ra. 2 cậu nhóc có lẽ bị trúng thuốc mê nên vẫn bình thản ngủ ngon lành. Nhi tiến lên, đồng thời 2 ng bên Dương phệ cũng đi lên theo sự chỉ huy của lão. Lần này chính tay ông ta sẽ bắt Nhi, Phong sẽ đón Bin Rin.

Trao đổi hoàn tất. 2 cậu bé đã đc 14 ng vệ sĩ cùng Phong quay lưng đưa đi. Nhi đã ở trong tay Dương phệ.

“Bộp”- Nhi nhắm mạnh vào chân Dương phệ và nhanh chóng xoay ng lại lấy đầu gối thúc mạnh vào bụng ông ta. Đám cận vệ xung quanh nhanh chóng rút súng chia và Nhi định bắn nhưng vội khựng lại. Bởi, ngay sát thái dương của lão cũng là 1 khẩu súng bằng bạc. Ko biết từ lúc nào Phong đã đứng ngay sát và chia súng vào đầu ông ta. Qua ánh mắt hổ phách lạnh lùng mà uy quyền của Phong, lũ cận vệ biết cậu ta muốn gì.

Nhi nhếch mép cười, từ lúc nào cô bé đã cầm chiếc roi da trong tay và nở nụ cười ngạo nghễ.

-Chết...hay cú?- Nhi đang giọng, âm vực khá nhỏ nói.

Ko ai bảo ai, tất cả đồng loạt rút. Trong nhà kho chỉ còn lại 3 ng.

-Giờ ta hỏi. Ông chỉ đc trả lời đúng hoặc sai. Hiểu chứ?- sau khi trối lão ta lại, Phong cất giọng.

Chưa để lão trả lời, Nhi đã lên tiếng:

-Ông biết tai nạn của 2 anh tôi ko là sự cố vô tình?

-Đúng.

Đôi mắt Nhi sắc lại. Cô bé đã phỏng đoán đúng.

-Ông và những bang phái khác đã nhúng tay vào?

-Đúng.

-Các ng đc 1 ng khác thuê với lợi nhuận rất lớn?

-Đúng.

-Vụ bắt cóc này thực chất là kiểm tra. Nếu 2 anh ta còn sống sẽ ra mặt. Kế hoạch của các ng là vậy?

-Đúng.

Game over thôi. Nhi đã đoán đúng tất cả. Đối thủ trong bóng tối, người ko tầm thường đâu.

-Ta sẽ lấy máu người tể cho anh ta- trong tay Nhi là 1 con dao sáng loáng, sắc ngọt. Cô cứa vào cổ tay Dương phệ, 1 dòng máu đỏ tươi chảy ra. Ướt đầm nền đất.

-Hahaha. Chảy, chảy nữa đi. Đau chứ? Người đau chứ? Nhưng sao đau bằng nỗi đau tinh thần của ta, của 2 chị dâu và cháu ta. Máu chảy nhiều ko? Nhưng sao nhiều bằng nước mắt của ta và 2 chị dâu. Các ng chỉ biết reo rắc đau thương thôi. Hahaha- Nhi cười ngậy đại trong nước mắt- máu của các người, sẽ tể cho anh ta. 100 cái mạng của mấy ng cũng ko đủ trả giá đâu.

-Đủ rồi. Ta sẽ giao lão này cho pháp luật xử lý. Tôi chắc chắn sẽ tặng lão 1 bản án thích đáng- Phong đi lên ôm Nhi vào lòng vỗ về an ủi.

-Vậy nhờ cậu. Gia đình Phan Bình Dũng phải khuyh gia bại sản. Bang của hấn sát nhập vào Huyết long. Còn hấn, tù chung thân. Hay tử hình càng tốt- Nhi gạt đi nước mắt nói.

Phong gạt đầu rồi rút điện thoại gọi cho ai đó.

Xong, mọi việc hôm nay nên dừng lại tại đây. Còn bây giờ, ừm...vợ cậu cần nghỉ ngơi.

150. Chương 150

-Ra biển nhé?- Phong mở ý kiến. Ngay lập tức, Nhi đồng ý. Cô bé cần thư giãn đầu óc.

Chiều tà, gió thổi mạnh hơn, mang theo hương vị mặn nồng mùi muối của biển cả. Mặt trời đỏ ối như hòn lửa đang lặn xuống biển. 1 vài bóng chim bay về tổ. Sóng vỗ rì rào vào bờ cát, tung bọt biển trắng xóa.

Nhi dang tay, nhắm mắt hít hà và tận hưởng hương vị gió mặn đặc trưng của biển. Gió thổi làm mái tóc của cô bé bay bay ra phía sau. Có lẽ đối với Nhi, Phong đã trở thành 1 ng rất quan trọng rồi. Kể từ khi anh 2 và anh 3 cô mất đi, Phong luôn ở bên chăm sóc và giúp đỡ Nhi rất nhiều.

Đằng xa, Phong bình thản ngồi lên bãi cát mịn. 1 chân chống, 1 chân duỗi, tay gác lên đầu gối. Đôi mắt nhìn ra phía bóng dáng của 1 ng con gái nhỏ bé. Đạo gần đây có quá nhiều việc khiến cậu phải đau đầu. Nào là việc của Huyết long rồi 1 phần c.ty Hàn gia nữa. Rồi lại chuyện của vợ cậu (O.o, nhận vợ rồi à?). Suốt ngày cứ đeo gương mặt lạnh lùng đến là khó chịu. Có lẽ cậu đã đúng, bởi Nhi ra đây sẽ có thể thư giãn đầu óc hơn.

Đôi bàn chân nhỏ nhắn của Nhi nhẹ nhàng rút ra khỏi đôi giày cao gót và chậm chậm lại gần phía bờ biển. Từng làn sóng xô vào chân cô bé mát lạnh. Lâu rồi Nhi ko đc thả hồn theo gió thể này. Tự bao giờ cô bé đã bị cuốn vào vòng xoáy của cuộc đời. Lao vào tiền tài và tham vọng, giữa đầy rẫy cạm bẫy của cuộc sống.

Phong tiến lại gần Nhi hù 1 cái làm Nhi giật nảy mình. Nhanh chóng, Nhi phản công lại hất nc tứ tung vào ng Phong. 2 ng chơi trò rượt nhau trên biển. Tiếng cười giòn tan phá tan đi sự tĩnh lặng của biển buổi chiều tà. Vang xa mãi...

Đạo gần đây, thế giới đem đc những phen náo loạn động trời do Tiểu Long Nhi gây nên. Lần lượt, các bang Bạch Hồ, Hắc Phong đến Knight, Evil, Moon, Devil đều bị tan rã và sát nhập vào Huyết Long. Ng ta đồn rằng thủ lĩnh những bang trên bị cứa vào cổ tay rút máu rồi bị đưa vào tù. Ai nhẹ thì chung thân, ai nặng thì tử hình. Gia tộc cũng hết sức khốn đốn.

Ng ta chuyện tai nhau rằng đó là do Tiểu Long Nhi trả thù cho Hắc Long và Bạch Long. Mỗi khi ra tay rút máu, tại hiện trường vang lên tiếng acmonica bài “anh trai tôi” ai oán. Họ nói rằng đó là bài tể máu của Tiểu Long Nhi. Ng ta cũng rĩ tai nhau rằng theo sau bóng dáng của Tiểu Long Nhi là 1 cái đáng cao lớn, luôn bảo vệ ng đi trước. Đôi mắt hổ phách uy quyền mà băng giá, đó chính là Huyết Long.

151. Chương 151

Thu đến rồi, kéo theo những chiếc lá héo vàng rơi xuống đất. Đang thả hồn trên mây cùng chiếc mp3 thì Phong đc lệnh triệu tập xuống nhà. Chuyện gì đây?

Đôi chân cậu khựng lại trong chốc lát. Dưới nhà có Nhi và ba mẹ cô ấy. Mọi ng định làm quái gì thế? Ko lẽ....

-Con chào ba mẹ. Cháu chào 2 bác- Phong cúi đầu chào rồi từ tốn ngồi xuống.

-Phong đó hả cháu? Đạo này có khỏe ko?- mẹ Nhi mỉm cười ân cần hỏi. Nhìn vào bà thì ai tin cho đc đây là sát thủ nổi tiếng toàn cầu chứ.

-Dạ. Cháu ổn- Phong nhẹ giọng trả lời. Đôi mắt khẽ đưa ánh nhìn sang Nhi.

-Chuyện là thế này. Đáng lẽ đã nói từ 2 năm trước. Gia đình 2 bên quyết định cho 2 đứa kết hôn rồi- ba Phong trầm giọng lên tiếng. Quả đúng như dự đoán, Nhi trợn tròn mắt lên, sock ko đỡ nổi!

-Gì cơ? Kết hôn ă?- Nhi bật dậy hết chỉ vào mình rồi lại chỉ vào Phong. Ôi trời ơi! Phong kém cô 2t đấy!

Mẹ Phong mắt đỏ hoe lấy ra 1 tập hồ sơ bệnh lý. Nhi cùng Phong sững sờ. Sao cơ? Ung thư giai đoạn 2?

-Nhi à. Bác bị bệnh như vậy. Chỉ mong thằng Phong lập gia đình, mong nhìn thấy mặt cháu là ta mãn nguyện nhắm mắt rồi. Cháu chiều ý bác đc ko?- mẹ Phong run run thành khẩn nói.

Sau 1 hồi đắn đo nhìn hết ng nọ đến ng kia. Nhi đành gật đầu đồng ý. Thôi thì làm yên lòng ng lớn vậy. Xong xuôi, Nhi và Phong xin phép ra ngoài.

-Haha, ko ngờ kế sách của ông lại thắng lợi về vang đến vậy- ba Phong đắc trí vỗ tay cười vang.

-Ko ngờ lọ thuốc nhỏ mắt này công hiệu đến thế- đến lượt mẹ Phong cười tươi.

-Ta là ai chứ. Để xứng danh làm ba của vua rắc rối thì đâu tằm thường đc- ba Nhi hất mặt tự đắc (giờ thì đã hiểu câu hổ phụ sinh hổ tử, bố tay với Bạch gia)

-Lũ nhóc thật dễ lừa- mẹ Nhi nhấp 1 ngụm nước chè bình thản nói.

152. Chương 152

-2 ng thực sự chắc chắn là muốn cho Nhi với Phong tiến xa hơn chứ? Như chúng tôi đã nói, con bé Nhi sẽ sống ko qua đc tuổi 21- mẹ Nhi trầm giọng. Cả căn phòng rơi vào im lặng.

-2 đứa có vẻ tiến triển rất tốt. Nếu cứ để tình cảm này phát triển, tôi e là Phong ko chịu nổi cú sock tình thần này- ba Nhi dè dặt lên tiếng.

-Đó đã là định mệnh thì đâu ai thay đổi đc. Chúng tôi cũng đã nói rồi, dù cố tình cho thằng Phong đi học muộn 2 năm nhưng 2 đứa vẫn gặp nhau như duyên trời định đấy thôi- mẹ Phong day day 2 thái dương thở hắt ra.

-Dù ta muốn thay đổi số phận cũng ko thắng nổi trời. Cứ để mọi việc xảy ra theo tự nhiên đi- nét mặt ba Phong khẽ khắc vài nét đau buồn.

— — — — —

-Bar ko?- Phong hất mặt hỏi. Nhi âm ừ đồng ý. Dù sao thì gọi luôn cả Thoại Anh, Phương, Lâm và Long nữa. Lâu lắm cả lũ ko tụ tập quây phá rồi.

Bao năm vẫn vậy, tập đoàn rắc rối vẫn nổi tiếng như ngày nào. Vẫn đi trong tiếng hò reo, sự ngưỡng mộ của mọi ng.

-Sao? Bao giờ mới cho tớ ăn cỗ cưới đây?- Nhi lắc lắc ly Vodka nở nụ cười mê mị.

-Cậu hết đó. Chờ mỗi cậu nữa thôi- Long nhảy vào nói với Nhi. Nhanh chóng, cậu bị Thoại Anh nhéo 1 cái rõ đau.

-Ủa? Sao chờ tớ? Chờ gì tớ?- Nhi mắt tròn mắt dẹt ngơ ngê hỏi.

-Thôi. Có giải thích đến sáng mai thì cậu cũng ko hiểu đâu- Lâm xoa tay như muốn đổi chủ đề.

-Nhi này, tao thấy mày, khác quá- Phương nhẹ giọng ngập ngừng nói với cô bạn.

Câu nói làm cả nhóm giật mình. Ừ cũng phải. 1 Bạch Nguyệt Nhi năng động với mái tóc cột cao, áo bò lửng, quần jeans, giày thể thao ko còn mà giờ đây là 1 Nhi với mái tóc xõa ra, luôn khoác lên mình những chiếc váy đen chững trạc, đôi giày cao gót tới 10 phân.

Nở nụ cười gượng gạo có phần chua chát, Nhi uống cạn ly rượu rồi đưa mắt nhìn khắp góc ngách của bar. Chợt, ánh mắt Nhi dừng lại ở 1 điểm nhất định. Ở đó có 1 ng con trai mái tóc màu hơi ngả vàng. Cả nhóm tò mò nhìn theo hướng Nhi nhìn. Thoại Anh và Phương thốt lên 1 tiếng kinh ngạc rồi vội che miệng lại.

Trong đầu Phong có hàng ngàn câu hỏi tuôn trào. Ng con trai Nhi nhìn là ai? Có quan hệ thế nào với Nhi? Tại sao Thoại Anh và Phương lại kinh ngạc đến vậy?...

-Tao đi vệ sinh 1 lát- Nhi toan đứng dậy.

-Mày ổn chứ? Tao đi cùng mày nhé?- Thoại Anh vội nín tay cô bé lại.

-Ko sao. Tao ổn.

153. Chương 153

Hất 1 vốc nước lên mặt cho tỉnh táo, Nhi nhìn vào chính mình trong gương và chợt nở 1 nụ cười chua chát. Hóa ra, cái thứ tình yêu trẻ con là vậy mà mãi cô ko thể quên đc.

Sau khi nhả lại và lời, Nhi đi ra khỏi bar vừa đúng lúc đồng hồ điểm 11h30pm.

Thành phố đã đi vào giấc ngủ sâu, những cơn gió lạnh tê tái cửa và da thịt Nhi khiến cô bé chợt rùng mình, bắt giác xoa xoa 2 cánh tay. 1 mình Nhi bước đi trên con đường dài vắng lặng, cô đơn và trống trải. Tiềm thức Nhi trở lại ngày thơ ấu. Và, ng cô bé dần dần, sáng lên mà Nhi ko hề hay biết.

Ánh sáng từ hơi mờ mờ, rồi sáng dần, sáng đến chói mắt!

-Anh à. Ra mặt đi đc ko? Từng ấy thời gian là đủ lắm rồi. Em ko chịu đc khi con bé sống mãi trong đau khổ như vậy. Ánh sáng ngày 1 rõ rồi- 1 giọng nam trầm vang lên có phần gấp gáp và khản khản. Đôi mắt đen sâu hút hồn dõi theo hình dáng 1 ng con gái phát sáng mãi ko thôi.

-Ừ. Đành vậy. Anh cũng ko chịu nổi nữa rồi- 1 giọng nói bằng lãnh tiếp lời. Đôi mắt xám tro cũng dán chặt vào ng con gái kia.

Đúng lúc Nhi ngã quỵ xuống thì có 1 vòng tay ấm áp mà rắn chắc đỡ lấy cô bé. Mùi hương, vòng tay này....

Bất giác, Nhi nở 1 nụ cười yên bình, cô bé ngất lịm đi.

154. Chương 154

Phong lái xe về nhà trong bộn bề suy nghĩ. Đúng như cậu đoán, ng con trai có mái tóc hơi ngả vàng kia là ng quan trọng với Nhi, trong quá khứ.

Vài ngày sau, căn nhà gỗ nhỏ xinh giữa thung lũng xanh lại tràn ngập tiếng cười trở lại. Vạn vật như khoác 1 màu áo mới.

2 gia đình nhỏ đã sum vầy, hạnh phúc ngập tràn. Bạch Gia Vũ và Bạch Gia Kỳ đã trở về! Thảo và Như xúc động đến rơi nước mắt. Ng chồng mà họ yêu thương đã quay về.

Tại 1 ngôi biệt thự mang sắc thái phương Tây xa hoa. Trong căn phòng tối, 1 cô gái đang ngồi vắt chân, dáng vẻ kiêu kì.

-Kế hoạch bắt đầu chứ?- 1 giọng nam vang lên

-Đc rồi. Bắt đầu chơi thôi. Kế hoạch gây dựng bao nhiêu năm sao bỏ đc- nở nụ cười quỷ dị, cô gái tóc vàng trả lời.

-Cô có tình còn tôi thì phải có tiền đây

-OK. Sòng phẳng. Để xem, Bạch Nguyệt Nhi, cô cười đc bao lâu.

Cùng với niềm vui của Nhi thì cũng là hiểm họa khó lường. Con đường để đến với tình yêu của Nhi và Phong sao mà gian lao đến vậy? Liệu rằng cô gái bé nhỏ kia có vượt qua đc? Liệu rằng sóng gió cuộc đời Nhi đã hết?

Từ ngày Vũ và Kỳ trở về, Nhi ko còn phải đi làm nữa mà cô bé đã đến trường cùng nhóm bạn. Bây giờ thì Nguyệt Nhi ngày xưa đã trở lại rồi.

-Ồ... Sao cả đám chung 1 lớp hết vậy? Còn cả Phong nữa- Nhi sững lại trước cửa lớp khi Phương dẫn mình đến đây. Đã vậy trong lớp còn có đông đủ hội học sinh nữa.

-Thi vượt cấp- Phong bình thản phun ra 3 chữ.

-Green Star từ khi xây dựng đã có 1 lớp ở khu đại học riêng tên là K&Q, nghĩa là King and Queen. Và chúng ta đc vào lớp này sau 1 khoảng thời gian ngắn học ở khu đại học- Lâm lên tiếng giải thích cho cô bạn vừa mù thông tin, vừa chậm tiêu.

-K&Q là 1 lớp học tổng hợp. Lớp chỉ có thể dạy tối đa 10 học sinh. Học sinh ở đây sẽ đăng kí khoa mình định học ở đại học. Ví dụ chúng ta có 6 ng thì sẽ phải học 6 khoa dù mình ko đăng kí. Và những khoa bắt buộc phải học là Y, Kinh tế, Luật, An ninh. Để vào đc lớp này gia đình phải là gia tộc lọt vào top 10 thế giới. Có sức ảnh hưởng ít nhất tới 1 châu lục. Phải đủ 3 yếu tố: tiền, quyền và học lực giỏi mới đc vào đây- Thoại Anh tiếp lời Lâm.

-Lâm thi vào khoa Tài chính, Phương thi Y, Thoại Anh thi Kinh tế cùng tổ, Phong thi An ninh còn cậu là Luật hả?- Long chỉ từng ng 1 liệt kê.

-À...ờ. Tổ luật dân sự- Nhi gật gật đầu tiếp thu mớ thông tin lùnh bùnh kia. Mà thôi, kệ đi. Học cùng nhau là tốt rồi. Nghĩ nhiều làm gì ệt óc.

155. Chương 155

Phong khoanh tay diễm nhiên nhìn Vũ và Kỳ. Trong lòng gần như đã có đáp án cho những thắc mắc của mình mấy ngày qua.

-Nói đi. Sao 2 người lại sống ẩn mình vậy?

-Như em và Nhi đã biết đấy. Vụ tai nạn đó là cố ý muốn hại chết 2 anh. Ko phải các anh sợ chết ko dám xuất hiện mà là lo cho chị Thảo và Như cùng Bin và Rin. Nếu 2 anh an toàn sống sót. Rất có thể kẻ thù sẽ lấy 4 ng họ uy hiếp bọn anh- Vũ nhăm nháp ly cafe đen đặc ko đường trả lời.

-Do đó nên 2 anh đã cố tình để 2 chiếc vòng cổ ở lại hiện trường. Sự đau khổ của chị Nhi đã làm chúng tưởng thật?- Phong nghiêng đầu khẽ nhủ thầm.

-Right!- Kỳ cầm phập phi tiêu vào hồng tâm và nói.

-Chị Nhi có bí ẩn gì đó. Đúng ko?- Phong tiếp tục màn tra hỏi của mình.

-Rất nhiều bí mật. Người cũng thế- Kỳ nở nụ cười bí hiểm có phần chua xót.

Gió mùa Đông Bắc tràn về kèm theo cái lạnh đến tím tái da thịt. Nhi đang đánh chén đồng đồ ăn Thảo chuẩn bị thì Phương đi vào. Trên tay cầm 1 tấm thiệp và 1 bó hoa hồng màu hồng phấn.

Sau vài phút đọc lời nhắn, Nhi đứng dậy vươn vai nói:

-Chẳng biết ai hẹn tao ra sau trường ý.

- Tao đi mới- Thoại Anh nhảy vào.

-Các cô nương tính đi đâu thế? Cho bọn tớ đi cùng đc ko?- Lâm cùng Long và Phong tươi cười hỏi.

-Ra sau trường. Ai biết đường dẫn đi cái. Ra đó nhớ giữ khoảng cách nhá- Nhi thủng thẳng bước ra cửa lớp và hất mặt.

Cả đám 5 ng kéo nhau đi theo. Đến nơi, nhóm Phương, Thoại Anh, Lâm, Long và Phong tự dừng lại để giữ khoảng cách.

Nhìn như từ đằng sau, tất cả thấy Nhi thật lạnh lùng. 1 tay chống lên hông kiêu ngạo. Dáng đi của 1 bậc đàn anh đàn chị (pha trộn Kỳ vs Vũ mà).

Từ góc khuất, 2 ng đi ra. 1 cô gái với mái tóc vàng mượt óng ả. Ng con trai thì mái tóc hơi ngả vàng.

-Kiều Linh Ly?- Phong thốt lên. Ở cái trường này ngoại trừ Lưu Đăng Diễm(Noel rắc rối. Okay? Lưu Đăng Duy) đã bị đuổi học thì duy chỉ có cô ta sở hữu mái tóc vàng thôi.

-Cái gì? Tên Nam đó? Sao...sao lại ở đây?- Thoại Anh tròn tròn mắt.

Nhi khẽ nhủ thầm nhìn đôi nam nữ trước mặt. Cái quá khứ đau buồn, cái kí ức muốn chôn vùi kia lại ùa về. Tựa như có 1 bàn tay vô hình đang cào bới nó lên vậy. Nhưng yên tâm, Bạch Nguyệt Nhi là ai chứ? Cô là 1 diễn viên rất giỏi mà. Ít ng có thể thấy đc nỗi đau của cô lắm.

156. Chương 156

-Bạn là?- Nhi nhíu mày nhìn cô gái tóc vàng. Cô gái này xinh như búp bê vậy. Trông quen quen, hình như Nhi chưa gặp bao giờ.

-Kịch vui nhỉ? Cho tôi tham gia đc chứ thưa công chúa tiền nhiệm của Green Star, Kiều Linh Ly?- Phong khoanh tay điềm đạm bước tới.

Nhi sock ko nói nên lời. Cái thằng này! Đã nói là ở xa mà cứ xía mũi vào là sao? Ko nghe lời bề trên gì cả. À mà tên này mới nói gì nhỉ? Kiều Linh Ly? A ha! Nhớ rồi.

-Mi đến đây là gì?- Nhi lườm Phong 1 cách kín đáo. Cô bé rít qua kẽ răng rồi bồi thêm cho Phong 1 cái néo rõ đau.

-Cái bà già này. Rồi, tôi đi là đc chứ gì- Phong xoa xoa vào chỗ vừa bị véo lằm bằm và quay lưng bước đi.

-Đc rồi. Vậy chẳng hay Kiều Linh Ly và anh bạn đây muốn nói gì với tôi chẳng?- Nhi khoanh tay cười có chút mỉa mai khi nhìn vào Bảo Nam.

-Nhi à. Cậu...quên tớ thật sao?- Bảo Nam run run, giọng xúc động nhìn Nhi với ánh mắt van nài.

-Bạch Nguyệt Nhi. Kiều Linh Ly tôi đây muốn trao đổi. Tôi và cô sẽ hoán đổi cho nhau. Cô sẽ có Bảo Nam còn tôi sẽ sống cuộc sống của cô- Linh Ly khoanh tay cao giọng.

-Nực cười. Hà có gì tôi phải đổi. Thứ nhất, Đại Tiểu Thư họ Bạch đây ko bao giờ dùng hàng đã bị ng khác vứt đi. Thứ 2, tôi yêu cuộc sống của tôi, xung quanh còn có rất nhiều ng yêu tôi. Cần gì cứ phải Bảo Nam?- Nhi cười khinh khỉnh định quay đi.

Bất chợt, có 1 bàn tay níu cô bé lại và ôm ghì Nhi vào lòng. Dồn hết sức mình, Nhi thô bạo đẩy ng đó ra và thẳng tay tát vào mặt Bảo Nam:

-Đừng có động bàn tay giờ bẩn đó vào ng tôi. Tôi ghê tởm cậu!

Kiều Linh Ly tiến lên, cao tay toan tát vào mặt Nhi thì bị cô bé giơ tay chặn lại.

-2 ng nghe cho rõ đây. Bạch Nguyệt Nhi này khác xa Bạch Nguyệt Nhi quá khứ mấy ng từng quen rồi. Tôi ko còn là con bé chỉ biết chịu đòn đâu.

Nhi quay mặt đi, để lại 1 nụ cười khinh bỉ. Nhưng cũng là 1 nụ cười...

Tuyên Chiến!

157. Chương 157

Kể từ khi sinh ra, ai cũng đc gán với 1 số mệnh riêng. Cô bé mang tên Bạch Nguyệt Nhi cũng vậy.

Ngày Nhi cất tiếng khóc chào đời là ngày 7 ngôi sao xếp thẳng hàng là lóe sáng trên bầu trời đêm đen thăm thẳm.

Ngày làm lễ thôi nôi cho cô bé, Bạch gia có mời 3 nhà tiên tri nổi tiếng tới. Và, cả 3 ng. Sau khi nhìn thấy cô bé với đôi mắt màu cà phê long lanh, 2 má phúng phính như thiên sứ kia thì tái mét mặt. Họ vội quỳ xuống trước Nhi.

-Số mệnh tiểu thư ko hề tầm thường. Tiểu thư sẽ gặp rất nhiều trắc trở trên đường đời.

-Tiểu thư là hóa thân của Rồng Thiêng. Ng là Rồng, ẩn hiện trên tầng mây nhưng lại có sức mạnh có thể phá hủy...toàn cầu. Và, ng sẽ ko sống đc qua tuổi 21!

-Tiểu thư ko chỉ là Rồng. Ko chỉ phá hủy. Ng còn là 1 thiên sứ ban phát hạnh phúc cho những ng xung quanh. Khi đã hoàn thành nhiệm vụ. Đúng sinh nhật tuổi 21, ng sẽ xuất hiện đôi cánh và trở về trời.

Mỗi khi Nhi tức giận hay buồn tủi. Tiềm thức ko còn chỉ huy cô bé nữa. Ng Nhi sẽ phát sáng, cô bé sẽ biến thành Rồng thiêng có sức mạnh ghê gớm. Đến năm 21t, sức mạnh này của Nhi sẽ giống như các nhà máy hạt nhân trên thế giới gộp lại, phá hủy tất cả!

Nhưng con ng thứ 2 trong Nhi lại là thiên sứ. 1 thiên sứ hiền lành, thuần khiết. 1 thiên sứ ban phát hạnh phúc ọi ng.

Sau 15 năm cố công phá lời nguyền thì Bạch gia cũng thu đc phương án thứ 2. Đó là cho Nhi ra nhập tổ chức DIS. Nếu Nhi ra nhập DIS, lời nguyền về rồng thiêng sẽ giảm đi. Đó là cả thế giới này vẫn sẽ yên bình. Nhưng đúng sinh nhật tuổi 21, Nhi sẽ phải chết! Venus và Tiểu Long Nhi, 2 tên đó ko phải đc đặt tự nhiên.

Trong lễ thôi nôi của Hàn Vũ Phong, Hàn gia cũng có mời 1 nhà tiên tri tài ba ở ẩn trên núi nhiều năm tới dự. Nhà tiên tri đã phán:

-Cuộc đời của thiếu gia là chông gai. Ta ko thể phá bỏ định mệnh nhưng ta sẽ hạn chế hết mức có thể. May mắn là thành công. Thiếu gia sẽ yêu 1 cô bé cùng tuổi, là hiện thân của Rồng Thiêng. 1 tình yêu say đắm khó dứt ra. Đến năm 21t, cô bé đó sẽ chết và thiếu gia sẽ mãi chìm trong đau khổ. Hãy lùi tuổi thật của thiếu gia lại 2 năm. Nếu may mắn, có thể sẽ tránh đc.

Vậy là, Hàn Vũ Phong sẽ bị giảm mất 2t của mình.

Thế nhưng, vòng quay số phận vẫn đưa họ đến với nhau. Và nhấn chìm họ trong đau khổ

158. Chương 158

Vài năm sau...

Gió khe thổi qua tán lá. Những ánh nắng vàng óng đua nhau chảy dài trên 2 bím tóc xoắn lộn màu hạt dẻ của 1 cô bé. Đôi mắt cà phê long lanh sáng ngời. 2 má phúng phính ửng hồng. Chiếc váy xòe màu hồng phấn bay bay. Khuôn mặt có thêm 1 mái ngố nên trông cô bé chẳng khác nào 1 nàng công chúa đang ngồi trên xích đu cả.

-Nhi, em vào nhà ngay. Nắng rồi kìa- 1 cậu bé với mái tóc màu bạch kim, trên ng là 1 bộ đồ màu trắng cất tiếng gọi.

-Anh 2, có cây che mà 2- cô bé phụng phịu chu mỏ trông thật đáng yêu.

-Nhi ngoan, hôm nay 3 anh em mình cùng 1 cậu bạn mới đi chơi nhé?- 1 cậu bé với mái tóc màu hung đỏ, đôi mắt đen sâu thẳm hút hồn đi ra dễ dàng.

-Nhưng nhờ Phương và Thoại Anh đến tìm em thì sao?- cô bé kia nửa muốn đi nửa ko.

-Em quên rồi à? Phương hôm nay phải đi học múa. Còn Thoại Anh phải ra nước ngoài thăm ông 1 tuần mới về cơ mà- cậu bé có mái tóc bạch kim đi ra cốc đầu cô bé mỉm cười dịu dàng.

Cô công chúa nhỏ kia chợt nở 1 nụ cười tươi. Ngọt ngào và nhẹ nhàng như ánh nắng ban mai. Nhanh chóng, cô bé gật đầu đồng ý đi chơi cùng 1 cậu bạn mới.

-Chào chị, em tên Phong. Năm nay 8t- 1 cậu bé có mái tóc tím than vui vẻ bắt chuyện với cô bé váy hồng.

-Hi, chào em, chị 10t.

-Nào, giờ ta ra công viên chơi nhé?- cậu bé có đôi mắt đen hào hứng.

Cả đám trẻ tung tăng đi chơi hết chỗ nọ đến chỗ kia trong công viên. Nắng, gió như muốn chung vui cùng những thiên sứ vậy. Tất cả thật vui, cho đến khi

“ĐOÀNG”- 1 tiếng súng vang lên. Mọi ng trong công viên chợt náo loạn. Ng chạy ngược, kẻ chạy xuôi.

Ý thức đc tình hình, cậu bé có mái tóc bạch kim ôm lấy cô bé váy hồng che chở. Vài giây sau, bao vây 4 đứa trẻ là 1 toán ng mặc đồ đen.

-Thằng nhóc tóc tím. Hahaha, đây rồi- 1 ng cầm khẩu súng bước tới, giơ lên và nhắm thẳng vào cậu bé tóc tím 8t.

“ĐOÀNG”

-KHÔNG- Nhi hét lên và vùng ra khỏi lòng Vũ. Cô bé chạy tới, viên đạn ghim thẳng vào lưng Nhi.

-NHI- Vũ và Kỳ hét lên chạy tới đỡ Nhi đang trượt xuống trong vòng tay Phong.

-May quá! Hứa với chị nhé! Sau này đừng như họ. Đừng giết ng- Nhi lịm đi.

Cảnh sát và ng nhà của 4 đứa trẻ đã tới. Nhi đc chuyển đến bệnh viện cấp cứu.

-Em hứa. Em nợ chị 1 mạng- Phong thì thầm với chính mình. Cô ấy, là thiên sứ!

159. Chương 159

Những cơn gió se lạnh mùa thu chợt ủa đến, làm rối mái tóc màu hạt dẻ của 1 cô bé. Rồi, như tâm trí hiện giờ của cô bé vậy.

-Cậu dùng suốt ngày bám theo tớ nữa đc ko? Cậu đã 12t rồi, dùng có suốt ngày nhõng nhẽo như con nít nữa- đứng đối diện với cô bé có 2 bím tóc hạt dẻ đáng yêu là 1 cậu bé tóc hơi ngả vàng đang cúi gắt. Bên cạnh cậu bé kia là 1 cô bé nữa có mái tóc vàng óng như ánh mặt trời bừng sáng đang đứng khoanh tay.

-Sao vậy? Bọn mình vốn là bạn thanh mai trúc mã mà- cô bé tóc màu hạt dẻ ngạc nhiên ngược đôi mắt long lanh màu cà phê nhìn lên.

-Thanh mai trúc mã gì chứ? Chẳng qua cậu là tiểu thư nhà giàu nên tôi mới chơi với cậu. Nhưng giờ thì khác, đây là Kiều Linh Ly. 1 cô công chúa nổi tiếng xinh đẹp, nhà giàu. So về mọi mặt, cô ấy hơn cậu rất nhiều- cậu bé tiếp lời. Thật ko thể ngờ, mới 12t mà cậu có thể nói những lời này.

-Vậy, cậu chơi với tớ vì tiền thôi sao?- đôi mắt màu cà phê kia long lanh đọng đầy nước mắt.

“CHẤT”- dường như muốn tạo chút kịch tính, cô gái có mái tóc màu vàng kia đi lên kiêu kì tát vào mặt cô bé tóc màu hạt dẻ.

-Sao...sao cậu đánh mình?- 1 tay áp lên bầu má đỏ ửng, cô bé mắt màu cà phê lấp bắp.

-Đừng giả nai tơ trước mặt tôi. Tôi là công chúa, tôi có quyền.

Mưa, từng giọt mưa hiem hoi vào mùa thu khô hanh rơi xuống. Phủ lên đôi vai nhỏ bé đang run lên từng hồi. Làm ướt sũng mái tóc và bộ váy hồng phấn đáng yêu. Những giọt nước lăn dài trên khuôn mặt đã đầm nước mắt. Tình bạn rẽ đến vậy sao? Dùng tiền có thể mua đc ư? Vậy tiền của Bạch gia dư sức làm cô bé có thể kết bạn với tất cả mọi ng rồi. Nhưng, sao mà cô bé đau quá! Cô và Bảo Nam là thanh mai trúc mã, ng lớn nói 2 ng là 1 cặp trời sinh mà?

-Chắc, sao tự dừng mùa thu trời lại mưa nhỉ?- 1 cô bé mặc bộ váy màu tím huyền bí chep miệng nhìn ra ngoài cửa kính của ô tô.

-Kệ đi Thoại Anh. Tớ nhớ Nhi quá. Sắp đến nhà nó rồi- 1 cô bé khác có mái tóc đen nhánh lên tiếng. Vẻ mặt háo hức.

-A! Dừng xe- mắt Thoại Anh sáng lên, cô hét lên ra lệnh cho ng lái xe. Cô bé tóc đen tò mò nhìn ra ngoài theo ánh nhìn của cô bạn- Phương, đó chẳng phải là Nhi sao?

Ko ai bảo ai, Thoại Anh và Phương xô cửa ô tô chạy ra mặc kệ trời đang mưa.

Từ lúc đc Phương và Thoại Anh đưa về Bạch gia, Nhi đã hôn mê 2 ngày liền làm Vũ và Kỳ cùng gia nhân vô cùng lo lắng. Ba đã ra nước ngoài họp hội đồng quản trị ở tổng công ty. Mẹ cũng đang cùng 1 số sát thủ thực hiện nhiệm vụ rồi.

-Đại Thiếu gia, tiểu thư sốt 40 độ rồi- vị bác sĩ già đẩy gọng kính nhìn vào nhiệt kế nói với Vũ. Trong khi đó, Kỳ đang thay miếng dán hạ sốt cho Nhi.

-Cảm ơn bác. Nhưng Nhi sốt ko thể uống đc thuốc, cứ ăn cháo xong uống vào là nôn ra hết- Vũ gật đầu rồi nhìn Nhi đang hôn mê.

-Vậy thì nên truyền nước và chất dinh dưỡng cho tiểu thư- vị bác sĩ tiếp lời, ông mở hộp thuốc của mình ra lấy thêm mấy vỉ thuốc đặt lên bàn.

-Ko đc. Đến lúc con bé tỉnh thể nào cũng khóc um lên và giật dây truyền ra à xem- Kỳ gạt phăng đi.

-Vậy để tôi tiêm cho tiểu thư.

160. Chương 160

Hàng mi cong vút rung rung. Nhi dần hé đôi mắt nặng như đeo chì. Đau đầu quá!

-Nhi, em tỉnh rồi- Kỳ và Vũ mừng rỡ cười tươi.

-Anh 2, anh 3. Nước- Nhi thều thào, cổ họng cô bé như đang bị thiêu đốt vậy.

-Em làm gì mà dầm mưa vậy?- Vũ hỏi Nhi với ánh mắt lo lắng. Thật là, muốn mắng cô bé cũng ko thể mà.

Nhi chợt òa khóc nức nở làm Kỳ vội vàng ôm lấy cô bé cuống quýt dỗ dành:

-Thôi ngoan nào. Đừng khóc nữa ha? Có gì kể anh 2 anh 3 nghe nào?

Nhi nức nở kể lại mọi chuyện trong nước mắt, cuối cùng, cô bé nhìn 2 ng anh mà cô tin tưởng nhất nói:

-Anh 2, anh 3. Có phải tiền mua đc tình bạn ko? Sao Nam lại bỏ em chứ? Em ko muốn chơi với ai nữa. Em sợ Phương và Thoại Anh sẽ bỏ em

-Ngốc, em nên nhớ rằng mỗi ng bạn tốt đều đã từng là 1 ng xa lạ. Tình bạn ko thể đong đếm, nó là 1 sợi chỉ bằng vàng vô hình nối những trái tim lại với nhau- Vũ xoa đầu cô em gái.

-Nhưng em sợ....- Nhi cụp mắt tuyệt vọng.

- 1 ng bạn thật sự là ng bước vào cuộc sống của em khi cả thế giới đã bước ra. Em phải mở đc cánh cửa của lòng tin, em mới tới đc cánh cửa của tình bạn. Hiểu ko cô ngốc- Kỳ cười hiền tiếp lời Vũ

-Thấp nển lên đi. Đừng ngồi than vãn mãi trong bóng tối- Vũ và Kỳ chìa tay ra, Nhi ngập ngừng nhìn 2 anh rồi cũng đặt bàn tay của mình vào đó. Cô bé đã hiểu tình bạn là gì rồi.

Vài tuần sau, Nhi xin phép và năn nỉ 2 anh cho sang Anh ở 1 thời gian cùng ngoại và mẹ nuôi. Bó tay với cô công chúa cứng đầu, 2 ng đành đồng ý.

161. Chương 161

1 kỳ lễ nghỉ đông nữa lại đến. Lần này, tất cả quyết định đi du lịch trên chiếc du thuyền hạng sang của gia đình Long. Chuyến đi này ngoài tập đoàn rắc rối còn có thêm sự chung vui của Bin và Rin. Biết sao đc, cha và cô nó ưa phiêu lưu nên nhiệm gen tí ý mà!

-Nhi này, em định bao giờ cho chị ẵm cháu đây?- Thảo vỗ vai Nhi cười nửa đùa nửa thật hỏi

-Gì chị! Em á? Ko...! Em ở giá luôn mà- Nhi lắc đầu phản đối quyết liệt. Trời, cô mới có 19, 20t đã bắt lấy chồng rồi á?

-Ko phải đâu chị. 2 gia đình nói em với chị Nhi sẽ kết hôn đấy- Phong khoác vai Nhi ra chiều thân mật. Cô bé quay ra lườm Phong 1 cái sắc lẹm và thúc cùi trở vào bụng cậu.

-Thế thì mau chọn ngày lành tháng tốt đi. Mùa xuân kết hôn luôn. Mùa tình yêu mà- Như ôm ngay bằng lịch ra. Cả nhóm xúm lại chỉ chỉ chỗ chỗ. Nhóc Bin, Rin cũng hưởng ứng chỉ chỗ và ê a theo. Chỉ còn mỗi Nhi mặt đang đơ ra như khúc gỗ. Mọi ng cho cô ăn quả bơ rõ lớn. Phong thì nhìn nét mặt của Nhi rồi khẽ cười khở, vợ cậu ngố quá đi.

162. Chương 162

Tối hôm đó, Kỳ đi 1 vòng kiểm tra tàu lần cuối. Còn Vũ và Phong thì đứng trên boong tàu hưởng thụ những cơn gió mát lạnh của biển cả. Muôn vàn vì sao tỏa sáng lung linh trên bầu trời đen huyền ảo. Sóng vỗ mạn thuyền rì rào, nếu lắng tai nghe thì nó giống như 1 bài ca về đêm của biển cả.

-Sao đôi quỹ đạo rồi- Vũ khoanh tay khê lăm bầm- trong dân gian, nếu 2 ngôi sao đang ở gần nhau mà đôi quỹ đạo rời xa nhau có nghĩa là 1 đôi uyên ương dù rất yêu nhưng phải chia lìa.

Phong chột rùng mình, ko hiểu sao cậu thấy bất an.

Gió nổi mạnh hơn, những vì sao ban nãy đã trốn biệt. Bầu trời đêm đen kịt.

-Anh 2, linh kiện của tàu bị hỏng rồi. Ko sửa đc- Kỳ cầm đèn pin hốt hoảng chạy ra nói.

Vũ và Phong nhất thời đứng hình. Với thời tiết này, e là ông trời ko ủng hộ tập đoàn rắc rối rồi.

-Mau đi đánh thức tất cả dậy- Phong vừa chạy đi vừa hét.

1 lúc sau, tất cả đã có mặt đầy đủ. Động cơ chạy của tàu đã bị hỏng và tàu đang chìm dần.

-Chị Như, chị Thảo với Bin và Rin lên thuyền con trước đi. Anh Vũ và anh Kỳ đi cùng luôn- Long nói.

Tiếp theo là thuyền chở Phương, Thoại Anh, Lâm và Long. Nhi cùng Phong sẽ đi chuyến cuối cùng.

-Anh chờ em nhé em gái- Vũ và Kỳ ôm Nhi vào lòng rồi nhảy xuống thuyền lái đi

“ÀO...ẦM”- 1 đợt sóng đồ ập lên tàu làm tất cả chao đảo. Nước tràn lênh lảng cả sàn.

-Nhớ bảo trọng- Phương và Thoại Anh ôm Nhi 1 cái lấy tinh thần rồi cũng rời đi.

Giờ chỉ còn lại Phong và Nhi. 2ng cùng nhau gắng sức chạy đi lấy thuyền con.

“ÀO”- thêm 1 đợt sóng nữa đồ ào lên tàu. Chiếc tàu lớn giờ đã chìm xuống mặt nước quá nửa. Do đợt sóng vừa rồi, vì độ nghiêng của tàu nên Nhi lặn từ trên mặt sàn của tàu xuống biển. Vào cái phút tưởng chừng như bị biển cả nuốt gọn ấy thì may thay, Phong lái thuyền con đến kịp. 1 tay cậu nắm chắc lấy tay cô bé.

Gió nổi mạnh hơn, sóng biển như 1 hung thần ào đến 2 sinh linh nhỏ bé đang chơi vui giữa biển cả rộng lớn. Vì sóng từng đợt nên mãi Nhi vẫn chưa leo lên thuyền đc.

-Thả tay ra. Nếu cứ thế này cả 2 cùng chết đấy- giọng Nhi lạc vào tiếng gió gầm. Cô bé nhìn Phong với ánh mắt van lơn

-Cô im lặng đi. Tôi ko thả đâu- Phong gắt lên

-Tôi xin cậu đc chưa? Xin cậu thả tay ra đi mà. Đừng níu tôi nữa. Cả 2 cùng chết đó- Nhi bật khóc nức nở. Nước mắt hòa cùng nước biển.

-Ko là ko. Đừng bắt tôi thả tay ra đc ko? Nghe cho rõ đây Bạch Nguyệt Nhi. TÔI YÊU CÔ.- Phong hét lên, đôi mắt màu hổ phách nhìn kiên định ng đối diện. Cái nhìn như xoáy sâu vào tâm can ng ta vậy. Đôi tay cậu tê cứng và đang dần mất sức rồi.

Con tim Nhi đập liên hồi như muốn phá vỡ lồng ngực. Sau bao lâu, cô đã biết tình cảm mình dành cho Phong có tên là gì rồi.

-Tôi yêu cậu rất nhiều. Sống tốt nhé! Gửi lời chúc bình an của tôi tới tất cả- Nhi nở 1 nụ cười thiên sứ ban phát hạnh phúc. 1 đợt sóng dữ dội ập đến, ko do dự, Nhi cắn mạnh vào tay Phong.

Nhi ngã ra biển cả. Trên môi vẫn nở nụ cười ko chút hối tiếc... Biển, nuốt gọn Nhi!

163. Chương 163

Phong sững sờ nhìn Nhi đang bị từng đợt sóng đẩy ra xa mình. Trái tim như muốn găm lên cùng biển cả. Tại sao? Cô ấy là 1 thiên sứ ban phát hạnh phúc mà. Sao chính hạnh phúc của mình, cô ấy lại ko nhận đc? Ông trời, có phải ông quá bất công ko?

Tại bờ biển, ngoại trừ Bin và Rin đang ngủ trong khách sạn thì tất cả mọi ng đều đứng ngoài bờ biển để chờ Phong và Nhi. Kia rồi! Có 1 chiếc thuyền!

Theo sức đẩy của dòng nước, chiếc thuyền của Phong từ từ đi vào bờ. Cậu ngồi im như xác ko hồn, đôi mắt nhìn vào khoảng xa xăm nào đó.

-Nhi đâu hả Phong?- Phương ngó nghiêng hỏi. Mọi ng nháo nhào lên, chắc chắn Nhi ko xuất hiện thì chắc chỉ là trò quây phá của cô nhóc thôi. Nhìn Phong, Lâm và Long nháy nhau đùa cậu xuống.

-Phong, em là ơn. Nói Nhi ở đâu đc ko?- Thảo nắm lấy 2 tay Phong lay mạnh. Thế nhưng, cậu vẫn im như phỗng, ko nói năng gì.

Vũ qùy thụp xuống, cậu cúi đầu ra phía biển. Tay cậu dầm mạnh lên cát. Trái tim cậu đập thịch 1 cái nhói đau. Khó thở! Khí quản của cậu như bị ai bóp nghẹn vậy.

-Nói đi Phong, 1 cái gạt đầu thôi. Nhi ổn phải ko? Nhi đang trốn phải ko? Chị xin em, chị van em- Thoại Anh lắc mạnh vai Phong, nước mắt trào ra, cô ngã ra cát khóc nức nở.

-Nhi... Chết rồi- Phong lấp bắp thốt lên 3 từ. Trên đôi mắt màu hổ phách uy quyền lặn ra 1 giọt lệ, rạch 1 đường dài trên khuôn mặt hoàn mỹ.

Vì quá sock nên Phương đã ngất đi. Tại sao chứ? Lễ nào tất cả đã mất đi 1 ng bạn, 1 ng em gái nhí nhảnh và hồn nhiên. Tập đoàn rắc rối đã mất đi linh hồn sống của cả nhóm rồi ư? Bờ biển vắng lặng, sóng vỗ vào bờ cát nhẹ nhẹ. 1 mảng mây u ám bao trùm lên tất cả.

164. Chương 164

Phương đc Thảo và Thoại Anh dìu vào nghỉ ngơi khách sạn. Như đi ra phía bờ biển chấp tay cầu nguyện cho Nhi.

Bất chợt, Kỳ lao vào Phong như con hổ đói xổng chuồng nhìn thấy con mồi ngon. Từng cú dầm uy mãnh của Kỳ cứ liên tiếp giáng vào Phong. Cậu găm lên:

-Thằng khốn, mày đã làm gì em gái tao? Em gái tao đâu hả? Trả Nhi lại nhanh- vừa dầm, cậu vừa chửi rửa Phong. Bao nhiêu nổi bực tức Kỳ đều trút hế xuống đầu cậu nhóc.

Phong mỉm cười chua chát. Đúng rồi! Cậu đáng bị thế này. Tất cả là tại cậu mà. Cậu có chết hàng vạn lần cũng ko đủ để đền lại Nhi.

-Kỳ, anh thôi đi nào. Đừng đánh nữa- Như cùng Lâm và Long nhảy vào can nhưng ko đc. Đâu ai cản đc 1 con hổ đói cơ chứ. Ng mà Kỳ tôn sùng và nghe lời ngất chính là Nhi. Bây giờ cô bé ko còn thì cũng ko thể trách đc Kỳ.

Vũ vẫn ngồi quỳ lạng lẽ ở bờ biển. Can làm gì khi ko đc. Cậu hiểu Kỳ quá mà.

Nỗi đau như đang cào xé tâm hồn, rút hết sinh lực của tất cả. Trông ai cũng thật mệt mỏi.

-Sao cơ? Cháu gái ta?- ông nội Nhi sững sốt khi nghe Vũ kể lại. 1 cuộc họp gấp đang diễn ra tại Bạch gia với chủ đề chính là Nhi.

-Con gái. Con thử huy động tất cả các thám tử đi dò la tin tức xem nào- ông ngoại Nhi cất giọng rầu rầu nói.

Mọi ng đều đc phân công nhiệm vụ. Ng thì phong tỏa tin tức, ng thì đi tìm Nhi, ng thì đc giao điều tra xem sự cố của con tàu là vô tình hay ai đó đã... Cố ý!

165. Chương 165

Mất đi linh hồn của tập đoàn rắc rối, cả nhóm ko ai nở đc nụ cười tươi. Có cười họa chăng đó chỉ là nụ cười xã giao, nụ cười gượng gạo mà thôi.

Mọi chuyện trôi qua thật nhanh. Trong đầu Phong vẫn còn vẹn nguyên cái kí ức hôm đi biển định mệnh đó. Nó như 1 thước phim hằng đêm xuất hiện trong giấc mơ của cậu. Phong đang tự dẫn vật mình trong quá khứ, trong nỗi ám ảnh. Mái tóc màu nâu hạt dẻ xoắn lộn; đôi mắt màu cà phê trong veo, long lanh; đôi môi luôn nở nụ cười tươi tắn, lạc quan.

Hôm nào cũng vậy, khi hoàng hôn buông xuống là lúc Phong lại lái xe ra biển thủ thủ như đang nói chuyện với ai đó. Ban ngày là 1 vị TGD lãnh đạm và đầy quyết đoán, ban đêm là 1 Huyết Long máu lạnh. Cậu hiền nhất là khi về với biển. Phong coi biển và ng con gái đó là 1. Nói chuyện với biển cũng chính là nói chuyện với Nhi, mặc dù đáp lại chỉ là tiếng sóng vỗ rì rào.

Đông qua, xuân đến rồi hè nối tiếp. Tất cả lại thêm 1 tuổi mới. Phương, Thoại Anh, Long, Lâm và Phong đón tuổi 20, cái tuổi đẹp nhất đời ng.

-Tiểu thư. Tất cả đã chuẩn bị xong rồi ạ- ng vệ sĩ cúi đầu kính cẩn.

-Đc rồi. Ng nói với ba mẹ ta chưa?- cô gái đc gọi là tiểu thư đang đeo 1 chiếc vòng cổ vào hỏi.

-Dạ. Thưa rồi ạ.

-Ko uống công ta chuẩn bị mấy năm trời. Người thấy ta thế nào?

-Tiểu thư thực sự rất giống cô gái đó. Nhưng vì cái gì cơ chứ?

-Vì ng ta yêu

166. Chương 166

Như thường lệ, Phong lái xe đến bờ biển mỗi chiều. Phóng tầm mắt ra xung quanh, ánh mắt cậu dừng lại ở 1 điểm xa xa. Nơi đó có 1 ng con gái đang đứng nhìn ra phía biển. Phong nheo mắt cố nhìn. Bất chợt, đôi đồng tử cậu mở to. Là mái tóc nâu hạt dẻ xoăn lộn cột cao. Cái dáng này quả thực rất giống...

Tim Phong đập thình thịch. Dồn hết sức lực vào đôi chân, cậu chạy nhanh về phía ng con gái đó.

-Nhi, cô còn sống. Cô trở về rồi- Phong vui mừng ôm chầm ng mà cậu cho là Nhi vào lòng.

Trong tình yêu, đôi lúc con ng ta quá mù quáng. Làm cho ta ko phân biệt đc đâu là trắng đen, dù biết là chết nhưng vẫn cứ lao vào.

Phong nở nụ cười tươi rồi vội vàng lái xe đưa Nhi đến ngay c.ty nơi Vũ đang làm việc.

Vũ run run nhìn cô gái đứng trước mắt mình. Đây đúng là khuôn mặt, hình dáng của em gái cậu rồi. 1 vài tia nhìn tinh anh lóe lên trong đôi mắt xám tro của Vũ rồi nhanh chóng, nó biến mất.

-Anh 2- Nhi cất giọng mừng rỡ chạy lại ôm chầm lấy Vũ. Cậu cũng nở nụ cười dang rộng vòng tay.

Ngày tối hôm đó, tại biệt thự họ Bạch có 1 bữa tiệc linh đình chào đón cô công chúa nhỏ của họ trở về.

-Anh ko định xuống dự tiệc sao?- Thảo ở trên phòng hỏi Vũ.

-Ko. Em xuống đi. Anh hơi mệt- Vũ ngả ng ra giường thở hắt ra.

Thảo khó hiểu nhíu mày, mọi lần Vũ luôn quần Nhi chặt lắm mà. Ko những vậy, Nhi vừa mới từ cõi chết trở về. Đáng lẽ ng vui nhất phải là Vũ chứ?

Đang đi ra ngoài khuôn viên, Thảo gặp Như cũng đang đi 1 mình

-Ủa? Chị Thảo, anh Vũ đâu?- Như ngó quanh hỏi.

-Anh ý nói mệt nên ko xuống. Thế Kỳ đâu?- Thảo thở dài.

-Anh Kỳ cũng nói mệt nữa- Như chép miệng

-Đến là khó hiểu với anh em nhà này mà- Thảo buông 1 câu bông đùa.

-Mà chị này, em thấy bé Nhi sao sao ý. Hơi khang khác nhưng ko biết khác chỗ nào- Như xoa cằm nhíu mày.

Từ lúc Nhi về, cô bé rất thân với Phong. Ko chỉ có Như thấy cô bé khác mà nhóm bạn của Nhi cũng thấy vậy. Nhi lúc trước rất quý Bin Rin, nhưng giờ có vẻ lạnh nhạt. Gặp Thảo và Như cũng chỉ chào hỏi qua loa xã giao. Ko những vậy, đôi khi Nhi cùng 2 cô bạn thân còn hay to tiếng nữa.

Thoại Anh và Phương ngồi ngắm lại những thứ vừa trải qua. Nhi bây giờ sao mà xa lạ quá. Tình bạn bao nhiêu năm trời của họ đang dần rạn nứt rồi.

Chắc Nhi nghĩ rằng hôm đi biển lần đó tất cả đã bỏ rơi cô bé nên mới cư xử như vậy. Nhưng thôi, Nguyệt Nhi của cả nhóm vẫn còn bé lắm, vẫn còn cần sự che chở của tất cả mà.

167. Chương 167

Tại 1 ngôi biệt thự màu xanh dương hoà lẫn với thiên nhiên. Ánh nắng đầu mùa hạ chiếu vào ô cửa sổ. Trên giường, 1 nân công chúa đang nằm thiếp đi. Làn da trắng hồng nuyệt nà, 2 má bầu bầu ửng hồng.

Đôi hàng mi rung rung như rằng nàng công chúa đó chuẩn bị mở mắt. Cô gái đó khẽ nhú mày tỉnh giấc, đầu óc trống rỗng. Chuyện gì thế này? Sao cô ko nhớ đc gì cả?

-Em dậy rồi- 1 giọng nam trầm vang lên. Ngoài cửa, 1 ng con trai anh tuấn đứng dựa vào tường khoanh tay, phong thái ung dung.

Đôi mắt màu cà phê trong veo mê mị lòng ng chớp chớp nhìn ng đối diện. Cô quen ng này sao? Sao cô ko có chút kí ức gì vậy? Ai đó cho cô câu trả lời đc ko?

-Anh tên Minh Nhật. Em đừng bắt nã hoạt động quá mức. Đau đầu đấy- ng con trai đó tiến lại gần chiếc giường cô bé đang ngồi và từ từ kể mọi chuyện anh biết.

Lần đó, anh đang đi dạo trên bờ biển sinh thái của gia đình thì bắt gặp cô đang nằm bất động trên biển. Có lẽ do cơn bão đêm qua tấp vào. 1 ng gặp bão giữa biển khơi mà vào đc đất liền thì quả là 1 kỳ tích.

Nhanh chóng, anh đưa cô về nhà và giao cho 2 vị bác sĩ riêng của mình, anh mới yên tâm đi ra ngoài. Ấy vậy mà từ đó đến nay, cô bé đã hôn mê đến vài tháng. Vị bác sĩ nói rằng cô bé đang trong tình trạng mất trí nhớ. Hy vọng tỉnh lại là khá mong manh. May thay, ông trời thương cho nên cô bé đã tỉnh lại.

-Đừng nhìn anh vô tội như thế nữa. Hay vậy đi, anh sẽ gọi em là Hải Anh. Đc ko?- Minh Nhật xoa đầu cô bé. Cố ko nhìn vào đôi mắt trong veo mê hoặc kia.

168. Chương 168

-Sao cứu tôi?- Hải Anh vẫn nhìn trân trân vào Nhật khiến anh nhất thời bối rối.

A ha! Là vì anh có 1 lòng thương ng nồng nàn sâu sắc ý mà. Đúng đúng. Trên thế gian đâu ai từ bi đc như ta. Đệ tử Bồ Tát là đây(ms đầu còn ẩn tượng tốt. Giờ thì tắt ngay loa đề để ta còn chuyển cảnh!)

-Vì em là thiên thần biển.

Nhật trả lời đầy ẩn ý. Ngay lúc đó, 1 cô hầu bước vào mang đồ ăn đến cho Hải Anh. Nhìn thấy đồ ăn, mắt cô bé sáng rực còn hơn đèn đường(!). Minh Nhật chợt mỉm cười, nụ cười đẹp và chói lòa như ánh nắng mùa hạ.

-Anh ko ngờ là em lại tham ăn đến thế đấy- anh chống tay nở nụ cười châm chọc nhìn Hải Anh.

-Kệ em. Em ko có tư tưởng định làm ng đây mà phải giữ eo- Hải Anh vừa ăn vừa trừng mắt nhìn lại Minh Nhật. Anh chợt bật cười lớn, cô bé này, vui quá đi. Dám trừng mắt nhìn cậu cơ đấy.

Ngoài ô cửa kính, mùa hạ đang gõ cửa trở về. Tiếng chim hót ríu ran, ồn ã. Những cơn mưa rào chợt đến rồi chợt đi. Ngoài vườn, những bông hoa đua nhau khoe sắc tỏa hương ngào ngạt. Những cánh bướm mỏng manh chấp chới trên nền trời xanh. Mặc dù những bông hoa kia muốn níu giữ cánh bướm đó ở lại nhưng điều đó là ko thể. Là trái với quy luật thiên nhiên. Trái với sự sắp đặt của Thượng đế.

Hải Anh như cô công chúa chơi đùa trong vườn thượng uyển, dưới sự bao bọc của Minh Nhật. Anh coi Hải Anh như 1 viên ngọc tinh khiết, mặc dù viên ngọc ấy đã nhiều lần làm anh đau đầu khổ sở. 1 cô bé thật nghịch ngợm và bướng bỉnh luôn cãi lại anh. Dù trong trường hợp nào thì anh cũng phải bó tay chào thua!

169. Chương 170

Mà Hải Anh cũng ko hiểu nổi bản thân. Có lẽ cô bé có võ thì phải. Mà Minh Nhật thật là quá đáng, sáng nào 2 ng cũng “chào hỏi” nhau bằng 1 màn đấu võ coi như tập thể dục buổi sáng mới yên đc.

Minh Nhật đưa Hải Anh đến khu trung tâm mua sắm. Dù sao gia đình anh cũng quản lý trung tâm này, vào đây kiểm tra tình hình hoạt động ra sao luôn. Giao Hải Anh cho 2 tên vệ sĩ thân tín, anh mới yên tâm sai bước đến phòng quản lý.

Hải Anh lém lỉnh nhìn Minh Nhật khuất dần. Mấy khi đc anh cho ra ngoài chơi chứ! Để vệ sĩ theo kè kè thế này sao mà quậy đc.

-Anh, anh. Qua lấy cho em cái kia đc ko anh?- Hải Anh lay lay tay 1 tên vệ sĩ. Tên đó lưỡng lự 1 lúc rồi cũng đành rời đi. Haha! 1 nửa đã hoàn thành. Hải Anh nhăn nhó mặt mày rồi ôm bụng chạy vào WC. 1 tên vệ sĩ còn lại bối rối ko biết làm gì. Lỡ mà Hải Anh làm sao thì Minh Nhật xử cậu toi mất. Mà đi theo thì...aiss, thôi đành đi theo rồi đứng ngoài vậy.

Từ trong túi đồ, Hải Anh lôi ra đồng hồ hoá trang ỳnh. Thay đi bộ váy hồng phấn điệu đà công chúa kia bằng áo thun, khoác ngoài là áo da bó lửng kết hợp với quần jeans. Mái tóc màu hạt dẻ kia đc quần gọn trong mũ lưỡi trai, chiếc kính bản che đi nửa khuôn mặt kiểu diêm. Cuối cùng là đôi giày thể thao năng động. Hoá trang thế này có khi Minh Nhật còn ko nhận ra huống gì mấy tên vệ sĩ.

Mãi sau, Hải Anh mới tìm đc đến khu ăn uống. Khiếp, đi muốn rã cả chân.

Hôm nay tập đoàn rắc rối quyết định đi sắm đồ tập thể. Nhi có vẻ ko thích lắm nhưng vẫn phải gật đầu đi cùng.

Đầu tiên, cả nhóm sẽ rẽ sang khu ăn uống để lót dạ rồi mới có sức đi chơi đc chứ. Tiếng cười nói rôm rả của tập đoàn luôn là sự chú ý của đám đông. Nhưng chỉ ng trong cuộc mới hiểu tập đoàn rắc rối giờ đây ra sao. Bạch Nguyệt Nhi, thực sự rất khác!

Hải Anh tung tăng ôm đồng hồ ăn đi ra khỏi quầy bán hàng. Công nhận cái lá bài cứng cứng mà Minh Nhật đưa cho cô có lợi ghê! Quẹt qua 1 cái là mua đc 1 đồng hồ luôn(thẻ ATM đó mà. Lần này thì cháy thẻ Minh Nhật rồi). Tâm hồn đang bay bổng cùng đồng hồ ăn thì Hải Anh va phải ai đó. Ui da, ngã lăn quay đau ê ẩm. Quá đáng nha, làm ngã ng ta còn ko thêm đỡ dậy. Bực rồi đấy

170. Chương 171

-Này, va phải ng ta ko 1 câu xin lỗi, cũng ko thèm đỡ ng ta dậy n...- Hải Anh căng mắt ra nhìn ng đối diện qua lớp kính thời trang. Cảm thấy như vậy chưa đủ, cô bé bỏ luôn kính ra nhìn cho rõ. OMG!

2 khuôn mặt giống nhau như 2 giọt nước. Cũng là đôi mắt màu cà phê, cũng là mái tóc hạt dẻ xoăn lộn. Ko lẽ có ng giống Hải Anh đến vậy sao?

Nhi trừng mắt nhìn ng đối diện. Trong lòng rối như tơ vò. 1 nỗi bất an, lo sợ ập đến với cô bé. Ông trời muốn trêu ngươi cô chắc?

Cấu gắt nhìn ng đối diện, Nhi giờ mới nhận ra bộ váy hồng phấn của mình lem luốc toàn đồ ăn. Cô cao tay chuẩn bị tát Hải Anh vì bực mình đồng hồ ăn.

Vì đang sock nên nhất thời Hải Anh ko ý thức đc tình hình. Trong đầu xuất hiện 1 số hình ảnh mờ nhạt. Đến khi định hình lại thì tay Nhi đã đến sát mặt mình rồi. Hải Anh ôm đầu, hình ảnh cô bé tóc vàng cũng tát cô bé tóc nâu hạt dẻ xuất hiện trong tâm trí.

Chợt, 1 tiếng bộp khô khốc vang lên. Hải Anh mở mắt ra thì đã thấy Minh Nhật đứng trước mặt mình và đã giữ tay Nhi lại tự lúc nào.

-Đừng đánh ng khác thế chứ cô bé- Minh Nhật đang giọng nói.

Vừa lúc này thì cả nhóm của Nhi cũng đi tới. Ko ai trong tập đoàn rắc rối là ko sững sờ cả.

Hải Anh sau khi nhìn 5 gương mặt kia 1 lượt thì lại thêm 1 trận nhức đầu nữa đến. Đầu óc cô bé như ung lên. Nước, nhiều nước lắm! Cô đã buông tay ai đó ra. Đôi mắt màu hổ phách xuất hiện chập chờn, mờ ảo nhưng Hải Anh cảm giác nó thân quen lắm. Cô bé vội ôm đầu và lắc mạnh. Rồi, Hải Anh lả ng đi trong vòng tay của Minh Nhật.

-Xin lỗi, chúng ta có thể nói chuyện ko?- Long gọi với theo Minh Nhật. Cả nhóm cần tìm hiểu về ng con gái giống hệt Nhi kia.

Minh Nhật nhìn Hải Anh lưỡng lự, cuối cùng, anh ném 1 cái nhìn bực dọc về phía tập đoàn rắc rối nói

-Đc, với điều kiện ng mang khuôn mặt của Tiểu Anh ko đc đi theo- anh nhìn Nhi, 1 cái nhìn chết chóc đe dọa làm cô bé bất giác run sợ.

171. Chương 172

Tập đoàn rắc rối gật đầu đồng ý rồi cũng rảo bước chân theo sau.

Ko ai hay rằng, đôi tay Nhi đã siết chặt lại, cô khẽ lẩm bẩm rồi quay lưng bước đi:

-Cô cứ chờ đấy. Con Át chủ bài chưa ra đâu. Để xem, ai thắng ai.

Minh Nhật lái xe ô tô lạng lách bằng tốc độ nhanh nhất có thể. Điều anh lo nhất bây giờ là tình trạng của Hải Anh. Tại sao lại có ng giống Hải Anh đến vậy? Họ có quan hệ gì? Minh Nhật nhấn ga đi nhanh hơn về biệt thự của mình. Nếu Hải Anh mà tỉnh trong tình trạng anh lái xe nhanh thế này đảm bảo 1 là anh như tử với cô bé, 2 là cô đã đá cậu bay xuống xe từ lâu rồi! Trong khi chờ vị bác sĩ già khám cho Hải Anh. Minh Nhật xuống nhà tiếp chuyện với nhóm của Phong, Long, Lâm, Thoại Anh và Phương.

-Chẳng hay mọi ng đến đây có chuyện gì sao?- anh ngồi xuống điềm đạm hỏi.

-Xin lỗi anh vì sự đường đột này. Trước tiên chúng em xin đc tự giới thiệu. Em tên Phương, đây là Thoại Anh, đây là Lâm, ng này là Long và kia là Phong- Phương vẫn đóng vai trò sứ giả giới thiệu đầu tiên.

-Anh tên Minh Nhật- anh gật đầu nói

-Đầu tiên chúng em muốn biết chuyện về ng con gái mà anh gọi là Tiểu Anh kia- Lâm bỗng chồm lên tiếng vào thẳng vấn đề. Minh Nhật nén 1 tiếng thờ dãi rồi kể lại chuyện mình gặp Hải Anh ra sao. 5 ng kia thốt lên sững sốt, 1 sự trùng hợp đến kì lạ!

-Nhưng tại sao cô bé Tiểu Anh gì đó lại ko quen chúng ta? Mà theo như giả định thì đến 70% đó là chị Nhi. Còn nữa, cứ cho Tiểu Anh là chị Nhi đi, vậy Bạch Nguyệt Nhi sống chung với chúng ta mấy tháng qua thì sao?- Phong phân tích cặn kẽ vấn đề.

-Tiểu Anh bị mất trí nhớ- Minh Nhật đột ngột lên tiếng.

-Anh sống cùng Tiểu Anh lâu như vậy. Anh có thấy cô bé đó đeo cái vòng cổ gần giống thế này ko?- Thoại Anh đưa ra 1 cái vòng cổ hình ngôi sao màu tím huyền bí.

-Có. Tiểu Anh có 1 cái vòng cổ hình ngôi sao màu hồng.

-Cậu chủ- vị bác sĩ khẽ giọng hỏi.

-Tiểu Anh sao rồi bác?- Minh Nhật thân thiện hỏi lại, 1 chút thái độ tỏ vẻ bề trên cũng ko có.

-Có lẽ cô chủ đã gặp 1 số những ng, việc hoặc khung cảnh trở quá khứ nên cô ấy đang dần nhớ lại. Nhưng việc nhớ lại là vô cùng khó. Muốn nhớ lại thì phải để cô ấy sống cùng những thứ quen thuộc trong quá khứ, đồng nghĩa những cơn đau đầu sẽ hành hạ cô ấy

Cả căn phòng chìm vào im lặng, thi thoảng lại có những tiếng thở dài.

Nếu như cô gái Tiểu Anh đó là Nhi thì tập đoàn rắc rối sẽ chắc chắn muốn cô nhớ lại. Nhưng sẽ bị những cơn đau hành hạ, ko ai muốn nhìn bạn mình như thế.

172. Chương 173

-Mọi ng cứ ở lại đây chơi. Tôi lên xem Tiểu Anh thế nào. Bạn của Tiểu Anh đồng nghĩa là khách quý của khu biệt thự này- Minh Nhật đứng dậy nói vài lời rồi cất bước lên phòng của Hải Anh. Trong lòng trĩu nặng và rối như tơ vò.

Tiểu Anh khi ngủ thật yên bình. Ko còn sự nghịch ngợm phá phách như khi thức. Minh Nhật anh chỉ muốn trong tâm trí cô bé chỉ có anh mà thôi. Anh tự tin rằng có thể cho Hải Anh tất cả mà ko cần đến đám ng kia. Anh sẽ vẽ nên 1 quá khứ khác cho cô bé, sẽ là cuộc sống của cô bé. Đối với Minh Nhật, Hải Anh là mạng sống, là linh hồn và là cả cuộc sống của anh. Khó có thể nói cảm xúc hiện giờ của anh là gì nhưng thật khó chịu khi Minh Nhật nghĩ tới cái cảnh để Hải Anh đi cùng ng khác.

Tập đoàn rắc rối đi 1 vòng quanh khu biệt thự để tham quan. Ở đây chẳng khác gì 1 vương quốc thu nhỏ cả. 1 vườn hoa tràn ngập màu sắc đón gió và tỏa ngát hương. Bao nhiêu trò chơi trong công viên thì ở đây đều có cả. Xa xa là 1 hòn non bộ nước trong vắt và róc rách chảy. Khu biệt thự rất rộng, hệt như 1 tòa lâu đài cổ kính vậy.

Khoảng 30p sau thì Tiểu Anh tỉnh, giờ cũng đến bữa trưa rồi.

-Minh Nhật, anh ọi ng ở đây ăn cơm nhé?- Tiểu Anh nhìn về phía tập đoàn rắc rối háo hức nhìn Minh Nhật. Anh khẽ mỉm cười- 1 nụ cười tỏa nắng và gật đầu!

Nhìn cô bé chạy ra chơi cùng với nhóm ng kia. Minh Nhật chột chạnh lòng, có khi nào cô thiên thần từ biển kia sẽ rời xa anh ko?

173. Chương 174

Khoảng 20p sau thì tất cả đã có mặt đông đủ tại phòng ăn. Tập đoàn rắc rối nhìn nhau đầy ảm ỉm, thực sự thì Hải Anh rất giống Nhi đấy!

-Hải Anh này. Cho hỏi liệu cô có muốn khôi phục trí nhớ ko?- Phong đánh bạo hỏi.

Hải Anh sững ng lại. Khôi phục trí nhớ ư? Đó là điều mà cô bé chưa bao giờ nghĩ tới. Cuộc sống hiện tại của cô cùng Minh Nhật thực sự rất tốt mà, nhưng còn quá khứ của cô thì sao?

-Có thể à?- Hải Anh e dè nhìn Phong hỏi lại. Đôi mắt màu cà phê xoáy sâu vào đôi mắt màu hổ phách của Phong.

Chợt, Hải Anh ôm đầu lắc mạnh. Chuyện quái gì thế này? Lại là đôi mắt hổ phách bí ẩn đó, từng hình ảnh rời rạc hiện lên trong tâm trí cô bé. Hải Anh đang cãi nhau với ai đó, rồi cô bé bị 2 ng con gái 1 tóc thả xõa, 1 tết bím lệch lồi đi. Rồi cô lại đang cãi nhau với ai đó nữa, đôi mắt màu đen sâu thẳm, mái tóc đỏ hung vuốt keo...

Họ là ai? Tại sao cô lại có những kí ức này? Họ phải quá khứ của cô ko? Cô là ai? Tại sao cô bị mất trí nhớ???

-Hải Anh, bình tĩnh nào. Từ từ rồi em sẽ nhớ ra mà- Minh Nhật vội vỗ vai Hải Anh.

1 lúc sau thì cơn đau đầu cũng đã qua đi. Hải Anh run run giọng nói ra quyết định của mình:

-Nhờ mọi ng giúp Hải Anh khôi phục trí nhớ.

- - - - -

Đêm nay là 1 tối đầy sao. Minh Nhật cùng Hải Anh ra khuôn viên, ngả lưng trên nền cỏ êm xanh để ngắm sao trời.

-Tiểu Anh này, từ trước đến giờ quan hệ giữa 2 chúng ta là gì nhỉ?- Minh Nhật mắt nhìn lên trời hỏi Hải Anh.

-Anh em chứ sao. Anh hỏi lạ- Hải Anh hồn nhiên trả lời lại.

-Ừ ha. Phải rồi. Vậy mà anh ko nghĩ ra. Xem nào, kỉ niệm của chúng ta nhiều ghê ý chứ. Có lần em trốn trên cây làm anh đi tìm cả buổi ko ra. Rồi những đêm trăng sáng, chúng ta vui vẻ mở tiệc đêm ngoài trời, đốt đồng lửa lên và nhảy múa, hát hò quanh đồng lửa cùng mấy ng giúp việc và ông quản gia. Rồi bình rượu sâm nghìn năm mãi anh mới mua đc em cũng phá. Lần đó em uống say bí tỉ còn gì. Nhưng, em cũng thật vô tâm Tiểu Anh à! Anh ko coi em là em gái đâu. Anh... Yêu em, rất nhiều!- Minh Nhật quay sang thì thấy Hải Anh đã ngủ tự lúc nào. Cô bé vẫn thế, vẫn thật hồn nhiên và vô tư. Nhật lặng lẽ ngắm nhìn Hải Anh, anh ko dám chắc sau khi cô bé khôi phục trí nhớ, anh còn có thể ngắm nhìn Hải Anh hay ko.

174. Chương 175

Từng đường nét trên khuôn mặt Hải Anh dưới ánh trăng trở nên tà mị hơn bao giờ hết. Đôi hàng mi cong vút rung rung, chiếc mũi dọc dừa nhỏ xinh, đôi môi màu hồng phớt chúm chím như nụ hoa sắp hé nở, giọng nói trong veo....

Sau khi đưa Hải Anh về phòng, anh mới quay gót trở về phòng làm việc của mình. Hôm nào cũng vậy, anh đều dành hết thời gian cho Hải Anh, đến khi cô bé ngủ cậu mới đi làm việc của mình.

-Mời cậu uống- vị quản gia mang lên cho Minh Nhật 1 ly trà.

-Cậu ko sợ khi cô chủ khôi phục trí nhớ sao?- ông quản gia ngồi xuống ôn tồn hỏi.

Ko có câu trả lời, Minh Nhật chỉ thở dài 1 cái chán nản.

-Cậu vẫn chưa nói cho cô chủ biết tình cảm của mình sao?

-Rồi. Nhưng có lẽ Tiểu Anh ko nghe thấy.

- - -

Hải Anh khe khẽ mở mắt. Ko phải là cô bé đã ngủ mà cô bé cố tình nhắm mắt, nếu mở thì Hải Anh ko biết đối mặt với Minh Nhật ra sao nữa. Anh vừa nói gì? Anh yêu cô sao?

- - - - -

Sáng hôm sau, Vũ và Kỳ đều gác công việc lại để cùng nhóm của Lâm đi đến chỗ của Hải Anh.

Đầu tiên, Thoại Anh, Phương, Lâm và Long ngay lập tức đi xét nghiệm ADN của Hải Anh, Vũ và Kỳ. Còn những ng còn lại sẽ giúp Hải Anh nhớ lại.

175. Chương 176

Trong khi con mèo lười Hải Anh đang nướng khét giường thì ở dưới nhà, 1 cuộc “họp” đang diễn ra vô cùng căng thẳng.

Chả là Vũ có biết thuật thôi miên có thể giúp khôi phục trí nhớ nhanh. Nhưng ng ợc khôi phục trí nhớ vẫn phải chịu những cơn đau đầu trong lúc thôi miên. Trên thế giới đã có những trường hợp thành công, nhưng cũng đã có trường hợp thôi miên đã rơi vào giấc ngủ sâu, mãi mãi!

Sau khoảng 2h đồng hồ ngồi bàn luận trong ko khí căng thẳng. Nhóm của Kỳ cũng nhận ợc kết quả từ bệnh viện. Lâm thông báo rằng: Hải Anh chính là Bạch Nguyệt Nhi, em gái Bạch Gia Vũ và Bạch Gia Kỳ!

-Vậy, ta nên chọn cách nào đây?- Phong đưa ánh mắt nhìn tất cả ng ập ngừng hỏi.

-Hải Anh chọn thôi miên!- tiếng nói trong veo vang lên từ cầu thang thu hút sự chú ý của 4 ng con trai đang ngồi ở phòng khách.

-Nhi!- Vũ và Kỳ đứng bật dậy đồng thanh gọi. Nhưng Vũ chợt dừng ngay hành động của mình lại, em gái cậu đâu nhớ gì đâu.

Nhưng Kỳ thì khác, cậu ko giỏi kiểm chế cảm xúc như Vũ. Nhất là đứng trước mặt cậu lại là cô em gái cậu coi như sinh mạng mình tưởng chừng như đã mất mãi mãi. Kỳ xúc động nhào tới ôm Hải Anh vào lòng, vuốt mái tóc màu nâu hạt dẻ, cậu thì thầm:

-Anh nhớ em nhiều lắm! (cắt cắt, yêu cầu chỉnh sửa lại ngay nhá Kỳ, dễ gây hiểu lầm 2 ng là 1 đôi lắm nhá! Kỳ héch mui:vốn dĩ là vậy mà t.g)

Hải Anh tròn xoe mắt nhìn ng đang ôm mình. Ng đó xa lạ, nhưng vòng tay thật thân quen và ấm áp! (bà này cứ thế thì ế dài, anh em mà ns như n.y ý!)

Sau vài giây hòa theo sự xúc động muốn nổi da gà da vịt thì Phong và Minh Nhật cũng trấn tĩnh lại. Cho hỏi có ai như anh em nhà này ko cơ chứ?

-Hải Anh à, thôi miên rất nguy hiểm. Em có thể ngủ mãi mãi đấy- Minh Nhật lo lắng nhìn Hải Anh.

-Em biết em biết. Nhưng em tin mọi ng sẽ ko để em ngủ, đúng ko? Và em cũng ko ngủ đâu, tương lai của em còn dài mà- Hải Anh nở nụ cười tự tin.

-Em gái, anh tin em. Tất cả, sẽ ko để em ngủ đâu- Vũ hôn nhẹ lên trán Hải Anh nói.

176. Chương 177

Hải Anh ngồi lên ghế để bắt đầu thôi miên. Vũ sẽ trực tiếp tiến hành.

-Thả lỏng cơ thể và hít thở sâu nhé em. Anh ở đây.- Kỳ xiết tay Hải Anh trấn an.

Hải Anh gật đầu chắc nịch và hít 1 cái thật sâu rồi mắt hướng về quả lắc trong tay Vũ.

Vũ bắt đầu đung đưa quả lắc. Cậu cất giọng trầm đều đều:

-Bạch Nguyệt Nhi, Bạch Nguyệt Nhi, Bạch Nguyệt Nhi. Bạch Gia Vũ, Bạch Gia Kỳ, Hàn Vũ Phong, Hoàng Kiều Phương, Trần Thạo Anh, Nguyễn Hoàng Lâm, Trương Nhật Long, Dương Thảo, Trịnh Khánh Như, Bin, Rin, Hàn gia, Bạch gia, Bộ 3 Bạch gia, Green Star, Tiểu Long Nhi, Venus, Tổ chức DIS....

Lần lượt, những thứ liên quan đến Nhi ợc Vũ liệt kê ra. Đôi mắt Hải Anh từ từ khép lại, tiềm thức cô bé đang trôi về ngấn tử quá khứ đang bị khóa chặt. Cô là... Bạch Nguyệt Nhi! Là Rồng thiêng, là thiên sứ...

Đặt Nhi nằm xuống giường nghỉ. Tất cả bây giờ chỉ còn biết chờ đợi và cầu nguyện...

Thời gian lặng lẽ trôi trong căn phòng ngột ngạt có 4 chàng trai hết đứng lại ngồi. Ánh mắt thi thoảng lại nhìn về phía ng con gái đang say giấc nồng kia. Đã 4h chiều rồi. Nhi đã ngủ từ 9h sáng, liệu cô bé có... ngủ mãi mãi ko?

9h30p, Nhi khẽ vươn vai. Ngủ đc 1 giấc thật là sướng khoái quá đi. Cô bé ngồi dậy, chưa chi đã thấy 4 khuôn mặt đang nhìn mình chăm chăm rồi. Nhi dụi mắt rồi chớp chớp.

4 ng con trai nín thở nhìn từng phản ứng của Nhi. Liệu cô bé có nhớ lại ko? Sao mà khuôn mặt ngơ ngác thế kia?

-Anh 2, anh 3, Phong- 5 từ mang theo sự vui mừng hồ hởi vang lên.

Minh Nhật bước ra ngoài ban công hít thở khí trời. Có lẽ anh là ng thừa trong khung cảnh hội ngộ kia. Hải Anh của anh đã là Bạch Nguyệt Nhi rồi. Tiểu thư họ Bạch đó ko phải là cậu ko biết. Cô tiểu thư luôn nổi tiếng cùng Bạch Gia Vũ và Bạch Gia Kỳ trên thương trường, 3 ng họ như bộ 3 hoàn hảo luôn kiêu ngạo mang phẩm chất quý tộc sánh bước cùng nhau trong những bữa tiệc lớn. Nhưng khi đó theo suy nghĩ của anh thì đó là 1 cô nàng với tính cách tiểu thư kiêu kì đồng đẳng. Thế mà giờ anh lại yêu cô tiểu thư đó rồi đấy. Nhi đã khôi phục trí nhớ, liệu rằng cô bé còn cần anh ko khi mà xung quanh cô bé đã có rất nhiều ng bên cạnh quan tâm, yêu thương và chăm sóc?

Khẽ nhắm hờ đôi mắt rồi trút 1 tiếng thở dài thảm kín, tìm Minh Nhật khẽ nhói đau. Thà rằng nó chỉ biếm bợm máu thôi, thà rằng nó cứ đóng băng như 3 năm trước đây thì đâu có sao. Tại sao tìm anh lại chứa thêm hình bóng ng con gái khác, để rồi 1 lần nữa, anh lại phải khốn đốn vì 2 chữ tình yêu?

177. Chương 178

-Anh Minh Nhật- Nhi nhẹ nhàng bước tới rồi đột ngột lên tiếng làm Minh Nhật giật mình quay ng lại. Vũ, Kỳ và Phong đã xuống nhà tự lúc nào..

-Chúc mừng em khi đã khôi phục lại trí nhớ- Minh Nhật nở nụ cười ấm áp thường thấy.

-Anh ko vui sao?- cô bé nghiêng đầu hỏi- em cảm ơn anh nhiều lắm. Vì đã cứu mang em suốt mấy tháng qua- Nhi cúi đầu trịnh trọng.

-Cảm ơn gì chứ cô ngốc này. Em khỏe lại là anh vui quá ý chứ!- Nhật xoa đầu Nhi. Đâu đó trong ánh mắt, anh cố gắng chôn vùi nỗi đau. Tim này, sao mày cứ nhói mãi vậy? Phải biết nghe lời chủ chứ

Vũ và Kỳ đón Nhi vào vòng tay của 2 ng 1 lần nữa. Mọi thông tin ngày hôm nay của Nhi sẽ bị phong tỏa. Ko ai đc mon men tiếp xúc với cô bé ngoại trừ 2 ông anh trai. Mấy tháng trời 2 ng như chết đi khi nghĩ rằng đã mất đi cô em gái nên giờ phải “bù” chứ.

11h30pm

Vũ xoay ng vặn cổ cho đỡ mỏi. Nhi vừa mới ăn xong và đi nghỉ. Kỳ thì đang tập bắn súng bên phòng cách âm kế bên nên cậu cũng tranh thủ giải quyết 1 số tài liệu.

Vũ đi ngang qua phòng Nhi và áp tai vào cửa lắng nghe. Hàng lông mày cậu chột cau lại, sao con bé giờ này chưa ngủ?

Vừa lúc này, Kỳ mới tắm xong đi ra. 2 ng trao đổi thông tin qua ánh mắt rồi khẽ gật đầu. Vũ quay lưng xuống bếp pha 1 ly sữa cho Nhi.

-Nhi, anh 3 vào nhé?- Kỳ gõ cửa phòng Nhi gọi.

-Vâng.

“Cạch”- cánh cửa phòng nhẹ nhàng mở ra. Kỳ bước vào, theo sau là Vũ trên tay đang cầm ly sữa.

-Uống đi rồi nói anh nghe chuyện gì nào?- Vũ ngồi xuống giường đưa ly sữa cho Nhi ôn tồn.

-Em... Minh Nhật và Phong. Thực sự, em rối lắm- Nhi thở hắt ra áp úng nói.

-Nghe này, em yêu ai, chọn ai là quyền của em. Còn ai yêu em là quyền của ng đó. Dù sao thì 2 anh và mọi ng luôn ủng hộ quyết định của em- Kỳ cũng ngồi xuống giường và nắm lấy tay Nhi.

-Em phải suy nghĩ kỹ. Đây là biết ơn, tình bạn, chị em hay tình yêu. Em chỉ đc chọn 1- đôi mắt màu xám tro của Vũ xoáy sâu vào đôi mắt của Nhi kiên định.

Nhi trầm trọc suy nghĩ. Cô yêu Phong? Ng ít hơn cô đến 2t sao? Hay chỉ là tình cảm ngộ nhận? Thứ tình cảm mà quá khứ cô đã thừa nhận. Nhưng đó có phải tình yêu ko khi mà cô với Phong như khắc tinh. Nhưng ko thể phủ nhận rằng cậu ko quan trọng, ngay cả lúc mất trí nhớ, cô vẫn nhớ đc đôi mắt hổ phách đó sao?

Còn cô với Minh Nhật? Là biết ơn hay tình yêu? Nếu ko có Nhật có lẽ cô ko còn đc gặp mọi ng nữa rồi. Cô nợ anh 1 mạng sống. Anh là thứ tình cảm hiện tại dành cho cô.

2 ng con trai đều quan trọng. Nhi, chọn ai đây?

178. Chương 179

Thiếu bóng Hải Anh có vài giờ đồng hồ mà Minh Nhật như xác ko hồn. Đau! Rất đau! Chẳng khác nào xát muối vào vết thương chưa lành cả. Thà rằng hôm đó anh ko đi ra ngoài phải tốt ko? Giá như anh ko gặp ng con gái đó phải tốt ko? Anh ko thể giữ đc Hải Anh đc nữa rồi. Cô bé ko chỉ là Tiểu Công Chúa của riêng anh mà còn là rất nhiều ng. Đành phải buông tay thôi. Chết tiệt, anh ghét cảm giác này. Cái cảm giác đốn đau đã từng xuất hiện 1 lần. Cố gắng kiềm chế cảm xúc đang gào thét trong lòng, Minh Nhật nở 1 nụ cười....chua chát!

Lâu đài nơi nàng công chúa đã từng ở kia mãi chìm vào sự băng giá bởi nàng đã mang trái tim, linh hồn, nụ cười và sự ấm áp ra đi rồi.

CUỘC ĐẠI CHIẾN CỦA THIÊN THẦN VÀ MA NỮ (P3. ko biết phải ko nữa)

Căn nhà chính của Bạch Gia tràn ngập tiếng cười. Gia đình của Phong, Lâm, Thoại Anh, Long và Phương cũng đến chúc mừng. Ông bà nội ngoại của Nhi cũng chung vui dự tiệc. Cả 1 khuôn viên ngoài vườn rực rỡ ánh đèn điện. Tập đoàn rắc rối lại tái xuất giang hồ. Hàng vạn ngôi sao đang nhấp nháy nhảy múa chung vui cùng bữa tiệc linh đình. Gió dịu hiu hẻ nhẹ, thổi qua các tán lá rì rào tạo nên bản nhạc mùa hạ chào đón sự trở lại của Đại Tiểu Thư Bạch gia- Bạch Nguyệt Nhi!

-Bin, Rin. Đứng lại!- tất cả đang vui mừng hồ hởi thì giọng của Nhi hét vang nhà thu hút sự chú ý của mọi ng. Xuất hiện là 1 cô nhóc với mái tóc cột cao cộng thêm cái mũ vừa “chôm” đc của Kỳ, áo phông đậm chất côn đồ và lưu manh đi cùng với quần jeans mài bạc và đôi giày hip hop.

Trước mắt mọi ng là màn rượt đuổi “đầy kịch tính” giữa 1 cô nhóc hơn 20t và đuổi 2 thằng bé đang chấp chừng chạy. Tuổi tác thì có lớn nhưng tâm hồn Nhi thì vẫn bé xítu thôi.

-Làm sao làm sao mà 3 cô cháu như chạy giặc thế kia?- Thảo đi vào can ngăn.

-Bin, Rin. 2 thằng kì ghê. Lớn rồi, phải “nhường” cô Nhi còn “bé” chứ!- Như chống hông mắg 2 nhóc Bin Rin, giọng gắg nén cười.

179. Chương 180

Tại chỗ của các đắg phụ huynh đang diễn ra 1 cuộc họp “vô cùng khẩn”. Ai nấy thì thà thì thẳm như sợ bị nghe lén vậy.

-Tôi thấy ngày này đẹp này.

-Ngày này mưa thuận gió hòa hơn.

-Tổ chức tại nhà thờ đc ko?

-Làm ở ven biển cho rộng rãi mát mẻ.

-Nhà thiết kế bên Ý nhé?

-Tôi đặt nước hoa ở Pháp rồi.

-...

Tiệc tàn, mọi ng dần về hết. Cho Bin và Rin đi ngủ xong, Thảo và Như cũng qua phòng Nhi góp vui cùng tập đoàn rắc rối.

-Tin đc ko? Kể giả Nhi là Kiều Linh Ly đấy- Lâm thông báo 1 tin vô cùng “sốt dẻo” cho cả nhóm.

-Cái con lành tình hồ(hồ ly tình) này. Ta đây phải xử mi là cái chắc- Thoại Anh bẻ tay răng rắc, sát khí ngút trời. Đôi mắt đen đắg lại.

-Anh biết!- Vũ và Kỳ đồng thanh nhún vai ko tỏ vẻ gì gọi là ngạc nhiên cả.

-WHAT??? Sao cơ?

-Sao anh biết đc chứ?

-Hừ! 2 ng này biết mà ko nói gì cả. Anh em. Xử!- Long cười tình quái rồi cùng Lâm và Phong nhảy lên chỗ của Vũ và Kỳ mà chơi trò “đắg trận giả”

-Cũng phải. 2 anh ý chăm Nhi từng chút một nên có lẽ có thần giao cách cảm hoặc cảm tính gì đó- Như khoanh tay gắg gù.

-À mà Nhi này. Có thư của Kiều Linh Ly gửi bà này- vẫn phong thái từ tốn tiểu thư, Phương lấy ra 1 phong thư đưa cho Nhi.

”Bạch Nguyệt Nhi,

Ng đời tưởng cô giỏi giang lắm. Rắg cuộc thì cô đâu có làm đc gì. Hay ng lo toàn anh hoặc bạn bè xung quanh cô lo? Hôm nay, tôi sẽ thách đắg cô. 1 đắg 1. 10h30 tại bar Square club”

180. Chương 181

-10h kém rồi. Đi ko bà già- Phong xem đồng hồ và hỏi.

-Tất nhiên. Bạch Nguyệt Nhi này đâu khước từ cuộc vui. Đẳng này địa điểm và ng thách đấu lại vô cùng thú vị nữa chứ- kệp phong thư vào ngón trỏ và ngón giữa, Nhi lắc lắc nó và nở nụ cười ma mãnh.

-Kiều Linh Ly, con gái cưng của 1 tay đánh đấm có tiếng đó cô nương- Kỳ đưa cho Nhi và 1 găng tay xỏ ngón đen nói.

-Xe đã chuẩn bị xong. Tất cả đi chứ?- Vũ đứng dậy nói.

Tất cả nhất loạt gật đầu và lần lượt đứng dậy. 1 số đi góp vui, 1 số đi xem, còn những “ai đó” đi phòng trường hợp bất trắc.

Thử thách đầu tiên dành cho Nhi là: bồ tôi, đồ cô cướp.

Linh Ly sánh bước cùng 1 anh chàng ngoại quốc khá điển trai. Ly đồ Nhi làm cho anh ta theo Nhi đc. Định so sánh nhan sắc đây mà.

Nhi nhoẻn miệng cười, trò này cũng hay đấy chứ!

-Thô bạo như Nhi liệu thắng đc ko đây trời?- Long gác tay lên bàn chống cằm hỏi.

Nhi tháo kính, mũ và găng tay ra rồi cầm ly rượu vang sắc đỏ sừng sừng đến bàn của Ly và anh chàng ngoại quốc.

Cái tên này sao mà thấy gai mắt cứ lấp lánh sáng hơn sao Kim thế kia?

Chưa kịp lên tiếng, tên kia đã ghé miệng vào tai Nhi thì thầm-trong khi tay vẫn đang nắm lấy tay Ly:

-Em, bao tiền 1 đêm?

Lòng tự trọng cao ngất ngưỡng của Nhi đc dịp phát huy. Vút ngay về quyền rũ kia đi, Nhi điên tiết hất nguyên ly rượu vào mặt tên đó và gầm lên:

-Thằng khốn!

181. Chương 182

Nhận thấy chiến sự sắp xảy ra, Phong vội đi lên cầu hòa và lôi Nhi xuống. Ko lôi nhanh là con nhà ng ta thân tàn ma dại rồi.

Hiệp 1: Nhi thua 0-1

Hiệp 2 sẽ là thi nhảy.

Nhi thì cũng có biết nhảy nhưng giỏi thì chưa chắc chắn. Trong khi đó, màn nhảy này lại yêu cầu sức bền rất cao. Ko biết thử thách này Nhi vượt qua ko đây.

Từng điện nhảy nhào lộn, uốn ng đc cả Nhi và Linh Ly thể hiện đầy điêu luyện. Mỗi ng 1 nét cuốn hút riêng nên khó có thể đánh giá đc. Tiếng reo hò bên dưới như tiếp sức cho cả 2 thiên thần nổi loạn đang nhảy ko biết mệt kia.

Những giọt mồ hôi nóng hổi lăn dài trên khuôn mặt đỏ bừng vì nóng của Nhi, làm ướt vài lọn tóc trên trán và thái dương. Mồ hôi thấm đẫm cả 1 vùng lưng áo. Từng điệu nhảy hòa vào tiếng thở lấy hơi.

Hiệp 2 kết thúc với kết quả là 2 ng đều hòa nhau. Có nghĩa là Nhi phải thắng ở hiệp 3 mới có thể thắng chung cuộc-vì đề ra là do Ly hoàn toàn chọn lựa.

Hiệp 3: đấu võ.

Cái này là Nhi thích nhất. Lâu lắm ko khởi động thư giãn gân cốt rồi.

-Cố lên nhé em gái!- Vũ xoa đầu Nhi cười ấm áp trong khi cô bé đang làm vài động tác khởi động.

-Anh này! Sao cho Nhi đi đánh đấm như vậy đc- Thảo nhăn mặt trách Vũ

-Đâu trách anh đc. Nó ngấm vào máu con bé rồi mà- Vũ nhún vai và ánh mắt như muốn thanh minh rằng mình vô can.

-Em nghe anh Kỳ nói đó là con gái của 1 ông trùm đánh đấm ở 1 quận nào đó. Liệu Nhi thắng đc ko?- Như nhìn Nhi đầy lo âu, bồn chồn.

-Chưa biết đc. Nhưng em yên tâm, em gái Bạch Gia Kỳ đâu phải hạng xoàng- Kỳ vỗ ngực cười lớn đầy tự hào.

182. Chương 183

Xa xa, có 1 ng con trai đang nhìn 1 cô gái có mái tóc xoăn lộn hạt dẻ, áo thun ba lỗ, quần jeans mài bạc và giày hiphop cá tính. Ánh mắt tràn ngập niềm yêu thương xen lẫn những tia nhìn xót xa, đớn đau.

Cup hàng mi xuống che đi đôi mắt. Có lẽ ng con gái anh yêu sẽ sống rất hạnh phúc, ngay cả khi ko có anh. Tim Minh Quân nhói lên từng hồi. Ng con gái đó đã làm anh thay đổi, khẽ trút 1 tiếng thở dài. Quân đưa tay kéo sụp mũ lưỡi trai xuống và đút tay túi quần quay lưng đi.

- - -

Quay trở lại với Nhi và Kiều Linh Ly. Cả 2 đã bắt đầu trận đấu.

Mỗi ng 1 vế, Nhi lúc thì di chuyển thoát ẩn thoát hiện như bóng ma, lúc lại ra tay thô bạo.

“VỤT”- 1 cú đấm xẹt ngang qua mặt Nhi. Cô bé uốn ng nhào 1 vòng ra sau rồi ngồi thụp xuống, lấy 2 tay đỡ cơ thể và 1 chân chống. Chân kia choãi ra, cô bé xoay 1 vòng tròn ngáng vào chân Linh Ly. Nhanh như cắt, Ly nhảy lên rồi lại tiếp đất nhẹ nhàng.

“BỐP”- Nhi đá mạnh vào bụng Ly với tốc độ cực nhanh và khá mạnh. Nhưng thể lực Ly cũng khá tốt, bị Nhi đá như vậy nhưng cô nàng chỉ khẽ nhăn mặt rồi lại lấy thế tấn công.

“VỤT”- tiếp 1 cú đấm nữa tung ra. Tay đối phương hướng thẳng đến bụng Nhi. Cô bé ngửa ng ra sau rồi lại thực hiện cú nhào lộn sở trường của mình. Di chuyển với tốc độ của 1 cơn gió, Nhi đi nhanh ra sau lưng của Ly và bẻ tay cô nàng ra sau. Thế nhưng Ly đã kịp thời hất tay ra

“BỘP”-đôi chân ngà ngọc của Nhi đá mạnh vào gáy của Ly với lực lớn. Tất nhiên, Ly bị lảo đảo. Liên tiếp, Nhi nhắc chân trái lên đá thẳng vào bụng Ly rồi nhanh chóng xoay 1 vòng và đá mạnh vào má phải mặt Ly. Hạ màn là chân phải của Nhi giơ lên cao rồi giáng 1 lực mạnh theo phương thẳng đứng xuống lưng Linh Ly làm cô nàng choáng váng rồi ngã rạp ra đất.

-Đừng bao giờ coi thường Bạch Nguyệt Nhi này- Nhi cúi xuống thì thào vào tai Linh Ly rồi nở 1 nụ cười trước quay lưng bước đi.

Màn đêm đen thăm thẳm buông xuống bao trùm lên vạn vật. 1 sự tĩnh lặng đến đáng sợ. Vầng trăng non hình lưỡi liềm treo lơ lửng trên nền trời cùng hàng vạn ngôi sao tỏa sắc lung linh. Tập đoàn rắc rối nhanh chóng chìm vào giấc ngủ yên bình sau muôn vàn sóng gió.

183. Chương 184

“Cứ vui đi. Rồi ta sẽ, nhấn chìm từng ng trong đau khổ”

CHƯƠNG XVIII: KHOẢNG LẶNG VÀ SỰ HY SINH.

Màn đêm đã buông xuống từ lâu cùng màn sương mù của mùa Đông buốt giá. Đáng lẽ giờ Nhi đã say giấc nồng từ lâu rồi nhưng mãi mà cô bé vẫn chưa ngủ đc.

Minh Quân?

Vũ Phong?

Sự biết ơn đã cứu mạng?

Tình yêu?

Quá khứ?

Hiện tại?

Tất cả như 1 chuỗi mắt xích trong đầu cô bé. Nhi nên chọn ai? Minh Quân- ng cô bé biết ơn vì đã cứu mạng, ng cho cô bé hiện tại và trả quá khứ cho cô? Hay Vũ Phong- ng mà cô đã từng yêu trong quá khứ? Cô, nên chọn ai đây?

“cách”- tiếng mở cửa phòng thật nhẹ như muốn ko đánh thức ng trong phòng thức giấc đêm khuya.

-Sao em chưa ngủ?-Kỳ tiến lại gần giường của Nhi ân cần hỏi.

-Anh 3?- Nhi giật mình ngồi dậy nhìn Kỳ. Có lẽ cậu vừa đi đâu đó về- Nhi đoán vậy- vì Kỳ vẫn đang khoác 1 chiếc áo da đen ko kéo khóa, bên trong là 1 áo phông đen. Trên ng vẫn phảng phất mùi sương lạnh.

Nhi chợt thấy mình có lỗi rất nhiều. Bao năm qua, cô cứ vô tình mà sống 1 cuộc đời ko lo lắng gì cả. Nhi đâu hay rằng hằng đêm, khi cô đã say giấc ngủ là lúc Vũ tiến lại bàn làm việc với ly cafe và thi thoảng vài điều thuốc lá làm việc lọ mọ bên chiếc laptop. Đâu hay rằng hằng đêm, Kỳ phải ra ngoài với muôn vàn hiểm nguy đang rình rập đến mạng sống của cậu, với những cuộc thanh trừng đôi khi đẫm máu, vết bầm tím, vết sẹo trên ng Kỳ tăng lên theo năm tháng.

-Nhi, em ko sao chứ?- Kỳ lo lắng ngồi xuống mép giường hỏi Nhi.

Bất chợt, cô bé òa khóc nức nở như 1 đứa trẻ. Cô thật vô tâm, cô ko xứng là Đại Tiểu thư Bạch gia, ko xứng làm em gái 2 ng, ko xứng có đc sự hy sinh của 2 anh.

Nghe tiếng khóc, Vũ vội lao ra khỏi phòng làm việc và chạy thẳng đến phòng Nhi xô cửa chạy vào.

-Có chuyện gì thế em?- khuôn mặt Vũ vẫn chưa hết căng thẳng.

-Hic, em...em thương..hức...thương 2 anh...hức lắm..- Nhi nói trong tiếng nấc và nước mắt ghen ngào.

-Cô ngốc! Hãy nhớ rằng, với anh và Kỳ, quãng thời gian 21 năm có em bên là quãng thời gian vui nhất trong đời anh- Vũ xoa đầu Nhi cười mà sao giọng nói lại xót xa quá!

-Với bọn anh, em mãi là Tiểu Long Nhi, là Venus ko ai thay thế!- Kỳ ôm trọn Nhi vào lòng trong vòng tay ấm áp đầy sự che chở.

Giây phút có 2 anh bên cạnh là lúc Nhi cảm thấy yên bình nhất. Và cô đã quyết định rồi. 1 năm 2 tháng cuối cùng của cuộc đời cô. Nhi sẽ sống thật ý nghĩa!

184. Chương 185

Nhi ngồi trong phòng khách của biệt thự họ Bạch đầy sang trọng mà chẳng giữ ý tứ gì cả. 1 đồng manga Nhật vút tứ tung, xung quanh toàn vỏ bìm bìm rồi bấp rang bơ. Dám cá Vũ mà nhìn thấy cảnh em gái mình ăn linh tinh thế này chắc tức trào máu họng mất.

-Tiểu thư- 1 cô hầu rón rén lại gần Nhi nhỏ giọng gọi.

Mãi ko thấy Nhi trả lời, cô hầu tiếp tục gọi và lay lay Nhi:

-Tiểu thư, tiểu thư.

-Huh? Chị gọi em?- Nhi ngệt mặt ra nhìn cô hầu rồi chỉ vào mình hỏi.

-Dạ, vâng- cô hầu cúi đầu kính cẩn nói.

-Chị bao nhiêu tuổi rồi?- giọng Nhi khẽ đánh lại, đôi mắt ko còn nét trẻ con nữa.

-Dạ, 26t ạ.

-Tốt. Thứ nhất, em năm nay mới 20t. Theo vai vế em mới là ng phải vâng dạ mới đúng chứ đâu phải chị. Thứ 2, em có tên là Nhi hẳn hoi chứ em đâu tên Tiểu thư mà chị gọi?

-Ồ... Nhưng mà...

-Ko nhưng nhì gì cả. Trong nhà này 1 khi đã có mặt em là phải bình đẳng có trên dưới theo tuổi tác. Mà chị tìm em có việc gì ko?- Nhi nhấp 1 ngụm nước hỏi.

-À, có 1 ng xưng là quản gia gì đó muốn gặp Tiểu...à muốn gặp em.

-Đc rồi, chị cứ làm việc đi- Nhi gạt đầu rồi đi ra ngoài khuôn viên-nơi có thể gọi là “phòng chờ ngoài thiên nhiên” cho khách.

Vừa thấy bóng dáng Nhi, vị quản gia đứng dậy cúi đầu chào:

-Cô chủ.

-Là bác ạ? Bác cứ gọi cháu là Tiểu Anh đc rồi- Nhi mỉm cười rạng rỡ nhảy đến ôm chầm lấy ng quản gia nhà Minh Quân(do lâu t.g k post nên quên mất tên nv này, k nhớ là Nhật hay Quân nữa. Có j mong m.n bỏ qua).

-Nhưng cô chủ là Tiểu thư Bạch gia cơ mà.

-Bác cứ gọi cháu vậy đi. 1 tiếng cô chủ, 2 tiếng tiểu thư cháu ko quen- Nhi ngồi xuống chiếc ghế đá đối diện vùng vằng nói.

-Tiểu Anh, ta nghĩ là cháu nên đọc cái này.

Vị quản gia đưa ra 1 phong thư màu trắng muốt, tay run run như đang cố kìm nén điều gì đó.

1 bí mật khủng khiếp chẳng?

”Tiểu Anh thân mến,

Em hãy cho phép anh gọi em là Tiểu Anh nhé? Bởi đối với anh, em mãi mãi là cô bé thiên thần tinh nghịch từ biển cả mà thôi. Có lẽ khi em đọc dc những dòng chữ này thì anh đã đi rất xa em rồi. Đến 1 nơi mà em ko thể nào đi đc. Anh đã muốn hét lên rằng “Anh yêu em” nhưng anh lại ko đủ can đảm. Nhưng Tiểu Anh của anh yên tâm. Dù em có ở đâu, có đang bị làm sao đi chăng nữa thì anh sẽ mãi mãi luôn bên em. Cười thật nhiều nhé Tiểu Anh! Anh, yêu cô thiên thần từ biển rất nhiều!”

-Cậu Phong- ng quản gia ngược lên ngạc nhiên khi nhìn thấy Phong đứng ngay sau lưng Nhi và đã đọc dc những dòng chữ cuối cùng của lá thư

”Phong này, Tiểu Anh thuộc về cậu, mãi mãi là như vậy. Giữ Tiểu Anh cho cẩn thận. Đừng làm cô bé buồn nhé! Chúc 2 ng hạnh phúc”

Bao đêm trôi qua chỉ thêm buốt giá con tim.
Nhớ hoài dù là trong giấc mơ.
Bao năm qua đi đường như chẳng thể yêu ai.
Vẫn yêu em nên chẳng yêu được ai.
Người tôi yêu, tỉnh giấc vào lúc trưa hay ban chiều.
Và thường có thói quen thích nuông chiều.
Mong người kia sẽ hiểu, không hay giận hờn vu vơ.
Vì em tôi nay vẫn còn ngây thơ.

[ĐK] :

Nếu một ngày em lỡ khóc suốt mướt chẳng thể dỗ dành.
Thì xin ai kia hãy khóc với những cảm thông của chính mình.
Em sẽ ngừng khóc, em sẽ cười thôi.
Vì người tôi yêu giận dỗi nên mít ướt như vậy thôi !
Nếu hai người lỡ có những cãi vã chẳng thể giải hòa.
Thì xin ai kia nhận lỗi, dẫu lỗi ấy chẳng phải do mình.
Em thôi giận dỗi, em sẽ cười thôi.
Vì người tôi yêu duy nhất chỉ có em mà thôi.
Yêu em lâu rồi.....
(Người Tôi Yêu)

185. Chương 186

-Bác, anh Minh Nhật làm sao? Bức thư này có ý gì?- Nhi quỳ sụp xuống lay lay vị quản gia như muốn phủ nhận ý nghĩ vừa thoáng qua trong cô bé.

-Cậu chủ bị ung thư máu và ko tìm dc ng có tủy phù hợp để ghép tủy. Đây là những dòng cuối cùng cậu chủ để lại. Và đây...- ng quản gia đặt lên bàn 1 xấp giấy tờ- đây là toàn bộ giấy tờ chuyển nhượng tài sản của cậu Nhật sang cho Tiểu Anh. Giờ cháu chỉ cần kí là xong.

Ng quản gia đưa Nhi và Phong đến mộ của Minh Nhật. Đây, chẳng phải là nơi đầu tiên mà Nhật gặp Nhi sao?

Xa xa, có 1 cái mộ ở đó. Trên mộ là hình ảnh 1 ng con trai hướng ánh nhìn ra biển khơi ngày đêm sóng vỗ rì rào.

Nhi nhận từ tay ng quản gia 1 cuốn album ảnh cùng 1 máy quay. Đó chính là nơi lưu trữ kí ức của Minh Nhật và Hải Anh. Nhi lặng ng đi.

Sóng biển thôi ko vỗ nữa, hàng cây lặng im thôi trò chuyện.

Ngập ngừng, ng quản gia lên tiếng:

-Cậu chủ có 1 ng con. Đó là 1 sự vô tình khi ng say xỉn cùng 1 cô tiểu thư do ba mẹ cậu chủ chăm, nhưng 2 ng đã chia tay sau đó. Mong cô chủ...

Nhi gật đầu đồng ý. Anh đã hy sinh vì cô bé quá nhiều. Cô làm 1 chút như vậy thì đâu có sao.

”Em hiểu, trái tim của anh yêu em.

Em hiểu hết tất cả, thật là đau đớn làm sao.

Em xin lỗi, vì trong trái tim nhỏ bé của em.

Không còn chỗ dành cho anh nữa rồi.

Tình yêu dường như không có đích đến.

Đôi mắt ta không hướng về nhau.

Người ta nói rằng yêu là khổ đau.

Và vết thương lòng ấy sẽ hằn sâu thành sẹo.

Dù em đã cố gắng dấu những giọt lệ buồn trong mưa.

Nhưng em không thể che dấu trái tim mình

Em hiểu, trái tim của anh yêu em.

Em hiểu hết tất cả, thật là đau đớn làm sao.

Em xin lỗi, vì dù em cố gắng đến thế nào.

Trong mắt em, chỉ có duy nhất một người.

Dường như tình yêu là mù quáng.

Cả thế giới chỉ xoay quanh một người.

Tình yêu thay đổi mà chẳng hề báo trước.

Cố gắng níu giữ mà không thể được.

Dù em đã cố gắng dấu những giọt lệ buồn trong mưa.

Nhưng em không thể che dấu trái tim mình.

Em hiểu, trái tim của anh yêu em.

Em hiểu hết tất cả, thật là đau đớn làm sao.

Em xin lỗi, vì dù em cố gắng đến thế nào.

Trong mắt em, chỉ có duy nhất một người.

Em hiểu, trái tim của anh yêu em.

Em hiểu hết tất cả, thật là đau đớn làm sao.

Em xin lỗi, vì trong trái tim nhỏ bé của em.

Không còn chỗ dành cho anh nữa rồi.

Anh có hiểu được trái tim em không?”

186. Chương 187

Ánh nắng ấm áp chan hòa khắp nơi, muôn hoa đua nhau khoe sắc nở rộ. Tất cả vạn vật đang căng tràn nhựa sống trong mình.

-Hèm!- Phong tăng hắng giọng bước lại gần Nhi. Cô bé vẫn đang ngồi thư thả ngoài vườn mà ko hay rằng trong lòng Phong như sắp có bão vậy.

-Hen lâu. Ngồi đi- Nhi cười tươi với Phong rồi vẫy tay ra hiệu.

-Cô suốt ngày cười đc ý!- Phong cúi gắt khó chịu ra mặt.

-Ồ hay thế ko cười chả nhẽ khóc?- Nhi tròn mắt hỏi lại. Tên này hôm nay sao vậy?

-Ừm... Nhi, cô còn nhớ ờ...à lời cô nói ko đấy?- Phong cúi gằm mặt xuống đất mà nói

-Nói? Huh? Nói gì cơ?- bộ não “chậm tiêu” của Nhi vẫn đang “ách tắc” chưa “thông” đc vấn đề.

-Cô nói hôm gặp sóng ở biển ý- Phong ko còn cúi mặt xuống đất nữa mà nhìn trực diện vào đôi mắt màu cafe của Nhi.

Khuôn mặt cô bé chợt đỏ bừng như trái cà chua. Xấu hổ quá đi! Lúc đó cứ nghĩ rằng mình sẽ chết nên Nhi mới tuôn hết ra. Giờ nghĩ lại cứ thấy ngượng ngượng. Làm sao đây?

Nhi cúi mặt, đứng bật dậy quay ng định.....chạy nhưng bị Phong tóm tay lại. Cậu ôm ghì Nhi trong vòng tay.

Mùi hương bạc hà từ ng Phong tỏa ra, đôi môi cậu khế thì thào vào tai Nhi:

-Làm ơn, đừng chạy khỏi tôi nữa đc ko?- Phong ngừng lại giây lát, cậu hít 1 hơi thật sâu rồi nói tiếp- tôi yêu cô. Làm bạn gái tôi nhé?

(da gà da vịt ta biểu tình rồi đây này! Sến quá đi!)

Nhi nhắm mắt lại, cảm nhận cảm giác này! Cái ôm này, vòng tay này khác hẳn cái ôm, vòng tay của anh 2 và anh 3.

Rồi nước mắt Nhi chợt lăn dài. Cô có nên đồng ý ko khi 1 năm nữa là cô phải rời xa tất cả? Lần đầu tiên, Nhi cảm thấy căm ghét sứ mệnh Rồng thiêng của mình đến vậy. Sao lại là cô bé? Sao bắt Nhi rời xa ng thân, bạn bè và cả ng cô yêu chứ?

-Cậu vẫn sẽ yêu tôi, khi mà tôi chỉ sống đc 1 năm nữa sao?- Nhi ghen ngào nói.

Phong ko hề bất ngờ, vì cậu đã biết hết tất cả. Về lời nguyện, về quá khứ của cậu.

-Tất nhiên- Phong khẳng định chắc nịch.

-Vậy, tôi đồng ý!

Nước mắt Nhi thi nhau lăn dài trên má. Nước mắt của sự xót xa, nước mắt của sự hạnh phúc.

187. Chương 188

Vẫn như thường ngày, ai nấy đều có 1 nhật trình riêng.

Vũ quản lý tập đoàn công ty của Bạch gia và của chính mình cùng sự hỗ trợ của Thảo- trong “vai” thư kí riêng của TGD; thi thoảng Như cũng phụ giúp 2 ng nhưng công việc chính của cô là luật sư riêng cho gia đình nhà chồng; còn Kỳ vẫn theo nghiệp mẹ- quản lý, đào tạo những sát thủ giỏi giúp đỡ công an trong nước và FBI cùng CIA, 1 phần chống lưng cho tập đoàn Bạch gia.

Còn 6 con ng của “tuổi trẻ” kia vẫn dung dăng dung dẻ dắt tay nhau đến trường hoàn thành nốt những năm tháng sinh viên. Nhưng giờ thì có chút thay đổi, bởi ai cũng có đôi có cặp rồi mà!

Tiếng chuông báo kết thúc buổi học vang lên như 1 làn nước mát dội lên tâm hồn muốn ngủ gật của tất cả. 6ng: 3 nam 3 nữ vừa ra đến cửa thì ộc ộc lời nhẩn từ Vũ:

“Tan học, mấy đứa thay đồ rồi ra nhà hàng Restauren Of The Lake nhé! Ba mẹ 6 đứa đang chờ ở đó”

-Vụ gì đây nhĩ? Tớ có linh cảm ko lành- Lâm xoa xoa cằm y như ông cụ non.

-Chúng ta ko phá phách gì mà- Long vừa dứt lời, nhất loại 5 đôi mắt hướng thẳng vào Nhi nhìn chằm chằm trong khi cô bé đang tít mắt 2 tay cầm 2 que kem mát lạnh.

-Nhi, có phải mày...- Thoại Anh nhìn Nhi nói lấp lửng.

Nhận thấy mọi ng đang nhìn mình chằm chằm có phần vô duyên, Nhi mới thôi ăn và lên tiếng:

-Hử? Gì cơ? Tao làm sao? Mọi ng thích kem này á???

-Trời!!!- tất cả ôm đầu muốn đập vào tường. Diên mắt!

-Ăn ăn ăn. Suốt ngày ăn- Phong cần nhẩn lắm bằm trong miệng.

-Mày có gây sự ở đâu ko? Ba mẹ 6 đứa có lệnh triệu tập gấp này- Phương nói lại 1 lần nữa cho Nhi hiểu.

-Tao á? Ko, tao ngoan hiền mà!

Sau lời thanh minh của Nhi, cả nhóm có phần yên tâm hơn. Ít ra thì cũng ko sợ nghe mắng vì tội phá phách rồi.

Cả nhóm phải ghé qua shop thay đồ-theo như lời Vũ nói. Sau nửa tiếng chọn những bộ đồ phù hợp với mỗi ng. Chiếc xe ô tô lại lẩn bánh hướng tới nhà hàng.

-Con chào ba mẹ. Cháu chào các bác.

Gia đình 6 ng đã đặt 1 phòng ăn riêng với 1 chiếc bàn hình bầu dục cỡ lớn. Vụ gì lớn đây. Trông mặt ai cũng có vẻ nghiêm trọng lắm.

-Các con ngồi đi- ba Phương lên tiếng đầu tiên.

-Chúng ta gọi các con đến đây là có việc rất quan trọng quyết định cuộc đời các con- ba Long tiếp lời, giọng điệu quan trọng lắm làm tim của 6 ng con đập thành thịch muốn nhảy ra ngoài.

-Các con cũng đã lớn rồi. 18, 20t đầu rồi chứ ko còn bé nữa. Như những gia tộc lớn khác thì con cháu đã đính hôn từ bé và kết hôn từ khi còn học Trung học rồi để còn kế nghiệp gia đình- ba Lâm chậm rãi vào thẳng chủ đề.

-Nhưng 6 gia tộc: Bạch, Hàn, Trần, Nguyễn, Trương, Hoàng chúng ta ko đính ước hay hứa hôn gì cả. Chúng ta muốn các con có quãng đời học sinh đúng ý nghĩa. 1 phần cũng vì ở lứa tuổi Trung học, các con chưa ổn định về mặt tình cảm nữa, chúng ta muốn các con tự quyết định tương lai, hạnh phúc của mình- ba Thoại Anh tiếp lời ba Lâm. Giống như các vị phụ huynh đang dẫn dắt đám trẻ vào 1 câu truyện vậy.

-Giờ các con cũng đã lớn, thời gian bên cạnh nhau ko phải là ít để hiểu nhau. Các con cũng nên nghĩ đến chuyện lập gia đình đi- lời ba Phong phán giống như 1 lời tuyên án giáng lên đầu 6 ng vẫn đang tuổi phá phách kia.

ÔI MAI DÉP! Gì chứ? Kết hôn á???

-Đừng có phản đối hay lý do lý chầu. Các con đừng qua mắt chúng ta. Chỉ cần mấy đứa gật đầu, chúng ta sẽ lo liệu chu toàn. Mau ổn định rồi giúp mấy thân già này đi- ba Nhi chợt nở nụ cười khi thấy khuôn mặt bàng hoàng của 6 đứa trẻ.

188. Chương 189

-Con...

-Cơ...

-Nhưng mà...

-Ba...

-Chuyện này...

-Khoan...

-Ta nói rồi. Ko lý do lý châu gì cả. Chỉ cần nói có hay ko thôi- mẹ Nhi xua tay ngăn chặn hàng tá lý do đang chuẩn bị “tuôn” ra kia.

-Nếu có: mấy đứa sẽ tổ chức đám cưới luôn. Nếu ko: chúng ta sẽ đá mỗi đứa sang 1 nước để du học 5 năm. Sao? Chọn đi- mẹ Phương ung dung uống 1 ngụm trà khoan thai nói.

-Con đồng ý!- Phong, Lâm và Long đồng thanh làm cho Nhi, Phương và Thoại Anh tròn mắt lên nhìn. Ý là gì chứ?

-Tốt! Nói tên ta xem- nét mặt mẹ Long vui mừng trông thấy. Hối là cho có thôi chứ mấy ng biết thừa rồi.

-Bạch Nguyệt Nhi

-Trần Thoại Anh

-Hoàng Kiều Phương.

-Ko! Con ko đồng ý. Là mấy ng đó nói thôi chứ con đã đồng ý đâu- Nhi cáu tiết đập bàn phản bác.

-Nhà trai đã ngã giá, nhà gái miễn phản đối- mẹ Phong cười tươi.

Các vị phụ huynh dường như chẳng màng tới 3 cô con gái gì cả. Cứ bàn tới bàn lui đám cưới mãi ko thôi.

Nhi nuốt nước mắt vào trong. Có ai đó nói cho cô chuyện quái gì đang xảy ra đc ko? CÔ-KHÔNG-MUỐN-KẾT-HÔN!

Thấm thoát đã 3 tháng trôi qua kể từ ngày Nhi nhận lời làm bạn gái Phong. 3 cặp đôi ng ng ngưỡng mộ luôn đi bên nhau làm ai nấy thầm ghen tị. Quả là trai tài gái sắc mà!

Đang học, chợt đt Phong báo có tin nhắn. Đọc xong, hàng lông mày của cậu khẽ nhíu lại.

-Có chuyện gì à?- Nhi ngồi cạnh thì thầm hỏi.

-Ko. Chồng có chuyện bận ra ngoài chút. Yêu vợ tương lai- Phong cười trêu Nhi rồi xin ra ngoài.

189. Chương 190

Là Ly hẹn Phong ra phía đài phun nước của khu đại học nói chút chuyện. Cô ấy còn hứa, sau khi nói chuyện xong sẽ ko làm phiền Phong và Nhi nữa.

- - - -

Ly cuốn lộn tóc vào ngón tay nghịch, đôi mắt ánh lên tia nhìn thích thú.

-Có chuyện gì?- Phong dứt tay túi quần cao ngạo hỏi Ly.

-Để tôi nói nhé! Có phải khi bé, cậu đã từng bị truy sát phải ko? Ng cứu cậu là 1 cô bé?- đôi mắt Ly đượm buồn dường tượng ra quá khứ xa xăm.

-Sao cô biết?- Phong bất ngờ hỏi lại. Ko lẽ Ly là cô bé đó?

-Vì tôi là ng đã cứu cậu!

Đất trời như quay cuồng tối sầm lại. Phong im như phỗng, ng cậu ghét nhất lại là ng cậu nợ 1 mạng sống. Khi đó đã có ng gọi tên cô bé nhưng cậu ko nghe rõ lắm vì còn bận suy nghĩ với những ng đang truy sát mình. Cậu đã hứa rằng, nếu gặp lại cô bé đó thì cậu sẽ trả ơn cô, bằng mọi giá!

(Nhi và Ly, nghe có vẻ phát âm giống nhau)

-Vậy giờ cô muốn gì?- tuy là hỏi nhưng Phong đã có sẵn câu trả lời.

-Thứ mà tôi muốn nhất, là cậu. Chia tay Nhi đi- miệng Ly nở 1 nụ cười bán nguyệt. Con át chủ bài của cô là đây.

-Tôi...- Phong bối rối. 1 bên là tình, 1 bên là nghĩa. Làm sao đây?

-Tôi biết mà- nước mắt Ly chợt lăn dài- dù đổi cả mạng sống. Thì tôi mãi ko có đc cậu.

-Đc rồi. Cứ làm như cô muốn đi- Phong quay lưng, giọng lạnh băng nói rồi bỏ đi.

- - - - -

Thu dọn sách vở ra về mà trong lòng Nhi thấp thỏm mãi ko yên. Sao Phong đi mãi ko về vậy nhỉ? Gọi điện thì ko bắt máy. Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

190. Chương 191

-Ủa Nhi, nhóc Phong đâu rồi?- Long đi lên vỗ vai Nhi hỏi.

-Tớ cũng ko biết nữa. Đi ra lâu lắm rồi mà- Nhi chán nản trả lời.

-Hay là nó ốm đau thế nào. Nhi mang đồ về cho nó tiện thể sang thăm luôn- Lâm an ủi Nhi cho cô bé đỡ sốt ruột rồi đi ra ngoài.

- - - - -

Ra khỏi trường, ngay lập tức Nhi đến nhà Phong để tìm cậu. Trong lòng bỗng có cảm giác bất an.

-Tiểu thư- 1 cô hầu chạy ra cúi đầu chào Nhi.

-Chị ơi, cho em hỏi có Phong ở nhà ko ạ?- mặc dù là cương vị ở trên nhưng Nhi vẫn lễ phép hỏi.

-Dạ có. Mời tiểu thư vào để tôi gọi thiếu gia.

Vừa nhâm nhi ly nước ép trái cây, Nhi phóng tầm mắt nhìn bao quát xung quanh. Khu vườn ngoài cửa Hàn gia mang gì đó khang khác với Bạch gia. Nhà của Nhi toàn là cây cối cho quả, những thứ cây cổ quen thuộc của Việt Nam. Đó là ý của Nhi, làm như vậy cô mới có đúng cảm giác là ng Việt. Còn Hàn gia toàn là cây cảnh khó nuôi khó trồng nhập từ châu Âu về nên mang hơi hướng gì đó khác lạ làm Nhi ko thân thuộc lắm.

Chờ ở ngoài vườn chán, Nhi đứng dậy, tay mang theo ly nước đi vào nhà. Rốt cuộc thì Phong làm gì mà bắt cô chờ lâu vậy?

-Ta đi mua đồ nhé!

Nhi lắng tai nghe. Là giọng nữ trẻ. Bà mẹ Phong mới bay sang Đài Loan rồi mà, nhà làm gì còn con gái. Giúp việc thì ko thể rồi. Ai vậy nhỉ?

Ko phải chờ lâu. Nhi đã có câu trả lời. Và, cô bé chết sững!

Phong, đang tay trong tay với Kiều Linh Ly! Và cậu ko phản đối!

-A! Phong. Nhà chúng ta có khách kìa!

Ly cười đầy giả tạo, cổ nhún mạnh 2 từ “chúng ta”. Cô muốn thấy vẻ mặt đau khổ, thất bại của Nhi. Cô muốn là ng thắng Nhi.

Nhưng Nhi đâu phải là con ngốc. Cô là Bạch Nguyệt Nhi cơ mà. Thấy đc nỗi đau của cô? Ít ng lắm!

-Tôi tìm Hàn lão gia và Hàn phu nhân- Nhi lên tiếng, cố kìm nén chất giọng run run và cảm xúc đang vỡ oà trong lòng mình.

-Ba mẹ tôi ko có ở nhà. Tiễn khách- Phong lạnh lùng nói. Đôi mắt hổ phách chỉ liếc nhìn qua Nhi.

Cậu sợ, nhìn Nhi rồi cậu sẽ phải chứng kiến giây phút yếu mềm của cô bé. Khi đó, cậu sẽ chạy đến ôm cô vào lòng mất. Dẫu lòng, cậu lạnh nhạt quay đi.

Nhi cũng quay lưng lại với Phong và đi ra khỏi Hàn gia, nước mắt trực trào.

2 con ng, quay lưng lại với nhau.

Để khoảng trống ở giữa là 1 nụ cười hình bán nguyệt...

Mây từ đâu kéo tới, phủ kín bầu trời. Những đám mây xám, nặng trĩu hơi nước ùn ùn tới báo hiệu trời sắp mưa to.

Nhi cúi mặt, tay buông thõng đi-những bước đi vô hướng trên đường. Tại sao Ly lạ ở cùng Phong? Tại sao Phong ko phản đối, ko nói cho cô biết? Tại sao Ly lại nói là “nhà chúng ta”?

“Rào...rào”- những hạt mưa đầu hạ rơi xuống. Mưa như trút nước.

Nhi vẫn cứ đi trong mưa. Nước mắt chan hòa cùng nước mưa. Sao hạnh phúc của cô ngán vậy? Sao ông trời nở reo vào cuộc đời cô nhiều sóng gió thế? Đau, đau lắm. Ng mà Nhi yêu, ng mà Nhi nhớ tới- ngay cả lúc mất trí nhớ- đã quay lưng đi ko chút vương bận.

Cô sai sao? Cô có lỗi sao? Rốt cuộc cô làm gì mà ông Trời lại báo ứng cô? Nói đi...

191. Chương 192

Đến khi ko còn sức để đi nữa, Nhi ngồi bệt xuống đất. Tiếng nấc, tiếng khóc bị tiếng mưa, tiếng sấm nuốt chửng.

Nhi mạnh mẽ trước mắt ng ta thôi.

Nhi vẫn là 1 cô gái biết buồn mà.

Tỉnh dậy, Nhi đã thấy mình ở trong bệnh viện. Lần này thì chết với anh 2 rồi!

-Em dậy rồi à?- giọng Thảo vang lên bên cạnh Nhi- dậy ăn cháo đi cho lại sức nhé?

Nhẹ nhàng, Thảo đỡ Nhi ngồi dậy rồi bón từng muỗng cháo cho cô bé.

-Con bé này, em làm gì mà dầm mưa đến độ ngất đi. Ng tím tái thế hả?- Thảo trách móc Nhi- em ko tỉnh mà xem sắc mặt anh Vũ và Kỳ. Trông 2 ng chẳng khác nào thần chết đòi mạng cả. 2 ngày liền 2 ng bên em mãi đấy.

-Em xin lỗi- Nhi thều thào thốt lên 3 từ.

-Đc rồi. Vợ nên về nhà nghỉ ngơi đi. Để anh nói chuyện với Nhi- Vũ mở cửa đi vào cất giọng.

-Nhi vừa mới tỉnh. Anh nói gì cũng nhẹ nhàng thôi ko em xử đẹp anh đấy- trước khi đi, Thảo thì thầm với chồng mình buông lời đe dọa.

Chờ cho Thảo đi khuất, Vũ mới lên tiếng ân cần hỏi han Nhi:

-Em đỡ hơn chưa?

-Vẫn mệt 2 à.

-Em có thể nói lý do? Sao em dầm mưa đến nỗi ngất?- vừa nói, Vũ vừa dán miếng dán hạ sốt lên trán cho Nhi rồi vỗ về cô bé.

Nhi chợt ôm chầm lấy Vũ như tìm chỗ dựa. Nước mắt cứ thế mà đua nhau lăn dài, cô bé nói trong tiếng nấc nghẹn ngào:

-Em với Phong, ko còn gì rồi.

192. Chương 193

Vũ lặng im như đang lắng nghe tiếng khóc nghẹn ngào của cô em gái yêu quý của mình.

Trong đầu đang cố gắng phân tích những gì Nhi vừa nói. Phong ko phải là ng thích đùa, 1 là 1 và 2 là 2. Nhi cũng rất nhạy cảm, lời nói cô bé nói ra đến 70% là đúng. Rồi cuộc 2 đứa này làm sao? Việc gì mà có thể khiến tình cảm vào sinh ra tử của 2 đứa bị rạn nứt? Cậu phải hỏi Phong cho rõ mới đc.

Khóc mệt, Nhi ngủ thiếp đi trong vòng tay của Vũ, trên khoé mắt vẫn còn vương những giọt nước mắt chưa kịp khô.

Nhẹ nhàng đặt Nhi xuống gối và đắp 1 tấm chăn mỏng cho cô bé, Vũ lặng bước ra ngoài hành lang.

-Anh Vũ- Thoại Anh và Phương chạy lại, gương mặt lộ rõ sự hoảng hốt.

-Anh, Nhi nó làm sao mà bị ngất cơ anh?- Phương hỏi nhanh Vũ.

-Em qua nhà anh thấy chị Thảo nói Nhi bị ngất phải nhập viện nên vội vào đây- Thoại Anh thở hắt hắt nói.

-Nhi ổn rồi. 2 em đừng lo quá. À, giờ 2 em ở đây trông con bé đc ko? Anh đi công chuyện chút- Vũ thở hắt ra trả lời.

-Dạ đc. Anh cứ đi đi.

-Lâm nói Phong bảo bạn ko đến thăm Nhi đc- Phương tắt máy quay qua nói với Thoại Anh- này! Mà nghe tao nói ko hả?

Thoại Anh trợn tròn mắt nhìn phía phòng bệnh đối diện- nơi Phong vừa dìu Kiều Linh Ly đi vào. Trong phút chốc, trong lòng Thoại Anh bùng bùng lửa giận. Bạn cô, đồng nghĩa là ng yêu Phong đang nằm bệnh ko biết sức khỏe ra sao mà cậu ta dám làm thế à?

-Thoại, bình tĩnh. Mà định làm gì?- Phương lay lay tay Thoại Anh.

-Làm gì à? Mà nghĩ tao nên tát hay cho 2 ng kia 1 trận?- Thoại Anh bẻ tay răng rắc rồi hùng hổ đi về phía phòng bệnh kia.

“RẦM”- ko thềm mở cửa theo cách lịch sự. Thoại Anh đá thẳng cửa xông vào, theo sau là Phương.

Đập ngay vào mắt 2 ng

là cảnh Phong đang bón từng thìa cháo cho Ly. Cái khung cảnh thường thấy ở các đôi tình nhân.

-Tôi cho 2 ng 30s giải thích- Thoại Anh gần giọng cổ kìm nén cơn giận.

-Chẳng gì cả- đáp lại là thái độ hờ hững của Phong.

-Cô nhìn ko thấy sao? Tôi và Phong là 1 đôi.- Ly ôm lấy cánh tay Phong nhìn Thoại Anh như thách thức.

“BỐP”

-Đừng bao giờ thách Trần Thoại Anh này- Thoại “tặng” cho Ly nguyên 1 cái bạt tai trời giáng làm cô ta chao đảo.

-Phong, tôi ko ngờ cậu lại là loại ng như thế. Cậu lừa ai tôi ko cần quan tâm nhưng đừng có lừa Nhi. Sinh ra nó đã bị lời nguyền dày vò, nó sống đc nhiều nhất là 21 năm thôi, cậu cho nó 1 chút tình yêu ko đc sao? Nó có gì sai, sai ở đâu mà ai cũng muốn chà đạp lên nó? Hết Bảo Nam, Linh Ly rồi ngay cả cậu cũng vậy. Nó đã giết ai đâu, nó có làm gì trái đạo đức đâu. Tại sao Nhi phải chịu bất hạnh chứ?- Thoại Anh nói trong nước mắt, trong lòng xót thương cho số phận của cô bạn thân.

Phong quay mặt đi, cổ ko để những từ kia lọt vào tai. Phải, giờ cậu chỉ muốn sang phòng bên kia và ôm Nhi vào lòng, trân trọng từng giây phút cô bé còn sống. Nhưng, cậu ko thể.

-Lý do là gì?- Phương nghẹn giọng hỏi.

-Chẳng gì cả- Phong lạnh nhạt rồi đánh giọng- 2 chị đi ra. Ng bệnh phải nghỉ ngơi.

193. Chương 194

-Ko biết làm cách nào mà cô, Kiều Linh Ly lại có thể chia rẽ Phong và Nhi nhưng tôi thề với danh dự là Đại tiểu thư Hoàng Kiều, tôi sẽ khiến cô phải hối hận, sống ko bằng chết- quá bất bình và tức giận thay cho Nhi. Phương đỡ lấy Thoại Anh và quay lại. Ánh mắt sắc lẹm nhìn Ly và nói giống như 1 vị toà tuyên án làm Ly bất giác run sợ. Thường vậy, những ng hiền luôn có những cơn tức giận rất đáng sợ!

-Thật ko thể tưởng tượng đc. Tao phải cho 2 ng kia 1 trận mới đc- Thoại Anh bức xúc vùng vằng định lao vào phòng bệnh của Ly lần nữa.

-Thôi thôi. Qua xem Nhi thế nào kìa- Phương ngăn cản Thoại rồi lôi cô sang phòng của Nhi.

Chờ cho bóng của 2 cô gái đã khuất. 1 ng con trai đứng nép vào tường khẽ nở nụ cười nhếch môi hình bán nguyệt, ng kia thì đôi tay xiết chặt lại thành hình nắm đấm.

Cánh cửa phòng Nhi khẽ mở. 1 dáng ng cao ráo mang theo hương bạc hà nhẹ nhàng đi vào.

Đôi tay khẽ đưa lên vuốt vãi lọn tóc của Nhi, Phong cố giấu những đường nét trên khuôn mặt cô bé như muốn ghi nhớ lại tất cả. Đôi môi khẽ mấp máy:

-Xin lỗi, sống tốt nhé!

Rồi, nhẹ nhàng như lúc đến, Phong rảo bước đi ra. Đôi mắt Nhi khẽ mở ra, cô bé cảm nhận đc thứ gì đó lạnh lạnh ở cổ.

Ngoài sợi dây chuyền hình ngôi sao màu hồng kia còn là 1 sợi dây có 1 chiếc nhẫn xâu vào đó.

Nước mắt khẽ lăn dài, Nhi nhìn ra phía cánh cửa khẽ nói:

-Tạm biệt.

194. Chương 195

Sau 2 ngày đêm nằm viện thì cuối cùng Nhi cũng đc “giải thoát khỏi nơi tù đầy”.

Do ở c.ty có cuộc họp hàng quý nên gia đình nhà Vũ và Kỳ đều bận hết, vì vậy, Nhi đc nguyên 4 ng “hộ tống” ra viện.

-Hôm nay thẳng Phong bay sang New York đấy. Mọi ng tiễn nó ko? Giờ 7h50 rồi. 8h15 nó bay đấy.- Long hồn nhiên hỏi mà ko biết đến tia nhìn cháy áo mà Thoại đang “tặng” ình.

-Ko. Nhi vừa hết bệnh đưa tiễn gì chứ- Phương vội xen vào.

Nhi nghe thấy hết, nhưng cô cố tỏ ra bàng quan vờ như ko nghe thấy:

-Tao tự về theo xe Bạch gia đc rồi. Chúng mày khỏi cần đưa tao về- Nhi quay mặt đi xách theo chiếc túi, giọng vô cảm.

-Ồ... Thế còn kế hoạch ngày hôm nay mừng cậu ra vi...- Lâm chưa nói hết câu thì Nhi đã khuất bóng rồi.

-Rốt cuộc Nhi với Phong làm sao vậy?- Long nhú mày nhìn ra phía cửa phòng bệnh thắc mắc hỏi.

-Tất cả là tại ả Ly kia hết. Ko biết ả ta giờ chiều trò gì mà cuôm đc Phong- Thoại Anh gằn giọng nói.

Đóng rầm cửa xe lại làm cho anh tài xế giật mình, Nhi ôm mặt gục xuống khóc nức nở. Bao nhiêu kỉ niệm khi xưa với Phong ùa về trong tâm trí cô. Nhi ko hay biết từ lúc nào, Phong lại quan trọng với cô đến thế.

-Tiểu thư, ng ổn chứ? Ng muốn đi đâu?- anh tài xế nhìn qua gương lo lắng hỏi.

1 ý nghĩ vụt thoáng qua trong Nhi. 1 lần này nữa thôi:

-Cho em ra sân bay Nội Bài.

195. Chương 196

-Tiểu thư, nhưng ng đang...- anh tài xế định lên tiếng can ngăn nhưng đã bị Nhi chặn lại:

-Nhanh. Mau đưa em ra đó- như nhận ra giọng mình hơi gay gắt, Nhi hạ giọng- em xin lỗi.

Nói rồi, cô ngả ng ra ghế xe thở hắt ra và xem đồng hồ. 8h rồi, cô còn khoảng 10p thôi.

-Tiểu thư, tắc đường rồi.

Nhi bật dậy, chẳng lẽ ước muốn nhìn thấy ng mình yêu lần cuối cũng ko đc sao? Nhanh như cắt, cô mở cửa xe và chạy bộ tới sân bay.

Phong sốt ruột xem đồng hồ, hết ngó nghiêng rồi đi lại. Cậu ngóng ai chứ? Ừ là cậu sai nên đáng để mọi ng ghét, đáng để Nhi hận. Nhưng trong tâm can, Phong vẫn muốn nhìn thấy Nhi, dù là thoáng qua cũng đc. Giờ Phong mới biết, cậu yêu Nhi nhiều lắm! Nhiều hơn những gì cậu nghĩ.

“Trên thế gian, có 2 kẻ ngốc đang đẩy nhau ra xa dù trái tim muốn hướng về nhau”

- - - - -

Nhi chống tay vào 2 đầu gối, cúi gập ng thở dốc. Cuối cùng cũng đã đến sân bay rồi. Đưa tay lau vài giọt mồ hôi long lanh nóng hổi trên trán, Nhi hít 1 hơi rồi chạy tiếp đáo dác tìm Phong.

- - -

“2 kẻ ngốc chạy đua với thời gian. Để đc nhìn nhau lần cuối”

- - -

Tim Phong như sững lại 1 giây rồi lại đập rộn ràng. Bóng dáng đó, cả đời cậu cũng ko thể nào quên đc. Mái tóc hạt dẻ xoắn lộn cột cao. Là Nhi, cô ấy tìm cậu. Phong vui mừng định cất tiếng gọi nhưng lại sợ. Sợ khi nhìn thấy cậu rồi Nhi sẽ khóc, sợ rằng cậu ko đủ lạng lừng để đi, sợ rằng cậu sẽ lao tới mà ôm Nhi vào lòng mất.

- - -

Nhi gần như mất bình tĩnh khi ko tìm thấy Phong trong biển ng này. Còn gần 4p thôi.

KIA RỒI!

Những giọt nước mắt Nhi chọt lăn dài. Con tim cô thổn thức. Phong nhìn Nhi và ngược lại. Mặt đối mặt. 2 ng như 2 bức tượng sống giữa những ng đang di chuyển. Tất cả những thứ 2 ng có thể là

Im lặng...

Khóc...

Và đau đớn, xót xa...

Tưởng chừng như gần lắm mà lại thật xa, ko bao giờ chạm vào đc...

196. Chương 197

Rồi, ko hẹn mà cùng nhau. Cả 2 để nở 1 nụ cười, trong nước mắt.

”Đến đây thì cả hai

chắc sẽ phải dừng lại.

Đoạn đường kia ngày

mai em sẽ không

cùng đi.

Chúng ta dù vẫn yêu

phải nói câu chia lìa.

Bởi duyên phận

không ình bên

cạnh nhau.

Dõi theo người rất

lâu chẳng biết phải

làm sao.

Từng buồn vui ngày

xưa không dễ phai
mờ đâu.

Trái tim này khắc
sâu những phút giây
ngọt ngào.

Ánh mắt và nụ cười
ấy đã in trong đầu.

Dõi theo người một
lần sau cuối, lòng tan
nát anh cố gượng
cười.

Chúc cho người ngày
mai sẽ luôn luôn yên
bình.

ĐK:

Còn yêu sao phải xa
nhau, phải quên bao
kí ức một thời.

Chắc tại trời không
muốn mình được gần
nhau yêu nhau mà
thôi.

Từ đây ta sẽ chia xa,
khẽ lau khô khóe mắt
nhặt nhòa.

Số phận mà, đừng
nên khóc, hãy chúc
cho nhau câu bình an!

Hoài yêu anh, mãi yêu
anh, sẽ yêu anh đến
suốt cuộc đời.

Nếu chọn lại, em vẫn
chọn được gặp anh
yêu anh mà thôi.

Hoài yêu em, mãi yêu
em, sẽ yêu em đến

suốt cuộc đời.
Nở nụ cười chào
nhau nhé duyên phận
bắt ta xa nhau rồi.”

197. Chương 198

Cổ họng Nhi nghẹn ắng. Có cái gì đó ở cổ khiến cô ko thể nào cất tiếng. Nếu cất tiếng, mọi xúc cảm của cô sẽ vỡ òa mất!

Nhi cứ đứng vậy, cho đến khi cô giật mình rằng Phong đã lên máy bay tự lúc nào. Cổ lê đôi chân, Nhi bước như 1 cái xác vô hồn về Bạch gia. Mỉm cười, cô tự động viên:

-Mình đâu cần tên đó.

- - - - -

1 tháng...

2 tháng...

Thời gian lướt đôi hải màu bạc trên khắp con hẻm, ngõ phố. Thời gian vẫn vậy, nó đâu chờ đợi ai.

Mối tình đẹp kia tưởng chừng như là quá khứ. Nhưng đâu ai hiểu 2 kẻ gốc kia đau thế nào.

- - -

Em yêu!

Tất cả chỉ còn là quá

khứ

Một quá khứ không

thể nào quên

Hãy cố gắng quên

anh đi....

Chúc em hạnh phúc!

Vì sao khi anh đi em

đã không ôm lấy anh

hỡi người

Vì sao đôi chân em

cứ đứng nhìn anh xa

mãi xa

Vì sao hôm nay em

không thể cười như

lúc anh nơi này

Vì sao khi xưa em đã

nói không cần anh

Đã rất lâu không có

anh nơi này
Hàng cây vẫn đứng
chờ anh
Đã rất lâu chẳng
nghe được tiếng anh
nói “yêu em” như lúc
gần em
Nhắm mắt cho ký ức
xưa quay về
Về bên nỗi nhớ lặng
câm
Nhớ mỗi khi, gần anh
nhẹ ôm lấy anh
Hôn thật khẽ lúc anh
nhìn em.
Quá khứ cứ mang
theo một tình yêu
rất buồn
Một tình yêu của
ngày hôm qua
Một tình yêu giờ đã
quá xa
Quá khứ hãy lắng sâu
để tình anh được
bình yên nhé
Ở nơi xa chúc em
hạnh phúc !
Tất cả đã qua, tất cả
cũng đã phai dần trôi
xa, tất cả đã chỉ còn
những dĩ vãng dần
phôi pha, và cứ thế
mỗi đêm con tìm anh
cứ nhắc thầm tên
em bao nỗi nhớ khi
xưa ký ức như tăng

nhiều thêm. Buông
 tay anh ra, buông tay
 em ra , buông tay
 nhau ra đôi ta chia
 xa . Chỉ mong đừng
 nhớ quá khứ dày xéo
 ký ức dày vò trong ta
 sau bao nhiêu tháng
 ngày dài trong tim ta
 cố gắng vượt qua .
 Mong em sẽ luôn
 được hạnh phúc bên
 một tình yêu mới
 thiết tha

-Anh 2, em lo cho con bé Nhi quá!- Kỳ sốt ruột đi đi lại lại trong phòng làm việc của Vũ nói.

-Thằng Phong đi ko nói 1 lời. Lý do cũng chẳng có. Anh biết gỡ rồi sao đây- Vũ nhún vai bất lực rồi thở dài.

-Vậy cứ để như vậy sao?- Thảo đứng như trời trồng, trên tay vẫn ôm đống tài liệu.

Sao số phận của Nhi lại như vậy? Chỉ còn 7 tháng nữa là thời hạn sẽ hết. Lẽ nào Nhi chết, trong tim vẫn mang 1 mối tình, trong lòng vẫn mang đau khổ sao?

-Đc rồi, chuyện này để sau đi. Giờ anh phải sang chỗ ông bà nội bên New York đây- Vũ đứng dậy, dứt tay vào túi quần quay lưng đi.

Vừa đặt chân xuống đất Mỹ, Vũ đã bị ông bà triệu tập ngay mà chẳng kịp để cho cậu thở.

-"Con chào ông bà. 2 ng khỏe chứ?"- Vũ ngồi xuống bộ bàn ghế sofa lễ phép chào hỏi.

Hóa ra lý do triệu tập đột xuất là thế này:

Tập đoàn Kiều Thị đang rơi vào tình trạng phá sản và họ đang muốn ký hợp đồng sinh tồn với tập đoàn của ông bà. Do đó, 2h chiều nay 2 ng muốn cử Vũ đi kí hợp đồng.

-"Con cần gặp riêng đối tác để thỏa thuận lại hợp đồng rồi mới tổ chức họp báo. Ông bà giúp con đc chứ?"- chẳng cần suy nghĩ lâu, Vũ đã có ngay phương án.

-"Đc. Để ta liên lạc lại với thư kí"

198. Chương 199

Bước gia khỏi biệt thự là 1 Bạch Gia Vũ của phương Tây chính hiệu. Dù cho vẻ mặt ngoài ko có chút cảm xúc gì nhưng đồ ai biết trong bộ não toàn chất xám kia chứa gì đây.

Ng thư kí đưa Vũ vào bàn rồi cúi gập ng đi ra. Ở chiếc bàn đó có ng con gái sở hữu mái tóc vàng óng ả.

-Hello. Nice to meet you- cô gái đó đứng dậy niềm nở đưa tay ra. Nhưng nụ cười kia chợt cứng lại khi nhìn thấy Vũ.

-Chào. Kiều Linh Ly!

Vũ nở nụ cười mang hơi lạnh rồi ngồi xuống, ko màng tâm tới bàn tay của Ly.

Sau vài phút ngỡ ngàng, Ly vẫn chưa hết hoàn hồn. Sao Bạch Gia Vũ lại ở đây? Ly sực nhớ ra, Bạch gia có những cánh tay vươn ra toàn cầu cơ mà.

-Mời anh xem hợp đồng- cổ tỏ ra tự nhiên nhất, Ly mở lời.

-Về hợp đồng, sao cũng đc. Cái tôi muốn nói chuyện hôm nay là Bạch Nguyệt Nhi!- Vũ gấp ngay quyển sổ lại, đôi mắt màu xám tro xoáy sâu vào tâm can Ly làm cô bất giác run sợ.

-Tôi...tôi ko làm gì 2 ng họ hết. Tôi ko phá 2 ng họ- mặt Ly dần tái đi, cô lắp bắp.

-Tôi đâu đã nói đến Phong. Đâu có bảo cô làm gì ai- Vũ nở nụ cười mỉa mai cô gái ngồi trước mặt mình- tôi chờ lời thú nhận của cô. Thời hạn cho cô là 3 ngày.

Nói rồi, Vũ đứng dậy bỏ đi. Phong thái ung dung đỉnh đặc

Ly tự nhốt mình trong phòng và dằn vặt. Hóa ra tình yêu mà cô đơn phương sẽ mãi ko thuộc về cô. Dù cô có hãm hại Nhi, đóng giả Nhi hay giữ Phong kè kè bên mình và tránh xa Nhi thì đó mãi là tình yêu mà cô ảo tưởng thôi. Dù cô có làm gì, có dùng thủ đoạn thì vẫn ko thể chia rẽ đc 2 ng họ.

Ly bật khóc, những giọt nước mắt hối hận muộn màng, những giọt nước mắt xót xa cho tình yêu đơn phương. Bao lâu nay cô tự ảo tưởng là đủ rồi. Buông tay thôi, ng đáng đc hạnh phúc là Nhi. Phong cũng chỉ yêu 1 mình ng con gái đó thôi.

Cô thua rồi!

Đúng 3 ngày sau, Ly đã hẹn Vũ và kể lại hết mọi việc.

Ba Ly là 1 trùm mafia có tiếng nên vụ truy sát thiếu gia họ Hàn ông ko thể ko biết. Khi đó đã có 1 cô bé đã đỡ đạn hộ Hàn Vũ Phong. Cô bé đó lại chính là Bạch Nguyệt Nhi.

Nhờ đó, Ly mới biết đc quá khứ và lên kế hoạch chia rẽ Nhi và Phong.

-Tôi nghĩ chuyện này cô nên đi kể với Phong. Nhân tiện nói luôn rằng thời gian sống của Nhi ko còn lâu đâu- việc đã đc giải quyết, Vũ nói rồi nhanh chóng lên máy bay về Việt Nam.

Nhi lặng thinh nhâm nhi ly trà vào buổi sáng trong vườn của Bạch gia. Nhanh thật đấy, chỉ còn vài tháng nữa là cô ko thể ở bên mọi ng nữa rồi.

Tim Phong như dừng hẳn nhịp đập khi nhìn thấy ng con gái đang ngồi kia. Là cô ấy thật rồi. Cậu thật xuẩn ngốc khi đã làm ng con gái cậu yêu đau, làm ng con gái đã ko ngần ngại mà đỡ đạn hộ cậu.

-Nhi

Phong bước chậm chậm đến gần Nhi rồi cất tiếng gọi.

Nhi đứng vội dậy quay ng lại. Trái tim chợt đập rộn ràng. Mọi cảm xúc cùng nhau vỡ òa.

Nên khóc hay cười?

Đứng im hay bỏ chạy?

Hay ôm chầm lấy cho thỏa sự nhớ nhung?

Nên hận hay tha thứ?

Nên ghét bỏ hay yêu?

-Cậu đến đây làm gì?- Nhi hỏi, cố kìm nén các cảm giác kia.

-Tôi xin lỗi, là tôi sai- Phong nắm lấy tay Nhi hối lỗi rồi ôm cô vào lòng 1 cách nhẹ nhàng.

-Biến đi. Tôi ghét cậu!-

Nhi cố sức giẫy ra khỏi vòng tay kia. Nước mắt cô bé chọt lặn dài.

-Tha thứ cho tôi, 1 lần thôi đc ko?- giọng Phong pha lẫn sự chua xót.

-Tôi, đã rất nhớ cậu. Sao bỏ tôi chứ?- Nhi bật khóc nức nở như 1 đứa trẻ.

-Tôi hứa, sẽ luôn bên cô. Mãi mãi...

”Tình yêu ko có thời hạn, khi nào trái tim còn đập thì ng ta còn yêu...

Tình yêu là khi chúng ta nhận ra mình ở trong 1 ng khác và tự hào về điều đó”

199. Chương 200

THỬ THÁCH CUỐI CÙNG

(thêm 1 chương lâm li bi đát suốt suốt nữa nhé!)

Đi qua...

Đi lại...

Sang trái...

Sang phải...

Nhi đang đi tới đi lui trong phòng khách, vẻ mặt cau có như đang suy nghĩ 1 điều gì đó mãi ko ra. “Khán giả” ngồi xem màn trình diễn “ng mẫu” này ko ai khách chính là Bin và Rin.

-Bin Rin, 2 con nói xem. Cô nên làm gì đây?- Nhi khoanh tay vẻ mặt nghiêm trọng nhìn 2 cậu nhóc.

-Bin yêu mẹ Thảo.

-Rin yêu ba Kỳ.

-Bin Rin yêu cô Nhi- 2 nhóc cười toe toét ôm chầm lấy Nhi.

Khóe mắt cô cay cay. Còn 6 tháng nữa, 6 tháng- cô sẽ cảm ơn mọi ng.

Đúng 7h sáng, Nhi 1 thân 1 mình vác xác sang Hàn gia tìm Phong để nói về kế hoạch của mình.

-OK. Vậy giờ cô muốn đi đâu đầu tiên?- Phong hỏi.

-Ừm... Tới cung điện Buckingham đi- Nhi búng tay. Lâu lắm rồi ko gặp ngoại nuôi, nhớ quá đi!

Lần này sang Anh, Nhi ko đi bằng máy bay gia đình nữa mà đi máy bay thường, tránh cái cảnh ai nấy đều đồn tin khi thấy cô bé nhảy từ trên trực thăng đáp đất.

“Kính chào công chúa Maria”- 1 hàng gia nhân xếp dài váy áo chỉnh tề chào Nhi.

-Hello every body- Nhi bước xuống cỗ xe ngựa đặc trưng của Hoàng gia Anh cười toe toét.

“Chào cô công chúa nhỏ của ta, lại đây ta xem nào”- ngoại nuôi Nhi đi ra mỉm cười ôn hậu với cô bé.

Vô tình, trong khung cảnh tay bắt mặt mừng này Phong đã bị đá ra rìa 1 cách ko thương tiếc!

-“Ba mẹ và anh Jonh có nhà ko ngoại?”- Nhi nhón nhón chân ngó vào.

-“Có. Cả nhà chờ con mãi. Mau vào nhà thôi”- ngoại gật đầu kéo tay Nhi vào và ra hiệu cho Phong đi cùng. Bữa cơm tối diễn ra thật đầm ấm. Thi thoảng vang lên tiếng nói châm chọc của Jonh rồi tiếng chí chớo của Nhi và Phong.

Ăn xong, cả nhà ra phòng khách ngồi nghỉ và trò chuyện.

-”2 đứa tính chuyện hôn sự đến đâu rồi?”- mẹ nuôi Nhi dịu dàng hỏi.

-“Mẹ, còn ko muốn lấy chồng”- Nhi phụng phịu trề môi.

-“Chị nói là ko muốn lấy chồng chứ đâu nói là ko muốn lấy em”- Phong nhảy vào.

-“Ồ con bé này, gần 21t rồi. Xuất giá đi cho tôi nhờ, chứ cô ko có việc gì làm rồi đỡ chứng qua đây phá làng phá xóm à?”- anh Jonh đc đà hùa theo Phong.

Lời nói đó làm cả 6 ng như đông cứng lại, 1 bầu ko khí thật nặng nề.

Nhi ôm lấy Ngoại, gục mặt vào vai bà cất giọng nghèn nghẹn:

-“Con biết, thời hạn của con chỉ còn 6 tháng. Có lẽ đây là lần cuối cùng con gặp cả nhà, đc nói chuyện với ba mẹ, với Ngoại và với anh Jonh. Con thật bất hiểu khi chỉ toàn phá phách làm cả nhà đau đầu. 1 lần cuối, con cảm ơn mọi ng đã yêu thương con. Ko có con, cả nhà sống thật tốt nhé! Anh Jonh, chắc em ko đc xem mặt chị dâu rồi”- nước mắt Nhi lăn dài, thấm trên vai Ngoại.

-“Ko, con ko sai gì cả. Đừng khóc nữa..”- ngoại ôm lấy Nhi khóc theo cô bé.

Ai nấy đều khóc, 1 ko khí tĩnh lặng trùm lên. Giờ chỉ còn nước mắt và tiếng khóc.

Lần lượt, Nhi cùng Phong đi hết nhà ông bà nội ngoại. Đến những nơi tập đoàn rắc rối đã tới để nhớ lại kỉ niệm xưa.

-Thiếu tôi, cậu có buồn?

-Ko, mà là đau đốn.

-Tôi ghét định mệnh, ghét vòng quay của số phận đã để tôi gặp cậu.

-Nhưng tôi lại thích. Vì tôi đã gặp cô. Ng dạy tôi biết yêu.

-Nếu quay ngược thời gian, cậu muốn gặp tôi ko?

-Có. Dù thế nào, tôi vẫn muốn gặp và yêu cô.

-Khi tôi chết, hãy tìm 1 ng con gái khác nhé?

-Ko. Kiếp này tôi chỉ yêu và nhận cô làm vợ thôi.

-Đồ ngốc!

3 tháng trôi qua nhanh chóng, cuối cùng thì Nhi và Phong cũng đã trở lại Việt Nam yêu dấu.

3 tháng cuối đời, Nhi muốn dồn hết sức giúp đỡ gia đình. Ban ngày cùng Vũ và Thảo xem xét hợp đồng, điều hành và quản lí c.ty, khi rảnh rỗi thì chơi cùng Bin và Rin. Đêm xuống cô đi cùng Kỳ tham gia các phi vụ lớn của giới Hắc đạo.

Ít ra, làm vậy cô cũng cảm thấy có ích ọi ng.

200. Chương 201

Trong 2 tháng gần đây, nhờ có sự trợ giúp của Nhi mà công việc của Vũ đều trở nên dễ dàng hơn. Tiếng tăm ngày 1 lừng lẫy.

Tháng cuối cùng...

Nhi muốn dùng khoảng 15 ngày đầu của tháng này đi chùa cùng Phương và Thoại Anh.

Vậy là chuyến xe xuyên Việt của hội học sinh huyền thoại lần bánh, đích tới là tất cả các đình chùa nổi tiếng trong nước.

Cầu cho gia đình con bình an, sức khỏe tốt và gặp may mắn.

Cầu cho tất cả mọi ng bình an.

Cầu cho ai cũng có hạnh phúc.

Cầu cho ng con yêu mau tìm đc 1 ng thay thế con.

Cầu cho Minh Quân(có ai còn nhớ nv này?) đc những điều tốt đẹp nhất thế gian.

2 ngày cuối cùng, những ng thân của Nhi ai nấy đều mắt đỏ hoe. Tất cả, đang đếm ngược sự sống của 1 thiên thần.

Bạch gia dường như đông hơn. Ng thân của Nhi trên thế giới đều đến đây để nhìn cô bé lần cuối.

Nhi mặc chiếc áo dài truyền thống đi ra. Lần lượt, cô cúi đầu chào từng ng.

-“Ông bà nội, ông bà ngoại. Con xin lỗi khi ko làm đc gì cho ông bà hết, con là 1 đứa cháu bất hiếu”

-“Tứ đại tướng quân, Lục ca. Các anh sống thật tốt nhé? Hứa với em hãy giúp anh 3 em khi ko có em nhé?”

-“Chị Như, chị Thảo. Em giao 2 anh em cho 2 chị. Em nhất định sẽ phù hộ cho 2 gia đình. Nhiệm vụ của em đến đây là hết rồi, tất cả sẽ nằm trong tay 2 chị. Chăm sóc 2 anh giúp em. Chúc gđ sống hạnh phúc”- Nhi nghẹn ngào cười trong nước mắt rồi ôm lấy 2 chị.

-Minh Quân, mẹ xin lỗi ko ở cạnh con đc nữa. Nhưng con vẫn phải sống thật mạnh mẽ nhé. Hứa với mẹ, dù có thế nào cũng ko đc chùn bước. Mẹ luôn ở cạnh con, Bạch gia luôn bảo vệ con.

-“Ba, mẹ”- Nhi òa khóc quỳ xuống, di chuyển bằng 2 đầu gối đến bên ba mẹ và cúi dập đầu 3 lần- “con gái ba mẹ bất hiếu vạn lần khi ko báo đáp đc 2 ng. Để 2 ng vào cảnh ng đầu bạc tiền kẻ đầu xanh. Con xin lỗi. Ba mẹ đừng buồn nhé? Con yêu ba mẹ rất nhiều”

-“Thoại Anh, Phương”- Nhi đứng dậy tiến lại gần 2 cô bạn nước mắt đã chan hòa- “tao cảm ơn chúng mày nhiều đã giúp đỡ tao trong cuộc đời 21 năm qua. Lâm và Long rất tốt. 4 ng hạnh phúc nhé? Đừng buồn nhé? Tao sẽ nhớ chúng mày lắm, tao ko còn gặp ai nữa rồi. Vĩnh viễn, nhưng tao sẽ nhớ tập đoàn rắc rối, nhớ những vụ quậy phá có chúng ta. Lâm Long, chăm sóc 2 cô ngốc này nhé!”

-“Anh 2, anh 3. Em chỉ muốn mãi đc nằm trong vòng tay 2 ng thôi, như ngày bé vậy. Anh 2 luôn bắt em ăn, anh 3 cùng em trốn đi chơi. Bộ ba Bạch gia ko còn rồi. Em ko đc anh 2 mắng yêu và quan tâm, ko đc quậy phá cùng anh 3 rồi chí chóc nữa. Em ghét định mệnh này. Em muốn ở bên mọi ng cơ. Em ko muốn xa 2 anh đâu. Tại sao chứ? Tại sao lại là em mà ko phải ng khác? Em nhớ ngày đầu tiên vào Green Star, nhớ ngày lễ tình nhân, nhớ noel rắc rối. Nhớ lắm! Em ko muốn biến mất đâu. Tại sao cái định mệnh nghiệt ngã đó lại chọn em?”- Nhi khóc trong vòng tay 2 ng anh.

-“Em gái ngốc! Anh xin lỗi, là anh vô dụng ko làm đc gì cho em. Nín đi, đừng khóc nữa”

Kỳ siết chặt lòng bàn tay, nếu cái định mệnh kia có thể cầm nắm đc, cậu sẽ đập nó ra làm trăm mảnh.

Vô vọng,

Bất lực.

Ai này chìm trong nước mắt xót xa.

201. Chương 202

”Tôi ghét cái định mệnh nghiệt ngã.

Ghét cái lời nguyện rỗng thiêng oan nghiệt.

Ghét cả sứ mệnh thiên sứ hạnh phúc.

Cớ sao là tôi, ko phải ai khác?

Nước mắt hoà cùng nỗi đau.

Từng tháng ngày đếm thời gian sống.

Hai mươi mốt tuổi rời xa cuộc đời.

Chờ cho nỗi đau đã nguôi ngoai, Nhi gạt đi hàng nước mắt, hít 1 hơi thật sâu rồi nói:

–“Ước nguyện của con là mong tất cả mọi ng hãy yêu thương và chăm sóc Minh Quân thay con”

Nỗi đau này thật sự quá lớn, Gia Vũ và Gia Kỳ ko còn khả năng bảo vệ đc cô em gái mình. Tất cả chỉ biết chìm trong tiếng nấc cùng những giọt nc mắt...

Cảm ơn ba mẹ đã sinh thành nuôi dưỡng con.

Cảm ơn 2 anh đã yêu thương chăm sóc dạy dỗ em.

Cảm ơn những ng bạn đồng cam cộng khổ đã sát cánh bên tôi.

Cảm ơn tình yêu của ng đó đã bên tôi tháng ngày.

Và, cảm ơn tất cả, đã bên Bạch Nguyệt Nhi 21 năm.

Nước mắt đã khô, giờ mới là giây phút đau đớn nhất-chứng kiến cảnh Nhi dần tan biến.

202. Chương 203

21/12...

1 ngày mùa đông lạnh lẽo và u ám. Bầu trời xám xịt đầy những đám mây nặng trĩu. Gió lạnh ùa đến kéo theo những chiếc lá vàng khô lìa cành.

Bất ngờ, hôm nay Bạch gia đón 4 vị khách đặc biệt. Đó là 3 nhà tiên tri xưa kia của Nhi và 1 nhà tiên tri của Vũ.

Sau 21 năm, họ đã quay lại.

Cả 4 ng đều xúc động khi nhìn thấy mọi ng thế này. Và hôm nay, họ tới mang theo hy vọng 50% có thể phá đc lời nguyện.

-Thật sự là có cách?- ba Nhi run run hỏi 4 nhà tiên tri. Đáp lại là 1 cái gật đầu có phần hơi lưỡng lự.

-Chúng tôi ko chắc. Nhưng mong rằng tình thân, tình bạn và tình yêu đủ sức giữ đc Rồng Thiêng- 1 trong 4 ng lên tiếng.

-Vậy phải làm sao? Bằng mọi giá phải cứu đc con tôi- mẹ Nhi quỳ xuống cầu xin.

-Cần 1 ng mang trong mình sức mạnh tiềm tàng ngang Rồng Thiêng mới có hy vọng. Ng đó phải toàn tâm toàn ý muốn giữ Rồng Thiêng- 1 vị tiên tri trả lời.

-Nhưng ko có gì là chắc chắn cả. Có thể sẽ giữ đc Rồng Thiêng ở lại. Hoặc, ng đó sẽ bị Rồng hành hạ tới chết!

1p im lặng, rồi cả 3 chất giọng cùng vang lên:

-Để tôi.

Vũ, Kỳ và Phong đi lên ko mấy may suy nghĩ.

4 vị tiên tri nhìn 3 ng 1 lượt rồi âm thầm đánh giá. Khí chất của cả 3 đều ko hề tầm thường.

-Ko đc- giọng của Nhi khàn khàn đi vì khóc nhiều chợt vang lên- khi mọc cánh thiên sứ, sức mạnh Rồng Thiêng sẽ là vô cùng lớn. Ván bài này quá nguy hiểm- Nhi mím môi cương quyết lắc đầu.

-Ko thử sao biết- vẫn ngữ điệu ngang tàn đó, Phong phản bác.

-Anh 2, anh 3. 2 anh còn gđ, ko thể mạo hiểm đc- Nhi ngập ngừng nói với Vũ và Kỳ.

Đoạn, cô ngừng lại hít 1 hơi thật sâu rồi nhìn trực diện vào Phong, nghiêm nghị hỏi:

-Cậu thật sự muốn chơi ván bài đặt cược mạng sống này?

-Tất nhiên- Phong nhún vai.

-Vậy thì, tôi tin cậu.

Ko phải là niềm tin bình thường.

Họ đang chứng minh tình yêu của nhau.

Và khẳng định, họ có thể!

203. Chương 204

Y lời 4 nhà tiên tri, Bạch gia đã chuẩn bị 1 gian nhà nhỏ kiên cố nằm riêng biệt với mọi thứ xung quanh để tránh hệ lụy.

Nhi lần lượt ôm mọi ng trong gia đình. Sinh nhật tuổi 21 của cô đọng đầy nước mắt. Có thể, đây là lần cuối cùng Nhi còn có thể nhìn thấy mọi ng, lần cuối cùng đc ôm mọi ng.

-Con gái, chúc mừng sinh nhật con- ba Nhi ôm cô con gái thật chặt trong lòng thì thầm.

-Cố lên em gái, em có thể làm đc mà. Phải ko?- Kỳ xoa đầu cô em(lần cuối) mỉm cười mà lòng đau như cắt.

-Mọi ng sẽ chờ em. Sẽ chờ nụ cười tự tin ngạo nghễ chiến thắng của em-Vũ ôm cô em gái vào lòng động viên. Dù sao, cậu vẫn nuôi hy vọng.

-Trở lại nhé, bọn tớ chờ những phi vụ rắc rối cùng cậu giải quyết- Lâm và Long nắm tay Nhi kiên định, trao 1 niềm tin.

-Chúng ta, sẽ mãi là bộ ba công chúa nổi tiếng viết nên trang vàng lịch sử về tình bạn- Phương cùng Thoại Anh gật đầu chắc nịch nhìn Nhi.

Trong khi đó, Phong lại đang đứng với gia đình của mình và 1 thế lực hùng hậu của Bạch gia:

-Hãy chắc chắn những gì mình có thể. Ba tin con sẽ mang cô con dâu đầy tài năng kia về cho Hàn gia- ba Phong vỗ vai cậu cười.

-Trông cậy vào cháu, Vũ Phong- ông nội Nhi cất giọng khàn khàn nói.

- - - - -

11pm...

Tạm biệt gia đình, Nhi nắm lấy tay Phong bước vào gian nhà đánh cược mạng sống kia. Cô bé thì thầm với Phong:

-Cậu có thể thay đổi ý định.

Bàn tay đang nắm tay Nhi của Phong khẽ siết lại như 1 ngăm ý, cậu trả lời:

-Ko 1 ai có đủ tư cách và quyền năng cướp em khỏi anh đâu.

Cậu, đang thách thức với Trời, với số phận.

Ng Nhi nóng dần lên thật khó chịu, ánh sáng vàng chói kia bắt đầu xuất hiện. Cô bé vùng vẫy như muốn thoát khỏi vòng tay của Phong đang ôm chặt cứng lấy mình. Nhi bắt đầu biến đổi!

Phong ngồi im nhắm mắt tập trung. Sức mạnh tiềm tàng của Huyết Long dần xuất hiện, cầu trời là nó đủ mạnh để không chế Rồng Thiêng.

Mái tóc hạt dẻ xoăn lộn của Nhi dần dài ra và thẳng mượt, màu hạt dẻ đã thay bằng màu đỏ.

Ánh sáng vàng kia ngày 1 mãnh liệt hơn nhưng Phong vẫn ngồi yên, nhắm nghiền mắt nắm lấy tay Nhi nhất định ko chịu buông. Cậu dần cảm nhận đc sức mạnh Huyết Long trong bản thân mình rồi.

Bộ trang phục tomboy kia đã thay bằng chiếc váy thiên sứ trắng muốt. 2 tay Nhi đc quấn liền với 2 dải lụa màu trắng mềm mượt. Bắp chân là đôi giày có những sợi dây buộc chéo nhau tới tận đầu gối.

Phong cảm thấy đôi tay Nhi thật nóng giống như cậu đang cầm 2 hòn than đang hồng rực rục vậy. Cậu, ko ổn rồi.

Đôi cánh thiên sứ kia dần xuất hiện sau lưng Nhi.

Giới hạn đã tới!

Nhi mở trừng đôi mắt màu xanh dương thủy tinh của mình và hất tay Phong ra. Bằng 1 cái nhún chân nhẹ nhàng, cô bé đã lơ lửng trên ko trung. Toàn thân Nhi phát sáng, trông cô bé giờ thật xinh đẹp và tỏa sáng như 1 vị nữ thần vậy.

Đôi mắt màu hổ phách của Phong nhìn thẳng vào đôi mắt thủy tinh trong veo kia. Nhi bất giác ko tự chủ đc đã hạ chân xuống đất.

Vẫn giữ nguyên ánh mắt đó, Phong bước từng bước thật chậm tới chỗ Nhi đang đứng.

-Nguyệt Nhi- nắm lấy tay Nhi, Phong khẽ lên tiếng- em còn nhớ lần đầu tiên ta gặp nhau đã cãi nhau nấy lửa ko? Lần thứ 2 thì là em làm que kem rơi trúng ngay ng anh, rồi những lần chúng ta tự vướng vào những rắc rối. Khi đó, anh chỉ im lặng mà dõi theo em. Anh ko hay mình đã rung động khi nhìn thấy nụ cười tự tin hay những giọt nước mắt lúc yếu mềm của em. Ở lại nhé? Anh và mọi ng rất cần em. Và... Anh yêu em- Phong ôm Nhi vào lòng thủ thủ.

Bất chợt, Nhi vẫy đôi cánh, 1 tay hất Phong ra làm cậu bị văng vào 1 góc.

Nhi nhìn Phong như kẻ thù. Còn Phong thì vẫn cố lại gần Nhi.

1 lần...

2 lần...

3 lần...

....

Ko biết bao lần Phong lại gần đã bị Nhi đánh cho tơi tả. Cuối cùng, cậu cũng đã lại gần đc Nhi!

Môi chạm môi.

Phong đã hôn Nhi. Nụ hôn chứa đựng tình yêu đông đầy. Nó thật ngọt ngào, có chút gì đó bất ngờ!
Đôi mắt Nhi mở to ko chớp, trái tim cô bé chộp đập rộn ràng như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực.

204. Chương 205

Ánh sáng phát ra từ ng của Nhi ngày càng sáng chói. Cô giống như mặt trời tỏa sáng vậy.

Khi kết thúc nụ hôn dài tưởng chừng như cả thế kỉ kia thì cũng là lúc Nhi ngã vào vòng tay Phong.

Tưởng rằng mọi chuyện đã kết thúc, chợt đôi cánh thiên sứ kia vung lên đưa Nhi bay lơ lửng trên ko trung. Ánh sáng kia tưởng chừng như đang dụ đi chợt bùng sáng dữ dội và mãnh liệt. Đâu đây nghe có tiếng sáo lúc réo rất, lúc du dương vang lên.

Đôi mắt Nhi bùng lên sự tức giận, đôi cánh đập ko ngừng tạo nên 1 trận cuồng phong dữ dội.

Phong quỳ thụp xuống đất bàng hoàng. 1 vài giọt lệ từ đôi mắt hổ phách kia chảy ra. Cậu đã cố, lẽ nào ko đủ?

Ngay cạnh Phong, 1 vật gì đó vừa lóe sáng. Là kèn acmonica! Đây là vật kỉ niệm mà cô bé 10t khi xưa đã tặng cậu. Phong nheo mắt nhìn, trên đó có khắc hình 1 chú rồng màu vàng. 1 ý nghĩ vụt qua đầu Phong.

Nghĩ đoạn, cậu đưa kèn lên miệng và bắt đầu thổi. Tiếng nhạc dịu dàng đi sâu vào từng ngõ ngách tâm hồn.

Ko biết đã bao lâu trôi qua, Phong vẫn ngồi thổi kèn acmonica để khống chế Nhi.

“PHỊCH”- cô bé ngã phịch xuống đất thu hút sự chú ý của Phong. 1 ánh sáng chói lóe lên giây lát rồi vụt tắt.

Phong bàng hoàng, sững sờ!

Nhi nằm im trên nền đất. Ko còn mái tóc đỏ mà là mái tóc hạt dẻ xoắn lộn, chiếc váy trắng kia đã đc thay thế bởi bộ đồ tomboy. Hơi thở Nhi đều đều.

Cô bé đã trở lại!

Nhi vẫn sống!

Và đã thoát khỏi lời nguyền!!!

Bạch gia vui mừng khôn xiết vì ko mất đi cô cháu gái-viên bảo ngọc của gia tộc. Còn Hàn gia hoan hỉ vì có cô con dâu đại tài.

Ngày mùa đông hôm đó trời hửng nắng. Chim chóc từ đâu kéo về hót líu lo. Thiên nhiên như muốn ca mừng sự trở lại của Nhi vậy.

Vũ và Kỳ đảm nhận nhiệm vụ do Hàn gia và Bạch gia là phải giải thích hết mọi chuyện quá khứ cho Nhi và Phong nghe. Tuổi thật của Phong đc hé lộ và quá khứ Nhi đã từng cứu Phong cũng đc bật mí.

CHƯƠNG XXI: KHÉP LẠI QUÁ KHỨ, SỐNG CHO HIỆN TẠI, VƯỜN TỚI TƯƠNG LAI.

205. Chương 206

1 năm mới nữa lại gõ cửa nhà nhà. Những cơn mưa xuân lay rây trải dài trên từng con đường vẫn còn phảng phất cái se lạnh.

Giờ thì hội học sinh gồm 6 con ng huyền thoại của Green Star đã ra trường. Ai cũng đc làm theo nghề mà mình thích nhưng vẫn phải phụ giúp công ty của gđ.

Nhi vừa làm luật sư vừa giúp anh 2 quản lý công ty của ba và công ty của ông bà ngoại, thi thoảng lóc chóc xen sang bên của Kỳ.

Còn Phong thì 2 tay 2 việc. Quản lý tập đoàn của Hàn gia và quản lý Huyết Long bang.

Mỗi ng 1 việc nhưng tất nhiên, họ vẫn sẽ là tập đoàn rắc rối lấy lừng nói chung, là hội học sinh huyền thoại nói riêng.

Nhi vừa tan 1 buổi hầu tòa xong. 22t nhưng trông cô như 1 cô gái 19t với áo sơ mi trắng sơ vin với quần jeans đơn giản. Vẫn là mái tóc, đôi mắt mê hồn ấy.

-Tiểu thư, thiếu gia cho chúng tôi đến đón ng- ng tài xế của Hàn gia cung kính cúi gập ng mở cửa mời Nhi lên xe.

Cô nhovn miệng nở nụ cười đồng ý rồi cũng leo lên xe.

Lần lượt, theo sự chỉ dẫn (có chủ ý), Nhi đã tới đc nơi cần đến. Đây phải nói là 1 căn phòng rất rất rộng màu hồng phấn treo đầy chuông gió làm bằng pha lê. Gió từ ngoài cửa sổ đưa vào làm chúng kêu leng keng thật vui tai.

Nhi bị choáng ngợp bởi cảnh này. Đẹp quá đi!

Phong từ đâu bước tới gần cô bé khẽ mỉm cười nói:

-Em, đồng ý làm vợ anh nhé?

-Ko có vật hồi lộ- Nhi cong môi khoanh tay quay đi.

-Em giữ khư khư sao anh lấy đc- Phong nặn ra bộ mặt ngay thơ vô tội nói rồi lại gần cô đưa tay tháo chiếc vòng cổ có xâu 1 chiếc nhẫn rồi đeo vào tay mình. Cậu tự đưa tay tháo chiếc vòng giống y như chiếc của Nhi và đeo vào tay cô bé.

-Giờ đồng ý rồi chứ?

Nhi gật đầu, nhào tới ôm cổ Phong thì thầm:

-Em đồng ý từ lâu rồi.

206. Chương 207

-Sao rồi cô nương? Mai về nhà chồng rồi đó- Vũ bước đến cạnh Nhi vuốt tóc cô bé.

-Ko. Em sẽ ở cùng anh- Nhi ương bướng lắc đầu cãi lại. Ko thể tưởng tượng nổi, xa Vũ cô sẽ ra sao.

-Thôi nào em gái. Chú chim non rồi sẽ có lúc rời tổ. Em cũng phải như vậy. 1 nửa chặng đường, 1 nửa cuộc đời của em 2 anh đã dìu em đi. 1 nửa còn lại, 2 anh tin tưởng giao em cho Phong. Cậu nhóc đó sẽ chăm sóc tốt cho em. Về nhà chồng, em nhớ phải cư xử sao cho đúng đấy. Tất nhiên, anh luôn luôn dang rộng vòng tay đón công chúa của anh trở về- Vũ ôm Nhi vào lòng thủ thỉ, ngày mai thôi, cô công chúa nhỏ sẽ rời khỏi vòng tay của cậu rồi.

Vừa lúc này, Kỳ ló đầu đi vào nói:

-Cô em gái của tôi sắp về nhà chồng rồi.

Nhi lặng im ko nói gì. Cô ôm chầm lấy Vũ và Kỳ. Em cảm ơn 2 anh nhiều lắm!

Gió lặng im, tiếng dế kêu ko có. Tất cả đang im lặng chia sẻ khoảng lặng của 3 anh em họ Bạch. Bộ 3 Bạch gia luôn có nhau như hình với bóng giờ đã có cuộc sống riêng rồi. Chú chim non mà 2 thiếu gia họ Bạch bảo vệ đã đến lúc tung cánh bay đi.

Nếu như Vũ luôn ở cạnh Nhi thì tâm hồn Kỳ luôn dõi theo cô bé. Cứ thử động đến Nhi, ng đó bước qua xác Bạch Gia Kỳ trước.

207. Chương 208

Lễ đường chật ních ng có quốc tịch từ mọi quốc gia. Các tay paparazzi lia máy ảnh chớp nhoáng, ánh đèn flash sáng liên tục.

Hôm nay, 1 lễ cưới với quy mô cực kỳ hoành tráng diễn ra thu hút sự chú ý của thế giới nói chung và Việt Nam nói riêng. Đây là lễ cưới mà cả cô dâu và chú rể đều ko hề tầm thường.

Cánh cửa thánh đường từ từ mở ra. Cùng lúc, tiếng nhạc bài hát Beautiful In White vang lên.

Đầu tiên là 2 em bé 1 nam 1 nữ đi trước tung hoa. Sau là 1 cô dâu với mái tóc cầu kỳ làm theo kiểu đầu công chúa khoác tay Hoàng lão gia đi vào, ko ai khác, đó chính là Hoàng Kiều Phương.

Nối giữa tiếp tục là 2 em bé cầm lẵng hoa tung hoa đi trước. Ng tiếp theo đi trên chiếc thảm đỏ là 1 cô gái có mái tóc tết lệch đánh rối dc vắt sang 1 bên- Trần Thoại Anh đang nở nụ cười đi cạnh cha mình.

Sau Thoại Anh, khách mời háo hức chờ cô dâu thứ 3- ng mà họ mong chờ nhất. Nhưng, đi vào ko phải là 2 em bé tung hoa, cũng ko phải là cô dâu. 1 ng con trai vest trắng đi vào cùng ng con trai vest xám. Vũ và Kỳ đi dc 1/3 thảm đỏ thì dừng lại và đứng sang 2 bên.

2 em bé đi vào tung những cánh hoa mềm mại lên ko trung. Sau đó là 1 cô dâu nở nụ cười tươi với quan khách đang sánh bước cùng Bạch lão gia. Khi Nhi đến chỗ của Vũ và Kỳ đang đứng thì dừng lại buông tay Bạch lão gia. Nhanh chóng, 2 vị thiếu gia kia đỡ lấy 2 bàn tay cô bé và dẫn tiếp đến chỗ cha sứ.

208. Chương 209

Chẳng dám chắc rằng

em có biết điều này

không.

Nhưng khi chúng ta gặp

nhau lần đầu.

Anh đã rất bồn chồn.

Anh chẳng thể nói được lời nào.

Vào cái khoảnh khắc đó

Anh đã nhận ra một

điều

Và cuộc đời anh đã tìm

được mảnh ghép còn

thiếu

Chỉ cần anh sống anh sẽ

yêu em

Có em và ôm em vào
lòng
Trông em thật rạng rỡ
trong bộ váy cưới đó
Và kể từ giây phút này
cho đến khi anh chút hơi thở cuối cùng
Ngày hôm nay anh sẽ
nâng niu tình cảm này
Hôm nay trông em thật
rạng rỡ trong bộ váy
cưới đó
Chúng ta bên nhau mãi
mãi
Tình yêu của anh là bất
diệt
Và với chiếc nhẫn này
anh nói cho cả thế giới
biết
Em là lẽ sống của đời
anh
Em là mọi thứ anh tin
tưởng
Bằng cả trái tim mình
anh nói ra những lời này
ohh ohh
Trông em thật rạng rỡ
trong bộ váy cưới đó
na na na na
Hôm nay trông em thật
rạng rỡ trong bộ váy
cưới đó
Và nếu trong tương lai
chúng ta sẽ có con gái
Anh mong rằng nó sẽ có đôi mắt của em
Tìm ra được tình yêu
như chúng ta đã có

Và khi nó yêu chúng ta
sẽ để nó tự trải nghiệm
Và anh sẽ là người dẫn
nó đi giữa nhà thờ này
Nó sẽ trông thật rạng
rỡ trong bộ váy cưới đó
Trông em thật rạng rỡ
trong bộ váy cưới đó
Chỉ cần anh sống anh sẽ
yêu em
Có em và ôm em vào
lòng
Trông em thật rạng rỡ
trong bộ váy cưới đó
Và kể từ giây phút này
cho đến khi anh chút hơi thở cuối cùng
Ngày hôm nay anh sẽ
nâng niu tình cảm này
Hôm nay trông em thật
rạng rỡ trong bộ váy
cưới đó
Hôm nay trông em thật
rạng rỡ trong bộ váy
cưới đó
05-03-2014, 08:49 AM

209. Chương 210

Buổi lễ kết thúc tốt đẹp. Tất cả đã có bến đỗ cho cuộc đời mình. 1 gđ ấm áp, 1 bờ vai để nương tựa. Chúa trời, Thượng đế đã đi nước cờ như vậy và chúc phúc cho tập đoàn rắc rối. Mới đây thôi, họ còn là những cô cậu học trò tinh quái thì giờ đã thành những đôi vợ chồng chín chắn. Sự việc xảy ra quá nhiều, nhưng giờ đây, tất cả đã yên bình. Biển đã lặng sóng. Mọi chuyện giờ đã qua. Quá khứ đã khép lại những tháng ngày đau thương đầm nước mắt nhưng cũng ko ít nụ cười. Giờ đây, tất cả đã bước sang 1 trang sử mới.

- - - - -

6 năm sau...

-Mẹ. Mẹ ơi mẹ. Anh Kai bắt nạt con. Hu hu- 1 bé gái buộc tóc 2 bên màu hạt dẻ xoắn lộn và có đôi mắt màu hổ phách chạy lại phía ng phụ nữ tầm 24, 25t nũng nịu nói. Bên cạnh, 1 cậu nhóc khoảng 11, 12t cười hiền xoa đầu cô bé:

-Kai. Sao em bắt nạt Bông mãi thế?- cậu bé kia lên tiếng nói với 1 cậu nhóc khoảng 5t khác.

-Gì cơ? Bông xù kia. Em bẻ gãy cần câu cá, giặt sạch mỗi câu của anh anh còn chưa nói gì đâu đấy- Kai chạy lại gỡ đầu cô em gái tên Bông.

-Thôi nào mấy đứa- ng phụ nữ lên tiếng- ba Phong về rồi kìa.

Lũ trẻ thấy ba thì mừng rỡ chạy ra tíu tít với ba mình. Riêng cậu nhóc lớn nhất lại sà vào lòng mẹ.

Đây chính là gđ nhỏ của Nhi và Phong. Đúng tuổi thì là cô năm nay 28t nhưng nhìn cái cách ăn mặc chẳng khác xưa kia thì trông Nhi giống như mới 24t thôi. Còn cậu nhóc lớn nhất kia chính là Minh Quân, năm nay 11t, cậu nhóc rất thông minh và sáng dạ và có phần già trước tuổi. Kai và Bông là 2 anh em song sinh, năm nay 5t. Nếu Bông thừa hưởng mái tóc của mẹ còn đôi mắt của ba thì Kai lại có đôi mắt của mẹ và mái tóc là của ba. Trông thế thôi chứ 2 anh em nhà này là cặp bài trùng chuyên đi phá làng phá xóm đấy.

Từ ngoài cổng, nguyên 1 binh đoàn tràn vào ngôi biệt thự. Dẫn đầu là Bin và Rin năm nay đã 7t. Rồi đến cậu nhóc Ron 6t- con trai của Lâm và Phương, và San- cô công chúa của Thoại Anh và Long cũng bằng tuổi Bông và Kai.

Đám trẻ 7 đứa tíu ta tíu tít như chim sẻ kéo nhau ra vườn chơi.

Giờ đây, sự nghiệp của tập đoàn rắc rối khi xưa đang trên đà phát triển. Mỗi ng đều thừa kế sự nghiệp của gđ mình. Kỳ đã chia sẻ 70% công việc ở giới Hắc đạo cho Nhi quản lý, cậu chuyên tâm cai quản tập đoàn dầu khí do ông bà ngoại giao cho. Còn Vũ cũng đã nhường lại chức TGD c.ty của Bạch gia cho Nhi, cậu muốn chuyên tâm phát triển c.ty của mình. Như vẫn là luật sư riêng cho cả 3 c.ty lớn: c.ty Vũ, Bạch gia và Tập đoàn dầu khí Kỳ đang cai quản. Thảo là thư kí riêng của Vũ nhưng cũng đồng thời là Phó chủ tịch c.ty bên Bạch gia.

210. Chương 211

Ngoài c.ty của gđ Nhi phải thừa kế, cô bé còn gánh vác thêm c.ty của Minh Nhật đã sang tên ình. Nghe thì có vẻ nhiều thôi nhưng đâu phải Nhi làm hết. Bên giới Hắc đạo đã có Kỳ và Phong hỗ trợ cô. C.ty của Bạch gia đã có Vũ và Thảo giúp đỡ. Còn c.ty của Minh Nhật thì Nhi nhận Như làm thư kí riêng nên cũng ko khó khăn lắm. Còn Phong thì ngoài quản lý c.ty của gđ và Huyết Long bang mà còn phải làm thêm đồng công việc mà vợ giao cho, với lại trông chừng vua rắc rối thì đâu phải dễ.

Phương giờ đã là bà chủ của chuỗi các khách sạn, khu nghỉ mát trong nước và đồ nội thất nằm rải rác khắp Châu Á, ngoài ra, cô còn mở thêm 1 bệnh viện tư cho riêng mình. Lâm đã thành Nga hoàng anh minh. Thoại Anh thì thừa kế sự nghiệp của ông nội tại Nhật Bản kiêm luôn theo làng giải trí của mẹ, thi thoảng cũng giúp chồng mình thiết kế vài bản mẫu trang sức. Long giờ đã lên chức TGD của Rubi Star.

Thời của tập đoàn rắc rối đã xa, nhưng tập đoàn siêu quậy sẽ lại nổi tiếp bước chân huy hoàng của ba mẹ mình.

“Và tôi nhận ra rằng: trong cuộc sống luôn luôn có (ít nhất) 1 ng luôn dõi theo tôi bằng cả trái tim và tấm lòng”

Tất cả đã qua đi. Chuyện của tập đoàn siêu quậy lại là 1 chuyện khác. Chỉ biết rằng, giờ đây tất cả đã yên bình. 1 t.y có thể vượt qua tất cả, lòng yêu thương của con ng ko bao giờ là có giới hạn, sự hy sinh luôn đc coi trọng. Hơn hết là tình bạn bè khăng khít, tình anh em cao đẹp. Mỗi chúng ta chỉ là 1 đóa hoa trong vườn hoa rực rỡ sắc màu, hãy tỏa hương sao cho sự tồn tại của mình là có ý nghĩa.

“Chúng ta sinh ra là để lấp đầy cho nhau. Như những mảnh xếp hình với dáng vẻ kỳ dị, đầy những ưu khuyết điểm, sở trường và sở đoản, là vô hình dù hiện hữu. Hãy lấp đầy cho nhau để tạo nên 1 thế gian hoàn hảo và rực rỡ”

Phía trời đông xa xa, 1 vầng hào quang của mặt trời ửng sáng. Đó sẽ là sự khởi đầu mới của tập đoàn siêu quậy!

—THE END—

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/aristocracy-club-cau-lac-bo-quy-toc>